

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



OWN TO OBSESS

MYTH OF OMEGA BOOK EIGHT

ZOEY ELLIS



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İçindekiler

[Telif Hakkı](#)
[Güney Adaları](#)
[Haritasını Takıntı](#) -
[Haline Getirmek](#)
[BİRİNCİ BÖLÜM](#)
[İKİNCİ BÖLÜM](#)
[ÜÇÜNCÜ BÖLÜM](#)
[DÖRDÜNCÜ](#)
[BÖLÜM BEŞİNCİ](#)
[BÖLÜM](#)
[ALTINCI BÖLÜM](#)
[BÖLÜM YEDİ](#)
[BÖLÜM BÖLÜM](#)
[DOKUZ SEKİZ ON](#)
[ON BÖLÜM BİRİNCİ](#)
[ON İKİNCİ BÖLÜM](#)
[ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM](#)
[Sahip Olmak İçin](#)
[Teşekkür Yazar](#)
[Hakkında](#)

OceanofPDF.com

Telif Hakkı© 2019 Zoey Ellis

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın herhangi bir baskısının satışı tamamen izinsizdir. İnceleme amaçlı kullanım dışında, yazarın/yayıncının yazılı izni olmaksızın bu eserin herhangi bir yolla kısmen veya tamamen çoğaltılması veya kullanılması yasaktır.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İlk Baskı Nisan 2019

OceanofPDF.com

Takıntıya Sahip Olmak

Onun takıntısını sahipleniyor - ama kontrol edebilir mi?

Kardos

Vahşi ve kontrolsüz Kardos, yeni durumuyla sınır tanımayan bir öfkeyle yüzleşir, ancak bazı şeylerin kendi kontrolünde olmadığını keşfeder.

Su katılmamış saplantısı onu tüketir, ta ki gerçekten ihtiyaç duyduğu tek şeye artık sahip olamayacağını görmeye zorlanana kadar.

Shaya

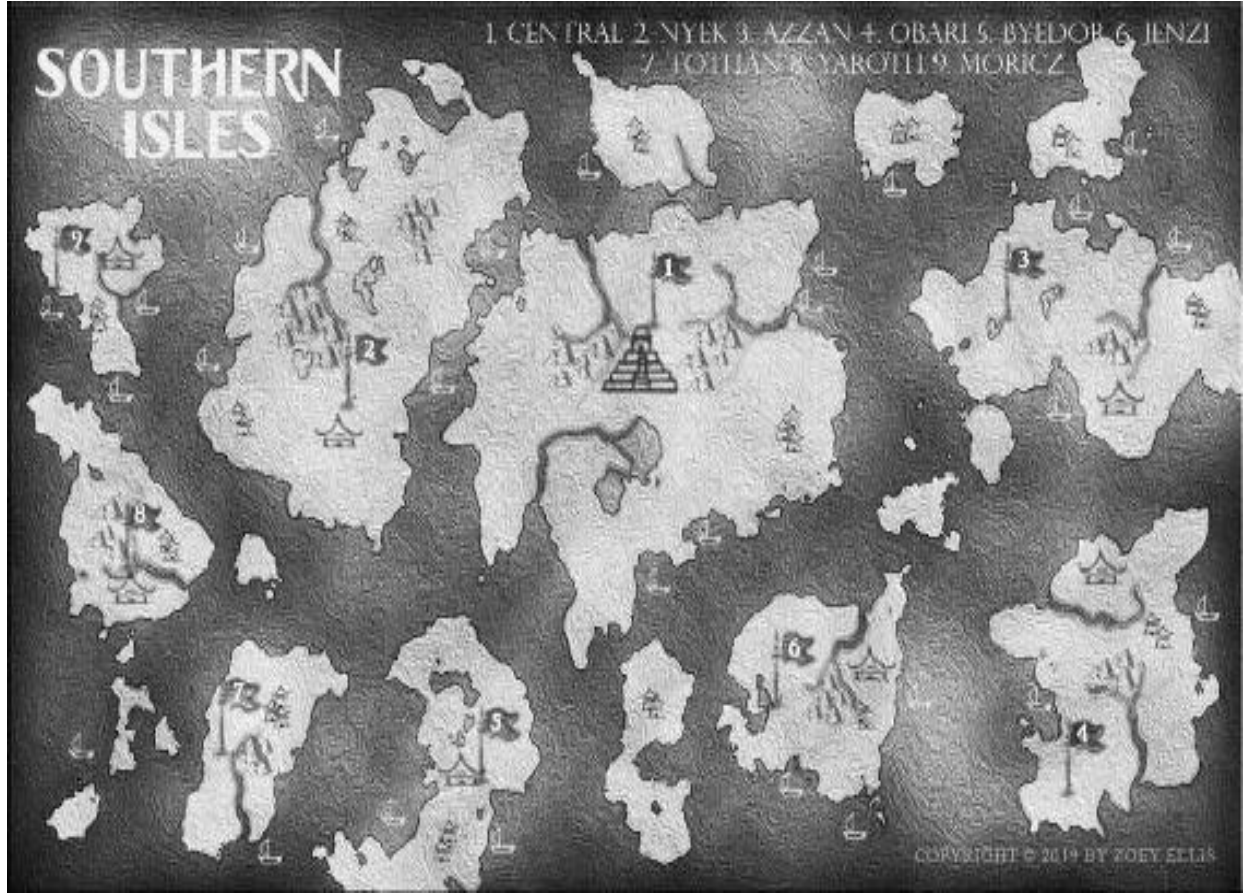
Gücünü bulmak için mücadele eden Shaya, Güney Toprakları'ndaki yeni hayatında çok az ilerleme kaydeder. Alfa'sı ikna edilemez ve her zamankinden daha da canavarlaşmıştır.

Onun tutkusunun ne kadar derin olduğunu tecrübe eder, ancak ondan kaçmanın bir yolunu bulamazsa asla hayatta kalamayacağını fark eder.

Saplantıya Sahip Olmak bu çiftin hikâyesinin ikinci, Omega Efsanesi serisinin ise sekizinci kitabı. Bu karanlık, buharlı, Omegaverse romantizmidir. Cliff-hanger dahil. Barbar Alfa anti-kahramanları, tatlı ama anlayışlı Omega kahramanları, epik fantezi dünyaları ve esir aşkları sevenler için. Karanlığın büyüülü bir türünü keşfedin...

Own To Obsess romantizm ve karanlık durumlar içerir. Bu hikâyenin bazı yönleri bazı okuyucular için hassas olabilir. 18 yaş ve üzeri içindir.

OceanofPDF.com



[Renkli versiyona bakın](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BİRİNCİ BÖLÜM

KARDOS

(Bu sahne, farklı bir bakış açısıyla son kitabın sonuyla örtüşüyor. Eğer bu çiftin birinci kitabı olan İtaat Etmek İçin Sahip Olmak'ı henüz okumadıysanız, lütfen başlayın ya da sonunu hızlıca tekrar okuyun :)

Kardos Omega'sının üzgün kalmasına izin veremezdi. Onun kendisini reddetmesine de izin veremezdi.

Dilini kızın ağzına soktu ve iniltili nefeslerinin tadını çıkardı.

Kız açlıkla emerken, adamın siki onun sulu küçük amcığına sabit, acımasız bir ritimle tekrar tekrar giriyordu.

Ona dokunduğunda hemen boyun eğmesi her zamanki gibi çok güzeldi ama yaptıklarının değerini görmeyi reddetmesi onu rahatsız ediyordu. Halkı ve kültürü için en iyi olanı yapıyordu ve onu elinden geldiğince hazırlamaya çalışmıştı. Daha ne yapabilirdi ki? Minnettar olmalı ve kendi toplumundaki konumundan gurur duymalıydı ama yine de ona şunu söylemeye cüret ediyordu

ondan nefret mi ediyordu? Vücudundaki her kas sarsıldı. Ondan nefret edemezdi. O buna izin vermezdi!

Kardos onun ipeksi iç baldırlarının vücudunun her iki yanına doğru kaydığını hissederek ağzının içine doğru inledi ve kendini ona daha da açarak ihtiyaç duyduğu şekilde onu yatıştırmasına izin verdi. Bunu yapabilecek tek kişi oydu -içgüdüsel olarak bunu biliyordu- çünkü ona gerçekten sahipti.

Onun mükemmel küçük vücudu onundu; iç çekişleri onun zevki içindi ve tohumu onun rahmine aitti. Güzelliği, gülümsemesi ve muhteşem uçuşu onun içindi. Ne söylerse söylesin, onu istemediğini ne kadar iddia ederse etsin, vücudu ona kimin sahip olduğunu biliyordu ve onu evinden almanın onunla hiçbir ilgisi yoktu - o onundu.

"Sen benimsin, küçük kuş," diye kulağına hırladı, vücudunun her santimi ona hükmetme ve onu azarlama dürtüsüyle kavrandı. "Ben senin Alfa'nım,

ve senin her parçan benim." Kızın nefes nefese iniltisi adamın içinde dalgalandı ve adam nefesini yakalamak için ağzını kızın ağzına geri verdi.

Zirveye yaklaştığında, inlemelerini izlemek için uzaklaştı. daha yüksek sesle, vücudu gevşek ve açık, ona verdiği her sert darbeyi alıyordu. Sevdiği şey buydu. Onu uçuş halinde görmek, duymak, hissetmek onu her seferinde büyüüyordu. En güzel, en kayıtsız ve özgür olduğu zamanlardı. Sanki sadece kendisinin tanık olabileceği saf ve özel bir şeyi izliyormuş gibiydi, ama kız onun altında uçuşa geçtiğinde, tüm dünyası ondan vazgeçemeyeceğinin farkına vararak altüst oldu.

Sırtını kamburlaştırıp o mükemmel göğüslerini adamın göğsüne doğru iterek mırıldandı, küçük tırnaklarını adamın tenine geçirirken tüm vücudu gerildi ve titredi. Yapabildiği her şeyi özümsemi; yüzünün güzel kıvrımlarını, nefesinin kesilişini, kirpiklerinin hızla çırpınışını. Kardos, ona her çarpışında fıskıran bol miktarda sıvının tadını çıkardı, birleşmelerinin güçlü bir yapışkan sıvı karmaşasına dönüşmesine, tenlerini kaplamasına ve aralarında sıkışmasına neden oldu.

Kızın iniltileri ve zevk çığlıkları adamın içinde ham bir gurur dalgası yarattı ve kızın kanalının siki boyunca çarpıcı bir şekilde sıkılması adamın inlemesine neden oldu.

Enfes zevk patlaması içinden geçerken taşakları sıkılaştı. Kollarını kadının beline doladı, kadın başını onun boynuna sıkıştırdı, acımasızca ona çarptı ve kendi orgazmı yaklaşıma kadar onun orgazmını uzattı. Vücudu yatakta onunkine bastırdı ve orgazmı içinden geçerken onu ait olduğu yere sıkıca sabitledi.

Boynundaki ani bir sızı kısa süreliğine fark edildi ama bu his öylesine güçlü bir mutluluk dalgasına neden oldu ki her şey aklından uçup gitti, tek derdi kendisine ait olan Omega'yı düğümlemek ve yetiştirmektir.

Mantıklı düşünceler geri döndüğünde, yatak çarşaflarının içine doğru inliyordu, düğümü küçülüyor ve onu yakalayan ve sağan sıkı kılıftan serbest bırakıyordu

Omega'dan kalktı ama bir şeylerin değiştiğini hemen fark etti. Bir şey garip hissettiriyordu -rahatlatıcı ve tatmin edici ama alışılmadık. Durdu ve ne olduğunu anlamaya çalıştı. Zihninin sınırlarında bir farkındalık dalgalanıyordu, sanki ulaşamayacağı bir yerde gezinen bir varlık gibi.

Kardos kaşlarını çattı, kafası karışmıştı. Shaya'ya baktığında paniğe kapıldı. Ağzından kan damlıyordu ve

dudaklarına bulaştı. Onu incitmiş miydi? Canının yandığından endişelenerek hemen yalamak için eğildi ama dili gezinirken boynundaki donuk ağrı dikkatini çekti ve anında ne olduğunu anladı.

Tekrar ayağa fırladı ve Shaya'nın omuzlarını kavradı, sonunda onun gözyaşlarıyla dolu gözlerindeki umutsuz bakışı etti. "Ne yaptın sen?" diye hırladı.

Hiçbir şey söylemedi, başını bir tarafa çevirdi ve zihninin kenarındaki varlıktan bir umutsuzluk yankısı yayıldı.

Kardos dizlerinin üzerinde doğruldu ve elini boynundaki ısırık izinin üzerine koydu. Parmakları ısırık izine dokunduğunda, gururdan arzuya ve öfkeye kadar birçok güçlü ve çelişkili duygu içinden geçti ama en güçlüsü inançsızlıktı. Beyni yaptıklarının sonuçlarını kavradıkça, içinde dönen öfkeyi kontrol edemedi.

Kardos onu kollarından yakaladı ve bir kez sertçe sarstı. "Ne yaptın sen?" diye kükredi. "Bunu yapmana ne sebep oldu?"

Shaya yüzünü başka yöne çevirdi, vücudu gergin ve tetikteydi. "Bana bak!" diye bağırdı. "Şimdi bana bak, Shaya!"

Bunu yapmadı, mümkün olduğunca hareketsiz kalmayı tercih etti ve neredeyse zar zor nefes alıyor gibi görünüyordu.

Kardos derin bir nefes aldı ve öfkesi beyaz bir ateşle kör edici bir öfkeye dönüştü. Kadın onu ısırmıştı! Onu kendisine bağlamış ve yüksek şeflik koltuğunu kazanma şansını yok etmişti. Sadece bu da değil, Adalar'ın geri kalanına Güney Adalar için ne kadar uygun ve mükemmel olduğunu kanıtlama umudunu da yok etmişti.

Kardos yataktan kalkarken kükredi, göğsünden acımasız ve sert bir güç çıkardı. Uğruna çalıştığı her şeyden sonra, yıllar, on yıllar boyunca kendini kanıtladıktan, her fırsatta en çok çalışan kişi olduktan, ortaklıklar kurduktan, Adalar'daki garip ve alışılmadık şeyleri keşfettikten, Batı Toprakları'na kadar seyahat ettikten, kimsenin yapmak istemediği her şeyi yaptıktan sonra... Her şeyden sonra, artık asla yüksek şef olamayacaktı. Kazandığı her şey elinden alınacaktı.

Kasları gerilen Kardos, parçalamak için en yakınındaki şeye uzandı. Ne olduğunu bile fark etmedi, sadece yumruklarında parçalandığında iyi hissettiğini biliyordu. Çok geçmeden rafları deviriyor, duvarları yumrukluyor, mobilyaları pençeleyip deviriyor ve değerli izak-kayasını parçalara ayırıyordu.

Bir ısırıkla ondan her şeyini almıştı. Bir ısırıkla tüm hayatını değiştirmişti. Şu andan itibaren, istediği şeye asla sahip olamayacaktı. Ne kadar uğraşsın, bir daha asla istediği şeyi elde etme şansına sahip olamayacaktı.

yüksek koltuğu kazanmak için. Ancak öfkelenirken bile, içinde daha derin bir hoşnutsuzluk filizlendi ve bunu ele almak zorunda kalana kadar gittikçe güçlendi. Omega'sı *itaatsizlik* etmişti.

Onu ısırmanın var olan şeyi değiştireceğini biliyordu ve bunu misilleme olarak ve izinsiz yaptı. Buna katlanamazdı.

Farkına vardığında, aniden en önemli şeyin farkına vardı. muhteşem bir koku. Tuvalet masasından kırdığı tahta parçalarını yere bırakarak hareketsiz kaldı ve kokuyu içine çekti. Koku o kadar güçlü, o kadar zengin ve karmaşıktı ki sikiinin sertleşmesine, taşaklarının sıkışmasına ve vücudunun her santiminin dikkat kesilmesine neden oldu. Üzerine vahşi bir ihtiyaç çöktü ve sanki damarlarındaki öfke odak değiştirmiş gibi tüm düşünceler zihninden kaçtı - bu kokuyu sahiplenmeye, ele geçirmeye ihtiyacı vardı.

Dönerek kaynağını aradı, ancak güzel Omega'sının tamamen altın rengi gözlerle ona baktığını gördü.

İçinde bulunduğu gergin pozisyondan sıyrılıp dizlerinin üzerine çöktü ve tam bir arzu dolu bakışlarla ona baktı. Bacaklarının arasında bir sıvı karmaşası vardı, ama ondan damlayan taze kayganlığın kokusunu alabiliyordu, onu çağırıyor, onu hemen alması gerektiğini söylüyordu.

Ona doğru yürüdü ve boynunu yakaladı, kadın hemen gevşediğinde memnuniyetle gürledi.

"Alfa," diye fısıldadı, ona huşu içinde bakıyordu.

Hırlayarak, boynunu ovarken onun kokusunu tekrar içine çekti. Vücudundaki her şey onu sahiplenmek için kükrüyordu ve onun olgunlaşmış ve kendisi için hazır olduğunu görmezden gelemezdi. Onu yatağın üzerine önden itti ve o da hevesle kıcını havaya kaldırdı, dizlerinin üzerinde sallanarak onu bekledi.

Kardos onun kalçalarını geri çekti ve parmaklarıyla klitorisini gıdıkladı, sonra o lezzetli ıslaklığı ağzına götürdü. Kadının tadı onu zaten boyun eğmiş olduğu öfkeli, tahrik olmuş rutinin daha da derinlerine indirdi. Kendini sıraya dizerek Omega'sına hizmet etmeye hazırlandı.

Kardos Shaya'yı hem istedikleri hem de ihtiyaç duydukları şekilde alırken saatler geçti. Bu, onunla daha önce yaşadığı hiçbir deneyime ve kelimeyle ilahiydi. Gözleri altın sarısıydı; kokusu o kadar aşırı gelişmişti ki, zar zor düşünebiliyordu ve kesinlikle buna karşı koyamıyordu. Onu iyice ve tamamen becerdi, yerinde sabitledi ve çarptı

ona yalvardığı gibi sıırsıklam amına soktu. Hiç yorulmadı ve onu birden fazla pozisyona soktu, kabaca kavradı ve defalarca üzerine boşalana kadar becerdi. Onu düğümlediğinde, parmaklarını güzel saçlarına gömmekten, ona sokulurken mırıldanmaktan, pürüzsüz, muhteşem, ela tenini öpüp okşamaktan ve Alfa'sının yapması gerektiği gibi onu rahatlatmaktan başka bir şey yapamadı. Elleri onun üzerinde olmadığı her an onu çağırıyor, onun her arzusunu doyurma ihtiyacını besliyordu.

Odanın her yerinde onunla çiftleşti; yerde, enkazların arasında, yatağın yanında, altında, , duvarlarda ve pencerelerde küçük alanlar buldu. Gökyüzü karardığında Kardos uyuyan eşinin yanından ayrılıp ona su aramaya koyuldu. Neyse ki, bir sürahi su ve bir tepsi dolusu küçük etli börek ve hamur işi hemen yanına konmuştu.

Odanın kapısından içeri girdi ve bunu sorgulamadı - sadece onunla Omegasına döndü ve onu parmaklarından besleyebilmek ve ihtiyacı olan suyu yudumlatabilmek için nazikçe sallayarak uyandırdı.

Kardos yatak odasında ne kadar kaldıklarını bilmiyordu ama bir önemi yoktu. Daha önce hiç böyle bir memnuniyet yaşamamıştı.

Kendini Shaya'yı dilinin o güzel kokulu küçük yarığı yalamasından başka bir şekilde uyandıramazken buldu; onun kayganlığı yüzünün her yerindeydi, onun

İnanılmaz kokusu burnuna doluyor, uykulu iç çekişleri ve inlemeleri melodik bir kreşendoya yükseliyor, başını okşuyor ve işkence dolu bir beklentiyle sikiinin sarsılıp damlamasına neden oluyordu. Kendini ona bakamaz halde buldu.

Altın rengi gözlerini, içine gömülmeden, derinlemesine ve derinlemesine. Onu yıkamaktan, beslemekten ve nefessiz kalıp gülümseyene kadar öpmekten derin bir tatmin duyuyordu. Sesini duyduğunda yüz ifadesi sevinçle parladığında ya da avucunu merakla göğsünde gezdirdiğinde ya da onun için mırıldandığında göğsüne doğru derin derin iç çektiğinde gururla ısıldıyordu. Öyle bir noktaya gelmişti ki, sırf gözlerinin parladığını ve yanağının göğsüne daha sıkı bastırdığını görmek için onun için bir melodi mırıldanıyordu.

Bazen Shaya hala çok utangaçtı, ona tadının ne kadar lezzetli olduğunu ya da çocuklarını doğurmak için ne kadar mükemmel olduğunu söylediğinde bakışlarını kaçırıyordu, ama bu utangaç gülümsemeler onu daha çok arzulamasına neden oluyordu.

Onu korumak ve kendisine yakın tutmak. küçük bedeninin kollarında olmasını seviyordu; onu arzulamasını ve ona huşu içinde bakmasını seviyordu; onun her ihtiyacıyla ilgilenmeyi ve onu bedenine sokmayı seviyordu.

o aitti.

Her şey doğru hissettiriyordu; böyle olması gerekiyordu. Aklına başka hiçbir düşünce girmedii.

Ama sonunda Shaya uykusunda huzursuzlanmaya başladı. Adama yaslanırken kıpırdanıyor, adam sırtını onunkine yaslamadıkça sakinleşemiyordu.

göğsüne yavaşça soktu, kulağına mırıldandı ve uçana kadar meme uçları ve klitorisiiyle oynadı.

Çok geçmeden gözlerindeki altın rengi solmaya başladı ve odanın durumunu fark . Hiçbir şey söylememesine rağmen Kardos onun şaşkınlığını ve hoşnutsuzluğunu hissetti ve zihninin kenarındaki farkındalıktan bu duyguların hafif yankısını hissetti.

Ve bu ona ne yaptığını hatırlattı.

hoşnutluk dolu bağ o kadar saf, o kadar birleşikti ki, aralarındaki duyguları genişletmişti. Ama şimdi başka bir şeye, tedirgin edici ve dengesiz bir şeye dönüşmüştü.

Kardos ona hâlâ çok kızgın olduğunu fark etti. Onu hiç azarlamamıştı; sadece onun gerçek Haze'inin, güzelliğinin ve mükemmelliğinin teşvik ettiğı asla karşı koyamadığı derin, her şeyi tüketen bir azgınlığa kapılmıştı. Ama artık her şey bitmişti ve ikisi de onun yaptıklarının sonuçlarına katlanmak zorundaydı.

Haz sona erdiğinde, onunla hiç konuşmadı, ancak odadan çıkmayı düşünmeden önce onu iki kez daha becermeye dayanamadı.

Su ve yiyecek tepsilerini kapının hemen içine kimin koyduğunu ve onları rahatsız etmemeye kimin dikkat ettiğini bilmiyordu. Bunun hizmetkârları olduğundan şüpheliydi. Bir Alfa ve Omega üreme dönemindeyken mahremiyetin ne kadar önemli olduğunu bilemezlerdi. Ama odadan çıkınca cevap da belli oldu.

Rozalia koridorda, yatak odasının kapısından birkaç metre aşağıda, karşı duvarda bir tabureye oturdu.

Kardos kapıyı arkasından kapattı ve ona yaklaştı, o kadar çok Dilinde sorular vardı, ama kadın tabureden kalkarken ağzını kapalı tuttu, kalbi hem sertleşiyor hem de kadının gözlerindeki bakışla düşüyordu. Kendisine yöneltildiğini göreceğini hiç düşünmediğı bir bakış... hayal kırıklığı.

"Yüksek şef burada," dedi, sesi sertti.

Kardos başını salladı. Shaya'yı üç saat içinde tapınağına geri getirmesi gerekiyordu - bu günler önce olmuş olmalıydı. "Nereye?"

"Bir alt kattaki diğer misafir odasında."

Kardos döndü ve başka bir şey söylemeden koridorda ilerlemeye başladı. Yüksek şef diğer adaları nadiren ziyaret ederdi ve bunu yapmaktan kaçınırdı çünkü adalar arası meselelerden ve anlaşmazlıklardan ayrı kalmak zorundaydı. Bir zamanlar yönettiği kabileyi veya adayı düzenli olarak ziyaret etmesi de uygun olmazdı ama burada olmasının bir sebebi vardı.

Misafir odasının kapısı açıktı ve Kardos odaya adımını atarken kendini destekledi.

Yüksek şef pencereden dışarı bakıyordu, iri gövdesi onu devasa bir adam bloğuna benzeten kat kat malzeme ve kürklerle süslenmişti. Kardos onun duruşundan ne olacağını anlamıştı.

"Şefim," diye mırıldandı alçak sesle eğilirken. "Nye'yi ziyaret etmenizden onur . Sizi bir kez daha ağırlamak benim için bir zevk-"

Yüksek şef dönüp ona baktı, yüzü sertti ve gözleri alev alev yanıyordu. "Kes şu saçmalığı Kardos," diye tısladı. "Ne yaptığının farkında mısın?"

Kardos kaskatı kesildi, öfkesi ve savunmacı tavrı hemen yükseldi. Babası onunla daha önce hiç bu tonda konuşmamıştı, ancak mevcut koşullar ve onun davranışları göz önüne alındığında, yüksek şefin her türlü hakkı vardı.

Kardos sessiz kaldı.

"Omega ile bağ kurmanın sonuçlarının farkında mısınız?" Yüksek şef ağır adımlarla öne çıktı, yüz ifadesi . "Siz onun amının derinliklerinin tadını çıkarırken, diğer shinnolar diskalifiye edilmenizi talep etti."

Kardos'un sinirleri gerildi ve göğsünde çığ bir tedirginlik oluştu. "Bunu yapabilirler mi?"

"İstediklerini talep edebilirler!" diye bağırdı yüksek şef. "Bir hafta önce yaptığınız anlaşmaya sadık kalmadınız... *onu tapınağa getireceğinizi* söyledığınızde."

Kardos, yeniden öfkelenmekle tehdit etse de öfkesine hâkim olmaya çalıştı. "Eminim ki itibarım bana biraz müsamaha gösterebilir."

"Onunla bağ kurduğuna dair söylentilerin doğru olduğunu öğrendiklerinde olmaz," diye uyardı yüksek şef. "Gözden çıkarılmanı talep için daha da fazla davaları olacak, böylece üremeye konsantre olabilirsin. Omega Toprakları'nın çıkarları için." Burun delikleri alevlendi ve sesi derinleşti. "Ve sonra bir damızlıktan başka bir şey olmayacaksın, Kardos. *Oğlum* lanet bir damızlıktan başka bir şey olmayacak!"

Kardos'un göğsünde alev alev yanan öfke Babasının kendisinden doğrudan oğlu olarak bahsettiğini duyunca şaşırdı. Yüksek şeflik koltuğuna oturduğundan beri böyle bir şey yapmamıştı.

"Bu kadar şaşırmış görünme," diye tersledi yüksek şef, odada adım atmaya başlarken. "Kabul ediyorum, sana herhangi bir iltimas göstermeyeceğim ya da sana özel ayrıcalıklar tanımayacağım, ancak senin gelişimini yakından izlemediğimi mi sanıyorsun? Ne kadar yetenekli olduğunu gösteren bir çocuk olduğundan beri attığın her adımla gurur duymadığımı mı sanıyorsun?"

Adalar'ı seviyor mu? Sen Nyek'e kabile lideri ve shinno olduğunda çok sevinmediğimi mi sanıyorsun?" Kardos'a bir bakış fırlattı. "Sen benim oğlumsun Kardos ve bu koltuk senin doğuştan hakkın. Kendini defalarca kanıtlamış olmana rağmen diğer shinnoların önyargıları seni küçümsemelerine neden oluyor ama bu onların hatası, onlara hiç sempati duymuyorum." Tekrar Kardos'un yüzüne döndü. "Ama bu hata senin hatan ve bu hata senin kazandığın, elde etmek için çabaladığın her şeyi yok etmelerine neden oluyor. Eğer diskalifiye ediliyorsanız, seksen dört yıldır ilk kez farklı bir kabile koltuğa oturmuş olacak."

Kardos, babasının sözleri içine işlediğinde verdi; içindeki şiddetli, öfkeli, karanlık duygular ve düşünceler onu neredeyse boğacaktı.

Babası onu tepeden tırnağa süzdü, gözleri nefretle doluydu. "Onurun nerede?" diye tükürdü. "Adalar'ın geleneklerini yaşayan ve soluyan adam nerede? Onu artık görmüyorum. Batı Toprakları seni o kadar mı yozlaştırdı ki-"

"Hayır!" Kardos böğürdü, öfkesi doruk noktasına ulaşmıştı.

Babası geriye doğru sarsıldı, onun patlaması karşısında şok olmuştu. Kardos daha önce babasına hiç sesini yükseltmemişti ama onun böyle şeyler söylemesine ya da düşünmesine izin veremezdi.

"Hayır," diye tekrarladı, sesini alçaltmaya zorlayarak. "Ben hâlâ o adamım." Babasının sert bakışlarını kendi bakışlarıyla kilitledi. "Seni temin ederim."

Yüksek şefin çenesi sıkıştı ve sert bir şekilde nefes vererek arkasını döndü, kısa bir süre için odayı sessizlik doldurdu. "Shinnos'un talebini ele almak üzere bugünden itibaren iki hafta sonra bir duruşma ayarladım. Şu anda size bir çözüm bulmanız için daha fazla zaman tanımak amacıyla ertelediğimi savunuyorlar." Kardos'a döndü, gözleri hâlâ ateşliydi ama sesi daha sakindi. "Haklılar. Umarım aklından ne haltlar geçtiğini açıklayacak bir planın vardır." Kardos'a doğru yöneldi.

Kapıya. "Ve pozisyonunuzu korumanın bir yolu, böylece koltuk için hâlâ bir şansınız olur." Kardos'a döndü. "Çünkü sen benim oğlum değilsin."

Bu Omega'yı kendinize mal etmek için Nyek adını bu bencilce hareketle bir kenara attınız."

"Onunla bağ kurmadım baba," diye mırıldandı Kardos, bir kez daha kendisine baba diye hitap etmesine sinirlenmişti. Koltuğu talep ettiğinde öyle olmalıydı. "Benim rızam olmadan benimle bağ kurdu."

Yüksek şef ona küçümseyerek baktı ve başını salladı. "Umarım bunu tapınakta tartışmayı düşünmüyorsunuzdur." Kapıya doğru döndü ve çıkarken Kardos'a sözlerini geri fırlattı. "Çünkü eğer bu kadar inatçı ve itaatsizse, Topraklarımız için asla uygun değildir."

İki saat sonra Kardos hâlâ kör edici bir öfkenin pençesindeydi, yüksek şefin onu bıraktığı odada volta atıyor ve zihnini dolduran birçok düşünceyle savaşıyordu. Babası ona koltuğunu korumak için bir şans vermişti ama nasıl? Shinnos'a duyduğu öfkeyi ya da işlerin şimdi ne kadar zor olacağını zar zor düşünebiliyordu. Ayrıca Shaya'yı da düşünmek zorundaydı.

Odanın ortasında yavaşlayarak durdu. Az Eshra'ya ihtiyacı vardı. Bir çözüm bulmanın tek yolu onlardı.

Topuklarının üzerinde dönerek yatak odasına yöneldi ama ne Rozalia ne de Shaya oradaydı. Birkaç hizmetçi odasını onarıyor, mobilyaları düzeltiyor, temizlik yapıyor, küflü yiyecekleri ve kırık eşyaları dışarı çıkarıyordu.

Hizmetçilere kadınların nerede olduğunu sordu ve ardından Shaya'nın aynı kattaki misafir odasına yöneldi.

İçeri girdiğinde Rozalia yatağın kenarında oturmuş, uyuyan Shaya'nın alnını okşuyordu. Kardos bir an durup Shaya'ya , içinde yükselen çelişkili duyguları çözemiyordu.

Rozalia Kardos'u görür görmez doğruldu. "Konuşmamız gerek Kardos," dedi ciddiyetle.

Kardos, "Artık azarlanmaya ihtiyacım yok Rozalia," diye homurdandı.

Shaya inledi ve yatakta yuvarlanarak yan tarafına doğru sıkı bir top haline geldi. Kardos yükselen, onunla birlikte yatağa tırmanma ve onu kollarının arasına alma dürtüsüne direndi. Onun kollarına, mırıltısına ihtiyacı vardı, göğsüne. Ve onun kokusuna, yumuşak tenine, ona ihtiyacı ... Büyük bir çabayla gözlerini kaçırdı.

Rozalia onu takip etmesi için işaret etti odadan çıkarıp evin doğu tarafındaki toplantı odalarından birine götürdü.

"Ona ne yaptın?" dedi, Kardos'un arkasından odaya girerken dönerek. "girdiğimde histerik bir haldeydi. Ona sakinleştirici bir iksir vermek zorunda kaldım."

"Sessiz olun!" Kardos havladı. Şu anda Rozalia'nın ağzını açacak durumda değildi. Ona bir danışman, bir arkadaş, hatta bir anne olarak ihtiyaç duyduğu zamanlar olmuştu ama o zaman şimdi değildi. "Ben tapınağıma gidiyorum. Ben dönene kadar ona göz kulak olun."

Rozalia'nın gözlerindeki bakış değişti, kendi gözlerini indirdi ve sonra başını salladı. Kardos gitmek için döndü ama göğsündeki bir kıpırtı onu durdurdu.

"Neden hamile değil?" diye sordu Rozalia'ya kaşlarını çatarak. "Tam Haze dönemindeydi ama hâlâ hamile değil. Neden?"

Rozalia'nın gözleri büyüdü. "Onu hamile mi *bırakmak istiyorsun?*"

Kardos'un kaşları daha da çatıldı ve alçak sesle homurdandı.

Açıklayamadığı ya da anlayamadığı bir şeydi bu ama Pus'unun, tohumunu karnında sabitlemeden sona ermesi onu derinden rahatsız etmişti. Bunu fark etmemişti ama bilinçaltında kokusundaki değişimin bunu işaret etmesini bekliyordu.

Rozalia onda bir şeyler sezmiş gibiydi; omuzlarını düşürdü ve bir adım geri çekildi. "Bununla ilgileneceğim, shinno'm."

Kardos sert bir nefes vererek odadan çıktı ve karşılaştığı tüm zorluklara cevap aradığı özel tapınağına gitmeye hazırlandı.

Şimdi tek ihtiyacı olan zihnini sakinleştirmekti ve cevap gelecekti. Koltuğu güvence altına almanın bir yolunu arayacak ve kendisinin bu kadar rezil olmasına neden olan Omega ile başa çıkacaktı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İKİNCİ BÖLÜM

SHAYA

"Yavaş ol," dedi Rozalia nazikçe.

Shaya sıcak banyoya girerken kolunu sıkıca tuttu ve vücuduna yayılan farklı ağrı ve sızılardan dolayı irkildi. Ancak sıcak su onu sardığında, kasları gevşerken derin bir iç çekti. Rozalia yanında getirdiği şişelerden bazılarını inceledi ve

Shaya'yı boynuna bulaşan muazzam miktardaki Kardos tohumundan arındırmak için keselemeye başlamadan önce banyoya çeşitli iyileştirici yağlardan oluşan küçük, güçlü kokulu damlacıklar bıraktı.

Shaya sessiz kaldı. Uyandığında sersemlemişti, kaslarında derin, tatmin edici bir ağrı, bacaklarının arasında donuk bir acı vardı ve misafir yatak odasına nasıl gittiğine dair çok az şey hatırlıyordu. Son hatırladığında Kardos'un yatak odasındaydı ve çaresizlik içinde dişlerini onun boynuna geçirmişti.

Ve işe yaramıştı. Göğsünün derinliklerinde için için yanan varlık ona aynı şeyi söylüyordu; onunla bağ kurmuştu. Şimdi kafası daha net olduğu için bu fikrin büyüklüğü onu şaşkına çevirmişti. Bunu yapmıştı. Ona karşı harekete geçmiş, zayıf olmadığını göstermiş, misilleme yapabileceğini kanıtlamıştı... ve yine de

Bunun gerçekleştiğinin farkına varması onda saf bir dehşet yarattı.

Kardos şimdi ona ne yapacaktı? Ya da... ona ne yapmıştı?

O anki yansımalarının ne olduğundan emin değildi; hatırlayamıyordu. Uzuvarlarındaki ağrı ve bacaklarının arasındaki acı, adamın ona şiddet uygulamasından kaynaklanıyor gibi görünmüyordu, ama öyleydi Alfa'nın onun bu açık meydan okuması karşısında nasıl davranacağını bilmek imkânsızdı. Rozalia da garip davranıyordu. Yaşlı kadın uyandığından beri onunla hiç konuşmamıştı, sadece onu oraya buraya götürüyor, soyunmasını ve banyoya hazırlanmasını sağlıyordu.

Ancak Shaya henüz Rozalia'yla sohbet etmek istemiyordu. Uyandığında kendini ne kadar uyuşuk hissettiğinden şüpheleniyordu.

ve Rozalia'nın Kardos'un iksircisi olarak bu iksiri yaratan kişi olduğu gerçeğini görmezden gelemezdi.

Kardos ona gemide vermişti. Shaya bunun farkına vardığında hayal kırıklığını inkâr edemezdi; yeni bir arkadaş bulunduğunu sanmıştı ama bulamamıştı. Ya Treska da işin içindeyse? Herkes başından beri ne olduğunu biliyor muydu?

Kardos onun için ne planladı?

Shaya kendini hâlâ bu kadar güçsüz hissederken bu düşünceler ona çok ağır geliyordu. Bedenine ve zihnine zayıf bir ilgisizlik hâkimdi; kendini her zamanki gibi hissetmiyordu. Alfa'ya olan bağı yüzünden olmalıydı - göğsünde ağır bir şekilde oturuyordu, derinlere gömülmüş bir pençe gibi sert ve keskindi, vücudundaki acı ve ona verilen iksirin artçı etkileriyle birleşmişti. garip hissetmesine neden oldu. Bu yüzden sadece sessiz kaldı ve Rozalia'nın yapmasına izin verdi.

Dilediği gibi, hatta kadının saçlarını yıkamasına bile izin verdi. Artık bakıma ihtiyacı olan sert bir puftu ve bu da hesaplayamadığı zaman kaybını gösteriyordu.

Nihayet giyinip kurulandıktan sonra kendini biraz daha iyi hissetti. Vücudundaki ağrı azalmıştı ve Rozalia saçlarını yumuşatmak için kremlerini ve yağlarını saçlarında gezdirmeye, kafa derisine masaj yapmaya başladı.

Rahatla. Göğsündeki sert pençe değişmemişti ama en azından başka şeylerin ruh halini olumlu etkileyebileceğini biliyordu.

Orada otururken, Kardos'un ağzının bacaklarının arasında olduğu ani bir görüntü zihnine kazındı ve şaşıarak hızla içine çekti. Ağzı kızın içine gömülmüş, dili kızın memesinin etrafında dönerken güzel gözleri kızın yüzüne kilitlenmişti. Bacaklarını açabildiği kadar açmış, kalçaları onu beslemek için yukarı kıvrılmış ve parmakları onun kafa derisini kazıyordu.

Bu anıyı vücudunu bir ürperti kapladı ve vücudunun ne kadar inanılmaz hissettirdiğini hatırlayınca elini bacaklarının arasına bastırarak bacaklarını sıkıca birbirine kenetledi.

Rozalia saçlarını tedavi ederken Kardos'la olan uygunsuz anıları ve her biri sırasında yaşadığı güçlü duygular birbiri ardına aklına geldi. Rozalia başını sardığında Shaya titriyor ve ağır ağır nefes alıyordu, olan biten her şeye inanmakta güçlük çekiyordu.

"Hatırlıyorsun." Rozalia yatağın üzerinde duran kavanoz ve şişeleri kapatırken Shaya'yı dikkatle izledi.

"Evet," diye mırıldandı Shaya. "Ama...." Düşüncelerini Rozalia ile paylaşmak isteyip istemediğinden emin olamayarak tereddüt etti. Bu kadın açıkça Kardos'un peşindeydi.

ve göğsündeki bağdan fışkıran duygulara bakılırsa Kardos öfkeliydi. Yanlış anladığını umuyordu ama bundan şüpheliydi. O vardı Ne yaptığını fark eder etmez öfkeden deliye dönmüştü ve neden ona doğrudan saldırmadığından emin değildi.

"Anıların geri dönmesi her zaman biraz zaman alır," dedi Rozalia, kremleri toplarken sesi kısıktı.

"Neden?" Shaya sormaktan kendini alamadı.

Rozalia yatağı düzeltirken omuz silkti. "Bu, bir Omegas'ın Haz sırasında vücudunun nasıl değiştiğiyle ilgili bir şey."

"Haze?" Shaya şaşkınlıkla ona baktı. "O da ne?" Rozalia donakaldı. "Haze'in ne olduğunu bilmiyor musun?"

Kadının yüzündeki şaşkınlık Shaya'yı biraz utandırdı. Omuzlarını kaldırdı. "Yapmalı mıyım?"

"Evet," diye Rozalia, tavrı sertleşmişti. "Bir Omega olduğun bilgisinin senden neden saklandığı hakkında hiçbir fikrim yok Katashaya, ama bunun senden saklanması sorumsuzluk."

Shaya kaskatı kesildi. Rozalia dolaylı olarak Kyus hakkında konuşuyordu. "Benden saklanan her bilgi ya iyiliğim içindi ya da bilmem gerekmediği içindi," dedi biraz savunmacı bir tavırla.

"Elbette," diye karşılık verdi Rozalia. "Bir Omega için ne anlamı var ki sürekli engelleniyorsa Haze hakkında bir şey bilebilir mi?" Başını salladı ve odayı toplarken nefesinin altında mırıldandı.

"Sen bir Omega değilsin," dedi Shaya sessizce. "Eminim siz olsaydınız görüşünüz farklı olurdu. Eminim bir Omega'nın çiftleştiğinizi, bağ kurduğunuzu, hayatınızın nasıl ve nasıl yaşadığınızı seçin." Kızgınlığı arttıkça sesi de yükseldi. "Varlığınızın bir meta gibi alınıp satılmasından ya da sığır gibi yetiştirilmenizden hoşlanmayacağınızdan eminim. Eminim bunu kendiniz ya da Treska için istemezsiniz."

Rozalia elinde bir yastık tutarak yavaşladı ve durdu. Shaya'ya döndü. "Bunun doğru olabileceğinden hiç şüphem yok," dedi yavaşça. "Ama tam olarak ne olduğumu ve vücuduma bazı şeylerin neden olduğunu bilmek isterdim," dedi kararlı bir şekilde. "Ve Treska'nın tüm bunlardan haberdar olmasını isterdim."

Kendisini de çevreleyen koşullar sayesinde olabileceklere hazırlıklı olabilir."

Shaya cevap vermedi. Deneyimsiz birinin fikir sahibi olması kolay şeydi ama zaten çok fazla şey söylemişti.

Rozalia içini çekti ve yatağa oturdu. "Pus, bir Omega'nın üremeye hazır olduğunda girdiği durumdur," diye açıkladı. "O Son derece tahrik olur ve onu gelecek olana hazırlamak için tüm vücudu değişir. Kokusu Alfaları cezbedecek şekilde değişir ve en uygun ve uyumlu Alfa için inanılmaz derecede baştan çıkarıcı olur. Omega'nın bedeni yalnızca kendini sürekli olarak çiftleşmeye hazırlamaya odaklanır ve diğer tüm işlevler ikincil hale gelir. Ayrıca altın bir görüş kazanır; gözbebekleri altın rengine döndüğünde

Altın ışıltısıyla onu yetiştirmek için en uygun olan Alfa." Shaya kaşlarını çatı. "Kardos'ta da vardı."

"Evet." Rozalia başını salladı. "Pusun içindeyken tüm Alfaların ışıltısını göreceksin ama en uyumlu olduğun Alfa'dan daha güçlü bir şekilde yayılacak."

"Ama gemide vardı," diye dikkat Shaya. "Ayrıca yatak odasında da vardı. Bu her iki seferde de Haze'imın içinde olduğum anlamına mı geliyor?"

Rozalia tekrar başını salladı. "Gemideyken yarı sersemlemiştin; yatak odasındaki gibi tam bir sersemleme değildi."

"Ve ikisini de , değil mi?" Shaya kendini yaşlı kadının bakışlarını tutmaya zorladı.

Rozalia, "Gemidekine ben sebep oldum," diye düzeltti. "Yatak odasındakini... Buna sadece bağın neden olduğunu tahmin edebilirim."

Shaya cevap vermedi. Rozalia'nın itirafıyla ihanete uğramış gibi hissetmesine rağmen, bunu nasıl dile getireceğini ya da getirmesi gerekip gerekmediğini bilmiyordu. Rozalia ona hiçbir şey için söz vermemişti ve kendini hâlâ bir şeyler hakkında bu kadar emin ve cahil hissederken bir tartışmaya girmek istemiyordu.

Hatırladığı kadarıyla Kardos, yatak odasında geçirdikleri süre boyunca onunla ilgilenmiş gibi görünüyordu. Aslında, onun şefkatli ve düşünceli olduğunu hatırlıyordu. Onu beslemiş, sallayarak uyutmuş, doya doya öpmüş, ona bir şeyler söylemişti... utançtan neredeyse içini sızlatacak şeyler, ama Kardos ona öyle bir bakışla bakarken bu sözleri duymak gerçekten hoşuna gitmişti ki... Ona bakarken gözlerindeki ifadeyi bile çıkaramıyordu ama bunu sevdiğini, bundan zevk aldığını biliyordu. Karnında derin bir özlem filizlendi. Neredeydi bu adam?

Shaya düşüncelerini hemen toparlarken başını sertçe salladı. Kardos'un bu bağ için onu suçlamaması mümkün değildi. Başlangıçta öfkelenmiş ve eline geçirdiği her şeyi yok etmeye koyulmuştu ama sonra parladı ve her şey yoğunlaştı -onun kokusu, Shaya'nın

Ona duyduğu arzu ve ihtiyaç, ona olan ilgisi... her Şey. Şimdi nedenini biliyordu. Bu içgüdüsel, gerçek değildi.

Rozalia, "Bu arada, Güney Adaları'yla ilgili notlarınızı gözden geçirmek için biraz zaman ayırmanızı öneririm," düşüncelerine daldı. "Yemeklerinizi ben getiririm."

Evet, yapması gereken Şey buydu, kültürü incelemek. Kardos'un onunla ne yapabileceğini anlamasına yardımcı olabilirdi.

Shaya günün geri kalanını notlarını okuyarak ve Treska'nın ona Güney Adaları hakkında anlattıklarını hatırlamaya çalışarak geçirdi. Özellikle Güney Adalarının yapısal hiyerarşisi, shinnoların amacı ve adaların nasıl organize edildiği konusunda hafızasını tazeledi. Bağlanmasaydı kiminle eşleştirileceğine dair kafasını kurcalayan bir soru

Kardos'la olan ilişkisi zihninde canlandı ama Şimdi bunu sorgulamanın bir anlamı yok gibiydi.

alıştıka başka sorular da ortaya ıktı. Kardos onu vermeye neden bu kadar hevesliydi? Onun karşılığında kendisine ne vaat edilmişti? Hiç söylememişti. Yine de öfkesi bunun önemli bir Şey olduğunu düşündürüyordu.

Gün boyunca Rozalia ona tepsiler dolusu yemek getirdi; yemesi için güveç, çorba ve hem tatlı hem de tuzlu hamur işleri... Her Şeyi atıştırmasına rağmen iştahını kaybetmişti. Kapı her açıldığında, Kardos'un kapıdan içeri girmiş olabileceği ve ne yapacağına dair hiçbir fikri olmadığı korkusuyla içinde bir bulantı patlaması yaşıyordu. Onunla karşılaşma ihtimalinin dehşeti onu odada kalmaya zorluyor, geçmişteki tutsaklığını yansıtıyordu.

Rozalia'nın ona yemek getirmesinin yanı sıra ders çalışmasını önermesi de Shaya'nın odadan ıkımmasının daha iyi olacağını düşündüğünü gösteriyordu. Ama o zaman ne bekliyordu ki? Shaya onu ısırıldığında yaptıklarının sonuçlarını düşünmemişti ama zincire vurulmadığı ya da kara kutu odasına geri dönmediği için minnettar olduğunu gönülsüzce kabul etti.

Gece çöktüğünde, düşüncelerinde bir tedirginlikle, odada volta atıyordu. ruh halini karartan bir bilinmezlik duygusu. Yorulduka kapıya daha sık baktığını fark etti ve göğsündeki bağın hafıf yanması daha yoğun hale geliyordu. Kardos'u görmeye ihtiyacı vardı. Tüm vücudu onun için ağrıyordu, özellikle de zihni Haze'inin anılarıyla oyalandığında. Bunun da ötesinde, onunla nerede durduğunu bilmek istiyordu.

Ona yaptığı muamele, hayatının geri kalanında ne beklemesi gerektiğini gösterecekti.

Güney Toprakları'nda geçirdiği zamanı bilmemek sinir bozucu olmaya başlamıştı.

Ama bütün gece ayakta kalamazdı; vücudundaki ağrıların dinlenmeye ve rahatlamaya ihtiyacı vardı. Sonunda yatağa tırmandı ve yastık, Alfa'nın göğsü olmasını diliyordu. Yatak odasında onunla birlikte olmanın inanılmaz anıları, uykuya dalmasına yardımcı olacak kadar sinirlerini yatıştıran tek şeydi. Onunla her şey her zaman böyle olabilseydi, hayat o kadar da kötü olmazdı.

Kardos o gece gelmedi. Ya da bir sonraki. Ya da bir sonraki.

Shaya kendini tetikte ve gergin bir şekilde dönmesini beklerken buldu ama dönmedi. Bunun yerine her gece göğsünü ovuşturarak uyuyor ve rahatlamaya çalışıyordu.

Bağın keskin ve güçlü ağırlığı ağırlaştıkça daha da ağırlaştı. Rozalia ona yemek getirmeye devam etti ve çalışması için onu cesaretlendirdi ama göğsündeki pençe kısa sürede kafasını karıştırdı. Hissettiklerinin bağdan mı yoksa kendi duygularından mı kaynaklandığını anlayamadı ve derin bir kasvet çöktü. Kendini başka bir hapis hanede buldu. Bu bir yatak odasıydı ama burada ne okyanus ne de Kardos vardı.

"Benden nefret mi ediyor?" fısıldadı iksirciye, bir akşam Shaya'nın akşam yemeğini tepsiye koyarken.

Rozalia durakladı, sonra ona döndü. "Bilmiyorum," diye itiraf etti sessizce. "Onunla konuşamadım. Günlerdir tapınaktaydı."

Shaya yavaşça nefes verdi, ruh hali daha da düşmüştü.

"Senden nefret ettiğinden çok şüpheliyim Katashaya," diye ekledi Rozalia. "Ama aranızdaki bağdan bunu anlayabilmeniz gerekirdi, değil mi?"

Shaya başını salladı. "Buna bir anlam veremiyorum."

Rozalia başını salladı ve çorba kâsesinin üzerine bir tutam karışık ot serpti. "Bunu tam olarak anlamam biraz zaman alabilir. İlk başta her zaman daha güçlü hissettirir, ama yumuşadığında alışacaksınız."

Shaya neredeyse ona bağ ve Omegalar hakkında nasıl bu kadar çok şey biliyor gibi görüldüğünü soracaktı ama bu soru aklına geldiği anda kayboldu. Hiçbir şeye konsantre olamıyordu. Bir kase çorbayı kabul etti ama aç değildi. Rozalia gider gitmez çorbayı bıraktı ve yatağına geri döndü.

Ne ertesi gün ne de bir sonraki gün iştahı yerine gelmedi. Hiç kalkmamaya karar verdi ve Rozalia onu bulana kadar uyku içinde battaniyenin altında kıvrılıp kaldı.

Yatağın üzerine bir kıyafet sererken, "Gel," diye seslendi. "Seni giydirmeliyiz."

Shaya inledi ve yatakta yuvarlanıp başını örttü ama Rozalia başını örttü. "Shaya, giyinmen gerek."

"Ne için?" Shaya şikayet etti. "Her şeyi çalışmayı bitirdim. Sadece uyumak istiyorum."

Rozalia cevap vermedi ve Shaya içini çekerek giyinmek için ayağa kalkmasına izin verdi.

Rozalia'nın kendisiyle normalden daha fazla ilgilendiğini hemen fark etti ve dikkatini vermeye başladığında kadının ona bordo, koyu orman yeşili ve yanık turuncu desenleri ve altın dikişleri olan güzel ama alışılmadık, vücuda oturan bir elbise giydirdiğini fark etti. Saç çizgisinin etrafına uyumlu bir kumaştan bir bant tutturulmuştu ve Rozalia saçlarını daha büyük görünmesi için bir tarakla tarıyordu.

Shaya ondan uzaklaştı. Hem kibar hem de kararlı olmaya çalışarak, "Saçımın sarılmasını istiyorum," dedi.

Rozalia başını salladı. "Bugün bu mümkün değil Katashaya." "Neden?"

Rozalia tarağı yere bırakıp bileklerine bilezikler taktı ve kollarına dekoratif süsler taktı. "Yüksek şef için belli bir şekilde görünmen gerekiyor."

Shaya nefesini içine çekti. "Yüksek şefi görmeye mi gidiyorum?" Rozalia başını salladı.

"Şimdi mi?" Bu fikir midelerini bulandırdı.

Yaşlı kadın onun sesinde büyüyen paniği duymuş olmalı Çünkü yavaşladı ve Shaya ile göz hizasına geldi. "Endişelenecek bir şey yok. Shinno Kardos sadece iyi bir şekilde takdim edilmenizi istiyor, hepsi bu. Olağandışı bir şey söylemek ya da yapmak zorunda kalmayacaksınız."

Shaya başını salladı, panik onu ele geçirmişti. "Beni hâlâ ele verecek mi? Yüksek şef beni alacak mı?"

"Hayır." Rozalia onu giydirmeye ve boynuna takılar takmaya devam ederken sesi kararlıydı. Onun kararlı cevabı Shaya'yı biraz rahatlattı. "Bu şimdi olamaz."

Rozalia yanaklarını ışıltılı bir şeyle fırçaladı ve dudaklarına gül kahvesi tonunda topraksı, mumsu bir madde sürdü. Shaya'ya tuhaf gelmişti ama endişelenmesi gereken daha önemli şeyler vardı. O adımını attığında

Yatak odasından çıktığında midesini bir huzursuzluk kaplamıştı ve Rozalia'yı ön kapıya kadar takip ederken öğürme isteğine direndi.

Rozalia onun kürklerini giymesine yardım ederken, "Doğrudan arabaya gitmen gerekiyor," dedi. "Sadece dümdüz yürümeye devam et ve o."

"Benimle gelmiyor musun?"

Rozalia başını iki yana salladı. "Tapınağa gelmeyeceğim, hayır," cevap verdi. "Bana ihtiyaç yok."

Shaya başını salladı ama midesindeki mide bulandırıcı çarpıntı daha da çalkantılı hale geldi. Eğer yüksek şefle tek başına yüzleşmek zorunda kalırsa nasıl hayatta kalacağını bilmiyordu. Onu sorgulamayı mı planlıyordu? Onu cezalandırmayı mı? Ne olacağı belli değildi ve tanıdığı biriyle birlikte olmanın rahatlığını bile yaşayamayacaktı.

Rozalia kürklerine büründüğünde kapıyı açtı ve soğuk rüzgâr kalın kar taneleriyle birlikte etrafını sardı.

Rozalia ona, "Dümdüz ilerle," diye hatırlattı.

Başını salladı ve sonra karın içine doğru adım attı. Kuşluk vakti olmasına rağmen, gökyüzünün karanlık tonu sadece savrulan kar tarafından vurgulanıyordu. Shaya ilerledi ve uzaktan görebildiği arabaya doğru ilerledi. Yaklaştıkça, her birinde kıpırdamadan duramıyormuş gibi görünen bir sürü gri köpek bulunan, arka arkaya dizilmiş üç at arabası belirdi. Birkaç Nyek muhafızı arabaların etrafını sarmış, rüzgâra ve kara karşı dimdik duruyorlardı ve o yaklaştıkça içlerinden biri onu ortadaki arabaya doğru işaret etti ve kapıyı açtı.

Poyrazlı havadan kurtulduğu için rahatlamıştı. İçerideki banka muhafızlardan birinden bir çağrı geldi ve araba sorunsuzca ilerlemeye başladı.

Shaya gözlerini pencereden ayırmıyor, güneşin doğuşunu izliyordu. Kar taneleri düşerken rüzgârda dönüp duruyordu ama gördüklerinin hiçbirini gerçekten algılayamadı. Yüksek şefe yaptığı ziyaretin nedenini göremiyordu ve bu ziyareti gerçekleştirebilecek adamın önünde durma düşüncesi onu kendisi için talep etmiş olması onu tedirgin etti. Ayrıca Rozalia ne derse desin, Güney Diyarı kuralları hakkında bunun hâlâ gerçekleşmeyeceğini doğrulayacak kadar bilgisi yoktu.

Araba durduğunda ve bir muhafız ona dışarı çıkmasını işaret ettiğinde, şüphelendiği küçük bir liman gördü. Yüksek şef muhtemelen

Merkez Ada'daki tapınağında, bu yüzden oraya gitmek için bir tekneyle karşıya geçmesi gerekecekti.

Ayakları kara gömüldüğünde, arabadan birkaç adım ötede duran ve uzaklara uzanan devasa kalabalığı görünce şok olmuş bir şekilde bakakaldı. Kalabalığın büyüklüğü ilk geldiği zamana benziyordu ama onu asıl endişelendiren sessizlikleriydi. Kalın kürk kukuletalar başlarını örttüğü için yüzlerini zar zor görebiliyordu ama sessiz bakışları yanaklarındaki buz gibi havadan bile daha soğuk görünüyordu.

Liman çoğunlukla karla kaplıydı ve diğer tarafta görebildiği, Merkez Ada olması gereken ada ile arasında uzanan su kanalını köpüklü beyaz köpük kaplıyordu.

Muhafız onu arabasından alıp limanın kenarında sallanan teknelerden birine doğru götürdü ve üst güverteye tırmanırken Kardos'u görünce keskin bir nefes aldı. Kardos güvertenin ilerisinde, kalın ve geniş bir sandalyede oturuyordu ve muhafız onun önündeki sandalyeye işaret etti.

onunla aynı şekilde. Yerine oturduğunda, bağ göğsünde alevlendi ama Kardos'a bakmak için sandalyesinde döndüğünde, Kardos ona bakmıyordu.

Tekne suyun üzerinde diğer adaya doğru istikrarlı bir şekilde ilerlerken Shaya koltuğunda dönüp Kardos'a bakma isteğine direndi. Bağ, Pus'tan ilk uyandığından beri olduğu gibi ağır ve rahatsız edici olmaya devam ediyordu ve bu ona, adamın ona karşı hislerinin yumuşadığına dair bir umut vermiyordu. Bakışlarını adaya çevirdi ve karayı izlemeye başladı. yaklaştıkça yağan kar.

Tekne limana yanaştığında muhafızlar Shaya'ya Kardos'u takip etmesini, Kardos'un gemiden inip kendilerini bekleyen kızağa binmesini işaret ettiler. Shaya temkinli bir şekilde içeri girdi, herhangi bir öfke belirtisi için Kardos'u izledi ama Kardos banka oturdu ve ona bakmadı bile. Kat kat kürkü iri cüssesini kaplayarak onu olduğundan daha da iri gösteriyordu ve dış giysisinin altından gözüne çarpan mücevher parıltısı onun da bu durum için özel olarak giyindiğini gösteriyordu ama sakalı yabani ve fazla uzamıştı, saçları bile kaba ve bakımsız görünüyordu. Her ne kadar parmakları saçlarıyla ilgilenmek için kıpırdasa da, bu yabanıllık onu daha da muhteşem kılıyordu ve derinlerde bir yerde ona karşı duyduğu tahrik kıpırdandı.

Kardos ona doğru zar zor baktı. Arabanın duvarına ve sürücüye seslendi ve onlar süzölmeye başlarken başını pencereye doğru çevirmişti.

Shaya onu izlemekten kendini alamadı. O etrafındayken her zaman hissettiği baskıcı duygu on kat artmış gibiydi ama garip bir şekilde bunu memnuniyetle karşıladı. Her şey onun tamamen yokluğundan daha iyiydi, özellikle de bağıın göğsüne hükmetme şekliyle. Pencereden dışarı bakmak için döndü ama gergin kalmasına engel olamadı, ona karşı artan arzusuna karşı onun kendisine olan öfkesinin baskısıyla başa çıkmaya çalışıyordu.

Merkez Ada da Nyek Adası'na benziyordu, her yerde kar ve kaya vardı, ancak sert arazi boyunca kümelenmiş daha fazla bina ve farklı yönlerde giden daha fazla araba-kızak vardı.

Devasa bir dağ yanından geçiyorlardı ve Shaya pencerenin çerçevesine tutunmuş, gördüğü manzara karşısında ağzı açık kalmıştı. Parlak beyazdı ve Güneş ışığında neredeyse parlıyordu. Daha önce hiçbir doğal unsuru bu kadar yüksek ya da geniş görmemişti ve kesinlikle bu kadar saf beyaz değildi. Kardan yapılmış gibi ama bu imkânsızdı.

Sonunda araba yavaşlayarak durdu ve Kardos arabadan inip üzerindeki baskıcı his azalırken Shaya rahat bir nefes aldı. Yanında duran muhafız ona da çıkmasını işaret etti. Birkaç adım ötede başka bir kalabalık toplanmıştı ve Shaya hareketsiz kaldı,

Dışarı çıkıp onlarla yüzleşmeden önce toplayabildiği tüm cesareti topladı.

Dengesiz ayakları üzerinde durmaya çalışırken Shaya kalabalığın arkasındaki devasa binanın eşsiz güzelliğine kapıldı. Bu yüksek şefin tapınağı olmalıydı. Kare şeklinde ve geniş olan ana yapının üç farklı renkte katı vardı ve her birinin duvarın etrafında aşağı doğru eğimli eşleşen renkli çatıları vardı. Ancak, burayla ilgili en şaşırtıcı şey duvarlar parıldadı ve hafifçe renk değiştirdi.

Bina küçük bir tepenin üzerine oturtulmuştu ve geniş kapılardan çıkan uzun, eğimli bir merdiven Kardos'la onun durduğu yere yakın bir yerde son buluyordu.

Garip bir şekilde, merdivenin iki yanındaki kalabalık Nyek Adası'ndakiler kadar sessizdi ve hem onu hem de Kardos'u dikkatle izliyorlardı, tek fark kürklerindeki renkler ve desenlerdi.

Kardos ona döndü ve kürkünü çıkarırken tapınağı ve kalabalığı görmesini engelledi.

"Kardos," diye fısıldadı, aniden çok utanmıştı. "Kürklerimi çıkarırsan donacağım."

"Doğruca tapınağın içine giriyoruz," dedi Kardos kabaca, sesi alçaktı. "Donmak için vaktiniz olmayacak."

Bununla birlikte, kürklerini arabanın içine geri attı, sonra yola doğru döndü ve merdivenlere doğru ilerledi.

Shaya onu takip etti, üzerindeki gözlerin farkındaydı, açıkta kaldığı süre uzadıkça öz-bilinci daha da güçleniyordu. Kalabalığa göz gezdirirken bazı insanların yüz ifadelerini yakaladı ve ifadelerinde çatık kaşlar ve öfke görmek onu dehşete düşürdü. Bundan sonra başını eğdi ve sadece kendisini tapınağa götürecek bir sonraki adımı izledi.

Yolun yarısında kalabalığın içinden mırıltılar yükseldi ve Kardos'la birlikte tapınağa yaklaştıkça sesler daha da yükseldi. Shaya, Mayarolar hakkında öğrendiği her şeyi hatırlamaya çalışarak dikkatle dinlemesine rağmen ne söylediklerini anlayamadı. Ama kelimeler alçak sesle, bulanık ve hızlıydı ve sesleri, içlerindeki acıyla örtüşüyordu.

zorlandığı bir ses tonuydu. *Cannich otto*'nun tekrarlayan sesi duyduğu tek cümleydi. Kardos'un geniş omuzlarına baktı ama o, sanki sözleri ve bariz kötülükleri hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi merdivenleri çıkmaya devam etti. Ve bir şekilde bu onu rahatlatmıştı.

Geniş kapılara ulaştıklarında, yakalı tunik giymiş genç bir adam onları karşıladı, derin bir selam verdikten sonra onları takip etmeleri için işaret etti. Shaya Kardos'a olabildiğince yakın durarak onun uzun yürüyüşüne ayak uydurmaya çalıştı.

geniş bir şekilde aydınlatılmış birkaç yarı karanlık koridordan geçirilirken adımlar

mum lambalı aralıklar. Neyse ki içerisi sıcaktı ve binanın derinliklerine doğru ilerledikçe dumanlı ama aromatik odunsu bir koku onları sardı.

Koyu kahverengi meşe zeminli geniş bir salona girdiler ve duvarlar, dışarıdaki duvarlardaki sarı, yeşil ve kırmızı tonlarına uyacak şekilde desenli ve renkli farklı kemerli paneller halinde yontulmuştu.

Salonun ortasındaki bir dizi merdiven, üzerinde Alfa olduğu belli olan cüppeli bir adamın oturduğu yüksek bir platforma çıkıyordu. Geniş omuzlu ve sert yüzlü olan bu adamın Kardos'a benzer bir duruşu vardı. Gözleri Shayanın üzerine dikildiğinde paniğe kapıldı. Bu yüksek şef olmalıydı.

Kardos alanın ortasında durdu. Shaya onun arkasında durdu, ondan fazla uzaklaşmak istemiyordu ama onlara liderlik eden adam onu öne çağırırdı ve Kardos'un birkaç adım sağında durmasını işaret etti.

Yerlerini aldıklarında, rehberleri dışarı çıkarken tam bir sessizlik oldu. Yüksek şef aşağıya bakarken sadece sessizlik vardı.

İkisi de. Koyu renk saçları başının üzerinde ve yüzünden uzakta örülmüştü ve kalın, çok renkli cübbesi onu uzaktan bile geniş ve zorba gösteriyordu.

Shaya titremelerini engellemek için ellerini birbirine ama midesindeki sinir kıpırtısı tüm vücuduna yayılıyormuş gibi hissetti.

"Planın bu mu?" dedi yüksek şef Kardos'a biraz sertçe. "Şinnolar ve kabile liderleriyle tartışmayı düşündüğün şey bu mu?"

Shaya'nın midesi kasıldı ve adamın Ortak Dilde konuşmasından etkilenerek gözlerini hızla kırıştırdı. Kardos'a baktı ve çenesinin sertleştiğini ve gözlerinin yüksek şefe sıkıca kilitlendiğini fark etti, ama hiçbir şey söylemedi.

Uzun bir süre sonra yaşlı Alfa ayağa kalktı ve gözleri Shaya'ya kilitlenmiş bir halde platformun basamaklarından aşağı indi.

Shaya gözlerini kaçırdı, onun yaklaşmasıyla içinde yükselen korkuyla. Güney Toprakları hakkında bilgi edindiği belgelerin hiçbirinde yüksek şefin mizacına ya da kişiliğine dair herhangi bir işaret yoktu ama yüksek şefin tüm Topraklardan sorumlu olduğu açıktı ve Bu nedenle gelenekleri sürdüren ve halkının yararına kararlar alan kişi oydu. Kardos'u ısırdığında meseleyi kendi ellerine aldığından, onun ne yapacağı ya da ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Platformun dibine ulaştığında, doğrudan ona doğru yöneldi ve durduğunda nefesini tuttu, karanlık gözleri başının üstünden ayaklarına kadar onun üzerinde gezindi. Başladı Shaya'nın etrafında yavaşça dönüyor, sanki onun görünen her santimini inceliyormuş gibi ona bakıyordu. Shaya'nın titremesi Kardos'a bakıp onun da yüksek şefi dikkatle izlediğini gördüğünde daha da şiddetlendi.

Sonunda yüksek şef dönüp tam önünde durdu ve Kardos'a baktı. "Bana burada kimi temsil ettiğinizi söyleyin," dedi. sesi ilk konuştuğu zamankinden biraz daha yumuşaktı.

"Bu Katashaya," dedi Kardos, sesi sertti. "Benim eşim."

Şok Shaya'yı kavradı ve nefesini ciğerlerinden çekti. Kardos ona sadece gerçek adıyla hitap etmekle kalmamış, aynı zamanda eşi olduğunu da söylemişti! Shaya gözlerini yüksek şeften ayırıp ona baktı, kaşları kalkmıştı ama Kardos bakışlarını önden ayırmadı.

Yüksek şef başını salladı ve ona doğru yaklaşarak hem sert hem de meraklı bir ifadeyle ona baktı. Shaya'nın kenetlenmiş elleri sıkılaştı.

Ona bakarken Kardos'a olan benzerliğini hemen fark etti. Aynı güçlü çeneye ve geniş şekle sahiptiler. Burunlarının keskin açısı aynıydı ve yüksek şefin bakışlarının yoğunluğu neredeyse aynıydı

Kardos. Ancak Kardos'un açık renkli olduğu yerde, yüksek şef koyu renkliydi; teni altın sarısı, saçları ve gözleri koyu kahverengiydi. Çok daha yaşlı olduğu belliydi ama yine de yaşının hakkını veriyordu.

"Selamlar Katashaya," dedi, derin sesi ona Kardos'u hatırlatıyordu, özellikle de artık yumuşak olduğu için. "Güney Toprakları'na hoş geldiniz."

İfadesi sıcak bir ifadeye dönüştü ve gözlerinden sertlik sızarken onunkilerde kaldı. Samimi görünüyordu ve karşıladı ve Shaya kendini tuttuğunu fark etmediği bir nefes verirken buldu.

Yüksek şefin koyu kahverengi gözlerinde herhangi bir zalimlik belirtisi ya da en azından Kardos'un gözlerinde zaman zaman gördüğü sertliği aradı ama yoktu.

Kadın onu incelemeye devam ederken, adam ona gülümsedi ve Yine Kardos, dost canlısı bir Kardos. Shaya gülümseyerek karşılık verdi ama içindeki pençe bükülmeye ve sertleşmeye başladı, ta ki keskin kenarı kaburga kemiğini sıyrana kadar.

Acıdan derin bir nefes alarak Kardos'a döndü ama onun babasına neredeyse ölümcül bir şekilde baktığını gördü. Eğer yüksek şef bunu fark ettiyse bile bu onu rahatsız etmemişti çünkü Shaya'ya bir adım daha yaklaştı ve elini kaldırdı.

"Baba!" Kardos havladı, agresif bir şekilde öne doğru adım attı. Aynı anda pençe Shaya'nın kemiğine saplandı ve Shaya göğsünü tutarak irkildi.

Kardos'a tehlikeli bir bakış fırlatan yüksek şefin yüzü değişti. "Evet?"

"Ona dokunmaya iznin yok!" Kardos böğürdü, vücudunun her santimi neredeyse tedirginlikle titriyordu ve bağ da buna karşılık olarak sarsıldı.

"İzin mi?" diye karşılık verdi yüksek şef. "Onu buraya getirdiğinizde ilk reddettiğim güzel kadına dokunmama izin vermiyor musunuz?" Konuşmaya devam ederken yüksek şefin bakışları daha da sertleşti, Kardos'la yüzleşmek üzere dönerken elini indirdi. "Bunu mu demek istiyorsun?"

Kardos Shaya'ya baktı ve bağın içinden bir öfke patlaması geçti. Shaya'nın kalbi ona hâlâ bu kadar kızgın olduğu için dehşetle çarptı ama sinir bozucu bir şekilde uyarılması daha da derinleşti. "Evet," diye sıkıca cevap verdi. "Biz çiftleştik. Bu uygunsuz bir durum."

Yüksek şef Kardos'un karşısında durmak için adım attı ve her iki adam da birbirlerine dik dik baktı, göğüsleri dışarı fırlamış, vücutları gergindi. Shaya'nın gözleri ikisi arasında gidip geliyor, bir yandan boğazında düğümlenen korkuyu yutmaya çalışırken bir yandan da Kardos'un gözlerindeki vahşi bakışın güzelliğini görmezden gelemiyordu. Onunla babası arasındaki benzerliğe hayret etse de, onu her zaman gördüğü diğerlerinden ayıran şey bu farklılıktı. Ve onun bu ham doğası, içinde kontrol edemediği yasak bir şeyi kendine çekiyordu.

"Uygunsuz olan, bu onaylanmamış birlikteliği benim onayına sunmanız," dedi yüksek şef, sesi derindi. "Ve bu nedenle, eşinizi istediğim gibi değerlendirebilirim."

Kardos homurdandı, yumrukları çözülürken yüzü buruştu. "O zaman savaşıabiliriz, şefim. Ona kimse dokunamaz, sen bile."

Yüksek şef uzun bir süre hareketsiz kaldı ve Shaya aralarındaki saldırganlık kokusu arttıkça geri çekilme dürtüsüyle savaştı, ancak onu şaşırtan bir şekilde yüksek şefin vücudu ve ifadesi aniden gevşedi. "Güzel," diye mırıldandı, koyu renk gözleri Kardos'unkileri arıyordu.

Shaya'ya döndü, Kardos'a bakıp daha hafif bir tonda konuşmadan önce yumuşak bir şekilde nefes verdi. "Birlikteliğinizi kutsamak için onunla biraz yalnız zaman geçirmem gerekiyor. Eminim prosedürün farkındasınızdır."

Kardos'un sert ifadesi değişmedi ama cevap da vermedi. "Dışarıda bekleyebilirsiniz," dedi yüksek şef, kapıyı işaret ederek. "I onu uzun süre tutamayacak." Kardos hâlâ hareket etmediğinde ya da ona cevap vermediğinde, yüksek şefin sertliği geri döndü. "Bu gerekli Kardos, özellikle de o bir Omega olduğu için. Ne kadar çabuk gidersen, o kadar çabuk dönebilirsin."

Kardos'un güzel ama vahşi turkuaz gözleri bir anlığına Shaya'ya kaydı ve Shaya'nın midesini bir sıcaklık dalgası sardı. Sonunda ona doğru dürüst bakmıştı ama sonra bakışları şefe döndü ve çenesindeki bir kas seğirdi.

"Sizi temin ederim, ona dokunmayacağım," diye ekledi yüksek şef. "Ya da onunla gülümsemeyeceğim," diye emretti Kardos.

Yüksek şefin yüzünde kızgınlık ifadesi belirdi. "Zamanı gelince geri çağrılacaksınız," dedi kesin bir tonla. "İsteğime gösterdiğiniz nazik saygı not edilecektir."

Kardos dönüp geldikleri kapıya doğru ilerlemeden önce Shaya'ya bir kez daha baktı. Shaya göğsünde yükselen paniği bastırdı, çünkü Kardos onu kendisine sahip olabilecek tek adamla yalnız bırakmak üzereydi.

onu kendisi için talep etti. Olan biten her şeye rağmen Kardos'un yanında kendini herkesten daha güvende ve rahat hissediyordu, çünkü her ne kadar zalim olsa da tanıdık biriydi.

Kapı arkasından kapandığında, yüksek şef ona döndü, kahverengi gözleri ani bir yoğunlukla onunkileri yaktı. "Onu gerçekten seviyor musun?"

Shaya şaşkınlıkla küçük bir adım geri attı, vücudu kaskatı kesilmişti. "Err..." Ağzını birkaç kez kapatıp açtı ama ona verecek bir cevap bulamadı. Onu kullanan adamı seviyor muydu? Onu cinsel olarak bir başkası için hazırlayan adamı? Yaptığı her hata için ona kim işkence etti? Nasıl böyle bir adamı sevebilir miydi? Ve yine de... Duygularına bir cevap bulmaya çalışırken zihni düşünceden düşünceye atlıyordu. Onunla başka hiç kimsede bulamayacağını bildiği şeyler yaşadığını inkâr edemezdi -güzel, ihtiyaç duyduğu şeyleri tüketen, artık onsuz yapamayacağından emin olduğu şeyler. Ama bu onu sevdiği anlamına gelmiyordu... değil mi?

Yüksek şef aniden durgunlaştı, yüzündeki şok derinleşti. "Seni kazanamadı ama yine de onu ısırdın öyle mi?"

Shaya dudaklarını birbirine bastırdı, içinde bulunduğu durum keskin bir şekilde ortaya umutsuzluğu da artıyordu. Sevip sevmediğini bilmediği bir adama bağlıydı ve bu kendi seçimiydi.

Yüksek şef ağır bir hırıltı çıkardı ve ondan . "Bu düşündüğümde de kötü," diye mırıldandı başını sallayarak. Uzun bir süre bir eli eğik alnında, bir eli de belinde öylece durdu.

Sonunda yüksek şef ona döndü, duruşu ve ifadesi gevşeyerek onu tekrar süzdü. Kafası karışan Shaya sessiz ve tetikte kalmaya karar verdi. Yüksek Şef, Güney Toprakları'nda tanık olduğu standartlara göre bile garip ve kafa karıştırıcı bir şekilde davranıyordu.

"Sana içtenlikle hoş geldin diyorum Katashaya," diye başladı yüksek şef, sesi sıcak ve dostçaydı. "Endişelenmene gerek yok. seninle uygunsuz. Sadece emin olmak istedim."

Düşünceleri hızlanırken Shaya'nın parmakları kıpırdandı. Neyden emindi? Konuşmasına izin verilip verilmediğinden emin değildi, bu yüzden cevap vermedi. Aklının bir köşesinde, Treska'yla birlikte okuduğu, yüksek şefin önündeyken bir tür davranış kuralı ya da beklenti olduğuna dair bir şeyler kıpırdandı -doğrudan bir soru sorulmadıkça konuşmamakla ilgili bir şey- ama tam olarak hatırlayamadı ya da kuralın hangi bağlamda geçerli olduğunu.

"Eminim ben ne dersem diyeyim yakında buraya geri dönecektir," dedi yüksek şef, ağzının kenarı yukarı doğru kıvrılırken. "Bu yüzden bence bir kutsama odasına gitmeliyiz."

Shaya kutsama odasının ne olduğunu ya da neden oraya gitmeleri gerektiğini bilmemesine rağmen başıyla onayladı. Yüksek şef onu ana alana yönlendirirken Kardos'un geçtiği kapıya baktı ve eşine duyduğu derin özlem kıpırdanmaya devam etti.

"Yüz yıldan biraz daha az bir süredir bu tapınağa giren ilk Omega sensin," diye devam etti yüksek şef, salonun kenarında yürürken dikkatini tekrar kendisine çekerek. "Burası eskiden Omegalar tarafından yönetilirdi ve her yüksek şefin görevi burayı en iyi şekilde muhafaza etmeye çalışmaktır. mümkün." Ona bakarken güzel duvar halılarıyla süslü sarı bir koridordan aşağı döndü. "Umarım hoşunuza gider."

Shaya ne söyleyeceğinden emin değildi. Şimdiye kadar gördüğü her şey gerçekten de muhteşemdi ama tapınağın geçmişte burayı yöneten Omegaların standartlarına olup olmadığını nereden bilecekti? Neyse ki, bir cevap istiyor görünmüyordu.

Koridorun sonuna geldiklerinde, küçük bir koridoru geçerek başka bir koridora girdi ve soldaki üçüncü odaya girdi. İçerisi sarı, şeftali ve krem renkleriyle aydınlık ve havadar bir şekilde dekore edilmişti. Karşıdaki pencere ışık alıyordu. Ortada iki büyük şeftali ağacı vardı. minderler ve aralarında ahşap desteklerin üzerinde bir tahtadan oluşan alçak, küçük bir masa.

"Sizin buradaki varlığınız birçok kişi için endişe yarattı. Toplumumuzda alıştığımız şeyler," dedi şef ve minderlerden birinin üzerine oturarak Shaya'ya oturmasını işaret etti "ama aynı zamanda çok heyecanlı."

Shaya minderin üzerine çöktü ve bacaklarını içeri katladı, tapınağın dışındaki öfkeli kalabalığı düşünürken rahatlamak için kıpırdandı. Bu pek doğru görünmüyordu.

Rahatladığında, yüksek şef ona tekrar gülümsedi ve alçak derme çatma masayı işaret etti. "Bu işte yetenekli olduğunuzu duydum."

Shaya masanın üzerindeki fincanlara ve tabaklara bıkkınlıkla baktı, fevvoli çayı yapmayı öğrenirken aldığı acı dersleri hatırladı ama başını salladı. Yüksek şef başını eğdi. "Bir fincan için minnettar olurum."

Shaya fincanları yerleştirmeye başlarken yavaşça nefes aldı. Çayı hazırlarken yüksek şef sessizdi ama bu onu daha da gerginleştirdi ve servis fincanını doldurmak için demliği eğdiğinde kalbi hızla çarpıyordu. Servis fincanını yüksek şefe uzatmak için kaldırmaya gittiğinde elleri titriyordu ama şef avucunu fincanın üzerine koyarak durabileceğini işaret etti. Rahatlayarak sessizce nefes verdi ve bakışlarını kaldırdığında şefin kendisine şaşkınlıkla baktığını gördü.

"Hayal ettiğimden çok daha farklısın," dedi yavaşça.

Shaya ellerini kucağına çekti ve ne beklediğini merak ederek gözlerini onunkilerden ayırmadı.

Bir an tereddüt etti, onu izledi ve sonra kaşlarını çatı. "Konuşabiliyor ?" diye sordu, ses tonuna şaşkınlık ve kızgınlık karışmıştı.

Shaya boğazını temizledi. "Konuşma... kurallarından emin değilim, yüksek şef."

Bunun üzerine yüksek şef gülümsedi. "Şu anda konuşmak için herhangi bir kurala uymana gerek yok, Katashaya. Bir kutsama ayinindeyiz; istediğin zaman konuşabilirsin."

"Oh," diye nefes aldı Shaya, rahatlama süzülüyordu. Bir sonra, "Kutsama ritüeli nedir?" diye sordu.

"Adalar'ın önemli bir üyesinin eşleşmelerinin üstleri tarafından onaylanmasını istemesidir. Genellikle eşleştirmeler önceden ve anlaşmayla yapılır, ancak bazen bir çift doğal olarak birlikte olmaya karar verir ve bunun uygun bir eşleşme olup olmadığına veya en azından daha önce ayarlanmış olandan daha iyi olup olmadığına üstleri karar verir."

"Ah." Shaya'nın zihnini pek çok soru doldurdu. "Ama... Kardos ve ben... bizim zaten bir bağımız var."

Yüksek şef başını salladı. "Evet, bu işleri karmaşıktırıyor ama Kardos'un kutsama talebindeki amacını anlıyorum." Çay fincanını kaldırdı ve "Bazen ne kadar zeki olduğunu unutuyorum," diye mırıldandı. Bir yudum aldı. "Tüm geleneksel kurallarımızı ve ritüellerimizi ezberlemiş, bu şekilde bir çözüm arayacağından şüphelenmeliydim."

Shaya buna ne diyeceğini bilemedi çünkü çözülmesi gereken sorunun ne olduğunu bilmiyordu. Yüksek şefin iki yudum daha almasını izledi. Çayını işaret ederek, "Hoşunuza gitti mi?" diye sordu.

"Mükemmel. Tam da beklediğim gibi." Fincanı yere bıraktı. "İ Bazen Kardos'un mükemmellik takıntısını da unutuyorsunuz. Bunu sizin kültürümüzü öğrenmenize de uyguladığından şüphem yok."

Shaya kaşlarını çattı. "Fevvoli çayının çok özel bir şekilde yapılması gerektiğini sanıyordum."

"Öyle," diye kabul etti yüksek şef. "Ama her zaman mükemmel sonuçlanmıyor. Belki Kardos için hariç. Onun beklentileri son derece yüksektir. Kendisinden ve başkalarından en iyisini bekler. Pek çok alanda başarılı olmasının ve Nyek Kabilesi'nin onun ellerinde gelişmesinin nedenlerinden biri de bu."

Shaya kaşlarını çattı ve bu fikir karşısında başını salladı. "Ama her şey mükemmel olamaz ya da olmamalı. Doğada kusurlar değerli olabilir."

Yüksek şef gülümsedi ama gözlerinde tuhaf bir ifade vardı. "Sanırım o da bunun farkında Katashaya. Ama bunu görmezden gelmeyi tercih ediyor."

"Nasıl yapabilir? Bu doğal bir şey," diye ağzından Shaya. "Kusurları beklemeyi öğrenmek daha iyi değil mi?"

"Mükemmellikten daha azını beklemenin sıradanlığı teşvik ettiği söylenebilir."

Shaya buna katılmayarak başını salladı. "Bazen yetiştirdiğim bitkilerdeki kusurların ne kadar büyüleyici olduğunu görünce şaşıyorum. Ya da bir iksirde hata yaptığımda, bu bazen yeni ve eşsiz bir tarif keşfetmenin en heyecan verici yolu oluyor."

Yüksek şefin kaşları kalktı. "Daha önce hiçbir iksircinin hata yapmayı heyecan verici olarak tanımladığını duyduğumu sanmıyorum."

Shaya gülümsedi. "Genelde çok tehlikeli bir şeyi birleştirmem ve de çok dikkatli olurum. En kötüsü yanlışlıkla kız kardeşimin kolunu haşladığım zamandı. Bunun için haftalarca kendimi çok kötü hissettim."

"Ah, bir kız kardeşin var," dedi yüksek şef sevinçle. Öne doğru eğildi ve komplocu bir tavırla sesini alçalttı. "Bu kutsama ritüellerinde aileden bahsedilmesi iyiye işarettir." Göz kırptı ve sırtı. "İyi gidiyorsun."

Shaya neredeyse onunla birlikte gülüyordu. "Teşekkür , yüksek şef." "Kız kardeşinin adı ne?"

"Kys."

Kaşları kalktı. "Bir K daha mı? Bu... mükemmel."

"Öyle mi?"

"Gerçekten de. Bu tür işaretler ve desenler Güney Toprakları'nda önemlidir. Kız kardeşinle yakın mısınız?"

Shaya başını salladı. "Beni o büyüttü. Annem ve babam yanımda değildi."

"Ah," dedi yüksek şef, sesi ve ifadesi . "O zaman senin için bir anne gibi."

Shaya başını salladı ve gözleri yaşardı. "Bana her zaman çok iyi baktı. Bana istediğim şeyin peşinden gitme özgürlüğü verdi, beni güvende tuttu ve bana tavsiyelerde bulundu... beni her zaman korudu, hatta bazen kendini riske atarak."

Yüksek şef yavaşça başını salladı ve fincanından bir yudum aldı. "Peki onu nasıl onurlandırıyor sunuz?"

Shaya ona merakla baktı. "Onu onurlandırmak mı?"

"Evet. Onunla birlikte olmasan bile seninle gurur duymasını sağlamak için ona ve senin için yaptıklarına atıfta bulunarak nasıl bir eylemde bulunacaksın?" Yüksek şef tekrar yudumlar ken gözlerini ondan ayırmadı. "Bu bizim yaptığımız bir şey burada, Güney Toprakları'nda sevdiğimiz insanlarla birlikte olmadığımızda."

Shaya bir an düşündü. "Ben... Ben saçma bakıyorum çünkü bakarsam çok seveceğini biliyorum?" diye teklif etti. "Bunu mu demek istiyorsun?"

"Zaman, dikkat ve özen ister mi?" "Evet."

"Onunla ilgilendiğinizde kendinizi ona yakın hissediyor musunuz?" Shaya başını salladı.

"O zaman ben de tam olarak bunu ." Yüksek şef gülümsedi, gözleri onun saçlarında gezindi. "Ve sen de onu çok iyi onurlandırıyor sun Katashaya," diye ekledi.

Shaya'nın içine melankolik bir rahatlama hissi doldu ve boğazındaki ağrının geçmesini isteyerek yutkundu. Kyus'u çok özlemişti ve şimdi çok uzaklardaydı. Onu bir daha asla göremeyeceğini biliyordu.

"Peki kız kardeşin kol kesme olayı hakkında ne düşünüyor?" diye sordu yüksek şef hafifçe.

"Hata yapmazsak öğrenemeyeceğimizi söyledi," diye açıkladı Shaya, sesi bir an titreyerek. "Sonra da bana iksiri tekrar tekrar yaptırdı ki ya düzeltebileyim ya da neye yaradığını öğrenebileyim."

"Peki ya sen?"

Shaya başıyla onayladı. "Açık yaralar için güçlü bir kapatıcı ve iyileştirici merhemdir."

"Hmm." Yüksek şef fincanından bir yudum daha aldı. "Burada hatalara karşı o kadar hoşgörölü değ iliz."

Shaya başını salladı, gözlerini indirdi. "Bunu buraya gelirken öğrendim."

"Bunun için iyi bir neden var."

Shaya bir an düşündü. "Hava durumu mu?"

Yüksek şef tereddüt etti. "Bu sadece hava durumunu söylemek kadar basit değil," dedi sonunda. "İlk kar fırtınanızı yaşadığınızda daha iyi anlayacaksınız. Hatalar burada ölümlere neden olabilir, hatta Adalar'daki yaşamların çoğunu yok etme potansiyeline sahiptir. Her ne pahasına olursa olsun en az seviyede tutulmalıdırlar."

"O zaman neden burada yaşıyorsun?" Shaya şaşkınlıkla sordu. "Yerleşmek için seçebileceğiniz bu kadar tehlikeli olmayan başka yerler de vardır herhalde?"

"Bu adalar mirasımızın mitolojisinin bir parçası," diye açıkladı. "Çoğu toplum bunu başaramazken biz burada hayatta kalabildiğimiz için gurur duyuyoruz. Ancak son zamanlarda toplumumuzdaki en önemli dinamiğin yokluğu nedeniyle bu daha da zorlaştı."

Shaya derin bir nefes aldı. "Omegalar."

Yüksek şef başını salladı. "Omegalar Topraklardan kaybolmaya başladığından beri burada pek çok ölüm meydana geldi."

"Bu nasıl doğru olabilir? Omegalar burada kar fırtınalarına karşı koruyabilecek ne yapabilir? Eminim Diyar'daki en iyi savaşçılara ve iksir ustalarına sahipsinizdir. Bir Omega onların yapamayacağı neyi yapabilir?"

Yüksek şef gülümsedi. "Şu anda sana tarih dersi verecek vaktim yok Katashaya, ama seni temin ederim ki bu kanıtlanmış bir gerçek." Hafifçe öne doğru eğildi. "Bilmeni istediğim en önemli şey, topraklarımıza dönen ilk Omega olarak senden beklentilerin son derece yüksek olduğu."

Shaya'nın kalbi sıkıştı ve sefilce başını salladı. Görünüşe göre hepsinin gerçekçi olmayan beklentileri vardı.

"Kardos'a bağlandığın gerçeği...." Arkasına yaslandı. "Bu iyi değil."

"Yani... benim özgürlüğüm... benim seçimim-önemli değil mi?" diye sordu sessizce.

Yüksek şef kaşlarını çatı. "Buraya gelmeyi siz seçmediniz mi?"

"Evet..."

"Kardos'u ısırmayı sen seçmedin mi?"

"Evet, ama-"

"halde seçimlerinizi yaptınız ve özgürlüğünüzü kullandınız," dedi yüksek şef. "Bu seçimler tüm bu Topraklar için çok önemli ve kimse onları size zorla yaptırmadı. Ne olacağını bilmeseniz bile sonuçlarının olacağını kabul etmelisiniz."

Shaya sessizce oturdu ve o çayını yudumlamaya devam ederken kucağında birbirine dolanmış parmaklarına baktı. Bunu bir dereceye kadar anlıyordu. Kardos'u ısırdığında sonuçlarını düşünmemişti; bunu yapma arzusu, içinde bulunduğu durumun çaresizliğiyle birleşen içgüdüsel duyguların bir karışımıydı ama yüksek şefin bunu kabul etmesini ya da anlamasını beklemiyordu. "Sadece kız kardeşim buna zorlanmasın diye geldim," diye fısıldadı, gözlerini hızla kırıştıtarak yaşların gözlerine dolmasını engelledi.

"*Senin* de gelmen gerekiyordu Katashaya," dedi yüksek şef nazikçe. "Özellikle de sen."

Shaya kaşlarını çatarak ona baktı. "Neden böyle söylüyorsun?"

Yüksek şef boş çay yere bıraktı, dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Pek çok işaret var. Ama en önemlisi Kardos sana tapıyor."

Shaya'nın midesi bulandı ama o bunu görmezden geldi. Gözleri tekrar aşağıya indi ve başını salladı. "O değil."

Yüksek şefin derin kıkırdaması odayı tekrar doldurdu. "Sizi temin ederim, oğlum sizden çok hoşlandı."

"Beni tanımıyor bile, yüksek şef," dedi Shaya. "Bana kur yapmadı. Kültürünüz hakkında her şeyi öğrenmem için beni eğitti. Beni eğitti..." Shaya, Kardos'un onu ne kadar derinden kandırdığını, kullandığını anlatacak kelimeleri bulamıyordu. Ve bunu söylemenin akıllıca olduğundan emin değildi. Bu adam, ana binada sergilediği küçük gösteriye rağmen oğlunu açıkça seviyordu.

Tapınak alanı ve yüksek şefe oğlunun kendisine karşı davranışlarını anlatmanın sonuçlarından emin değildi.

"Seni kendisi için eğitiyordu Katashaya," dedi yüksek şef nazikçe.

Shaya kararlılıkla başını salladı. "Bu doğru değil."

"Ben öyle olduğuna inanıyorum."

"Beni almaya geldi, beni . Eğer onu ısırmamış olsaydım-"

"Tapınağımdaki diğer şinnoların önünde durdu ve onlara

Onlar sana layık değillerdi," diye araya girdi yüksek şef. "Sizin Adalar için son derece uygun olduğunuzu, kısa sürede çok şey öğrendiğinizi söyleyerek övündü ama aynı zamanda şu anki Alfalar grubunun en iyi dönemlerinde ve bağ kurmaya hazır olanlarının size layık olduğunu kabul etmedi."

"Bu beni kendisi için istediği anlamına gelmez, yüksek şef."

Yüksek şef öne doğru eğildi. "Eğer diğer Alfalardan hiçbiri sana layık değilse, sence o değilse kim layık? Seninle çok gurur duyuyordu ve

Topraklarımız için doğru kişi olduğuna ikna oldu. Ve daha önce hiç kimseyi vduğunu duymamıştıım." Ciddi ifadesi bir başka kıkırdamayla gevşedi.

"Belki kendisi hariç."

Shaya nasıl cevap vereceğini bilemeden ona baktı.

"Ve asla," dedi, ciddi ifadesi geri dönerek, "*asla* benimle konuşmadı ya da beni daha önce yaptığı gibi tehdit etmedi. Benim bir tehdit olduğumu hissetti ve buna göre tepki verdi, ki bu şu anda gerekli... ve bunun için onu takdir ediyorum." Shaya'ya gülümsedi ve sesi sertleşti. "Burada olman gerekiyordu, Katashaya. Buranın gerçek eviniz olduğuna dair işaretler açık, ancak biz intikama değer veren bir toplumuz ve bunu kabul etmeniz gerekecek. Bu yüzden başına geleceklerle yüzleşecek gücü bul-"

Kapı patlayarak açıldı ve Kardos odaya girdiğinde Shaya neredeyse çoktan çığlık atacaktı, yüzü buruşmuş, ağır ağır nefes alıyordu.

Gözleri odayı taradı ve yüksek şefin üzerinde sabit bir şekilde durdu. Bağırmak ister gibi baktı ama uzun bir süre sessiz kaldı. "Tapınağı iki kez aradım şefim," dedi dişlerini sıkarak. "Bu gizli odayı semenizin bir nedeni var mı?"

Yüksek şef Kardos'a bakmadı bile. "Bir fincan isteyip istemediğinizi sormayı unuttum Katashaya," dedi sakince, fevvoli çaydanlığı işaret ederek. "Kabalığımı mazur görün lütfen."

Shaya yüksek şefe bir bakış attı ama Kardos ne atılarak ona doğru uzandı.

"Ona dokunmayacaksın," dedi yüksek şef sertçe.

Shaya'nın şaşkınlığı karşısında Kardos donakaldı.

Yüksek şef fevvoli çaydanlığı kaldırdı. "Kutsama ritüelinin kurallarını biliyorsun Shinno Kardos," dedi çay doldururken. "Bunlara uyacaksın yoksa kutsaman otomatik olarak geçersiz sayılacak."

Kardos doğrulurken ona ters ters baktı ama yüksek şef hâlâ ona bakmıyordu.

"ay?" diye teklif etti Shaya'ya.

Shaya, Kardos odadayken konsantre olamıyordu. Ondan yayılan o cesur, baskıcı enerji şimdi dikkatini daha da dağıtıyordu

Bağın pençesi göğsünün derinliklerine batarak ona Alfa'sının orada olduğunu ve ilgisini hak ettiğini söylüyordu. Bir şeye ihtiyaı vardı... bir şeyi arzuluyordu... ama göğsündeki hisler çok tuhaftı, tam olarak ne olduğunu zemeyeceği kadar çarpıktı.

"ay, Katashaya?" diye sordu yüksek şef bir süre sonra tekrar.

Kardos sonunda ona baktı ve duruşu biraz gevşedi. Gözleri ona dikilir , vücudunu bir heyecan kapladı ve ona dokunma ihtiyacı sarsıcı bir hızla yükseldi.

Kardos sakince, "Fevvoli'den hoşlanmıyor, şefim," dedi ve onun arkasında durmak için hareket ederken onunla göz temasını kesti.

Yüksek şef Shaya'ya kaşlarını kaldırarak işaret etti. "Neden?"

"Tadının yavan olduğuna inanıyor."

Shaya şok olmuştu. Bunu ona bir keresinde söylediğini hatırlıyordu. Sabahları gemisinde onun için çay yapıyordu ama adam bir öpücükle onun sözünü kesmiş, sonra da onu kucağına çekip masada götürmüştü. Bunu söylediğini hatırladığına inanmak bile zordu.

Yüksek şef hafifçe eğlenmiş bir ifadeyle ona bakıyordu. "O zaman tercih ettiği içki nedir?" diye sordu, gözleri hâlâ kızın üzerindeydi.

"Çam üzümü nektarı."

Yüksek şef soru sormak için kaşlarını tekrar kaldırdı ve Shaya başını sallamak zorunda kaldı. Gemide en çok tercih ettiği içki buydu, hatta Treska'dan daha fazla istemişti. O da böyle biliyor olmalıydı.

"Peki ya tercih ettiği yemek?" "Altın fasulye yahnisi."

Shaya yüksek şefe tekrar başını zorunda kaldı ama nasıl yapacağını bilmiyordu.

Kardos bunu biliyordu. Treska'ya o yemeğin tadını çıkardığından hiç bahsetmemişti.

Yüksek şef başıyla onayladı ve ardından çayını yavaşça yudumlamaya başladı.

O yudumlarken uzun dakikalar sessizlik içinde geçti, odadaki tek ses onun nazıkçe höpürdetmesi ve Shaya'nın kalbinin kulaklarında atmasıydı. Umutsuzca dönüp Kardos'a bakmak istiyordu ama bir şey olması gerektiği -bir şey beklediği- beklentisi havada asılı duruyordu.

Sonunda yüksek şef bakışlarını onun arkasındaki Kardos'a kaldırdı. "Bu birliktelikle ilgili çekincelerim olduğunu söylememe gerek yok sanırım."

Shaya Kardos'un gerildiğini neredeyse hissedebiliyordu ve kendisi de şaşırmıştı.

Yüksek şef az önce ona buraya ait olduğu konusunda güvence vermemiş miydi? Kardos'a değil de Adalar'a ait olduğunu mu kastetmişti?

"Halihazırda tek yönlü bir bağınız var ve bu sadece eşleşmeniz içinde önemli bir anlaşmazlık noktası olmakla kalmıyor, aynı zamanda Ada'nın geri kalanı için de sorun teşkil ediyor. Onların endişelerini görmezden gelemem." Gözleri Shaya'ya kaydı. "Ancak, Katashaya ile biraz zaman geçirdikten sonra

bu eşleşmenin harika olabileceği konusunda cesaretlendirdi." Tekrar Kardos'a baktı. "Öyleyse harika olsun."

"Senin onayın olmadan mı?" Kardos sordu. Düzgün bir tonda konuşuyordu ama Shaya sesindeki güvensizlik notasını duydu.

"Evet."

Kardos sert bir sesle, "Bağ çoktan kuruldu, şefim," dedi.

"Sizin onayınız olmadan nasıl büyük olabilir? Adaların geri kalanı bunu kabul etmeyecektir."

Şef sakince, "Bu benim kararım," dedi.

Kardos bir an sessiz kaldı. "Adalar'ı bize karşı kışkırtıyorsun-"

Şef elini kaldırdı. "Ben hiçbir şey yapmadım, Shinno Kardos. Bu bir Omega ve onun bağını almak sana düşmez. Benim rızamı kazanmak zorundasın."

Shaya, yaptıklarından dolayı Kardos'u suçladığına inanmakta güçlük çekerek yüksek şefe baktı. Ona ısırığının kendi seçimi olduğunu tekrar açıklamak için ağzını açtı ama yüksek şef minderinden kalktı.

"Bu öğleden sonraki dua için hazırlanmalıyım," dedi boyunun uzunluğuna ulaştığında. "İkinci istek için tekrar bir araya geldiğimizde ikinizin de daha iyi bir yerde olacağınıza inanıyorum."

Bununla birlikte, döndü ve odadan çıktı.

Shaya bunu takip eden sessizlikte nefesini tuttu. Göğsündeki bağ büküldü ve göğüs kemiği boyunca Kardos'un öfkesini gösteren bir sızı gönderdi. Yüksek şefi anlayamıyordu. Onu ve Kardos'u destekliyor gibi görünüyordu ama yine de birlikteliklerini kutsaması istendiğinde bunu yapmıyordu. Alfalarda neden her şey bu kadar kafa karıştırıcı görünüyordu? Neden bu kadar karışık sinyaller veriyorlardı? Her zaman bir şey söyleyip başka bir şey yapıyorlarmış gibi görünüyordu. Cesaret verici görünen tek şey Kardos'un yüksek şefi kendi tarafına çekmeye çalışmasıydı. Bu, onun yaptıklarından memnun olduğu anlamına gelmese de, en azından bunun olduğunu kabul ediyordu. Kardos'un bunu ona ödeteceğinden de şüphesi yoktu.

Sonunda Shaya'nın arkasından çekilip kapıya yöneldi ve kapıyı açarken dönüp ona baktı. Shaya hızla ayağa fırladı.

"Yüksek şef birlikteliğimizi kutsamadı," dedi, göğsündeki bağ bükülüp sesi sertti. "Bu da demek oluyor ki bu adadan ayrılana kadar sana dokunamam." Adamın gözlerindeki yoğunluk, kadının tamamen hareketsiz durmasına, her kelimeyi dinlemesine ve her hareketini izlemesine neden oldu. Adam gergindi ve bu durum onu rahatsız hissettiriyordu.

"Tapınaktan çıkar çıkmaz," diye devam etti, "insanlar bunu anlay. Yüksek şefin bizden yana olmadığını bilecekler. Bilmiyorum. nasıl tepki verecekleri."

Gözlerinde herhangi bir endişe ya da korku aradı ama sadece kızgınlık ve öfke vardı. "Bize saldırmayacaklar, değil mi?" diye sordu endişeyle. "İçeri girerken... kızgın görünüyorlardı."

"Elbette kızgınlar," diye havladı Kardos ve onun şok içinde sıçramasına neden oldu. "Ve yüksek şef bizi kutsamadığı için öfkelerinin haklı olduğunu düşünecekler," dedi, sözleri keskinleşti, sonra çenesi gerginleşirken kapandı. "Bu yüzden nasıl tepki vereceklerini bilmiyorum. Bunu hatırlamıyorum daha önce hiç olmamıştı ve tabii ki siz bir Omega'sınız, bu da işleri farklı ve öngörülemez kılıyor."

Shaya başını salladı ve ağzını sıkı sıkıya kapalı tutmaya karar verdi. Hâlâ kızgındı ve daha fazla bilgi edinmek için onu üzmeğe değmezdi. Rozalia'ya yüksek şefin kararının önemini sorması gerekecekti.

"Tapınaktan ayrıldığımızda," dedi Kardos, ses tonunda bir uyarı çınlayarak, "önümde yürü ve arabaya kadar dümdüz yürümeye devam et. Ciddi bir şey olacağını sanmıyorum ama seni önce arabaya."

Shaya tekrar başını , sinirleri gerilmişti. Korkmuş ya da endişeli görünmüyordu ama bunu söylemek zorunda kalması onu korkutmuştu.

Kapıdan geçmesi için eliyle işaret etti, ama geçerken kokusu duraksamasına neden oldu ve vücudunda biriken arzu alevlendi.

Kardos derin bir nefes aldı ve alçak bir hırıltı çıkardı. "Shaya...." Sesinin bu kadar sert ve kısık olması Shaya'nın göğüs uçlarını sertleştirdi ve ona baktığında gözlerindeki vahşi bakış ve bağın içindeki pençeleyen öfke bacaklarının arasının karıncalanmasına neden oldu. Onun kendisine dokunması için can atıyordu ama adam buna izin verilmediğini söyledi. Bu toplumdaki kurallar çok kafa karıştırıcıydı.

Kendini onun yanından geçmeye zorlayan Shaya, onun kokusunu daha fazla içine çekmemeye çalıştı.

Kardos onu ana tapınak alanına geri götürdü ve girdikleri salonun diğer tarafına ulaştıklarında genç adam onları tekrar selamladı ve ilk koridorlara geri götürdü.

Giriş kapısına vardıklarında Shaya kendini toparlamaya çalıştı. İnsanlar açıkça sinirlenmiş, bağırıyor ve yumruklarını kaldırıyorlardı. Öfkelerinin şiddete dönüşüp dönüşmeyeceğini bilmek için kültürleri hakkında yeterince bilgisi yoktu.

Kapılar açıldığında Shaya'nın midesi bulandı. Dışarıdaki kalabalık iki katına çıkmıştı. Uzaktan bakıldığında kalabalığın çeşitliliği açıkça görülebiliyordu.

Klanların kabile kıyafetlerinin desenleri ve kalabalık içinde kümeler halinde bir arada duran kabileler.

Kardos ve Shaya merdivenlere adım attıklarında tüm kalabalık onlara baktı ve hemen bir kıpırdanma oldu. Etraflarını saran buz gibi rüzgârda titrememeye çalışan Shaya, beyaz, altın ve gri -Nyek Kabilesi renkleri-giyenlerin hepsinin öne gelerek merdivenler boyunca bir sıra oluşturdıklarını ve merdivenlerle kalabalığın geri kalanı arasında bir insan bariyeri oluşturdıklarını fark etti. Derin bir nefes alıp rahat bir nefes verdi ama Kardos'la birlikte merdivenlerden inişlerini izleyen kalabalığın yüzündeki hayal kırıklığı ve şaşkınlığı görünce dehşete kapıldı.

Sesler bu kez hızla yükseldi. Daha yolun yarısına bile gelmemişlerdi ki kalabalık bağırmaya başladı. Gürültü çok yüksek olduğu için herhangi bir kelimeyi ya da cümleyi seçmek imkânsızdı. Shaya başını eğip ayaklarını birbiri ardına hareket ettirmeye konsantre oldu ama pençe göğsünde yeniden keskinleşti, özellikle de sloganlar başladığında. Ne konuştuklarını zar zor anlayabiliyordu ama bu Kardos'u çileden çıkarmıştı. Bağındaki öfke inanılmazdı; daha fazla büyüyebileceğini sanmıyordu.

Daha da kötüsü ama yoğunluğunun yüksekliği onu nefessiz bıraktı.

Garip bir ses duyduğunda, Kardos'un kılıcını kınından çıkardığını görmek için arkasını döndü. Elinde bir kılıçla inanılmaz görünüyordu ve midesindeki sarsıntı neredeyse merdivenlerden aşağı tökezlemesine neden oluyordu. Kılıcını gören kalabalık sessizleşti ama merdivenlerin dibine vardıklarında homurdanmalar devam etti.

Muhafız onun için kapıyı açarken Kardos, "Arabaya binin," diye emretti.

Ama kız içeri girerken, adam arkasından girdi ve onu sırtüstü çevirerek bankın üzerine itti ve gözlerini onun üzerine .

arzu ile karanlık. Sonunda ona tekrar yaklaştığı ve dokunduğu için içinden keskin bir heyecan geçti. Bunu görmezden gelmeye çalışıyordu ama bu yakınlıkta bu imkânsızdı. Ona ihtiyacı vardı, bekleyemezdi ve gözbebekleri büyümüş olan gözlerine baktığında, onun da bekleyemeyeceği açıktı.

Kardos bir hırıltıyla onun tuniğini çekip külotunu yırttı ama çok yavaştı. Shaya sızlandı, kalın kollarını kavradı ve bacaklarını açarak ona nerede olması gerektiğini gösterdi.

Kardos hırlayarak kendini pantolonundan kurtardı ve O güzel sikiğinin kızın içine kaydığı, onu ayırdığı anlar.

Shaya sırtını dikleştirdi, adamın ıslak çekirdeğini ittiğini hissettiğinde içine dolan acının ve aynı anda tüm vücudunu saran zevkin tadını çıkardı.

Tam da ihtiyaç duyduğu şekilde gerilmenin tadını çıkarmaya fırsat bulamadan, adam onu sert bankın üzerinde sarsmaya başladı ve çarpışları tüm arabayı salladı.

Shaya, o çiğ, cinsel zevk onu ele geçirdiğinde zevkle inledi. Başından beri ihtiyacı olan şey buydu ve sonunda elde etmişti. Kardos'un siki her içine girdiğinde tüm vücudu titriyor, sertleşiyordu. Meme uçları tuniğine sürtünüyordu. Adama tutunarak onu aşağı çekmeye, ağırlığını üzerinde hissetmeye çalıştı ama adam kendini arabanın duvarına dayamış, dirseğine yaslanmıştı ve diğer büyük eli onu yere sabitlemişti. Onu koklamak için uzanmaya çalışırken sızlandı, dilini boynunda bıraktığı ısırtıkta gezdirmeye hevesliydi. Göz ucuyla, arabanın etrafını saran kalabalığın onları izlediğini gördü.

Aklının bir köşesi ona utanması ya da kendini saklamaya çalışması gerektiğini söylüyordu ama şu anda bununla ilgilenmek zorunda değildi. En önemli şey, Alfa'sının ona ihtiyaç duyduğu şekilde hükmediyor olmasıydı.

Gözlerini kapatıp her hissin ve kokunun tadını çıkarırken tenlerinin birbirine çarpması kulaklarını doldurdu ve içindeki zevk keskin bir zirveye ulaştığında adam aniden durdu.

Kızın şikâyet etmesine fırsat vermeden bankın üzerine oturdu, sonra onu kaldırıp kucağına oturttu ve kabaca sikiğinin üzerine bıraktı. Kadın inledi ve sertçe sıktı, bu da adamın inlemesine ve arkadan boynunun önünü tutmasına neden oldu.

Altından vurmaya devam ederken onu kendine doğru çekti, onu eğdi ve inletti. Belli belirsiz fark etti beyaz manzara vagonun pencerelerinin önünden atlayarak geçiyordu; bir noktada vagon hareket etmeye başlamıştı, ama sonra Alfa'nın ağzı sert, tunikle kaplı meme ucunun üzerine kapandı, dili kumaşın üzerinde dönmeye başladı ve bir kez daha hislerin içinde kayboldu.

Kardos onu kabaca ve tamamen ele geçirdi, istediği her şekilde manevra yaptı, bacaklarını açtı, onu memnun eden her yerini emdi ve bacaklarının arasındaki kaygan, ağrıyan kanalı sikinin üzerinde çalıştırmak için kıcını kavradı.

Haze'inin anıları geri döndü.

Orgazm kasıp kavuruyor, adam onu tutarken koordinasyonsuzca çırpınmaya zorluyordu. Ve sonunda düğümlediğinde, sikini içine sokup onları birbirine kilitlediğinde, tüm vücudu ve giydiği tunik terden sırılsıklam olmuştu.

Kardos bankta otururken kız kucağında, yüzü ona dönük bir şekilde kaldı. Kız o kadar bitkin düşmüştü ki, onun düğümünün üzerinde bile dik duramıyordu, Kardos onu omzundan tutmak zorunda kaldı ve sonunda kolunu onunkinin altına sokarak büyük bir elini göğsüne yerleştirdi, hafifçe öne doğru eğilerek dinlenebildi.

Nefes nefese kalışları vagonu doldurdu ve Shaya, taze, buz gibi rüzgârlar vagonun içinden esip kokuyu alıp götürürken onların seks kokusunu derin derin içine çekti. Nefes alışları sakinleşirken vagonun içindeki her şey nispeten hareketsiz kaldı. Shaya biraz kıpırdandı, düğümü onu acımasızca gererken kucağında geriye doğru oturmaktan rahatsızdı ama Kardos kıpırdamadı.

Tekrar kıpırdandığında, göğsündeki el boynunu kavramak için yukarı uzandı.

"," diye emretti, boynunu hafifçe sıkarak.

Shaya hareketsiz kaldı ve vücudunu olabildiğince gevşetmeye çalıştı ama bir şeyler yolunda gitmiyordu. Bu sadece rahatsız olduğu gerçeği değildi. Her zaman yaptığı gibi onu rahatlatıyor olmalıydı. Onun için mırıldandığını, onu göğsüne yaklaştırdığını ve yumuşak ve nazıkçe mırıldandığını hatırladı ona bir şeyler söyledi, onu öptü ve onun için çok güzel olduğunu söyledi.

Sinir bozucu bir şekilde gözleri yaşardı. Arabada çiftleşmek onun için rahatsız edici olabilirdi ama yine de kollarının ona sarılmaması yanlış hissettiriyordu.

Belki de gerçekten umurunda değildi. Aralarındaki bağ hâlâ göğüs kafesine saplanan bir pençe gibiydi. Geldiklerinden beri hiç değişmemişti ve onu tamamen ele geçirmiş olmasına rağmen aynı kalmıştı. Şimdi de böyle mi olacaktı? Belki de hiçbir şey onunla daha önce yaşadığı gibi olmayacaktı, çünkü hepsi sahteydi. Ya da belki de çok kızgındı.

Adamın öfkesinin vücudunun ona hiç istemediği bir şekilde tepki vermesine neden olduğunu inkâr edemezdi. Ama bu her zaman böyleydi. Ne zaman vahşi, kontrol edilemez ve öfkeyle dolup taşsa, onun ilgisini çeken bir canavardı ve nedense bu onu istemesine neden oluyordu. Ama yüksek şef ne derse desin, Kardos onu, onun kendisini arzuladığı gibi arzulamıyordu. Onu sadece bir kupa, gösterilecek bir ödül, ilk Omega olarak önemsiyordu. Unvan her şeydi

Onun olmasını istemişti ve şimdi o hiç istemediği halde onları birbirine bağlama kararını vermişti.

Araba yavaşlayarak durduğunda Kardos onu kucağına aldı, düğüm onu gererken bedeninden uzakta tuttu ve sessizce akan gözyaşlarını durdurmaya bile çalışmadı. Üşümüş ve terlemişti ve kendini hiç bu kadar kullanılmış hissetmemişti. Daha önce hiç çiftleştikten sonra onun okşaması, mırıltısı ya da öpücükleri olmadan yaşamamıştı. Ama şimdi, böylesine aleni bir karşılaşmadan sonra, adam bunları esirgiyordu.

Bu yüzden, kendi gücünü kanıtlamak için onu ısırarak tam da aradığı şeyi kaybettiğini fark ederek ona sıkıca sarılırken gözyaşlarının düşmesine izin verdi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

KARDOS

İşler kötüydü.

Kardos bunu zaten biliyordu. Ama kabile üyesi Zolt'un tekne yanaşırken Nyek limanında dururkenki duruşunu ve yüz ifadesini gördüğünde şiddetli olduklarını biliyordu.

Tekneden indiklerinde Kardos onu görmezden geldi ve gözlerini sürekli önünde tuttuğu Shaya'dan ayırmadan kendisini bekleyen arabaya doğru ilerledi.

Tapınağa gitmek üzere yola çıktıklarında toplanan kalabalık hâlâ onları bekliyordu ama bu kez arkaları dönüktü. Beyaz, altın ve gri kürklerinin sırtlarından oluşan koca bir denizden başka bir şey görünmüyordu. Nyek halkının ona verebileceği en saygısız cevap buydu.

Kardos bir laneti içinde tuttu, babasının Shaya'yla olan kızgınlığının ardından kulübesini terk etmesinden bu yana için için yanan öfke bedenini sıkıca sarmıştı. Gözlerini hem Shaya'dan hem de kalabalıktan ayırmayarak tetikte kaldı. Her ne kadar kendi adasındaki kalabalığın bu kadar değişken olmayacağını bilse de

Tapınağın dışında, artık daha fazla varsayımında bulunmayacaktı.

Shaya arkalarını döndükleri ve onlara bakmak için birkaç kez yavaşladıkları için şaşkın görünüyordu ama Kardos çok geç olmasına rağmen ona dokunmamaya dikkat ederek ilerlemeye devam etmesi için havladı.

Arabaya bindiklerinde Zolt camın kenarında durmuş onunla konuşmaya çalışıyordu ama Kardos ona kulübesinde buluşmasını işaret etti ve sonra arabanın duvarına vurarak şoförü çağırdı. Karlı yolda hızla ilerliyorlardı ve Kardos'un zihni planının neden bu kadar yanlış gittiğini anlamaya çalışıyordu ve şimdi keşfedilmemiş bir bölgede olduğunun farkındaydı. Hiçbir şeyi garanti edemezdi ve daha dikkatli olması gerekiyordu.

Dürüst olmak gerekirse, bu onun kendi hatasıydı. Yüksek şefin işleri onun için kolaylaştırmasını beklememeliydi; hele de shinnolar ve Adalar halkı arasında işler bu kadar gerginken.

Yerleşkesine geri döndüğünde Shaya'ya tekrar önden yürümesini işaret etti ve onu kulübeye kadar takip etti. İçeri girdiklerinde Rozalia onun yüz ifadesine bir kez baktı ve Shaya'nın elini tutarak onu ve tatlı bedenini uzaklaştırdı. Shaya, Rozalia uzaklaşırken ona bakmak için arkasını döndü ama Rozalia onun güzelliğine ve her bir santiminin muhteşemliğine bir kez daha kapılmak istemediği için bakışlarını kaçırdı.

Ona karşı olan hislerini hafife almıştı. Elbette aralarında tek yönlü bir bağ vardı ama bunun işlerin yoluna gireceği ve koltuğu almak için ihtiyaç duyduğu şeye odaklanabileceği anlamına geldiğini varsaymıştı. Yolculuk sırasında bu şekilde etkileneceğini hiç tahmin etmemişti; adaların manzarasından keyif alırkenki güzel ifadelerinin merakı, gerçekten ait olduğu tapınaktaki büyüleyici görüntüsü ve babasının hiç uğraşmadan ondan kopardığı gülümsemeye duyduğu öfke.

Kürkünü silkti ve çalışma odasına doğru ilerledi. Kızın kokusunun neden bu kadar dramatik ve hızlı bir şekilde değiştiğini anlayamıyordu. Tapınağın kapısından arabaya kadar olan kısa yürüyüşte inanılmaz bir şeye dönüşmüştü. Kokusu çiçek açtığında ona dokunamamanın verdiği azap çok fazlaydı. Karşı koyamamıştı ve hatta Şimdi, bunu haklı çıkaramazdı. O ona sahip olmalıydı, hiçbir şey onu durduramazdı. Ama artık olan olmuştu.

"Shinno'm."

Kardos dönüp Zolt'un odaya girdiğini gördü. Başını öne eğdi. "Zolt," diye selamladı, sesi alçaktı. "Durum düşündüğüm kadar kötü mü?"

"Ne kadar kötü olduğunu düşündüğüne bağlı," dedi Zolt, Kardos'un birkaç adım ötesinde durmak için yürürken gür saçları başının etrafında sallanıyordu.

Kardos kendine bir bardak fevermalt doldurdu ve başını sallayıp derin bir nefes alan Zolt'a bir bardak uzattı.

"Kabilenin bir kısmı yeni bir kabile lideri istiyor," dedi Zolt açıkça. "Sen gitmeden önce sadece birkaç sesle başladı ama tapınağın dışında olanlarla ilgili söylentiler hızla yayıldı. Şimdi yarın zorla atamanın tercih edilip edilmeyeceğine karar vermek için bir oylama yapılacak."

Kardos bir ağız dolusu ateş maltını yuttu, dilinde çiçek açan ve sonra boğazına hücum eden sıcak, ateşli tadın tadını çıkardı. Durum düşündüğünden de kötüydü.

Zolt tereddütle, "Seni sorgulamak bana düşmez, Shinno'm..." diye söze başladı.

"O zaman yapma," diye hırladı Kardos ona. "Söyleyeceğin her şeyi çoktan düşündüğüme eminim ve seninle tartışmak istediğim çok az şey var Zolt."

Zolt sinirlendi. "Bazı şeyleri enine boyuna konuşmak bazen yardımcı olabilir," diye belirtti. "Yıllar boyunca birçok stratejiden bahsettik. Artık benim konseyime ihtiyacın olmadığını mı söylüyorsun? Artık liderliğiniz sona erebilir mi?" Sert bir şekilde nefes verdi. "Aptal olma, shinno'm. Birçoğumuz hâlâ senin Nyek'in gerçek shinno'su ve kabile lideri olduğuna inanıyor."

Kardos, "Bunun varsayımların ve tahminlerin yardımcı olamayacağı benzersiz bir durum olduğunu söylüyorum," diye yanıtladı. "Bu, geleneklerimiz hakkında bilgi sahibi olmayı ve bazen de çok zor görünen şeyleri yapmaya istekli olmayı gerektiriyor... saygısızlık." Bir lokma daha alıp yutkundu ve Zolt'un yüzüne döndü. "Öğütlerini çok takdir ettiğimi biliyorsun, ama hâlâ yüksek şef olmayı hedefliyorum ve kendi başıma yapmam gereken şeyler var - sadece yetenekli olduğumu kanıtlamak için bile olsa."

Zolt yavaşça başını salladı. "Anlıyorum." İç çekti, omuzları düştü. "Kabile organizasyonunuzu desteklemek hâlâ benim görevim. Ne isterseniz yaparım, o yüzden size nasıl destek olacağımı söyleyin. bitti."

Kardos bardağını daha sıkı kavradı. "Ben tapınaktayken Shaya'yla kimin konuştuğunu bul," dedi. "Hizmetkâr, ziyaretçi, fark etmez. O kişi her kimse vatana ihanetle suçlanmalı ve ben bir şey bulana kadar hapsedilmeli. onları sorgulama zamanı."

Zolt başını salladı. "Peki ya kabile?"

"Peki ya onlar?" Kardos homurdanarak biraz daha fevermalt döktü. "Neden şey söylemek zorunda olduğunu anlamıyorum. Ben shinno ve kabile lideriyim. Bir seçimin ne zaman yapılacağına ben karar veririm. Bu yüzden zorla seçim yaptıramazlar."

"Kardos," dedi Zolt, sesi biraz boğuk çıkmıştı. "Omega ile tapınağın dışında, henüz birleşme için kutsama yapılmamışken çiftleştin. Adadan tamamen ayrılana kadar ona dokunmaman gerekiyordu."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun!" Kardos kükredi. "Lanet olası kuralların ve protokollerin tamamen farkındayım Zolt."

"Bu yüzden onların endişelerini anlamalısın," diye devam etti Zolt. "Bu ciddi bir hakarettir ve sadece sizin değil onların da onurunu etkiler. Bu olamaz

Bu kabile için değil. Şu sonuca varıyorlar.

Eğer Omega seni kendi özgür iradesiyle ısırdıysa, sen onu ayartmadıysan - diğer kabilelerin söylediği gibi- tapınak dışındaki davranışların senin özenetim sahibi olduğun fikrini ortadan kaldırdı."

Kardos öfkesi yeniden yükselirken kararlı bir şekilde, "Yarın sana söyleyecek bir şey vereceğim," dedi. "O zaman dönebilirsin."

Zolt gözlerini kırıştırdı ve kovulduğunu anlayana kadar uzun bir süre ağzı açık bir şekilde olduğu yerde donup kaldı. Sonra başını eğdi ve hızla oradan ayrıldı.

Kardos biraz daha fevermalt doldurdu ve çalışma odasında volta atmaya başladı, zihni yüksek şefin kararını gözden geçiriyor ama mantıklı bir sonuca varamıyordu. Bardağına son damlayı koyduğunda ağzı ve boğazı yanmış, zihni hafifçe bulanıklaşmıştı ve kapıdan gelen yumuşak homurtuyu neredeyse fark etmemişti.

"Baban derin düşüncelere daldığı zamanlarda ekşi melteme yönelirdi. Ama bu sadece içmek için bir bahaneydi ve ona da bir faydası olmadı."

Döndüğünde Rozalia'nın odaya girdiğini gördü, ama sesi hafif olmasına rağmen yüz ifadesi acımasızdı.

"Yine ne var Roza?" dedi sinirli bir şekilde.

"Benden kaçıyorsun."

"Çok meşguldüm."

"Shinno, kabile lideri ve yüksek şef olarak konumunuzu korumaya çalışmakla çok mu meşgulsünüz?"

Kardos homurdandı. "Ben de tam olarak bunu yapmaya çalışıyordum! Shaya işleri her açıdan çok daha zor hale getirdi. Tek bir hareketiyle bu adalardaki tüm konumumu değiştirdi."

"Peki ne yaptınız da böyle bir eylemde bulundu?"

"Ben hiçbir şey yapmadım," dedi Kardos sertçe. "Beni ısırdı. Benimle bağ Rozalia, rızam olmadan!"

Rozalia kollarını kavuşturarak ona ters ters baktı. "Neden?"

"Ona neyin musallat olduğunu bilmiyorum," diye öfkeleni Kardos, öfkesi tüm gücüyle ortaya çıkmıştı. "Tamamen uygunsuz davrandı."

"Seni ısırdığında ne yapıyordun?"

Kardos dişlerini sıktı, sesi alçaldı. "Bu önemli değil."

"Kardos!" Rozalia kahverengi gözleri alev alev yanarak bağırdı. "Şu anda Adalar'a ne kadar kötü görüldüğünün farkında mısınız? Diğer kabilelere mi? Senin için

Sizi her fırsatta seven, koruyan ve savunan kabilenizden?" "Farkındayım!"

Kardos karşılık verdi.

"O zaman bana her şeyi anlat!"

"Beni ısırdığında onun içindeydin," dedi sert bir sesle ve odayı adımlamak için arkasını döndü. "Onu yatıştırıyordum çünkü üzgündü. Bana benden nefret ettiğini söyledi ve ben de bunun doğru olduğunu düşünmesine izin veremezdim. Benden nefret etmeye hakkı yok!"

"Neden böyle söyledi?"

Kardos nefes verdi. "Kaderi hakkında üzgündü - yüksek şefe verildiği ve başka biriyle eşleştirildiği . Bunu nasıl öğrendiğini bilmiyorum ama-"

"Yani bu senin hatandı," diye sözünü kesti Rozalia, parmağını ona doğru uzatarak. "Ona söylemeyi reddettiğin planları öğrendi ve misilleme yaptı. Bu doğru mu?"

Kardos sert bir sesle, "Hayır," dedi. "Onun asi davranışlarının hiçbir mazereti olamaz."

Rozalia, "Ona ne bekleyeceğini söyleseydiniz, daha hazırlıklı olabilirdi," diye açıkladı. "Bunu anlayacak ve başa çıkmanın bir yolunu bulacaktı. Yüksek şefi ziyaret ettiğine ve o bunu bildiği halde onu ona vermek için düzenlemeler yaptığına inanamıyorum. hiçbir şey."

"Gerekli olana kadar bilmesine gerek yoktu," dedi Kardos sertçe. "Ve herhangi bir ayarlama yapmayı hiç planlamadım; niyetim sadece yüksek şefe döndüğümü ve onu aldığımı bildirmektir. Hepsi bu kadardı. Diğer shinnolar yüksek şefin elini zorladı."

"Bunu kamuoyuna duyurduğunuzda ne olacağını düşündünüz? Kardos?" Rozalia neredeyse inanmaz bir tavırla konuştu. Limanın bulunduğu yönü işaret etti. "Nyek toprağına on adım bile atmamıştın. ve tüm yolculuk boyunca ona rolünün ne olacağını söylediniz."

"Bunun hiçbir önemi yok!" Kardos onun hatalı muhakemesine sinirlenerek bağırdı. Neden anlayamıyordu ki? Sesini alçaltarak ona ters ters baktı. "Bu durumla istediğim gibi başa çıkmayı seçebilirim, Roza. Bu benim hakkım. Ben kabile lideri ve shinno'yum, ne ona ne de sana hesap veririm."

O konuşurken Rozalia'nın ağzı gerildi ama umurunda bile değildi.

"Onu telaşlandırmadan olacıklara hazırlamak için elimden gelen her şeyi yaptım. Ona hiç söylememeyi tercih etsem bile, kendisinden söyleneni yapmasının beklendiğini biliyordu. Ona bu konuda izin vermedim."

beni ısırıldı ve ben de ona benden nefret ettiği gibi tuhaf iddialarda bulunması için izin vermedim."

Rozalia'nın gözleri kısıldı. "Bu seni neden bu rahatsız ediyor? Senden nefret ediyorsa ne olmuş yani?"

Kardos döndü ve tekrar volta başladı, sorusuna cevap vermeye çalışırken yumrukları sıkılmıştı. Aslında Shaya'nın ağzından çıkan bu sözlerle neden böyle bir tepki verdiğini bilmiyordu ama bu sözlerin onu derinden rahatsız ettiğini ve doğru olmadığını kanıtlamak için harekete geçmesine neden olduğunu inkâr edemezdi.

"Bunca zamandır o seninmiş gibi davrandın. Ona senin olduğunu söyledin mi?" Rozalia sordu. "Herhangi bir şekilde onun Alfa'sı olduğunuzu iddia ettiniz mi?"

Kardos ona karanlık bir bakış attı ve o da uzun uzun ve yüksek sesle küfretti.

"Ama yine de suçu kabul etmiyorsunuz," dedi inanmayarak. Başını iki yana salladı. "Sana sahip çıktığı için onu suçlayamazsın Kardos."

"Hayır!" Kardos kükredi. "Bunun için onu suçlamıyorum!"

Rozalia'nın ağzı açık kaldı, şaşkınlık ve kafa karışıklığı yüz ifadesini derinleştirdi. "Sen... onu suçlamıyor musun?"

"Tabii ki hayır." Kardos ona ters ters bakarak Shaya'nın gittiğini gördüğü yönü işaret etti. "Ona bir bakın. Her yönüyle mükemmel. Bana sahip çıkması en büyük onurdur."

Rozalia düşüncelerini düzene sokmaya çalışırken sesi boğuk çıkıyordu.

"Kardos.

Ne diyorsun sen?"

Durdu ve yüzünü ona döndü, ne olduğunu anlamaya çalışıyordu. düşünceler hakimiyet için savaşıyor. "Beni sahiplendiği için onu suçlamıyorum Rozalia. Onunla son derece gurur duyuyorum."

Rozalia bir sandalyeye ulaşana kadar tökezleyerek geri çekildi, gözleri ona kilitlendi ve sandalyeye çöktü. "Yani... yani koltuğu bırakmak mı istedin?"

"Hayır," diye hırladı Kardos, tekrar ona dönerek. "Beni ısırmasını beklemiyordum ama başka bir durumda Rozalia..." , odayı uzun bir süre sessizlik doldurdu. "Başka bir durumda olsa bunu ondan hemen talep ederdim."

Rozalia'nın kahverengi gözleri onun yüzünü aradı. Rozalia suskun görünüyordu ve Kardos onun konuşma yeteneğinden yoksun olduğunu hiç bilmiyordu.

"Ben onun Alfa'sıyım," diye vurguladı. "O gerçekten bana ait." Tekrar adımlamaya başladı. "Birlikte olduğu kişi ben olmalıyım ve eğer seçim yapması gerekiyorsa beni seçmeli. Onun seçimine kızamam."

"O zaman neden kızgınsın?"

"Çünkü bunu izinsiz yaptı!" diye bağırdı, sesi odanın duvarlarında titreşiyordu. "Ben ona öğretmeye çalışıyordum Bunca zaman itaat etti. Talimatlara uymamanın sonuçları olduğunu anlamasını sağlamaya çalışıyorum. Kurallara uyulması gerektiğini ve kültürümüze ve yasalara uygun şekilde davranması gerektiğini defalarca çok net bir şekilde ifade ettim. Ve *iznim olmadan* ve yerimden emin olmamı sağlayacak bir yol olmadan beni ısırdı. önceden."

"Yani onu gerçekten vermeyecek miydin?" Rozalia kendi sözlerine inanmıyormuş gibi kaşlarını çatarak konuştu. "Adalar için yaptığın onca şeyden sonra mı? Bir Omega'yı geri getirmenin ne anlama geleceğini bildikten sonra mı? Bu kararı ne zaman verdin Kardos, çünkü gemideyken ondan vazgeçilmesi gerektiği konusunda kararlıydın!"

"Ben asla ondan vazgeçileceğini söylemedim. Yüksek şefin karar vereceğini söyledim."

Rozalia ona bir bakış fırlattı ve o da hırlayarak arkasını döndü. "Ne zaman anladığımı bilmiyorum," diye itiraf etti. "Çünkü benden nefret ettiğini söyleyene kadar bunu kabul etmedim ve başka bir Alfa'ya giderse benden sonsuza kadar nefret edeceğini fark ettim. Ve bunların herhangi birinin gerçekleşmesi fikri..." Çenesini sıktı, çünkü boğazını hâlâ kaplayan biberli hararetin körüklediği bir başka çirkinlik dalgası onu kucakladı. "Beni ısırmadan hemen önce, gitmesine izin veremeyeceğimi biliyordum. Bunun ne anlama geldiğini ya da hem onu hem de koltuğu korumak için ne yapabileceğimi anlamaya fırsatım olmadı. Ve bu seçimi benden aldığı için kızgınım Rozalia, halkıma karşı onurlu olmaya çalışırken bana karşı hareket ettiği için."

Rozalia titrek bir nefes aldı ve başını salladı. "Ama yine de..." Kardos'a baktı, kaşları çatılmıştı. "Ona karşı davranışlarının olağan olduğunu söyleyebilirim. Ama seni hiç bu kadar... bencil olarak tanımamıştım Kardos."

"Öyle miyim?" Kardos'un öfkesi alevlendi. "Bana ait olan Omega'ya sahip çıkarak bencillik mi ediyorum? O benim Omega'm Rozalia. Bundan şimdi her zamankinden daha çok eminim."

"Senin Omega'n mı?" Rozalia gözlerini kocaman açarak onu dikkatle izledi. "Yani gerçek eşini mi kastediyorsun?"

Kelimeleri duymak mekandaki her şeyi tıkladı. Tabii ki. Bu tam olarak hissettiği şeydi. "Evet," dedi aniden sakinleşerek. "O benim gerçek eşim. Başka biriyle eşleştirilemezdi."

Rozalia dudaklarını büzdü ve düşünürken başını öne eğdi. "O halde koltuğu bırakmaya hazır olmalıydın," dedi sonunda. "Shinnos'un, yüksek şefin ve halkının tepkisi için sürpriz olmamalı. Onurunun bir kısmını geri kazanmak için koltuğundan vazgeçmeliydin."

Kardos ona doğru yürüdü, ayaklarının dibinde durdu ve gözlerine bakmak için aşağı baktı. "Beni doğduğumdan beri tanıyorsun Roza," dedi sessizce. "Bana dürüstçe söyle. Bu pozisyon için hâlâ en iyi Alfa olduğumu bilerek koltuğu bırakmak onurlu bir davranış olur muydu? Diğer, daha sahtekâr ve daha az yetenekli shinnoların Güney Toprakları kontrolü ele geçirmesine ve her kabile ve her klanın sonuçlarından sorumlu olmasına izin vereceğimi bilerek mi? Bu benim sadakatimi ve onurumu kanıtlar mı? ya da sana ya da babama veya anneme?"

Rozalia'nın gözlerine bir anlayış girdi ve cam gibi olana kadar gözyaşları doldu. "Hayır."

Kardos yumuşak bir homurtu çıkardı ve uzaklaştı.

Köşedeki, içinde daha fazla yıllanmış fevermalt bulunan dolabın kilidini açtığı anda oda uzun bir süre sessiz kaldı.

"Ama bundan nasıl kurtulabileceğini anlamıyorum Kardos," dedi Rozalia, sesi kalınlaşarak. "Özellikle de bugün olanlardan sonra. Şefin reddi ve tapınağın dışındaki saygısızlık bile tek başına her şeyi yok etmeye yeter. umut."

Kardos kaşlarını çatı. "Zolt sana söyledi."

Rozalia burnunu çekerken öfkeyle, "Elbette," dedi. "Onu ben yaptım."

Kardos yine homurdandı, bardak daha fevermalt doldurdu ve koyu turuncu sıvıyı karıştırmak için kaldırdı. "Başka kimsenin umuduna ihtiyacım yok Rozalia.

Sadece kendiminkini. Ve başaracağım. Buraya kadar kendi umudumla geldim ve bununla devam edeceğim."

Rozalia içini çekti ve yavaşça yerinden kalktı. "Sanırım sadece kendi umuduna ve Az Eshra'ya ihtiyacın var."

Kardos onların adının geçmesi karşısında irkilmemeye çalıştı.

"Ama şunu bilmelisin ki, benim, Zolt'un ve tüm Anladığım kadarıyla sizinle birlikte gemideydiler," diyerek ona doğru yürümeye devam etti.

Kardos başını eğdi. "Bunu takdir ettiğimi biliyorsun."

"Peki neye ihtiyacın var? Burada yaşayamayacağımı biliyorsun ama Shaya'nın bakıma ihtiyacı var. O...." Rozalia bir an cevap vermekte zorlandı. "O değil

Neler olduğunu anlayın, size ihtiyacı var."

"Dikkat dağıtıyor," diye homurdandı Kardos. "Bugün durum daha da kötüleşti çünkü o...." Cümleyi nasıl bitireceğini bilemediği için kelimeleri dudaklarında kayboldu. Bugün olan her şeyin Shaya'nın suçu olduğundan ya da bunu kasıtlı olarak yaptığından şüpheliydi ama yine de sebep oydu. "Onunla başa çıkmadan önce bazı şeyleri düzeltmem gerekiyor."

"Onu sensiz acı çekmeye terk edemezsin Kardos," diye uyardı Rozalia. "Sen artık onun eşisin."

"Onu yalnız bırakmayacağım," dedi Kardos sertçe. "İstesem bile yapamam. Ama düşünmem gereken zamanlar var. Önümüzdeki birkaç gece gibi. Yakında Shinnos ile duruşmam var. Hazırlanmam gerekiyor."

Rozalia içini çekti ama Kardos elini kaldırarak daha fazla dinlemeyi reddetti. "Buna o sebep oldu Rozalia ve bu sonuçlar herkesi etkiliyor, Sadece o değil."

Rozalia kapıya doğru adım atarken başını salladı. "Ama anlamayan tek kişi o, Kardos. Topraklarımızda hâlâ yeni ve eşi olarak sizin ilginize ihtiyacı var. İkinci kutsama talebinin zamanı geldiğinde, onunla aranızdaki bağın daha kötü olmasını istemezsiniz. Yüksek şef bunu fark edecektir."

Kardos fevermalttan büyük bir yudum aldı ve ardından bardağını masaya bıraktı. "Bu ," dedi kararlılıkla, "çünkü ikinci bir talep olmayacak. Kimsenin onayını almadan hakkım olanı alacağım. Ve Omega'mın bana itaat borcu var. Şu anda ilgilenmesi gereken şey bu."

Kardos bir kez daha tapınağın merdivenlerini tırmandı ama bu sefer kalabalık yoktu. Belli ki shinnos ile yaptığı görüşmeye pek ilgi duymuyorlardı ve muhtemelen nasıl gideceğine dair kararlarını çoktan vermişlerdi.

Onları daha çok kandır.

Tüm hayatı boyunca Adalar halkının kendisini küçümsediğini düşünmüştü; bu da onların yanıldığını kanıtladığı bir başka olaydı. Ancak, iki şey onu rahatsız ediyordu.

Bunlardan biri, Shaya'yı tapınağa getirdiğinde babasının ona davranış şekliydi. Kardos ne kadar hayal kırıklığı yaratmış olursa olsun, babasının kutsamayı reddetmesini hiç beklemiyordu. Kardos yüksek şeften nadiren bir şey istemişti.

Kendisi ya da Nyek Kabilesi için herhangi bir ödenek, Merkez Ada'dan kredi, diğer kabile liderleri gibi diğer kabilelerle olan anlaşmazlıklarda yüksek şeften arabuluculuk yok. Ama yine de kadının ilk kez

Birlikteliklerinin kutsanması için tapınak, herhangi bir yüksek şefin verebileceği bir şeydi ama bu yüksek şef, yani babası, onu reddetmişti. Bunun halkının gözünde kendisine gölge düşürdüğünü inkâr edemezdi ve babasının her şeyi göz önünde bulundurarak neden böyle bir karar verdiğini anlayamıyordu onu kendi evinde azarladığında söylemişti.

Bu, görmediği başka bir şey olduğunu . Babası koltuğa oturmak için bir yol bulması gerektiğini söylemişti ama yine de yüksek şef olarak bile yardım teklif edemiyordu. Geleneksel kurallarda bulduğu hiçbir şey, yüksek şefin müdahalesi olmadan başarılı olabilmesini içermiyordu. Ama belki de aramaya devam etmesi gerekiyordu.

Onu rahatsız eden bir diğer şey de Az Eshra ile olan bağlantısıydı. Bir sebepten dolayı onunla konuşmayı kesmişlerdi ve bu onu endişelendiriyordu

babasının davranışlarından daha fazla. Bu onu geriyordu çünkü yaptığı her şey Az Eshra'nın onayıyla olmuştu. Onları en son Shaya'yla birlikte özel güvertesinde okyanusu seyrederken hissetmişti. Shaya ile okyanusun önünde otururken onu kucaklayan huzur o kadar büyüktü ki

Tam ve sakinleştirici bir duyguydu bu; herhangi bir tapınaktayken yaşadığı tüm duygulardan daha güçlü ve daha iyiydi.

Ona bakarak zaman geçirdim. Kim bakmazdı ki? Okyanustan daha güzel, herhangi bir kar fırtınasından daha ilgi çekici ve doğada bulunabilecek herhangi bir fenomenden daha büyüleyiciydi. Birlikte okyanusu izlediklerinde elbette Az Eshra da onlara katılacaktı, bu çok mantıklıydı. Ama eve döndüğünden beri yoklukları bunu değiştirmede.

Tapınak görevlisi onu olağan koridorlardan geçirerek ana alana götürdü. Bu kez kabile liderleri de şinnolarıyla birlikte oradaydı ve muhtemelen Kardos'un Shaya ile olan bağı onları da etkilemişti. Eşleşme anlaşması yaptığı Obari Kabilesi'ni kesinlikle etkilemişti.

Her kabile lideri ve shinno kabile kürklerini giymişti ve herkes tam zırhlıydı; bu da nasıl bir duruşma beklediklerinin açık bir göstergesiydi. Konuşmaların mırıltısı o içeri girerken kesildi. ama her yarım daire içindeki pozisyonuna doğru ilerlerken onlara aldırış etmedi. Kardos onların onayı ya da fikirleri için orada değildi; o oradaydı

koltuğu alma niyetini açıkça belirtmek için. Ve ne düşünürlerse düşünsünler o koltuğa oturacaktı.

Şinnolar yarım dairedeki yerlerini alırken, yüksek şef platformdaki sandalyenin arkasından önlerinde belirdi ve öne doğru ilerleyerek hepsini izledi. Her kabile lideri şinnosuyla birlikte biraz önde duruyordu. Kardos tek başına duran tek kişiydi.

Yüksek şef yavaşça yerine oturdu, ellerini kucağında kavuşturarak rahat bir pozisyon aldı. Yarım daire boyunca bakarken bakışları her bir shinnos'un gözleriyle buluştu. "Şinnolar," diye duyurdu hepsinin bakışlarıyla buluştuktan sonra. "Mevcut kohorttaki bazı shinnolar tarafından beyan edilen bir şikâyeti ele almak için toplandık. Bu duruşma, şikâyetin niteliğini ve yatıştırma taleplerinin kabul edilip edilmeyeceğini belirleyecek."

Kardos, yüksek şefin gözleri kendi gözlerine döndüğünde kendini gergin tuttu.

"Shinno Kardos'un Güney'e karşı hareket ettiği söylendi.

Adalar'da izinsiz olarak bir Omega talep ederek," diye devam etti yüksek şef. "Diğer shinnoların çoğu tarafından imzalanan şikâyet dilekçesinde, kendisinin yüksek şeflik için değerlendirmeden çıkarılması isteniyor."

Yüksek şef tapınağın etrafındaki diğer şinnolara ve kabile liderlerine baktı. "Bu şikâyete ekleme yapmak isteyen var mı?"

Azzan Kabilesi'nden Shinno Sethol, ses tonundaki sıkıntı Kardos'un sınırlarını bozarak, "Bu duruşmanın olağanüstü uzun sürdüğünü belirtmek isterim," dedi. "Bu şikâyetin yapılmasının üzerinden iki haftadan fazla zaman geçti ve Adalar'daki neredeyse her bir shinno bunu destekliyordu. Oğlunuza lütuf göstermeniz dışında bir gecikme için hiçbir neden yoktu."

Kardos onun ses tonuna biraz şaşırmıştı. Adam delirmiş miydi?

Yüksek şefle bu şekilde konuşmak tek kelimeyle aptallıktı.

Yüksek Şef'in çenesi sıkıştı ama ifadesi ve tavrı değişmedi. "Adalar'da Seçim Yılı'ndan çok daha fazlası yaşanıyor. Birden fazla sekizinci seviye kar fırtınası üç farklı yönden bize doğru geliyor ve yaklaşık üç ay içinde burada olacaklar. Doğum tapınağında şu an için boş yatak bulunmamaktadır. Eğitim adalarındaki bir enfeksiyon nedeniyle kızak köpeklerimiz azaldı ve iksirciler bazı iksirlerde stokların azaldığını bildiriyor.

Bu fırtınalar sırasında halkımızı etkileyen bilinen enfeksiyonlardan kurtulmak için gerekli iksirleri oluşturmak için gereken malzemeler. Çok fazla

Yüksek Şef Shinno Sethol olarak benim için düşünülmesi gereken hususlar, ancak elbette anlamınızı beklemiyorum. Tabii ki sen Yüksek bir amir gibi düşünerek Güney Adalarının takdir etmek mümkün değildir. Dolayısıyla şikâyetiniz not edilmiştir ve dosyalanacaktır."

Kardos küçük bir homurtuya engel olamadı.

Sethol sinirlendi ama kabile lideri Vasos hemen öne çıktı. "Sizi temin ederim ki Shinno Sethol durumun karmaşıklığının farkındadır, şefim," dedi yaşlı adam. "Onun adına şikâyetini geri çekiyorum."

Yüksek şef başını eğdi. "Eklemek istediğiniz başka bir yorum var mı?"

"Evet," dedi Byedor Kabilesi'nden Shinno Gergo, sesi sert ve yüksekti. "Shinno Kardos birkaç gün önce Omega'sını sizin tarafınızdan kutsanması için getirdi," diye başladı.

Kardos az sonra ne olacağını bildiği için çenesini sıktı.

"Ayrılırken aralarındaki temas eksikliğinden anlaşıyordu ki tapınağını kutsamadığınızı söyledi ve yine de onu merdivenlerin dibinde çiftleştirmeye devam etti." Shinno Gergo'nun öfkesi açıkça onun sözleri. "Bu çok çirkin bir davranış. Ciddi bir kontrol eksikliği ve herkesten ne beklediğini anlamadığını göstermiştir. Toplumumuzun üyeleri, sadece şinnolar değil ve kesinlikle yüksek şeflik için değerlendirilmeye uygun olanlar değil. Bu bilgileri, neredeyse tüm shinnoların shinno Kardos'un değerlendirmeden çıkarılması için yaptıkları talebi desteklemek için kanıt olarak sunuyorum."

Diğer shinnolar başlarını sallayarak onayladılar ve yüksek şef eğildi tekrar başını salladı. "Bu gerçekten de ciddi bir suç," dedi yavaşça, "ve dikkate alınacaktır." Diğer shinnolara baktı. "Başka bir şey var mı?"

Obari Kabilesi'nden Shinno Rhaad, "Shinno Kardos'un Güney Toprakları için bir yetiştirici rolünü benimsemesi talebini eklemek istiyorum," diye söze girdi. "Omega'nın yetiştirilmesine öncelik vermeye başlamamız büyük önem taşıyor ve Kardos Topraklarımızın bu önemli bölgesine katkıda bulunabilecek en iyi konumda olduğu için, ana odak noktasının bu olması akıllıca olacaktır.

Omega'ya bağlı eş olarak yeni rolünün bu unsurlarına için shinno ve kabile lideri görevlerinden alınmalıdır."

Diğer shinnolar ve kabile liderleri mırıldanarak onayladılar, isteksizce ama yine de kabul ettiler.

"Tekrar ediyorum, bu alınacaktır," dedi yüksek şef, ancak sesi daha önce konuştuğundan daha sert görünüyordu. Son olarak da

Kardos. "Duruşmaya başlamadan önce eklemek istediğiniz bir şey var mı, Shinno Kardos?" diye sordu. "Ele alınmasını istediğiniz önemli bir şey var mı?"

Kardos başını eğerek keskin bir selam verdi ve omuzlarını genişletti. "Öncelikle bu şikâyeti kimin yaptığını bilmek istiyorum."

Yüksek şef diğer shinnolara başıyla işaret etti ve yedi kişiden beşi öne çıktı. Jenzi Kabilesi hâlâ Kardos'u yüksek şeflik için destekliyor gibi görünüyordu ve şikâyeti desteklemeyen diğer kabile olan Moricz Kabilesi muhtemelen korkakça davranıyordu. Küçük bir adaydılar ve genellikle çoğunluğun yanında yer alırlardı ama yine de oyları sayılırdı.

"İkinci olarak," dedi Kardos, "tüm kabilelerden bir Omega eşim olduğunu kabul etmelerini rica ediyorum."

Küçük bir sessizlik oldu.

"Ne demek istiyorsunuz?" diye sordu yüksek şef tereddütle. "Sanırım bu durum artık çok açık."

Kardos başını eğdi. "En kutsal tapınağımızdaki her kabile liderinden onay istiyorum, şefim."

"Neden?" Sethol şüpheyle sordu. "Bununla ne elde etmeyi umuyorsun?"

"Bencilliğin övünülecek şey değil Kardos," dedi Gergo sertçe.

Yüksek şef elini kaldırdı. "Size konuşma izni verilmedi," dedi ikisine de sert bir şekilde. "Eğer bu duruşmanın düzgün bir şekilde yapılmasını istiyorsanız, kurallara uyacaksınız."

Gergo ve Sethol hemen başlarını eğerek özür dilediler.

Yüksek şef tüm kabile liderlerine baktı. "Bu isteğe uyacak mısınız?"

Kabile liderleri birbirlerine baktılar ama hepsi aynı . Yüksek şef yarım dairenin bir ucundan başladı ve her kabile lideri ona şöyle dedi: "Ben Shinno Kardos'un bir Omega eşi olduğunu kabul edin."

"Başka şey var mı, shinno Kardos?" diye sordu yüksek şef son lider konuştuktan sonra.

"Hayır."

"O zaman lütfen öne çıkın ve duruşmanın başlamasına izin verin," diye talimat verdi yüksek amir.

Kardos yüksek şefin platformunun bir tarafına doğru yürüdü, elini Güney Toprakları'nın yolunda ellerini göğsüne dayadı ve Tanrı'nın önünde eğildi

Yüksek şef, sonra yana dönerek hem yüksek şefe hem de diğer kabilelere baktı.

"her sözde Az Eşra'yı onurlandırıyor musun?" diye sordu yüksek şef.

Kardos, "Evet," diye karşılık verdi.

"Nyek Kabilesi, söyleyeceğin her sözde halkını onurlandırıyor musun?"

"Evet."

"Güney Adalarındaki insanları onurlandırıyor

musunuz?" "Evet."

"Peki bu duruşma aracılığıyla onurlandırmak istediğiniz başka biri var mı?" "Babam Yüksek Şef Kelyos'u onurlandırıyorum, annem Kiona'yı onurlandırıyorum,

ve eşim Katashaya'yı onurlandırıyorum."

Konuşmasını bitirdikten sonra bir an sessizlik oldu ve Kardos babasının hazırlıksız yakalandığını biliyordu. Bir anne ve babanın bir duruşmada onurlandırılması alışılmadık bir durumdu ve yüksek şef Kardos'un annesi hakkında konuşmak konusunda her zaman çok isteksiz olmuştu. Kardos büyürken onun adını neredeyse hiç anmamıştı ve Kardos zamanla babasının onun ölümünden sonra ne kadar acı çektiğini anlamıştı. Ancak Kardos'un yapmak üzere olduğu şey için, bu duruşmada onu onurlandırmak gerekiyordu. Babasının bunu anlayacağını umuyordu.

"Shinno Kardos," diye söze başladı yüksek şef, "eşleşmeye mahkûm bir Omega üzerinde hak iddia edebilmek için Güney Adalarının geleneklerine aykırı davranmakla suçlanıyorsunuz. Bu bencilce davranış Güney Toprakları'na ve halkına olan bağlılığınızı sorguluyor. Bunun ışığında, bir sonraki yüksek şef için seçim sürecinden çıkarılmanız ve ayrıca Güney Adalarına olan bağlılığınızı onurlandırmak için kendinizi bir yetiştirici olarak sunmanız talep edildi. Cevabınız nedir?"

Kardos duruşunu sertleştirdi. "Suçlamanın doğası gereği doğru değil. Omega'ya olan bağım bunun tam tersini kanıtlıyor."

"Ne şekilde?" diye sordu yüksek şef, bazı shinnolar sinirlenirken.

"Uzun zamandır bir sonraki Alfa olmak için en uygun Alfa'nın ben olduğumu savunuyorum.

Yüksek Şef," dedi Kardos. "Omega'nın beni Alfa olarak seçmesi bunu kanıtıyor. Bir Omega'ya bağlı olan bir Alfa'dan daha iyi bir lider olabilir mi? İlk Omega'nın Güney Adalarına dönme kararı, yüksek şeflik makamı için uygun bir aday olarak değerimi kanıtlıyor; azaltmıyor. Ve inanıyorum ki bu kötü niyetli suçlamalar, Güney Adalarını koruma çabalarımın karşı

Güney Adaları ve Güney Adalıları korumak, bu duruşmada ele alınması gereken bir tehlikedir."

Yüksek şef dudaklarını büzdü. "Nasıl bir tehlike?"

"Bu suçlamaları yapan herhangi bir shinno, Güney Adalarını haklı yüksek şeften mahrum bırakmaya çalışmaktadır. Nihayetinde Adalar'da hayatta kalmamızı sağlayacak olan yüksek şef. Kendi halklarının ölümünü istedikleri söylenebilir."

"Bu aynı şey değil Kardos," diye araya girdi yüksek şef kabile liderler öfkeyle haykırdı. "Haklı yüksek şef olduğunuz sizin fikriniz, henüz kanıtlanmadı."

Kardos, "Bu benim ve ısırganlığıyla Omega eşimin görüşü," diye belirtti. "Tüm kabileler tarafından kabul edildiği üzere, bu odada bir Omega eşi olan tek Alfa benim. Bir Omega tarafından seçilen tek Alfa benim. Ve eşi *gerçek* Alfalar ve Omegalar doğuracak tek Alfa benim. Yönetmeye ve liderlik etmeye uygun ve yetenekli çocuklar.

her bir kabile. Bu gerçekler göz ardı edilemez. Ayrıca bu odadaki herhangi bir Alfa ya da burada bulunan herhangi biri tarafından da iddia .

neredeyse yüz yıldır tapınak. Söyle bana, sence halk onları kimin yönetmesini ister?"

Yüksek şef uzun bir süre sessiz kaldı, düşünürken gözleri kısılmıştı. Şinnolar ve kabile liderlerinden yayılan gerilim, saldırganlık ve kızgınlıkla doluydu ama bu beklenen bir şeydi. Kardos kendini tuttu gözleri babasının üzerindeydi.

Sonunda yüksek şef başını kaldırdı. "Kabilelerden gelen sorular." "Seni seçip seçmediği konusunda hiçbir bilgimiz yok," diye gürledi Rhaad hemen. "Başka kimsenin ona sahip olamayacağından emin olmak için onu ısırabilirdin."

Kardos kürkünü silkip kalın bluzunun yakasını aşağı çekerek, "Onun ısırık iddiası bende," dedi. "Henüz benimkine sahip değil. Yüksek şef bunu doğrulayabilir, toplanan kalabalık da doğrulayabilir.

birkaç gün önce burada. Tapınağa kürkleri olmadan girip çıktı, boynu herkes tarafından görülebiliyordu."

"Sebeplerimizi sorgulamaya cüret mi ediyorsunuz? Biz Adalar'ı korumaya çalışıyoruz, onları kandırmaya değil!" diye haykırdı kabile lideri Vasos.

Kardos ona ters ters baktı. "Bu tapınakta şinnoların başkalarının sözlerini sorgulaması adet haline geldi Vasos. En son burada senin shinno'nun yanında durduğumda ben de aynısını yaşadım."

Diğer shinnolar mırıldandı ve Sethol öne çıkarak sessizlik için elini kaldırdı. "Argümanın hatalı, shinno Kardos. Bu Omega'yı sen topladın. Onunla bir ilişki ya da dostluk kurmak için zamanın vardı. Onu evinden aldın, bildiği her şeyden mahrum bıraktın ve onu sadece kendine maruz bıraktın. Ayrıca onu kültürümüze hazırlamak için gerekenden daha fazla çiftleştirdiğini de tahmin ediyorum. Eğer seçim yapacak olsaydı, tanımadığı herhangi birimizi değil, aşına olduğu Alfa'yı seçerdi. Karşılaştırma eşit değil ve davranışları da bunu göstermiyor. bilinçli bir seçim yaptı."

Gergo, "Ayrıca yüksek amirin sendikayı kutsamamış olması, kararının hatalı olduğunu göstermeye ," diye ekledi.

"Onların birlikteliği hakkındaki düşüncelerim hakkında herhangi bir bilgi vermedim," dedi yüksek şef sert bir şekilde. "Onları neden kutsamadığıma dair varsayımlar

bu duruşmada yeri yoktur."

"Ama bu Kardos'un argümanına karşı bir faktör, benim-"

"Söylemediğim sözler bana atfedilemez!" diye bağırdı yüksek şef.

"Anlaşıldı mı?"

Gergo'nun burun delikleri alevlendi ama sadece, "Evet, şefim," diye mırıldandı. "Eğer durum buysa, şefim," diye başladı Sethol, "o zaman herhangi bir

Omega'nın ısırmasının nedenlerine ilişkin varsayımlar da bir kenara bırakılır." "Ve eğer bu kabul edilirse," diye karşılık verdi Kardos, "o zaman tüm varsayımlar

Omega'nın ısırması üzerindeki herhangi bir etki de göz ardı edilmelidir."

Sethol ve Kardos birbirlerine ters ters bakarken yüksek şef ayağa kalktı ve sessizlik için elini kaldırdı. "Duyduğum kadarıyla gerçeklere bağlı istiyorsunuz," dedi sesi başlarının üzerinde yükselerek.

Tüm shinnolar ve kabile liderleri başlarını salladı ve Kardos gülümsemesini korudu.

"Gerçek şu ki," diye devam etti yüksek şef, "Kardos Güney Adalarına bir Omega getirdi. Sonra da onu ısırıldı. Eylemlerin motivasyonları kanıtlanmadığı sürece burada bahsedilen diğer hiçbir şey gerçek değildir."

Şinnolar ve kabile liderleri dilsiz bir sessizlik içindeydi.

Ancak Kardos, yüksek şefe döndü. "Bu gerçekler, bu mağduriyeti giderecek taleplerin karşılanması için yeterli değil, yüksek şef."

"Bu tapınağın dışında hâlâ uygunsuz davranıyorsun Kardos," diye bağırdı Gergo.

Kardos, adamın ısrarlı aptallığı karşısında öfkesi nihayet alevlenerek, "Bu beni değerlendirmeden çıkarmak için yeterli değil," diye homurdandı. "Almayı dene

kızak köpeklerinizi becermeye ara verin ve kurallara gerçekten bakın!"

Gergo kılıcına uzanmak için ileri atıldı, ama kabile lideri onu yakaladı, hizaya geri çekti ve kulağına öfkeyle konuştu.

Sethol'un yanında duran Azzan Kabilesi lideri Vasos öne çıktı. "Bu şikâyetin daha fazla hazırlık gerektirdiği açık şefim. Endişelerimizi hazırlamak için bize daha fazla zaman vermenizi rica ediyorum."

"Şinno'nuzun da gibi iki haftadan fazla zamanınız vardı," dedi yüksek şef. "Kar fırtınası yaklaşırken, bunu daha fazla uzatamam."

Kardos, "Size ve kabile liderlerine sunmak istediğim bir önerim var, şefim," dedi.

Bütün gözler biraz da ona döndü.

"Konuşabilirsiniz." dedi yüksek şef.

"Seçim Yılı kurallarında, yaklaşan hava koşulları nedeniyle sürecin kısaltıldığı durumlar için ödenekler bulunmaktadır."

Yüksek şef başını salladı. "Evet. de bunu düşünüyordum."

Kardos başını eğdi. "Bu yılki seçimin önümüzdeki üç aya sıkıştırılmasını ve tüm shinnoların şimdiye kadar tanınan tüm başarılarının sadece önümüzdeki üç ay boyunca değerlendirilmek üzere ellerinden alınmasını öneriyorum. Bize ne görev vermek istediğiniz size kalmış şefim, ancak ben hepimizin sizin dile getirdiğiniz sorunlara çözüm bulmamızı öneriyorum; doğum yatakları, eğitilmiş kızak köpekleri ve iksircilerimizin ihtiyaç duyduğu stokların artırılması. Üç aylık sürecin sonunda, bu alanlarda en önemli ilerlemeyi kaydeden shinno koltuğa oturacak."

Kabile liderleri ayaklarını sürüyerek Kardos'un fikrinden rahatsız olduklarını belli ettiler ama şinoları sessiz kaldı.

"Yani bu, shinnoların kendilerini kanıtlamak için daha az zamana sahip olacakları anlamına mı geliyor?" Vasos kafası karışmış bir halde sordu. "Bunun bir faydasını göremiyorum."

"Seçim Yılı'na altı ay kaldı Vasos," diye açıkladı yüksek şef. "Kar fırtınaları başladığında, yıl sonuna kadar sürmeyeceğinin garantisi yok. Yani zaten sadece üç ayımız olabilir."

Thothan Kabilesi'nin lideri Lonato yavaşça, "Bu öneri beni rahatsız ediyor, şefim," dedi. "Seçim Yılı sadece her yirmi beş yılda bir gerçekleşir ve bu da sadece yüksek şef gerekli olduğuna karar verirse olur.

Shinnos'un başarılarını göz ardı etmek, ilk etapta dahil edilmeye değer olduğunu göstermek için harcadığı tüm zamanı azaltır."

"Shinno Kardos başarılarıyla en çok tanınan kişi, Lonato," dedi yüksek şef. "Tüm shinnolar elinden alınırsa en çok kaybedecek olan o."

Lonato'nun kaşları kalktı ve bazıları hafifçe başını sallayan diğer baktı.

Yüksek şef, tapınağı dolduran sessizlikte Kardos'u uzun süre dikkatle izledi ve sonra merdivenlerden aşağı indi. Aşağıya ulaştığında, gözlerinde merakla yavaşça Kardos'a doğru yürüdü. "Hava tahminlerini mi izliyordun?"

Kardos başını salladı. "Her iyi kabile liderinin yapacağı gibi, şefim."

Yüksek şef onu başını öne eğdi. "Böyle bir öneride bulunman ilgimi çekti, Shinno Kardos, özellikle de başarılarının değerini kanıtlamak için en büyük varlığın olduğuna inanırken."

Kardos onun gözlerini tuttu. "Doğru seçim olduğumu her zaman kanıtlayabileceğim, şefim. Yeniden başlamam gerekip gerekmediği önemli değil."

Yüksek şef nefes aldı ve dudaklarını büzdü, ardından odanın geri döndü. "Bu öneriye karşı çıkan var mı?"

uzun bir sessizlik anı izledi ve sonra Rhaad konuştu. "Herhangi bir kısıtlama var mı?"

Ses tonunda hafif bir bıkkınlık olsa da yüksek şef, "Shinnos arkadaşlarınız için olağan nezaket beklentisi dışında, hayır," dedi. "Ancak bu seçimin çekişmeli doğası nedeniyle bir şart koyuyorum. Herhangi bir el altından davranış, katılanları diskalifiye edecektir. Anlaşıldı mı?"

Tapındaki herkes başını salladı.

Yüksek şef başını eğdi. "O halde bu duruşma sona ermiştir."

Kardos yavaş ve uzun bir nefes verdi, her şey umduğu gibi gittiği için memnundu. Hâlâ yarıştaydı ve shinnos'a önümüzdeki altı ay boyunca hayatını zorlaştırmak yerine önümüzdeki üç ay boyunca düşünecek başka bir şey vermişti. Şimdi tek yapması gereken kazanmaktı.

Ama önce Omega'sının yanlış davranışlarını ele alması gerekiyordu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

SHAYA

Bir soğuk dalgası onu uyanmaya zorladı ve ardından sıcak kollar onu yataktan kaldırdı. Shaya gözlerini kırptırdı, çevresindeki ani değişim karşısında tedirginlikle kıvrandı. Yatağın ve battaniyelerin güvenliği aniden ortadan kalkınca şaşkınlıkla sarsıldı. Ama o kıpırdandıkça kollar onu geniş bir göğse doğru sıkıca bastırdı; tanıdık, geniş bir göğüs ve o belirgin, tanıdık koku. Başını kaldırdı ve Kardos'u gördü, güçlü çenesi onu tutarken sıkıydı, bakışları dosdoğru ileriye bakıyordu. Onu izlerken vücudunda bir gerginlik oluştu, onu son gördüğünden beri duyduğu özlem heyecanlı, kıvrımlı bir titremeye dönüştü ama Kardos yürürken ona bir kez bile bakmadı.

Ve birkaç dakika içinde onu aşına battaniyelere, yatağına indiriyordu.

Onunla birlikte yatağa tırmandı, onu kollarına almadan önce gece tuniğini başından çekti. Derin bir iç çekti, her zaman yaptığı gibi onun içinde rahatlamaya çalıştı ama göğsündeki bağın keskin bir şekilde farkına vardı. Hâlâ eskisi kadar sert ve ağırdı ve bunu hissetmek onu tereddüt ettirdi. Ona hâlâ kızgın mıydı? Bağ öyle olduğunu gösteriyordu ama yine de onu yatağından alıp kendi yatağına götürmüştü. Bu ne anlama geliyordu?

Birden ağzı kızın ağzındaydı ve sert elleri vücudunda geziniyor, meme uçlarını okşuyor ve belinin, kalçalarının, uyluklarının etrafındaki etleri sıkıyordu... bacaklarının arasına dalıyor ve kollarına girdiği andan itibaren biriken hissediyordu. Adam ağzını onunkinden ayırdığında sızlandı, ancak dili meme ucunun üzerinde gezindiğinde iç çekti. Adam ellerini aşağıya indirip onu ağzıyla yuttuğunda, ulaşabildiği her yerini yaladığında, ısırıldığında ve öptüğünde ve sonra bir kez daha bacaklarının arasındayken, açlıktan ölüyormuş gibi onu emdiğinde içini parçalayan zevke sarıldı.

Boğazındaki tatmin duygusu tüm vücudunda gurura benzer bir şey uyandırdı.

Onu izlemekten kendini alamıyordu, her zaman yaptığı gibi onu çok lezzetli bir şekilde yutarken mutluluk dolu ifadesini içiyordu. Ve adam ayağa kalktığı anda, kalınlığını kabaca içine bastırmadan önce onu yüzüstü çevirdiğinde, bir kez daha içinde olduğu için rahatlayarak haykırdı. Kalçaları kıcını tokatladı, onu alırken kabaca sarsıldı, elleri vücudunun her yerinde dolaştı, göğüslerini sıkmak için altına sokuldu, boynunun arkasını kavradı ve onu göğsüne sabitlemek için beline dolandı. Aletinin kızın derinliklerinde dolaşması, kızın sevmeye başladığı o güzel acıya neden oldu ve çiftleşmelerinin tanıdık ıslaklığı, homurtuları ve inlemeleriyle alevlenen erotik telaşı artırdı.

Yoğun zevk, ona hâkim olan tüm endişe ve gerginliği kovdu ve sadece Alfa'sının sağlayabileceği keyifli bir zevk olan, oluşmakta olan baskının serbest bırakılması için istekli bir şekilde tamamen teslim oldu. İri eli bileklerini bulup başının üzerinde yatağa sabitledi ve bu kısıtlama onu uçurumun kenarına getirdi.

İçini yırtan orgazm, sonsuza dek sürmesini umarak sarıldığı, her şeyi tüketen bir rahatlamaydı. Mutluluk ve saf sevinç onu daha önce hiç olmadığı kadar yükseğe taşıdı ve onu herhangi bir akıllı düşünce veya eylem için işe yaramaz hale getirdi. Alfa'sının hala ona vurduğunu hissederek, her sarsıntıda ciğerlerindeki nefesi dışarı atarak daha sert vurdukça homurtuları daha yüksek sesle çıkmaya başladı.

Sonunda içine boşaldığında ve onu germek için düğümünü içeri soktuğunda, derin bir iç çekti ve yüzünün altındaki yastığa gülümsedi. Adamın bedeni onunkinin üzerine düştü, katı kütlesi ve sıcaklığıyla onu yatağa bastırdı, rahatlatıcı kokusuyla onu çevreledi.

Ancak uykuya dalarken, ne olduğunu anlayamasa da bir şeylerin değiştiğine dair bir farkındalık duydu. Göğsündeki ağırlık aynıydı ama başka bir şey vardı... zihni buna bir anlam veremiyordu ama bir şeyler ters gidiyordu.

Ertesi sabaha kadar ne olduğunu anlayamadı.

Kardos onu tekrar aldı, görünüşe göre uyanır uyanmaz çünkü onun içinde kayarken uyandı ve zaten ıslaktı ve onun için ağrıyordu. Meme uçları çoktan sertleşmiş ve adamın tükürüğüyle ıslanmıştı ve onun kendisini sertçe sahiplenmesine boyun eğmekten başka bir şey yapamıyordu. Bir gece önce olduğu kadar lezzetliydi ve onun sikişinin üzerinde doruğa ulaştı, aşağı doğru sikti

Kız kasılırken Kardos'a sertçe sarıldı. Kardos kısa süre sonra düğümledi ve üzerine uzandı, kalın kolları gövdesine dolandı, yüzünü göğsüne gömerken ve parmaklarını teninde okşarken onu olabildiğince sıkı içine çekti.

Adamın hâlâ onunla çiftleşiyor olması içini rahatlattı. Belki de ona sandığı kadar kızgın değildi, belki de yaptığı şeyle başa çıkmanın bir yolunu bulmuştu ve bunun için onu cezalandırmayacaktı.

Ama orada yatarken, adamın bir kez daha konuşmadığını fark etti. Bir gece önce onu yatağından kaldırdığından beri ona tek bir kelime bile söylememişti.

Sessizce yatıyor, Kardos'un sakın nefes alışını dinliyor, düğümü onu acı verici bir şekilde gererken yüzünü saçlarına gömüyordu ama her geçen an bir endişe duygusu artıyordu. Kardos asla sessiz olmazdı. En azından tamamen değil. Gerçi pek sık konuşmazlardı ama onu tatmin ederken her zaman onunla ; ister vücudunda sevdiği şeylerle onu utandırmak için olsun, ister güzel olduğunu söylemek için olsun, her zaman bir şeyler söylerdi.

Adamın düğümü küçüldüğünde kadının telaşı derin bir endişeye dönüştü. Serbest kalır kalmaz yataktan kalktı ve giyinmeye başladı. Shaya bacaklarını birbirine kenetledi, sırtüstü uzanırken göbeğine vuran ısırtıcı acıyı kabul etti, başı bir tarafa düştü, hayal kırıklığı içini kemirirken onu izledi.

Giyindikten sonra, onu bileklerinden yakalayıp yataktan çekerek önünde durmasını sağlayarak şaşırttı. Hiddetli gözleri kıza dikilmiş, çenesi sertleşmişti. Göğsündeki bağ da ağırlaşınca, adamın kızgın olduğu anlaşıldı.

"Desst our geshtra efesha heddressamusteklen," diye hırladı. *"Ternee a meegsh suklishat enndyor indit tassesa assay."*

Shaya Mayaros'u elinden geldiğince hızlı bir şekilde tercüme etmeye çalıştı ama adamın ne dediğini tam olarak anlaması için birkaç uzun dakika geçmesi gerekti.

"İçin beş günlük cezanız var. Başlamaya hazır olduğunuzda bileklerinizi birbirine dokundurun."

Endişe boğazını sıktı. Ne tür bir ceza olacaktı? Davranışlarına ve gergin duruşuna bakılırsa, bunun içinden çıkabileceği bir şey olmadığı açıktı, bu yüzden ellerini kaldırdı ve bileklerini birbirine dokundurdu.

Bunu yapar yapmaz, büyük eliyle bileklerini kavradı ve diğer elinde tuttuğu bir iple bağladı. Shaya dudaklarını bastırdı

birlikte, telaş içinde ciyaklamamaya çalıştı. Evet, bu bir kısıtlamaydı, dedi kendi kendine, ama üstesinden gelebileceği bir kısıtlamaydı.

Kardos onun bileklerinden çekti ve odanın köşesindeki kapıya doğru götürdü. Kolundan tutarak kapıyı açtı ve onu içeri itti.

İçerisi küçük, dolap benzeri bir odaydı ama duvarlardan birinin tepesinde parlak ışık alan dar bir pencere vardı.

Shaya odanın büyüklüğü karşısında yaşadığı paniği yatıştırmaya çalıştı ve en azından tamamen karanlık olmamasını mantıklı bulmaya çalıştı.

Kardos onun bağlı bileklerini duvarlardan birindeki kancaya geçirerek hareketsiz kalmasını sağladı ve ardından bir iksir şişesinin tıpasını açarak üç damlasını yere düşürdü.

Kapıyı kilitleyerek hızla çıktı.

Shaya derin nefesler aldı, giderek tırmanmaya başlayan korku ve endişeyle savaştı. Karanlık yoktu ama hâlâ küçük bir odadaydı ve kapana kısılmıştı. Bileklerinin bağlı olduğu kancayı çekti ama sıkıca sabitlenmişti.

Sonra aniden yerden yükselen ve hafifçe yukarı doğru sürüklenen kalın, gri bir sis fark etti. Fark ettiğinde çoktan beline kadar gelmişti ve daha da yükselerek vücudunu yutmasını endişeyle izledi.

Ona zarar verecek gibi görünmüyordu -sisin dokunduğu yerde acı yoktu ama yine de tuhaf bir maddeydi. Kardos'un iksir şişesinden gelmiş olmalıydı ama amacı neydi?

Sis yükseldikçe Shaya'nın midesini bir endişe kapladı ama yüzüne ulaştığında paniğe kapıldı. Sisi içine çeker çekmez burun deliklerinden ve boğazından aşağıya doğru yakıcı, kaynar bir acı yayıldı. Bağırды ama acı ağzına saldırdıkça ikiye katlandı.

Sissiz havayı solumak için parmak uçlarına kalkarak, vücudundaki sisi dışarı atacak kadar derin nefes almaya çalışarak nefes nefese kaldı. Neyse ki acının keskinliği azalmıştı ama sanki tüm nefes borusu kömürleşmiş gibiydi. Shaya sisin hâlâ yükselip yükselmediğini görmek için etrafına bakındı, bu tüm odayı doldurursa nasıl hayatta kalacaktı?

Birkaç dakika sonra, çenesinde durduğunu fark etti.

Ayak parmaklarının ucunda dengede durarak Kardos'un yakında gelip onu dışarı çıkaracağını umuyordu. Parmak uçlarında daha fazla ama sisin içinde nefes almak zorunda kalırsa çok acı çekeceği kesindi.

Shaya başka bir şey düşünmeye, bacaklarında oluşan acıyı aklından uzaklaştırmaya çalıştı ama bacakları titremeye başlamıştı bile. Ona seslenmeye çalıştı

Kardos ama boğazı hâlâ acıyordu ve bu kadar küçük bir odada olmanın paniği hâlâ onu pençeleyerek kaçmaya zorluyordu. Vücudundaki çoklu acılar dayanılmaz hale geldikçe gözyaşları birikti.

Hıçkırıkları sessizce başladı ama çok geçmeden kontrol edilemez bir hal aldı; titriyor, ayak parmaklarının üzerinde tehlikeli bir şekilde sallanıyor, ağzı sisten bir santimden daha az duruyordu. Bunu nasıl yapabilmisti? Ondan bu kadar mı nefret ediyordu?

Gözlerini kapatarak başka bir yerdeymiş gibi davrandı ve zihni onu gemide okyanusu izledikleri güverteye götürdü.

Görselliğini bozan tek şey etraflarındaki sessizlikti ama bunu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı.

Gözlerini sımsıkı yumarak okyanusun seslerini ve kokularını hayal etti, dudaklarını ve burnunu ona bastırdı, kendini onun hissinin ve kokusunun anısıyla çalıştı.

İçinde yükselen karanlık duygular karmaşası, ona dokunduğunu hayal ettiği ve başka bir yerdeymiş gibi davrandığı sürece askıya gibi duruyordu, ancak rolünü sürdürmeyi başaramazsa içeri girip onu boğmaya hazırды.

Shaya orada ne kadar dengelendiği hakkında hiçbir fikre sahip değildi, zaman bu kutuda hiçbir şey ifade etmiyordu ama bacakları kasılmaya başlamıştı ve sisin üzerinde daha fazla kalamayacağını biliyordu.

Sonra kapı açıldı ve Kardos içeri girdi. Onu duvardan çözdü ve tek kelime etmeden odanın içine doğru kaldırdı.

Endişe ve korkusunun yatışması günün büyük bir bölümünü aldı. Vücudundaki acı had safhadaydı ve Shaya günün büyük bir bölümünü yatakta kıvrılıp bacaklarını dinlendirerek ve çöken dehşeti atmaya çalışarak geçirdi. Birkaç saatliğine yemek yiyebildi ve yediğinde de sade çorbalar zorunda kaldı; boğazını rahatlatan tek şey suydı.

Kardos onu dışarıda bırakır bırakmaz gitmişti ve kız ciddi bir hayal kırıklığına uğramıştı. Elbette onu cezalandırması gerekecekti - baş şef bunu beklemesi için onu uyarmıştı, ayrıca Kardos bağlanmış olmalarına da kızmıştı. Bağın kendisi ona başından beri bunu söylüyordu - buna inanması gerekirdi. Yine de bu ceza aşırıydı. Kızın hapsedilmekle mücadele ettiğini, bunun onu kırma potansiyeli olduğunu biliyordu ama yine de onu duvara bağladı ve fiziksel olarak pek çok yerini acıtan sisle hareketsiz bir pozisyona zorladı. Neden başka bir ceza seçememişti ki?

onu? Yine de içten içe nedenini biliyordu. Cezası çok ağırdı. Çünkü yaptığı hareket çok ağırdı. Onu son kez hapse attığında

Siyah kutu odası, onu tımar ederken kestiği zamandı. Bir kez daha, ısırıkla ondan kan çekmişti ve bu da onun cezasıydı.

Ancak bu mutlak işkenceyi dört gün daha yaşayacağı düşüncesi, günün geri kalanında gözlerinin dolmasına neden oldu.

Ertesi gün Kardos giyindikten sonra Shaya'yı tekrar yatağından çekti.

"Desst our pelltra efesha heddressamusteklen," dedi. *"Ternee a meegsh suklishat enndyor indit tassesa assay."* "İtaatsizliğiniz için dört günlük cezanız var. Başlamaya hazır bileklerinizi birbirine dokundurun."

Bu sözler söylenirken Shaya'nın kalbi sıkıştı. Ellerini kaldırırken boğazı düğümlendi ve sonra titreyerek . Oraya geri dönmeyi nasıl isteyerek seçebilirdi ?

Ama ellerini bıraktığında Kardos homurdandı ve bağdaki ağırlık daha da arttı. Ellerini tekrar kaldırdı ve birbirine değdirmeden önce birkaç derin nefes almak için başını eğdi.

Bir kez daha bilekleri bağlandı ve odanın bir ucundan diğer ucuna, köşedeki kapıya götürüldü. Onu paniği çoktan yükselmişti ve dikkatini vermesi imkânsızdı.

"Ben de aynı cezayı çekmek zorunda mıyım?" sordu aceleyle, vücudunu ona doğru çevirirken, ama adam sıvıyı yere bırakmaya hazırdı.

O giderken nefesini içine çekti ve yavaşça dışarı verdi, önceki günden kalan acı ona ne yapması gerektiğini hatırlattı. Bir insan nasıl bu kadar uzun süre hayatta kalabilirdi? Boğazları tahrip olmuş insanlar vardı elbette.

Sis tekrar çenesine kadar yükseldi ve o da yükselebildiği kadar yükseldi, için elinden geleni yaparken gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Nefes alabiliyordu, kendi kendine tekrarlardı, havasız kalmamıştı. Yine de öyle hissetmiyordu.

Bir kez daha başka bir şeye odaklanmaya çalıştı ve bir kez daha Kardos odak noktası oldu. Haze'ini ve yaşadıkları her mutlu anı düşündü, onları yeniden yaşayabilmeyi diledi. Bacaklarındaki ağrı nihayet geçene kadar zihni o saatlerde dönüp durdu. Ama o geri geldiğinde Odaya girip onu çözdükten sonra ayağa kaldırdığında bacakları ve günün geri kalanında yürüyemedi.

Sonraki üç gün de en az ilk iki gün kadar cehennem gibiydi. Vücudunun alıştığı bir şey değildi ve kısıtlanmanın verdiği endişe hiç bitmedi.

Kardos aynı rutini izledi; cezalandırılmayı seçmesini istedi, bileklerini bağladı, onu odaya götürüp bağladı ve sisi etkinleştirdi.

İyileşmesine yardımcı olan tek şey, bazen odaklanmasına yardımcı olan beklemeyi bilmesiydi. Bacakları ilk başlarda işe yaramıyordu - şiddetli ağrı olmadan onu destekleyemiyorlardı - ama aynı zamanda hızla güçlendiler.

Nihayet beşinci gün yatağına uzanıp, korkunç bir şey yapmadığı sürece bir daha odaya girmek zorunda kalmayacağı için rahatlayarak ağladı. Belki de Kardos cezasını tamamladığına göre artık ona daha nazik davranacaktı ama bunu söylemek zordu.

Tırnaklarını göğsüne gömdü, yarattığı bağın keskin ağırlığına kızdı, bu bağ pek çok farklı şekilde bu kadar hasara neden olmuştu.

BEŞİNCİ BÖLÜM

SHAYA

"Değişiklik olsun diye kulübeden çıkmaktan mutlu olacağını düşünmüştüm." Rozalia, derin karda kendilerini bekleyen kızak arabasına doğru ilerlerken ona seslendi.

Shaya karşılık olarak homurdandı ama Rozalia'nın onu duyamayacağını . İkisi de kendilerini kalın kumaş katmanlarıyla sarmışlardı. dışarı çıkmadan önce giysilerini ve kürklerini çıkardı. Kar yağışı birkaç adım görmeyi bile zorlaştıracak kadar şiddetlenmişti. Rozalia yürürken Shaya'nın kolunu tuttu ve arabadan çok uzaklaşmamaları için doğru yöne gitmelerini sağladı.

"Bu havanın dışarı değmezmiş göründüğünü biliyorum," diye devam etti Rozalia. "Ama sizi temin ederim ki oldukça güzel olabilir."

Shaya cevap bile vermedi. Sis işkencesinin anılarıyla o evde sıkışıp her şey daha iyiydi. Cezası biteli dört gün olmuştu ve nihayet acı çekmeden yürüyebiliyordu ama uyumakta güçlük çekiyordu. Sadece Kardos geceleri dönüp bacaklarını ayırdığında ve kalın aletini içine soktuğunda uyuyabiliyordu ve buna ihtiyaç duymasından nefret ediyordu.

Arabaya ulaştılar ve aceleyle içeri girdiler ama Shaya onlar yolculuk ederken dışarıda kalmak zorunda olan muhafız ve şoför için üzüldü.

Rozalia sorduğunda, "Bu koşullarda çalışmak üzere eğitildiler," diye güvence verdi. "Bu tür havalar için mükemmel görme, duyma ve ses aralığına sahipler. Buna alışkınlar."

Shaya sürücüyü görüp göremediğini anlamak için pencereden dışarı baktı ama telaştan bir şey göremedi. Rozalia, vagonun köşesine tutturulmuş olan pencerelere bir perde çekmeye başladı.

Shaya şaşkınlıkla onu izledi.

Rozalia perdenin katladı ve pencerenin iki yanına ve altına tutturdu. Rüzgârı ve havayı tutacak kadar kalındı.

Dışarıda kar vardı, görüşü engelliyordu ama yine de gün ışığının içeri girmesine izin verecek kadar hafifti. Rozalia, Shaya'nın karşısındaki bankta tekrar oturmadan önce her iki taraftaki pencereler için de aynı şeyi yaptı.

Onun yüz ifadesini görünce kıkırdadı. "Burada kardan korunmadan oturduğumuzu düşünmedin, değil mi?"

Yolculuk her zamanki gibi hızlı ve sorunsuzdu ama Shaya pencerelerden dışarıyı göremediği zaman yolculuğu çok daha az keyifli buluyordu. O

huzursuzlaştı ve bankta o kadar çok kıpırdandı ki Rozalia bunu fark etti.

"O kadar uzağa gerek yok," dedi Shaya'ya güven verici bir şekilde. "Sadece birkaç metre daha."

"Nereye gidiyoruz?"

"Evime."

Shaya canlandı, Rozalia'nın evini ve muhtemelen Treska'yı da göreceği fikriyle keyfi yerine geldi. "Ne kadar uzakta yaşıyorsun?"

"O kadar da uzak değil. Hava nasıl olursa olsun her gün bana yarım saatten fazla sürmez."

Tereddüt etti. "Her gün mü?"

Rozalia başını salladı. "Kardos her gün beni ziyaret etmeni istiyor."

Shaya neredeyse Kardos'un ne istediği umurunda olmadığını söyleyecekti ama dilini tuttu. Kiminle konuştuğunu hatırlamak zorundaydı - gerçekten onun tarafında olmayan biriyle. "Neden? Sen zaten her gün benimlesin."

Rozalia başını eğdi. "Öyleydim, ama Nyek ile olan pozisyonum kabile iksirci olarak, Shaya. Kabileye zarar vermeden görevlerimi bu kadar uzun süre bırakamam. İşime geri dönmeliyim ve Shinno Kardos Güney Toprakları'nda çalıştığım iksirlere aşına olmanı istiyor." Ona gülümsedi. "İksirlerle ilgili biraz deneyimin olduğunu biliyorum, bu yüzden senin için çok fazla angarya olmamalı ve bu işten zevk alacağını da umuyorum."

"Neden beni seninle çalışmaya gönderiyor?"

Rozalia, "Senin sıkılmadığından emin olmak istiyor," diye itiraf etti. "Bana faydalı olacak kadar tecrüben var ve bahçelerimden hoşlanabileceğine inanıyor."

"Bahçeleriniz mi var?" Shaya sordu ve yeniden bahçelerde vakit geçirebileceği fikri heyecan uyandırdı.

"Evet," dedi Rozalia. "Ama senin gördüğünle aynı şeyi görmeyi bekleme. vardı," diye uyardı. "Benim bahçelerim sizinkilerle aynı değil, her ne kadar

aynı işleve sahip olabilir."

Shaya gülümsedi, midesine bir sıcaklık yayıldı. Ziyaret edebileceği her türlü bahçe, sürekli o odaya tıklıp kalmaktan daha iyi olurdu.

Oraya vardıklarında Rozalia'nın evini görünce şaşırmadı. Kardos'unkine benziyordu ama daha küçüktü. Ancak Rozalia'nın bahçeleri onu

Rozalia'nın kulübesinin arkasında yan yana dizilmiş iki tane vardı; biri, Arazi'nin her yerinde gördüğü birkaç gümüş dallı ağacın bulunduğu geniş bir kar avlusu, diğeri ise bir kulübeye benzeyen ama çok daha büyük, şeffaf bir yapıyla kaplı devasa bir araziydi. Camdan daha sertti ama bir o kadar da berraktı ve kendi sıcaklığını ürettiyordu. Rozalia bunun izak kayasından, yani gemide gördüğü kayadan yapıldığını açıkladı.

Yapının içinde, çalıların ve bitkilerin dikildiği yumuşak bir toprak vardı ve hatta kendi bahçelerindekine benzer birkaç kalın ağaç bile vardı.

Rozalia onu gezdirdi, yapının amacını ve her iki bahçeden de yetiştirebildiği farklı bitki ve malzemeleri açıkladı. Kar bahçesinde bitkiler karın derinliklerine kök salmış durumdaydı ve Rozalia bu koşullarda yetişen bitkilerin toplamak için özel teknikler olduğunu söyledi. Dayanıklı ve sert olmalarına rağmen, ve dirençli bitki ve meyvelerdir, genellikle güçlü tatları vardır ve iksir tariflerinde idareli kullanılırlar. Birçoğu Güney Toprakları için önemli olan iksirler için gerekliydi.

Konuşmaları bittiğinde gün sona ermişti ve Rozalia geri dönme vaktinin geldiğini söylediğinde Shaya şok oldu.

"Ama biz hiçbir şey yapmadık," diye itiraz etti.

Rozalia başını yana eğdi, kahverengi saçları bir yığın halinde yana devrildi. "Yani benimle çalışmakla ilgilenir misiniz?"

Shaya sırttı. "Her şeyi çok ilginç buldum," diye itiraf etti. "Güzel."

Rozalia sırttı. "O zaman bu eğlenceli olacak. Seni çağırtacağım yarın ve başlayabiliriz."

"Benimle geri gelmeyecek misin?" Shaya telaşla sordu.

Rozalia onun koluna girdi. "Evinden buraya gelip geri dönebilecek durumdasın. Muhafızlarınız var ve çok uzak değil."

Shaya sustu. "Orası benim evim değil," dedi sessizce.

Rozalia biraz özür dileyerek başını salladı. "Artık öyle, Katashaya."

Shaya'yı arabaya geri götürdü, perdeleri düzeltti ve sonra onu eve dönmesi için uğurladı.

O gece Kardos onu ağzıyla uyandırdı, meme ucunu nazikçe emerken ellerini vücudunda gezdirerek kıcını sıktı. Kendini ona açtı, elinin bacaklarının arasına girmesine izin verdi, onu daha fazla ararken kokusunu içine çekti. Garip bir şekilde, adam nazikti Bugün - onun gibi bir Alfa'nın kadar nazik. Onun her yerini öptü, diliyle tenini okşadı; sanki o, tadına doyamadığı enfes bir incelikmiş gibi. Onun her yerini okşadı,

Ağzı parmaklarının izinden giderken nazik ama sertti. Shaya bu ilgiden keyif aldı, kendi parmakları onun vücudunun her bir çıkıntısını aradı, ağzı onun sahip olmasına izin verdiği her parçayı emdi ve başını omzuna yasladığında, ağzını hemen ısırtığının iyileşen yarasının üzerine kapattı. Bunu yapar yapmaz, sanki adamın vücudundan bir sarsıntı geçti, aynı anda onunkinden de bir heyecan geçti.

O daha farkına bile varmadan, adam bir hayvan gibi sert, vahşi ve öfkeli bir şekilde ona çarpıyordu. Ağırlığının onun üzerindeki baskısı zevkini artırdı ve ona olan ihtiyacının vahşiliği onu damlattı, kayganlığı onu çok lezzetli bir şekilde zedelerken istilacı horozunu kapladı.

Gece daha öncekiler kadar tüketkendi ve Kardos onu pençeledi, kavradı, bükü, her yönden sıkıştırdı.

Dört ayak üzerindeyken onu arkadan düğümlemeden önce yapabileceği inanılmaz bir yol. İkisi de yatağa doğru kaydılar, kadın adamın vücudunun altında sıkışıp kaldı ve nefesi sakinleştikçe tatmin edici bir uykuya

Yine de sabah olduğunda her şey bir önceki sabahla aynı kaldı. Kardos onu tekrar kucağına aldı ve Shaya'yı bir önceki günkü kadar umutsuz bırakarak gitti.

Neyse ki bunun üzerinde duracak zamanı yoktu çünkü araba onu Rozalia'ya götürmek için bekliyordu. O gün nihayet biraz bahçe işleriyle uğraşmış, Rozalia'nın yetiştirdiği bitki ve çiçek çeşitlerini öğrenmişti. Rozalia'nın iksirlerini nasıl bir araya getirdiği hakkında saatlerce hararetli bir şekilde konuştular ve Shaya bunu büyüleyici buldu. İçgüdüleriyle, deneme yanılma yöntemiyle çalışıyordu.

Herhangi kural kitabı ya da iksir kitabıyla çalışmak yerine, ortaya çıkan sorunlara ya da aklına gelen bir fikre göre hareket ediyordu. Bununla birlikte, Rozalia'nın yöntemleri önceki iksircilerden öğrendiği geleneksel tariflerin yanı sıra

Batı ve Doğu Toprakları'nda seyahat ettiği süre boyunca tanıştığı iksir ustaları.

Gün sona erdiğinde Shaya'nın başı dönüyordu ama inanılmaz derecede mutluydu. Deneme yanılma yöntemiyle çok daha fazlasını öğreniyordu.

Sonraki üç gün de aynı şekilde geçti. Kardos gecenin bir yarısı gelip onu çılgınca, kabaca ve tekrar tekrar alıyor, her zaman yaptığı gibi ona sahip çıkıyor, her zaman sessiz kalıyordu. Ve sabah olduğunda tekrar ayrılmak. Shaya günlerini Rozalia'yla bitkiler ve bitki bakımı hakkında konuşarak geçiriyordu, öyle ki bu onun harika, terli ve nihayetinde depresif gecelerini aklından çıkarıyordu. Rozalia ona iksirleri öğretmeye başladığında, temel tariflerin çoğunu bildiği için Rozalia'nın ne kadar memnun olduğunu keşfetmekten mutluluk duydu. Temel tarif formülü hakkında doğal bir bilgisi vardı; ana temel malzeme, ana karışım malzemesi ve ardından sonucu biraz etkileyecek küçük eklemeler. Doğrudan daha karmaşık tariflere geçebiliyordu ki bu sadece onun için ilginç olmakla kalmıyor, aynı zamanda Rozalia'nın uzun soluklu, hareketli açıklamalara ve tariflerin arkasındaki hikayelere ya da kişisel olarak tariflere ulaşmak için atıldığı maceralara dair hikayelere başlamasına neden oluyordu.

Malzemeler.

Rozalia'nın kulübesine vardığında, geldiği andan ayrıldığı ana kadar her şey iksirlerle ilgiliydi ve bu, "evde" içinde bulunduğu durumla başa çıkmasına yardımcı oldu.

Ancak bir hafta sonra Shaya bir sabah Kardos giyinirken oturdu; onu dikkatle izledi ve sonunda sabrı tükenmeye başladı. Tüm cesaretini toplayarak ağzını açtı. "Kardos...."

Adam sustu ve göğsündeki bağ dilindeki kelimeler kurudu. Adam ona döndü ve kız, adamın yakıcı bakışlarının gücü karşısında geri çekilmekten kendini alamadı.

Ondan nefret ediyordu.

Bu düşünce zihnini yaktı ve göğsünde bir sızıya neden oldu. Cezasını çekmiş olmasına rağmen, adam hâlâ ondan nefret ediyordu. İçten içe bunun doğru olduğuna inanamıyordu, onu yatağına götürdüğünde tutuşuna ve dokunuşuna inanamıyordu. Yine de bağı nasıl sorgulayabilirdi? Bağ yalan söyleyemezdi.

Kadın başka bir şey söylemeyince adam giyinmeye devam edip odadan çıktı ve Shaya'nın bedenindeki gerginlik hızla kayboldu.

Rozalia'nın kulübesine vardığında o anın kasveti üzerine çökmüştü ve henüz dağılmamıştı. İksirci çoktan deneyeceği yeni bir tariften bahsediyordu ve Shaya'dan malzemeleri toplamasını istiyordu.

"Ne oldu?" Rozalia, Shaya'nın yüzünü görür görmez aniden konuştu.

Shaya başını salladı. Rozalia'ya bunun önemli olmadığını söylemek için ağzını açtı ama onun yerine bir hıçkırık kaçtı. Elini ağzına kapattı, duygularının bu kadar su yüzüne çıkmasına izin verdiği için dehşete kapılmıştı ama artık çok geçti. Rozalia'nın ifadesi gözyaşlarına boğulmasına neden oldu.

Rozalia onu koridordaki sandalyelerden birine çekti.

"Sorun nedir Shaya," dedi Rozalia. "Eminim burada geçirdiğin zamandan keyif alıyorsundur."

Shaya gözyaşlarını silerek, "İksirleri öğrenmek hoşuma gidiyor," dedi.

"Ama başka hiçbir şeyden zevk almıyorum. Bu topraklarda olmak istemiyorum Rozalia. Kardos beni tedavi ediyor...."

"Sana nasıl davranıyor?" Rozalia eşit bir şekilde.

"Onu neredeyse hiç görmüyorum," diye açıkladı, "ve gördüğümde de... beni kullanıyor."

Rozalia kararlılıkla başını salladı. "Seni kullanmıyor. Öyle hissedebilirsiniz ama öyle değil."

"Orada değilsin," dedi olabildiğince sert bir şekilde. "Onun yaptığı tam olarak bu. İçeri giriyor, istediğini alıyor, sonra da gidiyor. Benimle konuşmuyor bile ya da bana daha önce davrandığı gibi davranmıyor. Kızgın, bunu bağdan hissedebiliyorum."

Rozalia onun elini tuttu. "Sana kızgınmış gibi hissettiğini biliyorum," dedi usulca. "Ama kızgın olduğu kişi sen değilsin. İçinde bulunduğu duruma kızgın."

"Ne durumda?"

Rozalia bir an için dudaklarını birbirine bastırdı. "Bunu size söylemenin bana düşeceğinden emin değilim."

"Ama buna ben neden olmuş olmalıyım," diye ısrar etti Shaya. "İçinde bulunduğu durumun benim. Ve bunun için bana acı çektiriyor."

Rozalia uzun bir süre sessiz kaldı ve başparmağını Shaya'nın elinin üzerinde gezdirdi. "Kardos şu anda hedefine son derece odaklanmış durumda," dedi.

yumuşak bir şekilde başladı. "İstediğini elde etmek için bunun son şansı olduğunu düşünüyor, bu yüzden bunu takıntı haline getirmiş durumda. Bu onun senin için hissettiklerinden bir şey eksiltmiyor. Seni çok önemseydiğini biliyorum. Bunu o söylemeden önce bile , ama

Hayatındaki varlığınız onun için her şeyi değiştirdi ve siz de dahil olmak üzere her zaman istediği her şeye sahip olmanın bir yolunu bulmaya çalışıyor."

Shaya başını iki yana salladı. Rozalia'nın söylediklerine inanmak istiyordu ama Kardos onu temel ihtiyaçlarının ötesinde istediğine dair hiçbir belirti göstermemişti. Gemide de durum aynıydı, canı ne zaman isterse onu alıyordu; onunla hiç vakit geçirmemiş, bir kez bile evini sormamıştı. Tek yaptığı almaktı. Ve şimdi, bir kez daha, yaptığı şey buydu. Gemiyle ilgili tek fark, şimdi olduğu gibi onu eş olarak tutmak zorunda olmamasıydı. Elbette o zamanlar, zaman zaman hoş davranmaya daha istekliydi. Rozalia'nın söyledikleri doğruysa, ve bir tür hedefe ulaşmaya çalışıyordu, ana odak noktası buydu. Bu arada, bağ onu içten dışa doğru parçalıyordu.

"Önümüzdeki birkaç ay içinde," diye söze başladı Rozalia, "istediğini elde edecek ve sana gerektiği gibi bakabilecek."

"Bunu yapabileceğini sanmıyorum," dedi Shaya ağlamaklı bir sesle. "Tek bir yol dışında."

"Seni şaşırtabilir Shaya," dedi Rozalia usulca. "Lütfen ondan henüz vazgeçme. O karmaşık bir insan. şu anda öyle görünmüyor olabilir ama onun için henüz bilmediğiniz çok şey var."

"O zaman anlat bana," dedi Shaya, neredeyse yalvarırcasına. "Neden yapmam gerektiğini anlamama yardım et."

Rozalia uzun bir süre sessiz kaldı. Çok uzun. Shaya onun cevap vermeyeceğini anladı ve gözyaşları geri dönerek ondan uzaklaştı.

Shaya, "Onun tarafında olduğunu biliyorum," dedi. Ses tonuna acılık karışmıştı. "O ne derse yapıyorsun, bunu anlıyorum. Beni uyuşturmasına yardım ettin ve benim yapmam gerektiği gibi onun emirlerini yerine getiriyorsun. Ama benden onun iyi bir adam olacağına inanmamı isteyemezsin. Bunun için çok şansı oldu ve ondan vazgeçip fark edeceğini sanmıyorum. ona , değil mi? Hâlâ onun yatağında uyumak, bacaklarımı onun için açmak ve dürtülerini tatmin etme ihtiyacı hissettiğinde benden istediği iyi küçük Omega olmak zorundayım."

Kendi sözleri onu parçaladı çünkü can sıkıcı olan şey, onun dürtülerini doyurmayı seviyor olmasıydı. Gecenin bir vakti elinin tenini okşamasını dört gözle bekliyordu. Omega olmak gerçekten böyle bir şey miydi? Kontrol duygulara boyun eğmeye zorlandınız. Bu lanet bir şeydi. Yaşamak için korkunç bir yoldu ve eğer hayatı böyle olacaksa, bundan nefret ediyordu.

Rozalia'nın yüzündeki dehşet onu şaşırtmıştı ama buna karşılık veremeyecek kadar sinirliydi.

Shaya ayağa kalktı. "Hadi bahçelere gidelim."

Ertesi sabah, yine terli bir gecenin ardından Kardos onu tekrar aldı, ama bu sefer tamamen giyinmek yerine iç çamaşırını çekti ve geri kalan kıyafetlerini yatağın altına yerleştirdi. Yatağın yanındaki sandalyelerden birini çekip oturdu, sırtını dik tuttu ve ellerini kalın kalçalarının üzerine koydu.

Ne yaptığını merak ederek kaşlarını çatı ama sandalyede uzun süre oturmuş olan adam kızgınlıkla ona döndüğünde, ne beklediğini anladı.

Yataktan fırladı ve aceleyle onun yanına gitti, ancak onu tımar etmek için gereken ekipmanlardan hiçbirine sahip olmadığını fark etti. Bocalarken, eşyaların nerede tutulabileceğine dair herhangi bir işaret bulmak için odanın etrafına baktı ve başka hiçbir şey görünmediğinde çekmecelerin her birine koştu.

Sonunda bir tarak, krem, fırça ve Treska'nın ona yüzündeki saçları kazımak için kullanmayı öğrettiği bıçağa benzeyen garip, uzun bir bıçak buldu.

Eşyaları yatağa geri taşıdı ve Treska'nın daha önce yaptığı gibi üçgenin içine yerleştirdi ama kafası karışmıştı. Bu eşyaların Treska'nın gemide kullandıklarıyla aynı olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu, sadece benzer görünüyorlardı.

Tarakla başladı, başının tepesindeki sarı saçlarında gezdirdi ve bunu yaparken sakinleşti, tüm sabahları hatırladı. Bunu gemide onun için yaptı.

Bu işi hallettikten sonra uzun bıçağı aldı ama köpüğünün olmadığını fark etti.

Kardos sert bir sesle, "Onu bu sabah bırak," dedi.

Shaya kremi eline almadan önce başını salladı. Ellerini onun teninde gezdirirken, küçük bir parçası ellerini tekrar onun üzerinde hissettiğinde rahatladı. Bunu görmezden gelmeye çalıştı, çünkü ne işe yarayacaktı ki? Bu sadece vücudunun bir kez daha vermemesi gereken bir tepki vermesiydi. Kremi adamın cildine sürerken, ağzının etrafında vahşice uzayan sakalına baktı. Kesinlikle biraz ehlileştirilmesi gerekiyordu ama bunu yapabileceğinden emin değildi.

tamamen kazımak istedi. Adamın saçlarının yüzünde ve kalçalarında bıraktığı sert kıllar oldukça hoşuna gitmişti.

Fırça tıpkı daha önce olduğu gibi çalıştı, cildindeki siyah desenli izleri derinleştirerek yüksek kontrast oluşturdu. Kadın vücudunun diğer tarafına ulaşır ulaşmaz, adam aniden ayağa kalktı, giyinmeyi bitirdi ve gitti.

Shaya eşyaları yavaşça topladı, onun bu davranışından hafifçe uyuşmuştu. Onun kendisine teşekkür etmesini beklemiyordu ama... Bu düşünceyi kafasından silkeledi. Yapmak için eğitildiği şeyi yapmıştı. Artık onun hayatı buydu; kız kardeşini bunun için terk etmişti. Yine de Rozalia'nın kulübesine gitmeye hazırlanırken öfkeli gözyaşlarının akmasına engel olamadı.

Arabada pencereleri açık bıraktı ve soğuğa aldırmadan dışarıya bakarak manzarayı seyretti. Kar yağışı durmuş ve güneş parlayarak uzaktaki bazı ağaçların beyaz fonda çilgınca ışıldamasına neden olmuştu. Kesinlikle güzel görünüyordu ve Shaya'yı biraz sakinleştirdi, ama hiçbir şey ağır havayı yatıştıracak gibi görünmüyordu. Göğsündeki bağın rahatsız edici hissi. Ondan nefret ettiği kadar bundan da nefret etmeye başlamıştı.

Kardos'un ona kızgın olması bir şeydi, ama öfkeyi göğsünde hissetmek işkence gibiydi. Ne yaparsa yapsın sürekli yanında taşıdığı, hiçbir şeyin hafifletemeyeceği bir ağırlık gibiydi - ne Kardos onun içindeyken ne de ondan uzaktayken.

Bu acıdan kurtulmanın tek yolu, kral için yapmak zorunda kaldığı iksiri yeniden yaratmaktı; eşler arasındaki bağın hissini köreltecek bir iksir.

Bunu yapma düşüncesi onu tedirgin etmişti. Kyus bu iksire tamamen karşıydı; Shaya iksiri hazırlarken bu konuda sürekli öfkelenmişti ama Shaya, iksir Shaya'nın düşündüğü bağlamda kullanılsaydı Kyus'un iksirden bu kadar hoşlanmayacağından şüpheleniyordu.

Shinno onu götürdüğünde iksiri kalede bırakmıştı ama tüm malzemeleri bildiği için yeniden yapmak fazla zaman almazdı. Endişelenmesi gereken tek şey, aslında test edilmemiş olmasıydı.

İksiri güvenli bir şekilde yeniden yaratıp yaratamayacağı konusunda derin düşüncelere daldı. Aslında Rozalia da dahil olmak üzere emrinde bir dizi kaynak vardı. İksiri en son yaptığında, malzemeler hakkındaki kendi bilgisine ve kalede bulduğu araştırmalara güvenmek zorunda kalmıştı ama Güney Toprakları'ndaki iksir uzmanlarının

Batı Toprakları'ndaki iksir ustalarından daha deneyimliydi. Tek yapması gereken planını ifşa etmeden Rozalia'dan öğrenmekti.

Geldiğinde Rozalia onu çekingen bir şekilde karşıladı. "Bu sabah nasılsın?" diye sordu.

Shaya omuz silkerek, "Her zamanki gibi," diye mırıldandı. "Bugün hangi ?"

Rozalia onun elinden tuttu ve tekrar koridorda karşısına oturması için çekti. Yerleştiklerinde, "Önce seninle konuşmama izin ver," dedi. Bir hareketsiz oturdu, belli ki düşüncelerini toparlıyordu. "Dün söylediklerin beni biraz üzdü," diye itiraf etti. "Kimsenin tarafında değilim; ancak size nasıl öyle görüldüğünü anlayabiliyorum."

Shaya yanıt vermedi; söyleyecek bir şey yoktu.

"Shinno'ya defalarca kültürümüzü anlamadığınızı, izin verilmesi gerektiğini ve bazı şeylerin size açıklanması gerektiğini söyledim. Size bazı şeyleri anlatmayı ya da anlatmamayı seçmesi durumunda onun kararına saygı duymak zorundayım. İlişkinize karışmak bana düşmez. Ancak, artık kabilemin bir parçası olduğunuzu ve kabilenin her üyesinin birbirine karşı sorumluluğu olduğunu kabul ediyorum."

Shaya kaşlarını çatarak ona baktı.

Rozalia onun tepkisi karşısında gülümsedi. "Artık gerçekten de kabilemizin bir parçasısın Katashaya. Daha önce olacağının garantisi yoktu ama artık kabile lideriyle çiftleştin."

Shaya bir nefes aldı. Nyek Kabilesi'ne ait olduğunu duymak çok garipti... herhangi bir yere ait olduğunu.

"Sadece kabilemin bir parçası olmakla kalmıyorsun," diye devam etti Rozalia, "aynı zamanda benimle birlikte eğitim alıyorsun. Bilmen gereken şeyler var ama yine de bilginin bir kısmının shinno'nun sorumluluğunda olduğuna dikkat etmek zorundayım."

"Peki ya bana bazı şeyler hakkında bilgi vermemeyi seçerse?" Shaya eşit bir şekilde sordu.

"İşte sorun da burada yatıyor," diye itiraf etti Rozalia. "Kendi kabilenizde, kendi adanızda olup bitenlerin çoğunu bilmenizin sizin yararınıza olacağına inanıyorum."

"Peki bana söyleyecek misin?"

Rozalia başını eğdi. "Evet, mantık çerçevesinde." "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, sorularınız olursa elimden geldiğince cevaplayacağım anlamına geliyor, ama sadece çalışırken. Ve siz sormadıkça bilgi vermeyeceğim."

Shaya bir nefes aldı ve en azından bazı cevaplar alacağını duyunca rahatlayarak başını salladı.

Rozalia ona sırtıttı ve sonra ayağa kalktı. "Başlayalım mı?"

Bütün sabah beyaz bahçede çalıştılar ve Shaya Rozalia'ya bazı bitkiler ve çiçekler hakkında sorular sordu. Doğal bahçedeki kar bahçesi arasında Rozalia iki yüzden fazla farklı bitki, çiçek ve tohum çeşidi yetiştiriyordu. Shaya zihninde bunların bir listesini yaptı.

İksiri yapmak için kullandığı iksirleri bulduktan sonra Rozalia'nın topraklarında nerede olduklarını ya da yerine ne bulmaya koyuldu. Soruları çok az sormaya ya da başka bir tarif veya kullanımla ilişkilendirmeye dikkat ediyordu.

Öğle yemeği için durduklarında Rozalia ona şaşkın bir bakış attı. "Bana Kardos hakkında soracak bir şeyin yok mu?"

Shaya neredeyse ona hayır demek istiyordu. Bağ köreltme konusunda kararını çoktan vermişti ama hâlâ pek çok şeyi merak ediyordu.

Cevap aradığı soruları düşünürken mor bezelye çorbasını ağzına . "Onu ısırduğımda ne kaybettim? Neden bu kadar kızgın?"

Rozalia dikkatle konuştu. "Kardos, bir Omega'yı Güney Adalarına geri getirerek, bir sonraki yüksek şef olarak seçilmeyi fiilen garantilemiş oldu."

"Ama öyle olacağı belliydi sanıyordum?" Shaya kaşlarını çatarak sordu. "Güney Toprakları hakkında öğrendiğim her şeye göre, o en Uygun bir Alfa, değil mi? Diğer shinnolardan çok daha fazlasını başardı."

Rozalia çorbayı ağzına götürürken başını salladı. "Evet, ama yine de bir seçim süreci var"

"Seçim sürecinin amacı nedir?"

"Bu, shinnolara yüksek bir şef gibi düşünüp hareket edebileceklerini kanıtlama şansı veriyor." Birkaç tane daha koyarken biraz daha düşündü kaşık kaşık ağzına attı. "Güney Toprakları'nın yüksek şefi, her kabilenin kendi kuralları olacağını ve farklı bir şekilde yaşayacağını göz önünde bulundurmalıdır. Buna müdahale edemez ama yine de her kabilenin kendi kurallarına göre yaşamasını sağlamak zorundadır.

Güney Toprakları'nın bir bütün olarak işleyişini engellememelidir. Ayrıca, Güney Topraklarının gelişmeye devam edebilmesi için eşleşmelerin sık ve başarılı olmasını denetlemelidir. Adalara yönelik her türlü tehdidin farkında olmalıdır, ister diğer topraklardan ve insanlardan ister

maruz kaldığımız şiddetli hava koşullarına karşı. Zeka, denge ve dikkat gerektiriyor; bu büyük bir rol."

"Kardos da bu rolü istiyor," diye onayladı Shaya.

Rozalia, "Yüksek şeflik pozisyonunun bir arzu meselesi değil, bir görev meselesi olduğu söylenir," dedi. "Yüksek şef olarak uygun görülen Alfa'nın seçildiğinden emin olma sorumluluğu vardır, çünkü yanlış Alfa Adalar halkına zarar verebilir. Ve ironik bir şekilde, yanlış Alfa kendisinin uygun olmadığını bilmeyecektir."

Shaya düşünceli bir ifadeyle başını salladı. Rozalia sıcak ekmekleri paylaşırken, "Bunu anlayabiliyorum," diye mırıldandı. "Yüksek şef insanların öl."

Rozalia gülümsedi, yüzü birden . "Yüksek şefle tanışmayı nasıl buldunuz?"

Shaya ekmeğini ısırdı ve yavaşça çiğnedi. "İlk başta korkutucuydu," itiraf etti. "Ve yüksek şef ile Kardos arasında biraz öfke var gibiydi. Ama sonra beni kutsama odasına götürdüğünde çok nazik davrandı."

Elini kucağına indirdi. "Yine de bizi neden kutsamadığını bilmiyorum."

Rozalia kendi ekmeğini ısırarak başını salladı. "Eminim kendine göre sebepleri vardır." "Herkesin her şey için bir nedeni vardır. Bu doğru olduğu anlamına gelmez."

dedi sinirli bir şekilde. "Bu Alfaları anlamıyorum. Çok kafa karıştırıcılar."

Rozalia onun elini tutup sıktı ve ona gülümsedi. "Eminim zamanla onları anlamayı öğreneceksin," dedi. "O kadar da zor değil, seni temin ederim."

Öğleden sonrasının geri kalanında Shaya Rozalia'nın iksir kitaplarını inceledi ve iksiri için ihtiyaç duyduğu malzemeleri zihnine not etti. Rozalia'nın elinde, ya bahçeden toplanmış ya da iksirlere uygulanmak üzere bir şişede hazırlanmış bir çeşit malzeme vardı.

Sonraki birkaç gün boyunca, Kardos'un kulübesine geri dönerken susam tohumu ve telkökü gibi daha bol bulunan malzemelerden bazılarını gizlice vücudunda sakladı ve onları misafir odasında gözden uzak bir yerde sakladı.

Kardos'u sabahları tımar etme rutinine alışmıştı ve hizmetkârlarına sorarak tüm tımar malzemelerinin yerini bulmuştu. Sakalına ne yaptığından o kadar da rahatsız olmuş gibi görünmüyordu. Ona sorduğunda sadece omuz silkti. O da sakalını kesip düzeltmiş ve ardından saç kremlerinden birini kullanarak sakalını nemlendirip yumuşatmış.

Tabii ki onunla yataktayken, onun dışındaki tüm düşünceler aklından uçup gidiyordu ve ne zaman isterse ona tamamen hükmetmesi onu korkutuyordu. Akli ondaydı, vücudu ona yaptığı her şeyi arzuluyordu; ıslanmadan ve onun için kıvranmadan önce ona dokunması bile gerekmiyordu. Ama tüm bunlar onu gün boyunca iksiri oluşturmak için gereken her bir malzemeyi tedarik ederken daha da kararlı hale getirdi.

Tek sorunu bunu nerede yapacağını bilmemesiydi. Doğru şekilde oluşturmak için uzman bir karıştırma masasına ihtiyacı vardı ve Kardos'un kulübesinde böyle bir masa yoktu. Tek yer Rozalia'nın ama bunu yapmak için tek başına zamana ihtiyacı olacaktı.

Rozalia'ya Güney Toprakları'ndaki shinnolar hakkında sorular sormaya devam etti. İlk başlarda Rozalia'nın yemek saatlerinde onu cesaretlendirmesi gerekti ama kısa süre sonra bahçelerde çalışırken sohbet etmeye başladılar.

"Peki neden Seçim Yılı sadece yirmi beş yılda bir gerçekleşiyor?" Shaya doğal bahçedeki yavru bitkilerden yabancı otları dikkatle ayıklarken sordu. "Doğru Alfa'nın seçilmesi durumunda daha sık gerçekleşmesi gerekmez mi?

seçilmesi gerekiyor mu? Eğer yanlış kişi , o zaman yirmi beş yıl boyunca yönetimi garanti altına almış olurlar ve bu da kesinlikle tehlikeli olur."

" de görülebilir," dedi Rozalia, çok sık çiçek açtığı bilinen bitkilerden birinin fazla yapraklarını . "Ancak Güney Toprakları'nın doğası, yüksek şefin öğrenmek ve çalışmak için zaman ayırmasını gerektiriyor. Kulağa öyle gelebilir

Size garip gelebilir ama Adalar'ın her adada kendine has kişilikleri vardır ve isimsiz adaların bile beklentileri, gereksinimleri ve talepleri olan klanları vardır. Seçim Yılı her beş yılda bir, hatta her on yılda bir gerçekleşseydi, yeni yüksek şefin öğrenmesi ve yoluna devam etmeden önce bir bütün olarak Ülke üzerinde etki yaratması için çok daha az şans olurdu. Yüksek şef olma şansı tüm Alfalar için hayatta bir kez elde edilebilecek bir fırsattır ve bu nedenle seçilme geçerliliklerini korumak onlar için çok önemlidir."

Shaya düşünceli bir şekilde başını salladı. "Yani Kardos'u ısırarak onun yüksek şef olma şansını aldı ve işini zorlaştırdı." Bir an sessiz kaldı. "Bunu anlayabiliyorum. Ama yaptıklarım için neden onun suçlandığını anlamıyorum. Yüksek şef onu ısırığımı biliyordu ama yine de Kardos."

"Bunun birkaç nedeni var Shaya. Bunlardan en önemlisi, shinno'nun kabilesi için sorumluluk almasıdır. Her kabilenin kendi kuralları varsa,

diğer adaları veya yaşayan diğer insanları etkilememesi için sıkı bir şekilde denetlenmeleri gerekir. Kabile lideri, kabileleri arasındaki herhangi bir uyuşmazlığın ele alınmasını sağlamaktan sorumludur. Aksi takdirde, shinno Kabile liderlerinin yanı sıra yüksek şefe karşı da sorumlusunuz. Kardos her zaman sizden ve eylemlerinizi doğrudan sorumluydu, bu yüzden sizi çok sıkı eğitmeye çalıştı, sizden neler beklenebileceğinin farkında olmanızı sağlamak ve aynı zamanda kurallara aykırı davranmamanızı sağlamak . Onu ısırdığınızda, onun sorumlu olduğu bir davranış sergilediniz ve açık bir şekilde bu eylemi gerçekleştirmeniz için kendisini pozisyona soktu.

"İkinci olarak kültürümüzü anlamıyorsunuz. Anlamadığınız için suç sadece sizin ayaklarınıza atamazsınız, Kardos'a da bunu anlatmaya çalışıyorum."

"Demek beni suçluyor," diye fısıldadı, yüreği ağzına geldi.

Rozalia, "Düşündüğünüz şekilde değil," diye araya girdi. "O sana inanıyor

itaatsizlik ettiniz; bunu kasıtlı olarak yapmadığınızı anlamıyor."

"Nasıl yapamaz?"

"Çünkü birinin kurallara nasıl uyulacağını anlayamayacağına inanmak onun için çok zor. Eğer o söylerse ve anlaşılırsa, yapılması gerektiğine inanır - birinin söyleneni yapmasının kolay olduğunu düşünür, çünkü kendisi de rahatsız edici olsa bile yapacak kadar disiplinlidir."

Shaya düşünceli bir şekilde başını salladı. "Yüksek şef onun mükemmellik konusunda takıntılı olduğunu söyledi."

Rozalia başını sallayarak, "Bu doğru," dedi. "Ama neden?"

Rozalia garip bir şekilde onun gözlerinden kaçındı. "Birçok nedenden ötürü," dedi hafifçe. "Bunlardan biri de kendisinin mükemmel olmaması."

Shaya dudaklarını büzdü. "Ama öyle."

Rozalia'nın yüzüne yavaşça bir gülümseme yayıldı ve Shaya birden ne söylediğini fark etti.

"Yani...." Yüzüne ve boynuna sıcak bir utanç kaşınması yayıldı. "Yani ona çok yakın," dedi Rozalia'nın eğlenen bakışlarından kaçınmak için yüzünü alçaltarak.

Birkaç gün sonra Rozalia, Shaya'ya bir hafta boyunca ziyarete gelemeyeceğini çünkü seyahate çıkacağını bildirdi.

Shaya'nın kaşları havaya kalktı. "Nereye gideceksiniz?"

Rozalia heyecanla, "Doğu Toprakları'nda Ariyon dağları denen bir dağ silsilesi var ve bunlar bir tür fenomen," dedi. "Orada gökyüzünden geçen ılık, üzerlerinde yetişen bir tür yosun nedeniyle dağların sık sık renk değiştireyormuş gibi görünmesine neden oluyor."

Shaya hemen, "Yosun toplamaya gidiyorsun," diye tahmin etti. Rozalia sırttı. "Evet, toplayacağım."

"Peki... ben seninle gelemey miyim?" Shaya umutla sordu.

"Kesinlikle olmaz," dedi Rozalia kararlılıkla. "Kardos aklını kaçıırır."

"Ah." Heyecanı dağıldı. Etrafındaki kara baktı

Bahçe. "Bitkileri kendi başlarına bırakmanın akıllıca olduğunu düşünmüyorum. sürekli bakıma ihtiyacı var."

"Katılıyorum," dedi Rozalia. "Ama bu durumda, bu gerekli. Yosun çok özel bir malzeme ve onun azalmasından hoşlanmıyorum."

Shaya başıyla onayladı. "Ama normalde seyahat ederken ne oluyor? Biri size bahçeler konusunda yardım ediyor mu?" Konuşurken birden bir şey fark etti. "Treska nerede? Henüz dönmedi mi?"

Shaya'nın şaşkınlığı karşısında Rozalia'nın yüzü düştü ve konuşmak için ağzını açtığında teni kül rengi oldu. "Ne oldu?" Shaya telaşla sordu. "Ona bir şey mi oldu?"

"Hayır... Sadece çok meşgul," diye kekeledi Rozalia. "Genellikle ben yokken bahçelerde bana yardım eder ama şu anda müsait değil. an."

"Sorun ne Rozalia?" diye sordu Shaya usulca. "Bir şeylerin ters gittiğini söyleyebilirim. Bir şey mi oldu Treska?"

Rozalia neredeyse çok hızlı bir şekilde başını salladı. "Şu anda müsait değil, hepsi bu."

Shaya onu tekrar sorguladı ama Rozalia kararlılığını korudu.

Shaya onun bakışlarını uzun bir süre tuttukten ve pes anladıktan sonra içini çekti. "Pekâlâ. Bahçelerle benim ilgilenmeme ne dersin? Ne kadarlığına gidiyorsun?"

"Dört gün."

"O dört gün için hala gelebilirim, değil mi?"

Rozalia uzun bir süre düşündü. "Benim için akıllıca olmazdı Seni burada tek başına bırakıyorum Shaya," dedi özür dileyerek. "Kardos'un

buraya gelmene izin verdim çünkü ben . Eğer burada olmazsam ve sana bir şey olursa...."

"Muhafızlarına güveniyor," diye belirtti Shaya. "Bende onlardan bir sürü var.

Ya korumaları benim yanımda dursaydı?"

Rozalia bir an sessiz kaldı. "Bunu düşünmeme ve Kardos'la konuşmama izin ver," dedi sonunda. "Yarın size haber veririm."

Shaya geri dönerken bunun fırsat olabileceğini fark etti. Rozalia evde yokken, Shaya iksiri yapmak için karıştırma masasını kullanabilirdi. Malzemelerin çoğunu toplamıştı; ihtiyacı olan son birkaç malzeme Rozalia'nın stok dolaplarında hazırды.

O gece, topladığı tüm malzemeleri paketledi ve Rozalia'nın kulübesine götürmeye hazırlandı.

Ertesi sabah, onunla çiftleştikten sonra Shinno yıkandı ve Shaya onun kurulandığını ve tımar edilmek üzere çıplak bir şekilde sandalyeye oturduğunu görünce şaşırdı. Onunla pek çok kez çıplak olarak birlikte olmasına rağmen, bu hiçbir zaman tımar edilirken olmamıştı. Kollarındaki ve göğsündeki desenler belinin altına ve bacaklarının üst kısmına kadar yayılmıştı. Belli ki bugün bunların da fırçalanmasını istiyordu.

Her zamanki gibi başladı, biraz kestiği saçlarını taradı, sakallarını düzeltti, sonra da kremi cildine sürdü.

Ancak onu fırçalarken, üzerinde kendi kokusundan hiçbir iz olmadığını fark etmesi içini sızlattı. Adam onu teninden temizlemişti ve bu da onda bu konuda bir şeyler yapma dürtüsü uyandırdı. Aşağılara indikçe, adamın siki giderek daha fazla dikkatini çekmeye başladı. Sıcak ve eşsiz kokusu onu her zaman olduğu gibi yakaladı ve diğer tarafa ulaştığında gözlerini ondan alamıyordu.

Kalçasındaki izleri silmek için dizlerinin üzerine çöktü ama diğer tarafa geçtiğinde adamın aleti hazır olda duruyordu, sert ve Karnında şişkinlik vardı. Ona bakmak için başını kaldırdı ve içinde bir sarsıntı oldu; adamın gözleri çoktan onun üzerindeydi. Gözlerini hızla aşağı indirdi, sonra fırçalamaya devam etmeye çalıştı ama adamın kokusu dikkatini çekti. Ucu artık ıslaktı ve yan tarafından berrak bir sıvı damlıyordu.

Öne doğru eğildi, yaklaştıkça daha da sarhoş oluyordu, ta ki sonunda burnunu adamın şaftına bastırana kadar.

Shaya onun kokusunun gücüyle rahatlayarak iç çekti ve ağzını açarak şaft boyunca gezdirdi ve diliyle tadını yakaladı. Daha yukarılara ulaştığında, dilini oynatarak sıvının damlasını yaladı.

Üstten damlıyordu ve dilini şaftının alt tarafına doğru kıvrırken boğazının arkasındaki hırıltının sesinden zevk . Taşaklarını dikkatle yalayıp emdikten sonra tekrar ucuna doğru ilerledi ve bu kez sikini ağzına aldı.

Alfa, ağzını onun üzerinde çalıştırırken inledi, onu elde etmeye hevesliydi.

boğazından aşağı daha fazla akıttı. Bacaklarının arasındaki karıncalanma öyle bir güçle geri dönmüştü ki sanki o sabah ona hiç dokunmamıştı.

Başını daha hızlı sallarken ve ağzını olabildiğince aşağı indirirken, adamın iri elleri boynuna dolandı, omuzlarını okşadı ve göğüslerini okşamak için alçaldı.

Bu his ona gemideki zamanını hatırlattı, adam onu çimdikleyip okşarken ağzındaydı, ama bundan iğrenmek ya da rahatsız olmak yerine, anıdan zevk aldı. Adamın eli tuniğinin içine kayarak sert göğüs ucunu kavradığında inleyerek onu sertçe emdi ve ağzını ulaşabildiği her yerde gezdirdi.

Adamın tohumu ağzına fişkirirken çıkardığı seslerden zevk aldı ve elleri saçlarını ve göğsünü kavrayarak onu yerinde tuttu.

İnlemeleri nihayet sakinleştiğinde, gelen her şeyi emmeye devam etti ve onu üzerinden çekip kucagina kaldırdığında hala emiyordu.

Shaya onun yüzüne bakmamaya karar vermişti ama gözlerinin turkuazı hemen onu çağırdı. Ve yumuşaktılar.

Ona bakarken, göğsündeki ağır ağrının, yani bağı hafıflediğini fark etti. Hâlâ keskin ve ağır olmasına rağmen, bir sıcaklık da vardı ve bu değişim sayesinde onun arzusunu ve özlemini hissedebiliyordu.

"Shaya...." Kardos'un boğuk sesi tüm vücudunda bir heyecan yarattı ama onu büyüleyen gözlerindeki gülümsemeydi. "Nasıl yapmamı bekliyorsun Şimdi mi gidiyorsun küçük kuş?" diye sordu Mayaros dilinde alaycı bir şekilde, küçük bir gülümseme verirken ağzının köşesi yukarı doğru kıvrıldı.

Shaya'nın midesi altüst . "Gitmek zorunda değilsin," diye fısıldadı.

Kardos kollarını onun etrafında sıkılaştırdı ve onu göğsüne doğru çekti. Dudakları üzerine indi. Onu derinden öptü, onu keşfederken yavaşça ve sonra dili ağzını ele geçirirken daha acil bir şekilde.

Shaya kendini onun hâkimiyetine bıraktı. Alışık olduğundan farklı bir tahakküm olsa da, daha az heyecan verici değildi.

Kardos onu bacaklarının arasındaki kayganlıktan rahatsız bir şekilde kıvrana kadar öptü. Elleri göğüslerini buldu ve bir kez daha meme uçlarıyla oynamaya başladı, tuniğini yukarı iterek ona daha fazla erişim sağlarken okşadı ve fiskeledi. Sonra ağzı onun üzerindeydi, onu emiyor, kemiriyor ve ona maksimum zevk vermek için ağzını büküyordu.

Shaya sadece göğüslerine olan ilgisinden bile mest olmuştu, yüzden onu kaldırdığında, başını bacaklarının arasına sokup dizlerini omuzlarına koyabilmesi için onu ayırdığında, şaşkınlıkla ciyakladı.

Tutunacak bir şey bulmaya çalışırken kolları çırpındı ama Kardos onu sıkıca tuttu, bir eli kışında, diğeri sırtındaydı ve endişelenmesine gerek olmadığını anladığında, memesi onun ağzındaydı.

Sanki kendini onun kokusuna gömmeye çalışıyormuş gibi ona yöneldi. Dili kızın girişinde dönüyordu ve bunu dudaklarını, memesini emerek ve dilini kızın derinliklerine iterek değiştiriyor, kızın kalçalarını onun üzerine doğru itmesine neden oluyordu.

Ağzından çıkan inilti kadın hasas kıvrımlarında titreşiyor, vücudu titrerken bacaklarını daha da açarak aldığı zevki artırıyor. Tırmanış inanılmazdı ve boşaldığında Kardos onu daha sıkı kavradı, seksine doğru mırıldandı ve sıvılarını gürültüyle yaladı.

Orgazmı hafiflediğinde zayıf ve gevşekti, ama Kardos onu tekrar kucağına indirdiğinde, ona acilen bastıran uzunluğu bir vaat gibi hissettirdi.

Ayağa kalktı ve yatağa taşıdı, yatırdı ve alnını okşadı. Onu tekrar iyice öptü, ona hükmederken ve tenini okşarken kendi suyunu ağzına itti.

Ama onu dehşete düşürecek şekilde, adam kendini ondan uzaklaştırdı. Yatakta yatan ona bakarken homurdandı ve bağda yankılanan arzu ve özlem ona gitmek istemediğini söyledi. Ama yine de gitti. Yavaşça giyindi, onun kendisine bakışını izledi ve sonra kapıya yöneldi.

Uyku Shaya'yı çabucak ele geçirdi ve onu kucakladığı için mutluydu. Kardos'un ona bakışı, aralarındaki bağın değişmiş olması ve onunla konuşmuş olması ruh halini hafifletmişti.

Bunun sık sık bir değişiklik olup olmayacağını görmek için henüz çok erkendi ama bu durum onu cesaretlendirdi.

onu uyandırması için bir saat geçti ve Mayaros'ta onu bekleyen bir araba olduğunu anlatmaya çalıştı.

Shaya yataktan fırladı ve Rozalia'ya gitmek için hazırlanması gerekirken tekrar uykuya daldığı için kendine lanet etti.

Kendini olabildiğince çabuk hazırladı ve aceleyle arabaya yöneldi. Shaya aceleyle arabaya binerken Rozalia, "Gelmeyeceğini sanıyordum," dedi. doğal bahçe.

"Özür dilerim," diye nefes verdi. "Tekrar uykuya daldım. Dikkatim dağılmıştı. Kardos...."

Rozalia ona bilmiş bir bakış attı. "Evet?"

Shaya gözlerini kaçırdı. "Bu sabah farklıydı." "Hmmm.... Gerçekten mi?" Rozalia'nın kaşları çatıldı. "Sen mi yaptın farklı bir şey mi?"

Shaya başını salladı, neredeyse onun ifadesine gülecekti.

Rozalia da onunla birlikte sırıttı. "Bunu duyduğuma sevindim. Bazen başkalarına öğretmek kendimizi nasıl değiştirebileceğimizi düşünmemiz gerekir," dedi.

Kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

"Kardos'un hiç ilişkisi olmadı." Shaya ona boş boş baktı. "Yani? Benim de olmadı."

Rozalia başını eğdi. "Ama daha önce değer verdiği hiç kimse için uyum sağlamak zorunda kalmamıştı. Obari Kabilesi'nde bir Beta ile nişanlanmıştı ama o kadın için hep üzölmüşümdür. Kardos acımasızca benmerkezci

Bazı şeyler söz konusu olduğunda. Bazı açılardan, Omega'nın bariz ihtiyaçlarının ötesinde neye ihtiyacınız olduğunu ona siz öğretmelisiniz."

Shaya'ya gülümsedi. "Ve bu, bu konuda zorlayıcı ya da sinsi olman gerektiği anlamına gelmiyor. Senin de kendi tarzında bir gücün var Katashaya."

Shaya dudağını ısırđı Bu tam da sahip olmadığını düşündüğü şeydi.

Rozalia doğruldu ve bir çanta aldı. "Şimdi gitmek için hazırlanmama izin verin."

Rozalia sonraki yarım saatini Shaya'ya kendisi yokken yapması gereken her şeyi ve muhafızların nerede yapabileceklerini açıklayarak geçirdi. onu takip ediyor ve nerede olmadıklarını biliyordu. Ona veda ettikten sonra Shaya, bitkilerden yabancı otları temizlemek ve bitkilerin beslenip sulanmasını sağlamak gibi yapılması gereken acil işlere koyuldu.

Öğleden sonra, bağı köreltecek iksir için son malzemeleri topladı. O sabah Kardos'la olumlu bir deneyim yaşamış olsa da bunun uzun sürüp sürmeyeceğini bilmiyordu ve Rozalia yokken bu fırsatı kaçıramazdı. İksiri yapmak en azından

ve Rozalia dört gün boyunca uzakta olacaksa, her şeyi hazırlaması ve ters gidebilecek her şey için zaman ayırması gerekiyordu.

Ertesi sabah Kardos bir gün önceki kadar dikkatliydi. Bu kez, tıpkı gemide davrandığı gibi, onu tımar ederken onu dikkatle izledi ve kabile işaretlerini fırçalamayı bitirir bitirmez, onu kucağına çekti ve horozuna soktu, göğüslerini emdi ve altından girip çıkarken boynuna mırıldandı. Onu bir kez daha uykulu ve doygun bıraktı ve bir kez daha arabanın gelişi sırasında bir hizmetçi tarafından uyandırılması gerekti.

Rozalia'nın kulübesine vardığında, iksiri karıştırma masalarından birinde hazırladı, sonra tanıdığı koyu altın rengi sıvıya dönüşene kadar her şeyi dökerek, serperek ve karıştırarak karıştırdı. İksiri bir iksir şişesine boşalttı ve bir yandan okumaya devam ederken bir yandan da Rozalia'nın ona bıraktığı bazı işleri tamamlayarak iksirin çökmesini bekledi.

Ertesi gün Rozalia'nın kulübesine döndüğünde, günün büyük bir kısmını tüm ekipmanlardan ve odadan iksirin tüm izlerini temizleyerek geçirdi. Günün sonunda, elinde sıcak bir fincan bitki çayıyla oturmuş iksire bakıyordu.

Şimdi onu kullanmak isteyip istemediğinden emin değildi. Kardos sabahları ona ilgi gösteriyordu ve aralarındaki bağ biraz değişmişti.

Bağın kendisi de Rozalia'nın söylediklerini yankılıyor gibiydi. Sabahları onunla birlikteyken daha sıcak bir havası vardı, onunla birlikteyken zevk ve arzuyla dalgalanıyordu ama gün boyunca, o gittikten sonra, sanki Güney Adalarında yaşadıklarından dolayı öfkelenmiş gibi tekrar sert ve ağır bir hal aldı.

Onun ne yaptığını daha iyi anlamayı arzuluyordu ama bu konuda onunla asla konuşmayacağını biliyordu. Ona göre tamamlaması gereken bir görevi, bir davası, bir arayışı vardı ve onun tüm dikkatini çekmeden önce bunu tamamlamasını beklemek zorundaydı.

O akşam iksiri Kardos'un kulübesine geri götürdü ve bir yere sakladı. Bir karar vermek zorundaydı. Mantıklı yanı ona Kardos'un ona karşı her zaman eşit huylu olacağına güvenemeyeceğini söylüyordu. olumsuz duygular korkunçtu. Yine de, birlikte paylaştıkları sabahlar mükemmelleşiyordu ve o da bunu dört gözle beklemeye başlamıştı. Bir yanı, onun hakkında bu şekilde hissetmeye şartlandığının farkındaydı. Üzülmesinin nedenlerinden birinin de, adamın ona karşı olan yeteneğinden kaynaklandığını hatırlamak zorundaydı.

Denemeden bile ondan tepki alıyordu. Ama bu aralarındaki bağı potansiyel olarak yok etmek için bir sebep miydi? Bunu düşünmek zorundaydı.

Rozalia geri döndüğünde, Shaya'nın ne kadar çok şey yapmayı başardığını görünce çok şaşırdı. Bahçeler üzerinde çalışmaya devam ettiler ve Shaya ona yolculuğuyla ilgili tüm heyecan verici şeyleri anlattırdı.

Sonra birdenbire Rozalia, "Kadim Dili hiç öğrendin mi Shaya?" diye sordu.

Shaya şaşkınlıkla ona baktı. "Bu büyü için, sözlü büyüler yapmak için."

"Biliyorum, öğrenip öğrenmediğini merak ediyordum. Batı Topraklarında popüler, değil mi?"

Shaya başını salladı. "Evet ama sadece Yetenek Zanaatkârları arasında. Ben bunu öğrenmedim."

"Ninni, şarkı ya da tekerleme yok mu?" Rozalia hafifçe sordu.

Shaya neden böyle bir soru sorduğunu merak ederek yavaşça ona döndü. "Hayır. Neden soruyorsun?"

"Sadece yaygın olduğunu düşünmüştüm, hepsi bu," dedi Rozalia, eldivenli eliyle dikkatini başka yöne çekerek. "Doğu Toprakları'nda Yetenek ustaları ve iksir uzmanları için toplanma yerleri var, duyduklarınızın doğru olup olmadığını asla bilemezsiniz."

Shaya homurdandı. "Batı Toprakları'nın büyüünün ilk geliştirildiği yer olduğunu biliyorum ama sizi temin ederim ki herkes onu kullanmıyor," dedi kararlı bir şekilde.

Ertesi hafta Rozalia döndükten sonra öğle yemeğini bitkapıda yüksek şefin görevlilerinden birini buldular.

"Çağrıldı da ne demek?" Shaya Rozalia'nın sertçe söylediğini duydu. "Alfa'sı olmadan nasıl çağrılabilir?"

Görevli cevabını mırıldandı ama Shaya duymadı. Kapıya yaklaştı ve Rozalia'nın yüzündeki telaşı görünce şaşırdı.

"Neler oluyor?" diye sordu endişeyle.

"Merkez Ada'daki tapınağa çağrıldınız."

Rozalia kararlı bir şekilde konuştu. "Nedeni belli değil ama Kardos bu işe karışmadı."

"Gitmek zorunda mıyım?" Shaya sordu.

"Kesinlikle," dedi Rozalia kararlılıkla. "Yüksek şef doğrudan sizi çağırıyor, reddedemezsiniz. Ama Kardos'a bunun anlatılması gerekiyor."

"Neden?" Shaya, Rozalia'nın verdiği yanıt karşısında midesinde gergin bir kıpırtı sordu.

"Çünkü sen çiftleştin ve Adalar'da yenisin. Tapınağa gitmemelisin," dedi Rozalia kürklerini toplarken. "Önemli bir şey olmayabilir Shaya," dedi güven verici olmaya çalışarak. "Bu bir sürpriz, hepsi bu."

"Ne yapmalıyım?" Shaya kürklerini giydiğini söyledi.

Rozalia, "Sen görevliyle git," diye talimat verdi. "Ben gidip Kardos'a söyleyeceğim."

"Ama...." Endişesini nasıl dile getireceğinden emin değildi. Ya yanlış bir şey söyler ya da yaparsa? Ya Kardos'un şansını daha da zora sokarsa? Kardos onu asla affetmezdi. Öfkesi geri dönerdi ve buna tekrar katlanıp katlanamayacağını .

"Dürüst ol Shaya," dedi Rozalia, sesi biraz yumuşayarak. "bir şey yok. Kendin ol ve doğru ol. Kardos'un duyduğunda hemen sana katılacağına hiç şüphe yok."

ALTINCI BÖLÜM

SHAYA

"Sizi çok uzun tutmayacağız, sadece size birkaç sorumuz olacak."

Shaya, önünde yerde oturan bir grup Alfanın önünde durdu. Onları Nyek Kabilesi'nin bir parçası olarak tanımıyordu; aslında hepsi farklı bir kabiledenmiş gibi farklı renkler giyiyordu. Ama bu doğru olamazdı. Neden farklı kabileler onu yüksek şef aracılığıyla tapınağa çağırılmış olabilirdi?

Ana tapınak alanında, sırtı yüksek şefin platformuna dönük bir şekilde duruyordu. O ise sağ tarafta durmuş, ona ve Alfalara bakıyor ve aralarındaki etkileşimi izliyordu.

Ne gerektiğini merak ederek yüksek şefe baktı. Protokolün ne olduğu, hatta neden tapınağa geri döndüğü hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Neler olduğunu açıklayacağım, Katashaya," dedi yüksek şef, onu rahatlatmaya çalışarak. "Oturun."

Shaya kapıya baktı, Kardosun hışımla içeri girdiğini görmeyi umuyordu ama girmemişti. Gergin bir çaresizlik onu kıpırdanmaya itti ve bu Alfaların yabancı kokusu durumu daha da kötüleştirdi. Onu ısırarak zaten zarar verdiği şeylerden daha fazlasını vermek ama yüksek şef ona doğrudan talimatlar veriyordu. Yüksek Şef'in onu ya da Kardos'u olumsuz etkilemeye çalışmayacağı kesindi ama niyetinin ne olduğunu bilecek kadar da tanımıyordu onu, özellikle de onları kutsamadığı için.

Topukları yerdeki mindere değene kadar hafifçe geriye doğru kaydı ve sonra yüksek şefle birlikte kutsama odasında yaptığı gibi oturmak için alçaldı. Bağdaş kurup rahatlamaya çalışırken, yüksek şef konuştu.

"Burada sahip olduğumuz geleneklerden biri," diye söze başladı, "kabilelerin diğer şinnosları veya kabile liderleri, kendi kabileleri için daha uygun olup olmadığını görmek için kutsanmamış bir çiftin üyelerinden biriyle görüşme talebinde bulunabilirler."

Shaya ona sert bir bakış fırlattı. Demek onları kutsamadığı için bu onun suçuydu. "Ama ben bağılıyım," dedi kararlı bir şekilde. "Başka bir kabileye katılamam."

"Biliyorum," dedi yüksek şef. "Genellikle talep edilen tarafın kabile lideri kabul etmedikçe buna izin verilmez. Resmi olarak kabileniz olmadığı için, çağrılmanızı kimse yok."

"Nyek Kabilesi'nin bir üyesi olduğumu sanıyordum," dedi Shaya, kafası karışmış bir halde. Rozalia'nın söylediği de bu değil miydi?

"Öylesin," dedi yüksek şef yavaşça, "ama sadece Shinno Kardos'a olan bağın nedeniyle. Henüz resmi olarak herhangi bir birleşme kutlaması ya da ritüeli yapmadınız, değil mi?"

Shaya başını sallarken kalbi sıkıştı. Rozalia'nın söylediklerinin doğru olmasını umarak, "Ama Alfa'm olmadan çağrılmayacağımı sanıyordum," diye ekledi.

"Sizin Alfa da çağrıldı," dedi yüksek şef. "Gerçi az önce eğitim adalarından birinde olduğu ve kolay ulaşılamayacağı bilgisini aldım." Önünde oturan Alfalardan birine karanlık bir bakış fırlattı ama hangisine olduğunu anlayamadı. "Kısa süre içinde burada olacağına şüphe yok. Bu arada, shinnoların size soracakları sorular var. Bunlar Rhaad, Sethol, Gergo, Celentos ve Panos. Olabildiğince dürüstçe cevap verin, Ortak Dilde konuşacağız. Çok rahatsız edici bir şey olursa müdahale edeceğim, ama lütfen dürüstçe cevap verin."

Shaya başını salladı, göğsünde sinirler kabarırken isimleri ezberlemeye ve yüzleriyle eşleştirmeye çalıştı.

Alfalardan biri, Celentos, "Adın ne?" diye sordu. "Katashaya."

"Bu senin gerçek adın mı?"

Kaşlarını çattı ve yüksek şefe baktı. "Evet." "Annen ve baban kim?"

"Bilmiyorum."

Alfalar birbirlerine baktı. Aynı Alfa, "Annenin ve babanın kim olduğunu bilmiyor musun?" diye tekrarladı.

"Hayır, ben kız kardeşimle büyüdüm."

Alfa başını salladı. "Ailen öldü mü?"

Shaya omuz silkti. Kadın daha fazla yol göstermeyince, Alfa sıradaki diğerlerinden birine baktı.

"Kardosla hangi koşullarda tanıştınız?" diye sordu ortadaki Alfa, adının Sethol olduğunu düşündüğü kişi.

"Konuyla ilgisi yok," diye araya girdi yüksek şef. "Sorularınızı özellikle onların eşleşmelerine yönelik tutun. Bu sizin son uyarınız ."

Sethol'biraz sağındaki Alfa Gergo öne doğru eğilerek, "Onu neden ısırдын?" diye sordu. "Bunu yapmana ne sebep oldu?"

Shaya ağzını açtı ama açıklayacak kelimeleri bulamadı. Nasıl açıklayabilirdi ki? O kararı verdiğinde o kadar çok şey olmuştu ki; bunu kendisinin bile açıklayabileceğinden emin değildi. "Ah... Çeşitli nedenlerden dolayı bunu yapma dürtüsü vardı ."

"Ne gibi?" diye ısrar etti Alfa.

Share yüksek şefe baktı. Neden buna cevap vermek zorundaydı ki? Sonra Rozalia'nın sözlerini hatırladı. *Senin de kendine göre bir gücün var Katashaya*. "Bu konuyu seninle konuşmaktan rahatsız oluyorum," dedi kararlı bir şekilde.

Alfa kaşlarını çatı, kendini tam boyuna çekti ve göğsünü dışarı çıkardı. "Neden olmasın?"

"Bu özel bir durum."

"Onu ısırmayı kendi özgür iradenle mi seçtin?" diye sordu bir başka Alfa, muhtemelen Panos.

"Evet."

"Neden?" diye sordu aynı alfa, neredeyse inanamayarak. "Onun kusurlu olduğunu göremiyor musun?"

Shaya yüzünü buruşturdu. "Ne şekilde?"

Alfalar sanki inanılmaz bir şey söylemiş gibi ona baktılar ve sonra yavaşça birbirlerine baktılar.

"Saçlarını ve tenini saran rengi fark etmedin mi?" dedi Alfa Gergo yavaşça, sanki aniden kendi dilini anlamaktan aciz hale gelmiş gibi.

Ona baktı ve neden bahsettiğini merak etti. "Onun üzerinde herhangi bir rahatsızlık görmedim."

"Saçlarının ve teninin açık renk olduğunu fark etmediniz mi?" Shaya ikisinin arasına baktı. "Evet... Yani?"

"Doğal olmayan bir şekilde hafif."

Shaya onların tuhaf ifadelerini anlamaya çalışırken bir sessizlik oldu. Ama anlayamadı. "Batı Toprakları'ndaki pek çok insandan daha hafif değil."

"Bu onların sorunu," diye mırıldandı Alfalardan biri.

"Bizim topraklarımızda bu ciddi bir kusur," diye Sethol. "Bu, kabile liderlerinden beklenen pek çok alanda yetenekli olmadığı ve ölüme eğilimli olduğu anlamına geliyor."

"Bu tam olarak doğru değil," diye araya girdi yüksek şef. "Lütfen ona yanlış bilgi vermeyin."

"Bu yanlış değil şefim," dedi Alfa, açıkça saygılı olmaya çalışarak. "Bu kadar açık tenli ve saçlı hiç kimse topraklarımızda uzun süre hayatta kalamamıştır. O güce sahip değiller."

"Kardos tüm hayatı boyunca burada hayatta kaldı," dedi yüksek şef sert bir sesle. "Dolayısıyla söyledikleriniz yanlış."

Alfa biraz karanlık bir sesle, "gelen her kar fırtınasında ölüm riskiyle karşı karşıya," dedi. Shaya'ya baktı. "Ondaki bu zayıflığı görmediğinizi mi söylüyorsunuz? Kültürümüzü öğrenirken kimse sana bundan bahsetmedi mi?"

Shaya şaşkınlıkla onlara bakarken birden kendilerinin de koyu renk saçlı ve şefle benzer ten rengine sahip olduklarını fark etti. "Sizden daha açık tenli olduğu için bu topraklarda hayatta kalma ihtimalinin daha düşük olduğunu mu söylüyorsunuz?" Önündeki tüm Alfalar başlarını salladı, ancak yüksek şef hala duruyordu.

"Bu nasıl ?" dedi şaşkınlıkla. "Toprakların her yerinde farklı tonlarda ve renklerde birçok insan var ve her türlü hava koşulunda hayatta kalıyorlar. Bir insan bu yüzden nasıl zayıf olarak görülebilir?"

Diğer Alfalardan biri olan Rhaad, "Bu bizim uydurduğumuz bir şey değil," diye ısrar etti. "Bu zaman içinde kanıtlanmış bir şey. Sarı saçla doğan hiç kimse hayatta kalamaz."

"Ve içlerinden birinin yüksek şef olmayı ya da bir Omega'yı, hem de böylesine güzel Omega'yı elde etmeyi umması..." Bir başka Alfa, yüzünde tiksintiyle başını sallayarak şöyle dedi. "Bu bizim kültürümüzle alay etmektir."

Shaya cevap verecek kelimeleri bulamadı. Daha önce hiçbir ülkede saç rengi yüzünden zayıf görülen birini duymamıştı. Bu düpedüz gülünçtü. Sert bir bakışla kendisine bakan yüksek şefe baktı. Bunu uydurduklarını ima ediyor gibi görünmüyordu ama yine de onlarla aynı fikirde değildi. Duyduklarına inanamıyordu.

"Tekrar soruyorum, onun kusurlu olduğunu nasıl göremediniz?" Gergo söyledi.

Ham öfke Shaya'yı sardı ve düşüncesizce bir şey söylemeden ya da hayal kırıklığından gözyaşlarına boğulmadan önce kendini sakinleştirmek için keskin bir nefes aldı. "Daha önce hiç bu kadar aptalca bir şey duymamıştım," dedi açıkça ve

yavaşça. Alfalar sanki onları yakmış gibi biraz geri çekildiler. "O kusurlu değil," diye devam etti. "O gördüğüm en mükemmel insan. Gemisinde olsun, garip kayalarınızla çalışırken olsun, kabilesine umut aşılarken olsun, tamamen yetenekli olduğunu gösterdi... Bir kez bile onun zayıf ya da kusurlu olduğunu düşünmedim."

"Güney Toprakları'ndaki diğer Alfaları görmedin." "Onları görmeme gerek yok," dedi sertçe. "Ben çoktan seçim. Ve bu o."

Alfaların yüzleri, kız sanki hoş olmayan bir şey söylemiş gibi asıldı. Yüksek şef boğazını temizledi, kapı patlayarak açıldığında konuşmaya hazırlanıyordu. Kardos önündeki manzarayı seyrederken yüzü öfkeyle buruşmuş bir halde içeri girdi ama Shaya'ya ulaşana kadar durmadı. Arkasına geçerek onu kucakladı ve kucağına oturttu, kollarını tamamen sarılincaya kadar ona doladı.

Birden kendini güvende ve rahatlamış hissetti. Dönerek yüzünü adamın kalın koluna bastırdı ve onu sakinleştiren kokuyu içine çekti.

Alfalardan biri alaycı bir tavırla, "Bize katılabildiğine sevindim Kardos," dedi. "Eğitim adasından buraya gelmekte zorlanacağınızı ya da size haber ulaştırmanın zor olacağını düşünmüştüm."

"Kabilem her zaman bana haber ulaştırabilir," dedi Kardos, sözlerinin göğsündeki titreşimi Shaya'nın sırtında gümbürdüyordu.

Bağın içinde onun öfkesinin kemiklerini sızlattığını hissetti ama onu yatıştırmak için ne yapacağını bilmiyordu. Shinnos'un onları çağırması elbette onun için öfkelenendiriciydi ve kızgın olduğu için onu suçlayamazdı ama Bu basınç sığ nefes almasına neden oldu.

"Burada olmanız çok güzel," dedi Alfa. "Biz sadece.... Omega'nızı haberdar ."

Kardos elini kızın karnında gezdirerek onu kendine yaklaştıırken diğer eliyle de başını yana yatırdı. Burnu boynunun yan tarafına doğru ilerlediğinde tüm dikkatini ona verdi ve onun kendisini kokladığını hissederek ürperdi, bacaklarının arasından fişkırان telaş vücudunun her santimetresinin onun için canlı olduğunu gösteriyordu. Adam ağzını kızın bir Belirli bir noktaya geldiğinde zevkle mırıldandı ama adamın dişlerinin keskin kenarı o noktaya saplandığında nefesi kesildi ve tüm vücudunu güçlü bir sarsıntı kapladı.

Adam onun boynunu emdi ve kadın bedeninden, zihninden ve bağından geçen duygularla sersemledi. Uzakta bir yerde

Alfaların seslerini, haykırışlarını, böğürtülerini, bağırışlarını duyuyordu ama bunların onunla hiçbir ilgisi yoktu. Önemli değillerdi, Alfa'sı onun başlattığı işi tamamlarken önemli değillerdi.

Göğsündeki bağ anında kıvrandı, dalgalandı ve titredi ve sonra aniden göğsündeki ağırlık kalktı. Kardos boynundaki ısırığı yalayıp geçerken kadın gevşedi.

zevk ve huzur fışkırıyordu. Garip bir şekilde, onun Meme uçları sertleşmişti ve kalçalarının arasındaki kayganlığı hissedebiliyordu, sanki iddia eden ısırik tüm vücuduna ihtiyaç aşılamıştı.

Kardos'un eli göğüslerini buldu ve göğüs uçlarıyla oynamaya başladı Shaya içini başını adamın koluna yasladı, adamın onu koza gibi sarmasını, sert vücudunun altında, arkasında ve etrafını sarmasını seviyordu; adamın baş döndürücü kokusu burnuna hükmediyordu. Bu mutluluktu. Olması gereken yer burasıydı ve bunu biliyordu çünkü bağ değişmişti. Ağır bir yumru gibi hissetmek yerine, şimdi daha rafine, daha karmaşıktı ve içinde bir miktar öfke kalıntısı rağmen, bağa hakim değildi; içindeki arzu diğer her şeyi gölgede bırakıyordu. Ve bağ titreşiyor ve göğsünün etrafında yumuşak bir şekilde hareket ediyordu.

Göğüs ucuyla oynarken, diğer eli külotuna girmek için aşağı indi ve onunla oynarken kucağında kıvrandı.

Bu sefer sesler daha netti.

"-bu tapınakta uygun değil!"

Bunun yüksek şeften mi yoksa diğer Alfalardan mı geldiğinden emin değildi. Kontrol etmek için gözlerini açmayı reddetti. Hiçbirinin ne düşündüğü değildi, o sadece Alfa'sını istiyordu.

"-Ama bunu yaparsan, sana söz veriyorum olacak."

Kendini yukarı kaldırılmış hissetti ve tekrar aşağı indiğinde Kardos'un siki onu genişlemeye zorluyordu. İnledi ve parmakları hâlâ yumruğuyla oynarken sarsılarak sırtını dikleştirdi.

Adam onu sabit bir ritimle aşağı yukarı hareket ettirmeye başladığında, bu pozisyonda olmanın, kucağında bağdaş kurmanın, kalçalarının ona çarpmasının ve kalınlığını içine doğru itmesinin verdiği zevkle nefes nefese kalıp inlemekten kendini alamadı. Tüm rasyonel düşünceler kaçtı ve Alfa'sıyla birlikte olmanın içgüdülerine yenik düştü. Adamın ağızı, iddia ettiği ısırığın üzerine kapanıp onu yalamaya başladığında, derin bir memnuniyet içinde kıvrılarak vücudunun her hassas noktasına yayılırken tısladı

Elleri her yerdeydi, göğüslerini sıkıyor, göğüs kafesini gıcıklıyor, memesini okşuyor, boynuna sarılıyordu. Tam olarak anlayamıyordu Ne anlayamıyordu; tek yapabildiği hissetmekti. Ve onun ritmi daha zorlu hale geldikçe, zevk daha yoğun hale geldi.

Duyduklarına göre önemli bir sorun gibi görünen tapınakta ve diğer insanların önünde seks yapıyor olmasıyla ilgili tüm çekincelerini ortadan kaldıran uçucu bir orgazm onu tamamen ele geçirdiğinde nefesi kesildi. Ama yapacak bir şey yoktu, vücudu buna uymak istemiyordu ve onu kontrol eden Alfa da istemiyordu. Orgazmı onun içinden çekip çıkardı, derinlere indiğinde kalçalarını gıcırdatarak orgazmın süresini uzattı ve uzman dokunuşuyla onun memesine işkence etti.

Shaya ıslaklık fişkırdığını hissedebiliyordu - pantolonunu doyurduğuna hiç şüphe , ama Kardos'un umurunda değildi, çünkü onu kaldırdı ve yeni bir ritme başladı.

Shaya zaman ve mekân algısını tamamen kaybetti.

Bir keresinde, Alfa kalçalarını kavrayıp onu üzerinde çalıştırırken sırt üstü yatıyordu, sonra ona dönüktü ve kalçalarını ona doğru sarsarken ağzını onunkine indiriyordu ve sonra başka bir zaman ayaktaydı ve onu sabit tutarken kollarındaydı, onu alırken vücudunu onunkine çarpıyordu.

Onu düğümlediğinde kadın bitkin düşmüştü ve ter alnından damlayıp sırtından aşağı süzülüyordu. İlk başta oturduğu minderin üzerine, yere uzandılar ve Kardos üzerlerini örtmek için yakınlardaki kürklerini çekti.

Onu kollarına aldı ve nefes alış verişini sakınlaşırken onu izledi ve bağın içinde onun gözlerinde yankılanan merakı hissetti.

"Bunu burada yapmamamız gerektiğini düşünmüyorum," dedi.

"Bunu yapabilecek tek kişi biziz," diye mırıldandı Kardos, öne doğru eğilip kızın burnunun üstünü öperek. "Sanırım babam bu yüzden kutsamamızı reddetti. Bunu benim bulmamı istedi."

Shaya ne demek istediğinden emin olamayarak kaşlarını çatı.

"Tapınaktayız," dedi. "Elbette az önce yaptığımız şey...."

Kardos'un dudakları muhteşem bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Yaptığımız şey Az Eshra'yı onurlandırmak, Shaya," dedi. "Hepsi bu ve bu iyi bir şey."

Shaya bunun doğru olduğunu ve herhangi bir tepki olmayacağını umarak rahat bir nefes aldı. Ona ne olduğunu sormayı düşündü

Shinnos onun yetenekleri hakkında bir şeyler söylemişti ama onları göz ardı etmeye karar verdi. Söyledikleri doğru olamazdı.

Kardos onu kendine doğru çekti, her zaman yaptığı gibi vücudunun içine soktu ve mırıltısı göğsünden fışkırır fışkırmaz, onun düşünebileceği başka hiçbir şey kalmadı.

"Yani söyledikleri doğru muydu?" Shaya burnunu kırıstırarak söyledi. "Saç rengi bir fark yaratıyor mu?"

Rozalia başını salladı ama üzüntüyle. "Zaman içinde belli bir görünüşe sahip Güney Adalıların diğerlerine göre daha sık öldüğü fark edildi."

"Ama bunun nedeni görünüşleri olamaz," dedi Shaya inanmayarak. "Bu bir tesadüf olmalı."

Rozalia omuz silkti. "Verileri hiç görmedim ama bu bizim kültürümüzde inanılan şey ve neredeyse başlangıca kadar uzanıyor.

Belirli özelliklere sahip insanların ölüm oranında belirgin bir artış oldu. Ve ne zaman dışarıdan gelip buraya yerleşen ve Güney Adalılarla aile kuran yabancılar olsa, eğer çocuklar bu özelliklerden herhangi birini taşıyorsa, kar fırtınaları başladığında genellikle hayatta kalamıyorlardı. Bu durum o kadar yaygınlaştı ki, kabile liderleri kabilelerini dışarıdan gelen herhangi biriyle aile kurma konusunda uyarmaya başladılar.

belirli belirteçler."

Shaya bunun doğru olabileceğine inanamayarak sadece ona baktı. "Peki Kardos nasıl oldu da sarı saçlı oldu? Babası esmer."

"Evet," dedi Rozalia çalılarından birinin yapraklarını koparıırken. "Ama annesi son derece hafifti. Saçları neredeyse beyazdı, o kadar beyazdı ki sarışın."

"O da buradaki insanlardan aynı tür bir saldırıya maruz mı?"

"Hayır," dedi Rozalia tereddütle. "Ve buradaki insanların o kadar kolay yargılamadığını anlamamı istiyorum. Her türlü saç rengi genel olarak kabul görür. Saç renginden Kardos için zor olsa da, insanların onu sevmesinin nedeni yaptıklarıdır. Adil ve hakkaniyetli olması ve Güney Adaları halkını her zaman onurlandıracak olması onu kabile lideri olarak kabul etmelerinin nedenidir.

"Sorun ortaya çıktı çünkü Kardos yüksek şef olmak istiyor, tüm Güney Adalarına liderlik etmek istiyor. Bu bazıları için bir sorun

bu verilere inanıyorlar. Daha uygun Alfalar olduğunu, daha uzun yaşayacak olanların koltuğa oturması gerektiğini düşünüyorlar. Bunun da ötesinde Kardos, kimsenin bağlı olmadığı ama neredeyse herkesin Topraklarımıza dönmesini istediği tek dinamiği kendine bağlamış durumda. İşleri kendisi için son derece zorlaştırdı."

Shaya bitkileri sularken bu bilgiyi sindirdi. Birinin saçının rengine bakarak yargıda bulunmak hâlâ delilikti. Bu, bu Diyar'ın düşündüğünden daha basit olduğunu gösteriyordu. Diğer Diyarlar'da insanlar başkalarını zenginliklerine ya da genellikle büyülu yeteneklerine, hatta toplumdaki konumlarına göre değerlendirirdi. Ancak tüm bunlar, bireyin davranış ve çabalarına bağlı olarak iyileştirilebilir veya kötüleştirilebilir. için Birini saç rengi gibi olmayan bir şeye dayanarak , akliselimin ötesinde bir .

"Yani annesi görünüşü nedeniyle herhangi bir sorun yaşamadı mı?" diye sordu.

Rozalia pişmanlıkla başını salladı. "Birazcık. Sadece prensiplerinden dolayı değil, kiminle eşleştiğinden dolayı," diye itiraf etti Rozalia. "Ama sanırım çoğu insan çocuklarının babası gibi karanlık olacağını düşünüyordu. Bence onun açık renk olması bir şok oldu."

"Annesi mi öldü?"

Rozalia başını salladı. "O çocukken kar fırtınalarından birinde ölmüş."

Shaya bir an düşündü. "? Buradaki herkesten nasıl bu kadar farklı olabilir?"

"Denizde mahsur kaldığı ve adı verilmeyen bir adadaki klanlardan birinin onu kurtarıp aldığı söylenir. Kardos'un babası ticaret yapmak için yola çıktığında onunla karşılaşmış ve...." Rozalia gülümsedi. "Eminim bir Alfa'nın dikkatini çekmenin nasıl bir şey olduğunu biliyordur."

Shaya gülümsedi, yüzü ısınıyordu. "Kulağa harika bir hikâye gibi geliyor," dedi hüzünle. "Ama ne yazık ki öldü."

Rozalia başını salladı. "Son derece zeki bir kadındı ve hem eşini hem de oğlunu çok severdi. Ölmüş olması ve ölümünün insanların beklediği klişeyi beslemesi utanç verici. Bu Kardos için işleri kolaylaştırmadı." Dudaklarını sıkıca büzdü ve sonra içini çekti. "Yaptığı neredeyse her şeyle onların yanıldığını kanıtladı. Başarılarının neredeyse hepsi yapamayacağını söyledikleri şeylerdi. Yüksek şef olmak bunların en büyüğü."

Shaya başını salladı. Kardos'un bir koltuk kapmak için neden bu kadar uğraştığını şimdi daha iyi anlıyordu. Neden her sabah bu kararlı bir şekilde yola çıktığını, neden gece geç saatlerde, o yattıktan sonra geri döndüğünü. "Onu ısırمامış olsaydım, beni geri getirmenin ona koltuğu kazandıracağını söylemiştin," dedi sesi kısık bir şekilde.

Rozalia'nın tereddüdünde, söylediklerinin doğru olduğunu biliyordu, bu yüzden cevap vermeye devam etmesine izin vermedi. "Onun için her şeyi mahvettim," dedi sefilce.

"Diğer Alfalar korkunç. Onun hiçbir değeri olmadığını düşünüyorlar. Birinin nasıl değeri olmaz?"

Rozalia, "Onlara bazı şeyleri beklemeleri böyle öğretilmiş," dedi. Shaya ona tuhaf bir bakış attığında ellerini kaldırdı. "Onları savunmuyorum," dedi dikkatle. "Ancak tüm kabileler sarı saçlı çocuklarının ya da insanların ölmesini beklerse, bu onların belirli şekillerde hareket etmelerine ve davranmalarına neden olur. Bu çocuklar ve insanlar kabilenin geri kalanıyla aynı fırsatları ve şansları yakalayamıyor, saygı görmüyorlar çünkü zayıf olarak görülüyorlar. Sadece ölecekleri beklentisiyle yaşıyorlar ve bu toplumumuzun bazı üyeleri tarafından pekiştiriliyor. Bence Kardos yüksek şef olur ve yönetimiyle onların yanıldığını kanıtlarsa işler değişir."

"Yani gerçekten de onun için işleri zorlaştırdım," dedi Shaya. "Gerçekten önemli bir şeyi başarma şansını mahvettim."

"Sanmıyorum," dedi Rozalia yumuşak bir sesle. "Bence onu ısırمامış olsaydın, senin başka bir yere gitmeni istemediği gerçeğiyle yüzleşirdi. Alfa."

Shaya başını salladı. "Artık bundan asla emin olamayız."

Rozalia gülümseyerek, "Bunu biliyoruz," dedi. "O da biliyor, ben de biliyorum. Onu ısırmakla yanlış bir karar verdiğini düşünen tek kişi sensin."

Shaya, Rozalia'nın bunu nasıl merak ederek gözlerini kaçırdı. "Bunu saklamana gerek yok," dedi Rozalia yumuşak bir sesle. "Açıkça görülüyor ki

içinde bulunduğunuz durumdan pişmanlık duyuyorum. Umarım beni ilk görmeye geldiğinden beri bu durum değişmiştir?"

Shaya başını salladı, ağzını çalıştıramıyordu.

"Güzel," dedi Rozalia, ses tonunda güçlü bir rahatlama vardı. "Çünkü Nyek Kabilesi'ne mükemmel bir katkı sağlayacağını düşünüyorum."

Eve dönerken arabada Shaya'nın zihni dönüp duruyordu. Kardos bunca zamandır varlığından bile haberdar olmadığı bir önyargıyla uğraşıyordu. O

onu Kral Malloron'a eşit, toplumlarında güçlü ve saygı duyulan biri, başkalarının olmak için can attığı biri, her Ülkenin hükümdarına eşit biri olarak görmüştü ama durum hiç de öyle değildi. Diğer Alfalar Kardos'u başarılarından dolayı değil, görünüşünden dolayı hor görüyorlardı. Duyduğu en saçma şey olmasına rağmen, böyle yaşamının nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyordu.

bu varsayımları durduramıyor.

Ani bir sarsıntı vagonu sarstı ve dünyası alt üst oldu. Vagon sarsıldı ve devrildi ve yuvarlanırken kabaca yuvarlandı. Bir şeylere çalışarak kendini desteklemeye çalıştı ama tutunacak hiçbir şey yoktu. Kalçasına sert bir şey çarptı ve kendini sabitlemek için boşuna bir şeye tutunmaya çalışarak bağırды ama araba kontrolden çıkarak yuvarlanmaya devam etti. Kendini koruması imkânsızdı ve vücudu farklı yönlerden darbe alıp hırpalanırken sadece çığlık atmaya devam edebildi.

Sonunda araba durdu ve Shaya yere yığıldı.

Ne oldu böyle?

Yavaşça doğruldu ve arabanın yan yatmış olduğunu gördü. Perdelerden biri düşmüş ve yarıya kadar etrafını sarmıştı. Denedi ama kol ve bacaklarındaki ağrı yavaş hareket etmesine neden oldu.

"Hey?" diye , muhafızların yakınlarda olup olmadığını anlamaya çalışıyordu. "Beni duyan var mı?"

Cevap gelmedi.

Yavaşça vücudunu kontrol ederek herhangi bir yerinin kırılıp kırılmadığını ya da ciddi şekilde burkulup burkulmadığını kontrol etti. Ciddi morluklar dışında, kalıcı bir hasara uğramış gibi görünmüyordu. Bir çıkış yolu bulması gerekiyordu ama daha ayağa bile kalkamadan vagon hafifçe sallandı ve ardından bir beden üstündeki pencereden içeri tırmandı.

Tanımadığı bir adam olduğunu fark ettiğinde dehşet boğazını tırmaladı. Bir Alfa gibi görünmüyordu, en azından Kardos gibi bir Alfa değildi, ama yine de ondan daha iriydi.

Shaya'nın aklından milyonlarca düşünce geçiyordu. Kardos'un pek çok düşmanı vardı ve bunların çoğu onun aracılığıyla kendisine zarar vermeye çalışacaktı. Yüksek Şef'in tapınağında onunla çiftleşerek potansiyel bir suç işlemişti. Adalar'daki ilk gününde, bir Alfa'nın gemiden yolculuklarını yarıda kestiğini .

Adamdan uzaklaşmaya çalıştı ama gidecek hiçbir yeri yoktu. Adam öne atılıp onu yakaladı, yere yatırdı ve başka biri vagonun penceresinden içeri girerken yüzünü perdeyle kapattı.

"Bu o," dedi boğuk bir ses. "Tutun onu."

Shaya adamın tutuşuna karşı elinden geldiğince mücadele etti ama adam onu hareketsiz kılarak bacaklarını kullanmasını bile imkânsız hale getirdi.

"Ne istiyorsun?" diye bağırdı.

"Kabile liderimizin bizi utandırmasına neden olmaktan vazgeçmeni istiyoruz," kulağına yakın bir ses. "Onu haksız yere baştan çıkardın ve Kabile lideri olduğunda bize söz verdiği her şeyden vazgeçti. Onu büyülediniz ve asla yapmayacağı iğrenç şeyler yaptırınız. seninle tanışmadan önce. Kimin ne dediği umurumda değil, buna sebep olan sensin ve bunun bedelini ödeyeceksin."

Nefes nefese kaldı ve kendini kurtarmak için daha çok çabaladı. "Bana bir şey yaparsan onun isteklerine karşı gelmiş olursun," dedi, kelimeleri sertçe söylemeye çalışarak, ama sadece bir nefes olarak çıktılar.

"Ona bir iyilik yapıyorum," diye hırladı tiz ses. "Ben Ona hep iyilik yapıyor ama o bu iyiliği hiç görmüyor! Tek yapması gereken onunla eşleşmek için yaptığı anlaşmaya sadık kalmaktı-" Kadın sözünü aniden kesti ama Shaya yeterince dinlemişti.

Nefes nefese kaldı. Bu o kadındı... Adı neydi?

Kadın tekrar konuşmaya başlamadan önce saldırganlar arasında boğuk sözcükler geçiyordu, bu kez daha öfkeliydi. "Siz gelmeden önce Shinno Kardos asla sözünden dönmezdi. Ben denedim senden özür dilemek, sana bir iyilik yapmak için nişanlı olduğunu söyledi ve sen de ona *bağlandın*! Ve şimdi kuzenim yapması gerektiği gibi beni buraya kadar takip etmek yerine Obari Kabilesi'nde sıkışıp kaldı."

Başını kadınla konuşmaya çalışırken başını örten kumaş düştü. "Bir şey yaparsan hoşuna gitmez-"

"Peki nasıl ?" dedi kadın sertçe. "Ona bundan bahsedersen sana nasıl ulaşacağımı bilmediğimi mi sanıyorsun? Bunu tek başıma yaptığımı mı sanıyorsun? Muhafızlarını nasıl atlattım sanıyorsun? Nyek Kabilesi artık seni sevmeye başlamış olabilir ama Güney Adalarındaki konumumuzu yok etmene izin vermeyeceğim Omega ve başkaları da var çıkarları benimkiyle örtüşen biri. Ona burada kimin olduğunu söylerseniz, kendinizi daha sonra başka biriyle uğraşırken bulursunuz... daha az nazik biriyle. Bu sadece

bir uyarı. Liderimizin bizi utandırmasına izin vermeye devam ederseniz, işler sizin için daha kötü olacak. Anlaşıldı mı?

Shaya kadının kendisine saldırmayacağına şükrederek başını salladı... ta ki kadın saçlarını toplamaya başlayana kadar.

"Ne yapıyorsun sen?" Shaya'nın nefesi kesildi.

çıkarılan bıçağın şakırtısı göğsüne dehşet verici bir korku saldı. "Hayır! Yapma bunu, lütfen yapma!"

Artık çok geçti.

Başı hafifledi ve bol, kalın saçları kafasından kesilirken soğuk kafa derisinin derinliklerine sızdı.

YEDİNCİ BÖLÜM

KARDOS

Kardos kızak köpeği yavrularına talimatlar yağdırdı ve onların hafifçe sağa doğru yöneldiklerini görmekten memnun oldu. Yaşlarına göre hızlı öğreniyorlardı; son zamanlarda kızak köpeği nüfusunun dörtte birinden fazlasını öldüren enfeksiyonla mücadele etmek için gereken çözüm tam da onlardı.

"İyi gidiyorlar," diye seslendi eğitmene.

Eğitmen ona temkinli bir şekilde baktı. Bu kadar genç yaşta vücutlarına böyle bir baskı uygulamaktan tedirgin olduğunu, bunun ileride fiziksel sorunlara yol açacağından endişe ettiğini söylemişti ama Kardos Niyetinin talimatları şimdi öğrenmeleri olduğunu, böylece reşit olduklarında hazır olacaklarını açıkladı.

Eğitmen isteksizce, "Öyle," diye cevap verdi, "ama hâlâ çok azlar. Talimatları hızlı bir şekilde öğrenseler de öğrenmeseler de büyük talep görecekler."

Kardos başını salladı. Bu doğrudu. "Yarın seni getireceğim-"

İnanılmaz derecede güçlü bir karanlık bağa çarptı ve göğsüne yayıldı. Kardos hareketsiz kaldı, kelimeleri ağzında can çekişiyordu.

Shaya.

Topuklarının üzerinde dönerek tobosuna koştı ve aceleyle gitmeye hazırlandı. Tobo sadece bir kişinin oturabileceği bir kızaktı. Normal arabalar gibi çatısı ve duvarları yoktu, sadece bir oturak ve bir adamın kendi kızak-köpek sürüsüyle tek başına hızla seyahat edebilmesi için tasarlanmış uzun kayak kürekleri vardı. Muhafızları bir an için şok olmuş bir halde ona bakakaldı ve ardından aceleyle kendi tobolarına atlayıp onu takip etmeye başladılar.

"Shinno?" diye seslendi eğitmen şaşkınlıkla.

Kardos, "Gitmem gerek," diye karşılık verdi. "İrtibatta olacağım." Sürüsüne bir talimat verdi ve o daha sözünü bitirmeden sürüsü ileri atıldı.

Shaya'yı ısırdığında, aralarındaki bağ tamamladığında, zihninin kenarındaki farkındalık doğrudan göğsüne tünel açmış ve

en inanılmaz duyguya dönüşmüştü. Yüzen bir yaşam topu gibiydi; parlak, ışıltılı ve pırıl pırıldı göğsünde, özellikle de onunla . Onu ısırmasından bu yana geçen iki gün içinde, Rozalia'yı her gün kapsamlı bir şekilde sorgulamak ya da ruh halini yalnızca hareketlerine göre değerlendirmek zorunda kalmadan Shaya'nın ruh halini ayırt edebilmeyi çok takdir etmeye başlamıştı. Shaya'nın Isırılmadan önceki farkındalığı sadece bir yankıydı ve gerektiğinde görmezden gelebildiği bir şeydi, ancak bağ onu ona kopyalanamayacak kadar samimi bir şekilde yaklaştırdı.

Bu değişiklik onu panikletti.

Bir şaşkınlık ve hoşnutsuzluk dalgası olarak başlamıştı, ama dehşet ve patlaması, ardından korku, o kadar ciddi bir şekilde tatsızdı ki, ona bir şey olması gerektiğini biliyordu ve bu fikir onu panik içinde bir öfkeye sürükledi. Şu anda Rozalia'nın kulübesinden dönüyor olmalıydı, yani iksircinin onu her ne oluyorsa ondan korumaya yardım etmek için yanında olduğundan bile emin değildi.

Kızak köpeklerini daha hızlı gitmeye teşvik etti, o kadar hızlıydı ki devrilmekten ya da köpeklerden kopup bir ağaca çarpmaktan gerçekten korkuyordu, ama Kardos bağa odaklanmaya devam etti ve içindeki dalgalanmaları izledi.

Limana ulaştığında, dehşet ve korkunun etkisi biraz azalmış, sadece karanlık ve acı bir çiçek açmıştı. Bağın kendisi soğuk ve cansız bir şeye dönüşmüştü.

Kardos kendisini eğitim adasından Nyek'e götürecek olan tekneye bindi ve geminin kaptanına geride kalan muhafızlarını beklemeden olabildiğince hızlı hareket etmesini emretti.

Bağ sabitlenmiş bir şekilde, yolculuk boyunca güvertede durdu ve Nyek Adası'nın yaklaşmasını izledi; geminin elleri çantasını besleyip sularken, tobo'sunu yağla ovuyordu. Ancak tobo'sunun hızıyla karşılaştırıldığında, tekne inanılmaz derecede yavaş bir hızda ilerliyordu. Kendisi bile Batı Toprakları'na gidip gelirken kullandıkları devasa gemi bundan daha hızlıydı.

Göğsündeki bağ daha da büzüşüp bir demir yığınınna dönüşürken hayal kırıklığıyla homurdandı. Ne haltlar dönüyordu? Eğer Biri ona bir şey yapsa, hatta ona sertçe baksa bile, onu öldürecek. Buna hiç şüphe yoktu. Diğer shinnolar onu onsuz çağırmakla akıllılık ettiklerini düşünmüşlerdi ama planları geri tepmişti. Omega'sıyla Merkez Topraklar'daki tapınakta çiftleştiği haberi yayılmaya başlamıştı ve bu, tapınak dışında yaşadıkları çiftleşmeye yeni bir bakış açısı getirmişti

adımlar. Adalar halkı Kardos ve Omega'sının çiftleşmek için tapınağa çekildiğini ve bunu bilinen tek çiftin Az Eshra olduğunu düşünmeye başlamıştı. Aslında iki seferde de durdurmayı başaramamıştı. Bağın tamamlanmasının böyle bir etkiye neden olacağını fark etmemişti.

girmek için anında arzu duyuyordu ve o da aynı derecede istekliydi. Bu deneyimin ilginç sonucu, babasından tamamen uzaklaşmamasının tek nedeniydi. Yüksek şefin shinnos'un çağrısına uyum sağladığını öğrendiğinde çok öfkelenmişti. Geleneksel kurallara bağlı olmak başka bir şeydi ama Shaya'yı yalnız görme isteklerini yerine getirmesi gerektiğini söyleyen hiçbir şey yoktu. Ama babası son zamanlarda kafa karıştırıcı kararlar veriyordu ve Kardos onun yardım etmeye mi çalıştığından yoksa oğluna kızgın olduğu için işleri berbat mı ettiğinden emin değildi.

Sonunda tekne limana ulaştı ve hizmetkâr tobo'sunu Nyek limanına taşıırken Kardos kaptana ödeme yaptı. Birkaç dakika içinde yine karda hızla ilerleyerek kulübesine doğru yol almaya başladı.

Yaklaşırken aklından türlü türlü düşünceler geçti ama hiçbir şey ters gitmiş gibi görünmüyordu. Kar fırtınası yoktu, ona gelmiş olabilecek herhangi bir hayvana rastlanmamıştı, Nyek Adası'nın tüm insanları günlük işlerine normal bir şekilde devam ediyordu.

Kulübesine vardığında, onu içeride bulacağını umarak tobo'sundan atladı.

İçeri daldı, girişteki hizmetkârlardan bazılarını korkuttu ve onlara baktığında gözlerinde bir şey olduğunu görebiliyordu.

"Nerede o?" diye bağırdı.

Rozalia aceleyle koridora çıktı. "Çalışma odanızda."

Kardos onun gözlerinde yaşlar görünce şok oldu. "Yanında kimseyi istemiyor."

"Ne oldu?" Kardos homurdandı.

"Ben... Bilmiyorum," diye kekeleydi Rozalia. "Kulübemden dönerken yolda oldu. Hizmetçilerinizden biri beni çağırttı ama onu doğru dürüst göremedim."

"Ne demek istiyorsun?" Kardos havladı. Çalışma odasına daldı ama içerisi boştu. Rozalia'ya bağırarak için döndü ama Rozalia masayı işaret etti.

Kardos eğildi ve Shaya'nın duvara yaslanmış masasının altında kıvrılmış olduğunu gördü. "Dışarı çık, Shaya," diye emretti.

Kadın cevap vermedi ve adamın tek duyabildiği sessiz hıçkırıklardı.

"Shaya," diye sordu. "Ne oldu? Çık oradan!"

Ama o konuştukça bağdaki umutsuzluk derinleşti, daha soğuk ve daha umutsuz hale geldi, bir isteksizlik onu bükte. Bu işe yaramıyordu.

Kardos bir süre düşündükten sonra Rozalia'ya gitmesini işaret etti. Rozalia yavaşça döndü, gözleri masayla Kardos arasında gidip geldi, sonra odadan çıktı ve kapıyı yavaşça arkasından kapattı.

Kardos ve içindeki bağı sessizce inceledi. Shaya hâlâ korkuyordu ama daha da çok belirli bir şey için üzülmüyordu. Pürüzlü ham duygular daha önce hissettiği her şeyden daha güçlüydü - neredeyse dayanılmazdı - ve Omega'sının bu şekilde acı çektiği fikri onu hem kızdırdı hem de endişelendirdi. Bunun sona ermesini istiyordu. Hemen. Ama bu dikkatli davranılması gerektiği açıktı.

Ellerinin ve dizlerinin üzerine çökerek masaya doğru süründü ve ona doğru uzandı.

"Hayır, hayır, beni rahat bırak," diye hıçkırdı, sesi titriyordu. "Dokunma bana! Beni yalnız bırak."

Kardos onun talimatına sinirlenerek homurdandı. Kendi Omega'sına dokunmamasının hiçbir yolu yoktu. Daha uzağa uzandı ve kolunu onun beline doladı ve yavaşça kendine doğru çekerek onu kollarının arasına aldı.

Onu yakalar yakalamaz yavaşça ayağa kalktı, ama kız kendini sıkıca bir top haline getirdi, kollarını başının sardı ve kendini onun göğsüne gömdü.

"Bana bakma," diye inledi, boğulurcasına. ". Saçları.

O çok gurur duyduğu güzel saçları gitmişti. Özen gösterilmeden kesilmişti, çünkü geriye kalanlar düzensiz ve . Belli ki aceleyle yapılmıştı ama aynı zamanda kafasına yakın bir yerden kesilmişti, yüzden bunu her kim yaptıysa onu yere yatırıp şalını çıkarmak zorunda kalacaktı.

Kardos'u saran öfke daha önce hissettiği tüm öfkelerden daha güçlü ve derindi. Ona tutunurken kükredi, ama bağ hemen korkuyla alevlendi ve Shaya onunla savaşıyor gibi çılgınca titredi, bu da aniden durmasına neden oldu. Onu daha yukarı kaldırarak kollarını boynuna doladı ve yüzünü onunkine soktu, burnunu onunkinin köprüsüne bastırdı ve güvende olduğunu mırıldanarak onu orada tuttu. Bir süre sonra

Birkaç dakika sonra titremesi durdu ama hıçkırıkları dinmedi. Kardos onun üzerindeki etkisinin farkına vararak onu nazıkçe öptü; o bu kadar korkmuşken öfkelenemezdi.

Onu kürklerine sardı ve sonra odadan dışarı taşıdı.

Rozalia çalışma odasının dışında durmuş, açıkça endişelenmişti. "O iyi mi? Bana yaralı olmadığını söyle Kardos!" Sesi neredeyse histerikti.

Kardos sesini sakın tutmaya çalışarak, "Hizmetkârları organize etmeni istiyorum," diye emretti. "Onları birkaç günlüğüne izne gönder. Kimsenin eve girmesini istemiyorum. Yerleşkenin etrafındaki muhafızları iki katına çıkarın."

Rozalia başını salladı ama yine de bir ayaktan diğerine zıplamaya devam etti.

"Anladığım kadarıyla yaralanmamış ama onu muayene etmem gerekiyor."

Rozalia bir nefes aldı ve vücudu biraz gevşedi. "İksire ihtiyacın var mı? Ya da belki yemek? Evden bir şeyler getirebilirim-"

Kardos, "Birkaç gün sonra tekrar gelin," diye talimat verdi. "O zaman onun hakkındaki fikrini öğrenmek ."

Rozalia başını salladı, kucağındaki titreyen, hıçkıran bohçaya baktı ve sonra hizmetçilerle ilgilenmek için döndü.

Kardos yatak odasına doğru ilerledi ve Shaya'yı yatağına yatırdı.

Kürkleri kaldırdığında, kolları başının etrafında, bacakları birbirine kenetlenmiş, vücudu gergin ve sıkı bir şekilde top gibi kıvrılmıştı.

Soyundu ve sonra onu tekrar , sırtını, bacaklarını ve kollarını okşayarak onu sakinleştirmeye çalıştı.

İlk başta cevap vermedi ama adam yüzünü boynuna bastırmak için eğildiğinde, kadın biraz açıldı ve adam yavaşça tuniğini çıkardı. Onu tekrar göğsüne doğru kaldırarak yatağa tırmandı ve ona sarıldı.

Kardos, kızın ağlamayı kesmemesi karşısında dehşete kapıldı.

Bu davranış onu çok rahatsız etti. Hıçkırıkları o güne kadar duyduğu en üzücü sestti. Hıçkırıkların her anı vücudunun her yerine saplanan binlerce hançer gibiydi ve bu bağın verdiği duyguya dayanamıyordu. Onun sevdiğini bildiği şekilde tenini okşadı, ulaşabildiği her yerini öptü, onunla konuştu ve sonunda biraz sakinleşene kadar güvende olduğunu söyledi. Ama hala kollarını başının etrafında tutuyor, dizlerini yukarı çekip birbirine kilitliyordu.

Kardos dirseklerinin üzerinde doğruldu ve yavaşça onu muayene etti. Bazı çürükleri olmasına rağmen, büyük bir fiziksel acıya neden olacak ciddi bir şey yoktu, ancak yine de rahatsız ediciydi.

Birisi ona bu kadar yaklaşmayı başarmıştı. Korumalarına ne olmuştu böyle? Onu koruyor olmaları gerekiyordu. Ne olduğunu tam olarak öğrenmesi gerekiyordu ve elbette bunu her kim yaptıysa olabildiğince acı çekerek ölecekti ama şu anda bunun bir önemi yoktu.

Derin bir nefes alarak her türlü öfke, akıl ve mantığı bir kenara bıraktı. Muhafızlarıyla ya da suçluyla ilgili endişelerini ve onu lime lime etmekten ne kadar zevk alacağını bir kenara bıraktı. Dikkatini bağa vererek, kendini Omega'sının içindeki hissine açtı.

Kendini onun üzerine bıraktı ve olabildiğince yüksek sesle mırıldanmaya başladı, böylece onun tarafından tamamen boğulmasını sağladı. Hıçkırıkları hemen kesildi ve kasları gevşedi. Başı yavaşça yukarı kalktı, ta ki burnu boynuna dayanmıştı.

Kızın hıçkırıkları dinene kadar bu pozisyonda kaldılar ve sonra kız kıpırdanarak kendini onun altından çekti. Kardos kızın bir yastığa uzanışını hayretle izledi ve kızgınlık onu sardı. Hırlayarak onu belinden yakaladı ve tekrar altına çekti. Shaya ona sertçe tısladı, gözyaşları onu sertleştirmişti gözleri parlıyor.

Ne oluyor lan?

Kardos o kadar şaşırmıştı ki, kızın tekrar kıpırdanmasına izin verdi ve kız başını altına saklamak için yastığı tuttuğunda, sırtı ona dönüktü, onun uyarılmasının o tatlı kokusunu yakaladı. Kardos'un düşünmesine ya da analiz etmesine bile gerek yoktu, davranışları ve kokusu onun içinde derinlerde bir yerde neye ihtiyaı olduğunu söylüyordu. Kadının kalçalarını kavrayarak içine girdi.

Vücudu sarsılırken bir nefes çıkardı ve yastığa doğru inledi. Hemen geri çekildi ve tekrar içeri girdi, kalçalarının kıçına çarpması sert ve gürültülüydü. Adam tekrar sonuna kadar çekerken Shaya kıını ona doğru itti ve tekrar içeri girdiğinde yüksek sesle inledi.

Ağlayıp adını haykırana kadar uzun vuruşlarla yavaş ve sert bir şekilde becermeye devam etti.

"Ne?" Kardos homurdandı, sadece onun verebileceği sıkışmanın tadını çıkararak tekrar içeri girdi.

"Lütfen," diye nefesini tuttu ve adamın elini kalçasına götürdü. "Lütfen, ne?"

"İstiyorum..." vücudu yeniden sarsılırken yutkundu. "Uçmak."

Kardos dişlerini sıkarak, "Ben uç dediğimde küçük kuş," dedi. "Bu itaatsizliği bıraktığında."

Shaya inledi, hıçkırıkları geri dönerken başını anlaşılmazlık içinde salladı. Ama bu sefer Kardos bu gözyaşlarının gerekli olduğunu biliyordu. Bu gözyaşları onun Alfa'sına ihtiyaç duyduğunun ve Alfa'nın uygun gördüğü şekilde onu yatıştırmak için kontrolü elinde tuttuğunun farkına vardığının işaretiydi.

Adam yavaş, duraklayan, ıslak darbelerle vücudunu hırpalarken hıçkırığa hıçkırığa ağladı.

Sonunda o lanet yastığı itti, hayal kırıklığı içinde uludu ve Kardos kendini beğenmiş bir şekilde gürledi. tekrar altına çekti, bu sefer yüzüstü yatırdı ve kayganlığı taşaklarına fişkirirken onu sert ve hızlı bir şekilde becerdi. Kadın hemen boşaldı, tüm vücudu ve o güzel amcığı gerilirken ve kasılırken çığlık attı. Mırıldanana ve yatağı pençeleyene kadar orgazmını devam ettirerek onu sıkıştırdı.

Onu ters çevirdi, bir kez daha içine daldı ve boşalırken onu düğümledi, tohumu içine fişkirirken en yoğun coşkunun güçlü dalgaları onun üzerinde tepelendi.

Kardos ona manevra yaptırarak vücudunu tekrar tamamen kapladı ve bacaklarını beline dolayarak onu yatağa bastırdı.

Shaya kollarını onun boynuna doladı ve o da yardım edemedi ama memnuniyetle gürledi. Onun bunu yapmasına bayılırdı. Aslında, her sabah onu tımar ederken ona dokunma hakkını kendinde görmesi neredeyse dizlerinin üzerine çökmesine neden oluyordu. Saçlarını tarıyor ve istediği gibi düzeltiyor, sakalını kesiyor ve onu memnun edecek şekilde davranıyor, omzunu, boynunu ya da göğsünü istediği gibi öpüp okşuyordu.

Ona söylenmesine gerek yoktu, onu güne hazırlarken Alfa'sına sahip çıkıyordu ve bu onu şimdiye kadar ondan gördüğü diğer tüm davranışlardan daha fazla tahrik ediyordu. Bu da ondan ayrılmayı daha da angarya hale getiriyordu.

altında, nefes alış verişini sakınlaşana kadar düzensiz ve kesik kesikti ama kısa süre sonra uykuya daldı.

Gece huzursuz geçti. Shaya, Kardos'un ağırlığı tamamen üzerinde olduğu sürece uyudu ama uyandığında üzgündü; ağlamaklı ve sessizdi. Kardos onun içindeyken daha rahattı ama bağdaki soğuk depresyon düzelmedi. Kardos onu sık sık öpüyor, güzel olduğunu söylüyordu ama Kardos onunla hiç konuşmuyor, ona neredeyse hiç bakmıyordu.

Başını kollarıyla örtmek konusunda ısrarcıydı, ama Kardos uyur uyumaz kollarını yanlarına sabitledi ve uyanıkken başından uzak tuttu, bu da onun sıkıntısını artırdı, ama onun herhangi bir parçasını kendisinden saklamasına izin vermeyecekti.

Kardos uyanık kaldı, onun yaptığı her hareketi ve yüzündeki her ifadeyi izledi. Sabahın erken saatlerinde uyandı ve Kardos'un kendisine baktığını görünce yüzünü sertçe ondan çevirdi. "Bana bakma," diye fısıldadı.

Kardos parmağıyla onun yüzünü kendisine doğru itti. "Ama bu benim yapmayı en sevdiğim şey," diye mırıldandı.

Shaya onun sözleri karşısında duraksadı, başını tekrar yana eğmeden önce gözlerini onun gözlerine dikti. "Öyle değil."

Kardos onun boynuna sokuldu. ", bu benim en sevdiğim üçüncü şey."

Onun boynunu öptü ve altında titrediğini hissetti, bacakları açıldı ve kalçaları istediğini ararken eğildi. Onu doldurdu, Hızla gözlerini kırıştırdı ve nefesi kesilirken gözleri ona odaklandı. O bir şey yapamadan ya da söyleyemeden, adam bacaklarının arasında yavaş bir ritim oluşturunuyordu.

Kızın inlemeleri adamın içinde zevk dalgaları yarattı ve elleri adamın karnının alt kısmında ve belinde gezindi. Adam içeri girip çıkarken bacakları daha da açıldı ve küçük amcığı adamın üzerine kapandı, kalçaları adamın itişlerini karşılamak için eğildi.

Kardos onu belinden sıkıca tutmak için kollarından birini onunla yatağın arasına soktu. Başını eğerek burnunu onunkine , sertleştikçe nefesinin arttığını ve amının kayganlığıyla sıırıslıkam olduğunu hissetti.

"Bu benim ikinci favorim," diye homurdandı.

Sırtını dikleştirdi ve ona tutunarak inledi. Dudaklarını onunkilere bastırdı ve dilini içeri soktu, kadının çıkardığı her sesi yakalamaya hevesliydi.

ve vücudundan çıkan her nefesi hissetti. Kadın kollarını adamın boynuna doladığında adam inledi ve diğer elini kadının karnından göğüslerine doğru götürdü.

Meme ucuyla oynarken, orgazm yaklaşırken ona çarptı ve uçuşunun sesinden ve görüntüsünden zevk alarak onu kabaca sürdü. Hâlâ çok özgürce uçuyordu ve yaşadığı sıkıntının onun sadece kendisinin tetikleyebildiği, sadece kendisinin gördüğü kısmını olumsuz etkilememesinden memnundu.

Nefes nefese geri döndüğünde, ona bakmak için dilini emmekten vazgeçti. Gözlerini hızla kırptıştırarak, biraz da şaşkınlıkla, gözyaşlarıyla doldu Tekrar gözlerini.

"Bu benim favorim," diye bitirdi sözlerini. "Seni uçarken izlemek."

"Bana bakmayı kes," diye fısıldadı ve gözyaşları dökülmeye başlarken başını bir tarafa çevirdi.

Kardos onun göğsünü sıktı ve boynuna doğru inip iddialı ısırığını yalarken onu becermeye devam etti. Dili boynunu sıyırduğunda ani bir ürperti vücudundan geçti ve aniden yeniden uçmaya başladı.

Kardos bütün sabah çiftleştii, onu kollarında kilitli tuttu ve ağzını kendi ağzına yakın tuttu, böylece onu öpebilecek ve ona dilini verebilecekti. Onu düğümlediğinde, kadın açıkça bitkin düşmüştü ve yatak takımı terden sıırıslıklam olmuştu.

Düğümünü içeri itti, kadın ona kenetlenirken ve tohumunun her damlası için horozunu sağarken içine döküldü. Alnını yastığa inledi ve nefes nefese kaldı.

İkisi de sakinleştikten sonra Kardos Shaya'yı yanına alarak yan yattı, Omega'sını sıkıca düğümüne bastırmaya dikkat etti, sonra kolunu başının altına sıkıştırdı, böylece Shaya onun pazusuna yaslandı.

Uykulu gözlerle ona göz kırparken onu yakından izledi ve başparmağıyla yanağını okşadı, gözyaşlarının en azından bir süreliğine durduğunu görmekten memnundu, ancak bağdaki yoğun umutsuzluk hissi değişmedi.

Sonraki birkaç saat boyunca Kardos, onun tutumunun ve ruh halinin değiştiğini fark edene kadar onu iki kez daha düğümledi. Artık ağlamıyor ya da gözyaşı dökmüyordu ama önemli ölçüde umutsuzdu. Artık ona dokunmak ya da başını örtmek için kıpırdamıyordu; sanki tüm kaygıları içinden çekilip alınmış, geriye kasvetle dolu boş bir kabuk kalmıştı. Herhangi bir tepki gösterdiği tek zaman kaçışıydı ve gün geceye dönerken buna karşı savaşmaya çalışıyor gibi görünüyordu.

Kardos onu uyurken bıraktı ve yiyecek bir şeyler almak için mutfağa gitti, sonra da yatak odasındaki dolaptan iyileştirici bir merhem aldı. Kız tekrar uyandığında, koyu kırmızıya dönüşen morluklarını tedavi etti ve ona çorbayı yedirdi. Acıdan yüzünü buruşturmasına ve çorbayı içmeyi isteksizce kabul etmesine rağmen, tüm bu süre boyunca ilgisiz kaldı.

"Bana ne anlat," dedi Kardos, kadın tekrar yatağa uzanırken sesi alçaktı. "Ne olduğunu bilmek istiyorum."

Gözleri tavanda, sırtüstü yatıyordu. "Shaya," diye
hırladı. "Bunu kimin yaptığını söyle bana."

Kadın cevap vermeyince içinde bir patladı. Onun üzerine tırmanarak
görüşünü engelledi. "Konuş benimle. Bunu kimin yaptığını söyle."

Shaya başını bir tarafa çevirmeye başladı ama adam Shaya'nın boynunu
tuttu ve alçak sesle hırlayarak yüzünü kendisine doğru çevirmeye zorladı.
"Bunu her kim yaptıysa cezalandırılması gerekiyor. Şimdi bana ne olduğunu
anlatacaksın ve-"

"Ne görebilirsin," diye mırıldandı Shaya sefilce, gözleri kısılmıştı.

Kardos'un çenesi sıkıştı ve öfkesinin yükselmesine izin vermemeye
çalıştı. "Bana söylemeni istiyorum."

Shaya başını salladı, gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. Kendini ona
yaklaştırdı ve burnunu onun boynuna bastırdı. Kardos kollarını onun etrafına ,
onu sıkıca tuttu ve uykuya dalmasını izleyene kadar ellerini onun pürüzsüz
teninde gezdirdi.

Sonraki iki gün çok az iyileşme ile geçti.

Ne kadar uğraşırsa uğraşsın Shaya ona söylemeyi reddetti. Morlukları
solmaya başlayana kadar tedavi etti ve onu elinden geldiğince besledi. İç
karartıcı duygular hâlâ oradaydı, bir zamanlar parlayan bir güneş olan
küçülmüş bağıın içinde dönüyor ve titreyordu.

Kardos bunu . Artık onun yanında kendini güvende hissediyor
olmalıydı; hiçbir şeyin ona zarar vermeyeceğini biliyor olmalıydı? Ona
ihtiyacı olan her şeyi veriyordu ama yine de iyileşmiyordu. Shaya her zaman
çektiği acılardan sonra toparlanırdı ve bu kontrollü bir cezadan farklı olsa da
onun güçlü olduğunu biliyordu. Tanıdığı herkesten daha dayanıklı bir içsel
güce sahipti - eğer bu şimdi kırıldıysa...

Rozalia üçüncü gün kapıyı çaldı, yanında hamur işlerinden birkaç tane
getirerek ona birlikte geçirdikleri zamanı hatırlattı.

Shaya Haze'inin içindeydi.

Rozalia gittikten sonra yatağa döndü ve Shaya'yı kollarına aldı.
Kendini gevşek tuttu ve etrafını görmemek için gözlerini kapattı. Belki
adamın onu nereye götürdüğü umurunda değildi ama adam bugün onu
kesinlikle kendisiyle konuşturacaktı.

Yatağın battaniyelerini sürükledi ve onu Haz sırasında götürdüğü
noktalardan birine, yere indirdi.

Shaya başını onun göğsünden kaldırarak nerede olduklarını görmek için etrafına bakındı ve sonunda ona baktı.

Kardos tek kelime etmeden Rozalia'nın hamur işlerini dudaklarına götürdü ve Rozalia isteyerek yedi, bitene kadar küçük ısırıklar aldı.

Sonra onun göğsüne yerleşti ve adam onun kolunu ve sırtını okşadı ve onun için mırıldandı.

Shaya içini çekti ve aralarındaki bağda bir memnuniyet ipliği dolandı.

Onun kollarında uykuya dalmasını izlerken mırıldanmaya devam etti, onun ağırlığı olmadan uykunun sağlıklı olmasını sağladı.

Kız tekrar uyandığında, adam onu Haz'dayken yaptığı gibi yıkadı, ama başını yıkadığında kız tekrar ağladı ve bağın içindeki memnuniyet kırıntısı dağıldı.

Onu kuruladıktan sonra yataktaki battaniyelere sardı, birkaç yastık topladı ve onu yerdeki yerlerine geri getirdi. Onu konuşturma zamanı gelmişti. Ne hakkında konuştukları önemli değildi - önemli olan tek şey onun bu sessiz depresyona devam etmemesiydi. Bu onun için iyi değildi ve onun ya da aralarındaki bağın uzun süreli olumsuz etkilenmesini istemiyordu. Eğer sıkıntılıyken onunla konuşmasını sağlayamıyorsa, onun Alfa'sı olmaya layık değildi.

"Koltuğa seni tapınakta bu şekilde tutmayı umuyordum," dedi pişmanlıkla gülümseyerek.

Shaya'nın gözleri titreyerek açıldı ve onunkileri yakaladı.

"Ben de sana sormayı planlıyordum, eğer bu Topraklarda senin için bir şeyi değiştirebilseydim, bu ne ?" Konuşurken onu dikkatle izledi. "Elbette bu, Adalar'ın ve insanların güzelliğini tanıdıktan sonra olurdu. Şu anda çok istenmeyen bir yer gibi göründüğünü biliyorum ama seni temin ederim ki burada güzellik var." Eğildi ve onun burnunu öptü. "Yine de hiçbir şey şu anda kollarımdaki güzellikle kıyaslanamaz."

Shaya yutkundu ve kuru dudaklarını yaladı. "Neden bir şeyleri değiştirmeni ki?" dedi kısık sesle. "Ben senin ödülünüm, shinno'm. Bana ne istersen yapabilirsin. Bana hep böyle davrandın. seçim."

Gözleri tekrar kapanırken Kardos'un içinden inançsızlık fişkırdı. Kupa mı? Gerçekten böyle mi düşünüyordu? Burunları neredeyse birbirine değene kadar onu sertçe yüzüne doğru çekti ve kız şok içinde gözlerini açtığı anda konuştu

alçak ve cesur. "Seninle yapmak istediğim şey her gün burada kalmak ve karnın çocuğumla dolana kadar seni becermek. Her gün gülümsemeni görmek istiyorum.

ve her saat gülüşünü duymak istiyorum. Seninle tekrar okyanusu seyretmek ve ağzım amının üzerindeyken uçmanı istiyorum. Seni en mutlu olduğun yerde, bahçelerinde görmek istiyorum. Babamın senin ne kadar özel olduğunu fark etmesini ve Adalar'ın geri kalanının beni asla kabul etmedikleri gibi seni de kabul etmelerini istiyorum. Ve seninle yatmaya cüret eden herkesi *parçalamak* istiyorum.

saçına dokunabileceklerini !"

Son satırı kükrediğinde Shaya'nın gözleri kocaman olmuştu ve kendisini sakinleşmeye zorlayan sadece bağdaki hafif kıpırdanmaydı, ama onunla kilitli bir bakışta kaldı, gözlerini indirene kadar ağır bir şekilde nefes aldı, düşünceler yüzünü bulanıklaştırdı.

Kardos içten içe lanetledi. Bu hiç de planladığı gibi gitmiyordu. Kabul, ona her şeyi açıklamak için her zaman vakti olmamıştı ama onun bir ganimet olmadığını anlaması gerekiyordu. Evet, başkasına verileceği düşüncesi onu incitmişti ama onu ısırmadan önce kendisinin olduğunu söylemişti. Ama en azından sonunda konuşmaya başlamıştı.

Onu tekrar kucağına oturttu ve bir nefes aldı. "Kral Malloron'un yaralarıyla ilgilenirken seni ilk gördüğümde," diye başladı, "ona ait olduğunu düşünmüştüm."

Shaya'nın gözleri tekrar gözlerine çekildi.

"Rozalia'nın yaptıklarına benzer kokan karmaşık bir iksir uyguluyordun ve kollarının her yerinde taç yaprağı boyası vardı." Kız onu izlerken parmaklarını onun kollarında gezdirdi. "Bu yüzden iksiri karıştıranın başkası değil sen olduğunu biliyordum. İksiri ona büyük bir özenle uyguladın... Yanlış olduğunu biliyordum."

Shaya boğazını temizledi. "Sorun neydi?"

Kardos bu anı karşısında homurdandı. "Ellerin benim üzerimde değil de onun üzerindeydi."

Shaya ona baktı, gözlerini aradı ama hiçbir şey söylemedi.

"Düşündüm ki, belki de uyguladığınız yoğun bakımla O senin için özeldi," diye devam etti Kardos, ses tonuna sinirlilik karışmıştı. "Onu ilk gördüğümde sana yaklaşmamamın tek nedeni buydu. sen."

Shaya dudağının içini ısırırken ağzı buruştu ve Kardos onu izledi, soğuktan başka bir şeyin orada olmasından memnundu Son birkaç günün boşluğu. "Ama Omega'sı vardı."

"Evet ama o açgözlü biri," dedi Kardos. "Ve başka bir adamın topraklarında dikkatli olmak zorundaydım."

"Kız kardeşimi alacaktın," diye mırıldandı Shaya, sesinde kesin bir ton vardı. "Beni değil."

"Hayır," dedi Kardos kararlılıkla. "Kız kardeşine teklif edildi, ben kabul etmedim." "Hayır demedin," diye işaret etti. "Sen sadece kararını verdin kendimi sunduğumda."

Kardos ona gülümsedi. "Aynen öyle."

Shaya'nın gözleri gülümsemesine doğru kaydı ve bir nefes verdi. "Ben kendimi sunmasaydım ne yapacaktın?"

"Senin için takas ederdim. Kral Malloron bana çok şey borçlu. Seni yakalamak için bunu kullanırdım."

"Peki o zaman ne olurdu? Bir köle mi? Bir hizmetçi mi?"

Kardos basitçe, "Benim olacaktın," dedi.

Shaya başını sallayarak, "Ben hiçbir zaman senin olmayacaktım," dedi. "Beni vermeye hazırlanıyordun."

"Muhafızlarım da dahil olmak üzere o odadaki herkesin önünde bir Omega olduğunu itiraf ettin. zaten alacaktım ve bir Omega olmanın her iki ihtiyacı da karşılayacağını düşündüm." Durakladı. "Senin bu kadar mükemmel olmanı beklemiyordum Shaya. Topraklar için de kendim için de."

Shaya uzun bir süre sessiz kaldı.

"Sen gerçek bir güzelsin," diye devam etti Kardos. "Saçına ne olmuş olursa olsun, bunu hiçbir şey değiştiremez. Hâlâ son derece güzelsin."

Shaya'nın yüzü buruştu. "Endişelendiğim şeyin bu olduğunu mu düşünüyorsun?"

dedi, gözleri yaşlarla dolmuştu.

Kardos onu dikkatle izledi. "Kız kardeşin yüzünden saçlarınla çok gurur duyduğunu biliyorum."

Shaya sarsıldı ve ona sert bir bakış fırlattı. "Bunu nereden biliyorsun? Bunu sana hiç söylemedim."

Kardos onun yüzüne sokuldu ve sonra onu öptü. "Dikkat etmediğimi mi sanıyorsun?"

Shaya bir süre onu öpmesine izin verdikten sonra geri çekildi ve şaşkınlıkla ona . "Nereden biliyorsun?"

"Treska'nın senin kamarana ne getirip götürdüğünü dikkatle izledim ve onu gün, bazen günde beş kez, ne yaptığı ve odada neler olduğu konusunda sorguladım. Senin hakkında çok şey öğrendim."

Shaya bir an düşündü, gözleri aşağıya kaydı. "Ama Treska'ya saçımdan hiç . Bu özel bir konuydu."

"Bazı şeyleri anlamam için Treska'ya her şeyi söylemen gerekmiyordu. Ona karşı çok korumacıydın ve onunla ilgilenme şeklin çok özel, Shaya. Bu senin birinden öğrenmiş olabileceğin bir şey ve kız kardeşin uğruna tereddüt etmeden kendini feda ettiğin kişi.

Onu onurlandırıyordunuz ve ben buna saygı duyuyorum. Ancak olanlar bu onuru ortadan kaldırmıyor."

Shaya'nın gözleri tekrar yaşlarla dolu olarak ona döndü. "Ama artık yok," diye fısıldadı. "Gösterdiği tüm özen ve harcadığı zaman kayboldu."

Kardos, "Kayıp değil," dedi. "Bir şey kanıt olmaması onun var olmadığı anlamına gelmez. Az Eshra'ya dair çok az fiziksel kanıt var ama yine de onların var olduğunu biliyoruz."

Shaya dudaklarını birbirine bastırdı. "Bu Topraklar hakkında daha fazla şey bilmek istemiyorum," dedi kararlılıkla. "İstedığın gibi biri olmak için elimden geleni yaptım Kardos. Kız kardeşim olmadan bunu yapamam." Sesi kırılırken gözlerinden yaşlar döküldü. "Saçlarım olduğunda her gün yanımdaydı. Bu onun dokunduğu, değer verdiği bir şeydi. Her gün bundan gurur ve zevk alırdı. Ve artık yok." Gözyaşı dolu bakışlarını Gözlerini ona dikti ve gözlerini dolduran suçlama ve acıyı görünce göğsünde bir şey ezildi. " getirebildiğim tek şey buydu. Ve tıpkı diğer her şeyi aldığınız gibi onu da halkınız zorla aldı."

Kardos onun sözleri karşısında göğsünde çarpışan çığ duygularla savaştı; olmadığı nahoş duygular. "O sırada odadaki tartışma çekişmeliydi ve sen gelmeyi kabul ettin," diye hırladı savunmacı bir tavırla. "Seni derhal gemime almak istiyorum. Eğer kendi gemini istiyorsan sorabileceğin şeyler."

Ama bunu söylerken bile kendi evine dönmesine izin verme riskini almayacağını biliyordu, tıpkı eşyalarını istemeyeceğini bildiği gibi. Çünkü onun Shaya'sı hiçbir şey talep edecek bir tip değildi. Şu anda bile, söylediği her kelime sıkıntılı olduğu içindi. Normalde asla böyle bir şey söylemezdi ve Shaya'sı da bunu anlamaya başlamıştı.

Nyek'te sesi daha gür çıkan kabile kadınlarının çoğu gibi olmadığı için onun ihtiyaçlarını görmezden gelmiş olabileceğini fark etti.

"Burada olmaktan nefret ." Sesi alçak ve kederliydi, yüzü ona dönüktü.

Kardos onu sıkıca tuttu, bir kez daha o kelimeyi kullandığı için bir öfke patlaması daha yaşadı ama meşru olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Sebepler. Onun halkı tarafından saldırıya uğramıştı ve Güney Adaları hakkında bilgi edinmek için harcadığı onca zaman içinde bunu gerçekten deneyimlememişti - bu, halkıyla ilgili ilk gerçek deneyimiydi. Kuralları ve nasıl davranması gerektiğini anlamasını sağlamakla meşguldü ama bunun gerçek nedenini anlamamıştı.

Kurallara uyulmalı ya da Güney Adalarının güzelliği korunmalıydı.

Aralarındaki şeylerin değişmesi gerektiğine dair kesin bir karar verdi. Ondan ve Adalar'dan gerçekten nefret etse bile, eğitimi tamamlanmamıştı ve bunun sorumlusu da oydu.

"Biri saçını mı kesmiş?" Rozalia, yüzü inançsızlıkla buruşmuş bir halde, "Biri saçını mı kesmiş?" dedi. "Tamamen mi kesmiş?" Başını iki yana salladı. "Bu imkânsız. Kimse böyle bir şey yapmaz."

"Ama yine de gitmiş," diye homurdandı Kardos. "Ayrıca morlukları da var ama bunların darbelerden mi yoksa yere yatırılmaktan mı oluştuğundan emin değilim."

Rozalia ağzını açtı ve ağzından bir şey çıkmadan önce uzun bir süre açık kaldı. "Nyek Kabilesi'nden birinin bunu yapabileceğine gerçekten inanamıyorum," dedi sonunda. Kardos'a bir bakış fırlattı. "Adaya çıkmayı başaran diğer kabilelerden biri olmadığına emin misin? Sen Bunun daha önce de olduğunu biliyorum."

Kardos Zolt'a döndü. Kabilelerin ruh halini ve böyle bir şeyin gerçekleşme olasılığını bilebilecek tek kişi .

Zolt başını eğdi. "Diğer shinno'ların da Daha önce keşif amacıyla adama gelenler oldu ama Batı Toprakları'ndan döndüğümüzde dile getirdiğiniz endişeden bu yana güvenlik çok güçlü. Bunun onlardan herhangi biri tarafından yapıldığından çok şüpheliyim."

Kardos başıyla onayladı. "Yüksek şef hepsine el altından yapılacak herhangi bir şeyin onları seçimden diskalifiye edeceğini açıkça söyledi, ancak bu shinno grubunun bu kadar cesurca bir şey yapacağına da inanamıyorum; özünde korkaklar."

"O zaman ne diyoruz? O bir *Nyek Kabilesi* üyesi miydi?" Rozalia telaşla sordu. "Kendi insanlarımızdan bahsediyoruz. Güvendiğimiz, güvenmemiz gereken insanlardan. Eğer Nyek Kabilesi'nden biri yaptıysa, bu kabilenin temsil ettiği her şeyi yıkar."

Kardos homurdandı. "Bu işe karışan hiç kimsenin açıklamaya çalışmam ve çalışmak da istemiyorum." Zolt'a sert bir bakış fırlattı. "Ben sadece yakalanmalarını istiyorum."

Zolt, "Anlıyorum Shinno'm," dedi. "Omega'nızın arabası Rozalia'nın kulübesi ile burası arasında yarı yolda bulundu. Yolculuğu sırasında dağlardan gelen görüş hattının birkaç tepe tarafından kesildiği bir noktada durduruldu. Tahminimce Omega onlara yaklaşıırken belirli bir noktada duruyorlardı ve sonra da arabanın dışındaki muhafızları ve sürücüyü etkisiz hale getirdiler."

"Engelli mi?" Rozalia gözlerini açarak, "Engelli mi?" dedi. "Ne istiyorsun? Onları öldürdüler mi?"

Zolt başını salladı. "Onları geçici felce neden olan ama öldürmeyen çivili oklarla uzaktan vurdular."

Kardos düşünceli bir ifadeyle, "Bunu sadece yetenekli okçular yapabilir," dedi. "Kesinlikle." Zolt Nyek Adası'nın bir haritasını çıkardı.

"Benim tahminime göre onlar burada, burada ve burada durdu."

"Ama Shaya kaçmadan oradan arabaya nasıl ulaşacaklar?" Kardos sordu.

"Arabaya binen kişinin, arabayı kullananlardan biri olduğunu sanmıyorum.

okçular," dedi Zolt. "Yakınlarda beklediklerini söyleyebilirim. Arabanın birkaç kez yuvarlandığına kanıtlar var. Muhafızlar vurulduktan hemen sonra bir şeyle vurulduğundan şüpheleniyorum. Çürükleri bu şekilde oluşmuş olabilir."

"Bu birileri için planlanmış bir tür pusu olabilir mi? başka?" Rozalia ellerini ovuşturarak sordu. "Belki de sen olduğunu düşünmüşlerdir, Shinno'm." Özür dileyerek omuzlarını kaldırdı. "Bunun yine de hoş bir düşünce olmadığını biliyorum ama en azından bu mantıklı olurdu. Shaya'yı bu şekilde avlayan birini hayal bile edemiyorum."

Zolt, "Omega'yı hedef almamış olmaları mümkün," diye itiraf etti. "Ama özellikle ona yaptıklarını düşünürsek... bunun planlı bir saldırı olma ihtimalinin yüksek olduğunu düşünüyorum."

"Peki şu anda Adalar'ın ruh hali nasıl?" Kardos sordu.

Zolt cevap vermeden önce tereddüt etti, bu asla iyiye işaret değildi. "Şu anda sen, Omega'n ve Nyek Kabilesi hakkında çok fazla kafa karışıklığı ve gürültü var, shinno'm. Farklı görüşlere sahip pek çok çelişkili ses var."

"En gürültülü olan var mı?"

"Size karşı yapılan tartışmada, sizin sadece Omega için deliriyorsun. Bir kez tattınız ve o zamandan beri kendinizi durduramadınız. Bu sesler Omega'nın kim olduğunun bir önemi olmadığını, nasıl olsa delireceğini söylüyor ve bu da gösteriyor ki

herhangi bir liderlik pozisyonu için uygun değilsiniz, özellikle de koltuk için bir yarışmacı olarak. İkinci argüman ise gerçek bir Alfa olmadığınız için manipülatif bir Omega'ya maruz kaldınız - gerçekten kontrol onun elinde - ve bir Omega aramanıza asla izin verilmemeliydi."

Kardos homurdanmaktan kendini alamadı.

"Karşı argümanda, bir Omega'yı Adalara geri getirdiğinizden beri daha iyi bir Alfa olduğunuz söyleniyor, çünkü insanlara Alfa/Omega bağlantısının gücünü hatırlattınız ve sırf koltuğa oturmak için bundan kaçınmıyorsunuz. Bu insanlar sizin doğanızı tamamen benimsediğinizi söylüyor ve Güney Toprakları üzerindeki liderliğinizin büyük bir avantaj olacağını düşünüyorlar."

Kardos başını salladı ama hâlâ gergindi. "Bunlar tüm adalarda tutarlı olan argümanlar mı?"

"Evet."

"Peki ya Nyek Kabilesi? Sesleri ne diyor?"

"Çoğu sizi destekliyor," dedi. "Ancak bazıları yaptıklarınızla Nyek adını lekelediğiniz için kızgın. Bazıları planlarınız hakkında tüm kabileyle konuşmanız gerektiğine inanıyor ve Nyek Kabilesi'nin onurunun kırılmasına izin karar vermeyi tercih ederim."

Rozalia adım atmaya başladı. "Kabilenin daha önce sende sevdiği şeylerden biri de bu," diye itiraf etti. "Düşünmeye değer."

Kardos sert bir şekilde, "Grup görüşüne göre karar vermeyeceğim," dedi. "Daha önce de açıkladığım gibi, bazı durumlarda ve yeri geldiğinde bunu yapmayı tercih ediyorum, ancak Omega'mın sağlık ve güvenliğini Nyek Kabilesine teslim edemem ve etmeyeceğim. Özellikle de bazıları muhalif seslerle aynı fikirdeyken."

Rozalia, "Ama tüm kabileyi etkileyen kararlara katkıda bulunmaya alışkınlar," diye açıkladı. "Belki bazıları Shaya'yı bunu ellerinden aldığı için suçluyordur."

"Eğer bunun için onu suçluyorlarsa, benim kabilemde bile olmamalılar!" Kardos böğürdü. "O benim eşim. Onu sevinçle karşılamalı ve korumalıdır. Kendi halkının elinden bu şekilde acı çekmemeliydi."

Rozalia asık suratla başını salladı. "Sana katılıyorum, shinno'm." Bir sandalyeye çöktü ve yüzünü ovuşturdu.

Kardos, Zolt'a "Olayın gerçekleştiği yerle ilgili tam bir rapor istiyorum ve bunu kimin yaptığını bilmek istiyorum," dedi.

"Elbette, Shinno'm. Omega'nızın bize verebileceği herhangi bir bilgi varsa, kim olabileceğini belirlemek için yardımcı olacaktır."

"Bunu biliyorum," diye hırladı Kardos. "Ama travma geçiriyor. Elime geçtiğinde size elimden gelen her türlü bilgiyi sağlayacağım."

Zolt selam verdi ve odadan çıktı.

"Ne kadar travma geçirmiş?" Rozalia ses tonunda endişeyle sordu.

"Hem de çok. Aramızdaki bağ... Burada olduğu için pişmanlık duyuyor," dedi Kardos,

Sesi alçaktı. "Saçları gittiğinden beri kardeşini artık hissedemediğine inanıyor."

Rozalia bir elini onun göğsüne koydu. "Ah, Shaya," diye mırıldandı. Başını sallarken gözleri kapandı ve sonra gözleri Kardos'a kaydı. "Onu görebilir miyim?"

"Hayır."

"Kardos-"

"Hayır Rozalia," diye homurdandı Kardos. Çalışma odasında volta atıyordu, her kasında tedirginlik vardı. "Sen ve Treska onunla benden daha fazla zaman geçirdiniz. var."

Rozalia sakın bir sesle, "Bu benim hatam değil, Shinno'm," dedi.

Kardos ona karanlık bir bakış fırlattı. "Şu anda Alfa'sına ihtiyacı var," dedi. "Ve onu da bulacak."

Ertesi sabah, Shaya'yı düğümüyle uçuşa gönderdikten sonra Kardos onları kulübesinden ayrılmaya hazırladı. Ona her zamanki tuniklerinden birini ve sıcak tutması için kat kat farklı giysiler giydirdi. Shaya hiçbir şey söylemedi ama daha uyanık hale geldi ve güzel yüzünde kaşlarını çatarak onun her hareketini izledi.

Adam eşarplarından birini başının etrafına sarmaya başladığında, kadın ona ters ters baktı.

Kardos onun gözlerinde parlayan ateş karşısında gülümsemekten kendini alamadı ve

Bağın içinde titreşen ısı dalgası. Kızgınlıkla çok güzeldi.

Gülümsemesinden etkilenen Shaya hareketsiz kaldı, yüzünde belirsizlik vardı.

Kardos kumaşı tekrar başının etrafına sarmaya başladı ve bu sefer son derece gergin olmasına rağmen ona izin verdi. Kürkünü giydirdi, Ona Nyek kürklerinin vad-tusk adı verilen ve sadece kar fırtınaları ve tipiler sırasında avlanabilen vahşi bir hayvandan geldiğini açıkladı.

Shaya'yı kollarına aldı ve kulübesinin arka girişine doğru ilerleyerek hem onun hem de kendi botlarını giydi.

Shaya başını onun omzuna gömerek karda ilerledi ve araçlarının bekletildiği alana doğru ilerledi. Tobo'suna yaklaştığında onu yanına yatırdı ve koruyucu örtüyü çekerken merakla ona baktı.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Bu bir seyahat kızağı. Bizim arabalarımıza benziyor ama sadece bir kişi alıyor."

Shaya ona bakarken dudaklarını büzdü. "Ama neden buna sahipsin? Eğer bir araba gibiyse, neden bir şeye ihtiyacın var? Eminim bir araba sizi daha sıcak tutar?"

Kardos kıkırdadı. "Mesele sıcak tutmak değil," dedi. "Hızla ilgili. Bir tobo bir arabadan çok daha hızlı seyahat edebilir çünkü daha hafiftir ve özellikle hız için tasarlanmıştır. Farklı tasarımların hızlarına dayanan popüler yarışmalar vardır. Her adadan, kabilelerinin kazanması umuduyla tobo yapan mükemmel tasarımcılar var.

liderler ve hatta yüksek şefler bile onların tasarımlarına bineceklerdir."

Shaya başını salladı ve etrafta birkaç adım atarak onu inceledi.

Ona garip görünmüş olmalı, tıpkı Topraklarındaki arabaların ona garip görüldüğü gibi. Ancak Adalar'ın güzelliğini gerçekten deneyimlemek için seyahat etmenin tek yolu tobostu.

"Ama nasıl hareket ediyor?" diye sordu sonunda.

Kardos, "Özel bir kızak takımı gerektiriyor," dedi. "Arabaları çeken normal sürüden biraz daha genç ve çok daha zayıflar. Onlar da özel olarak eğitiliyorlar."

Shaya endişeyle ona baktı. "Yani bununla mı seyahat edeceğiz?" "Evet."

Shaya bakışları toboya dönerken parmaklarını birbirine doladı ama başka bir şey söylemedi.

Kardos kulübelere yöneldi ve tobo eğitilmiş sürüsünü çağırdı.

Onlar, kendi eğittiği kardeşlerden oluşan özenle seçilmiş bir gruptu.

Onları koşumlarken, Shaya onlara doğru adım attı. "Hepsi beyaz," diye fısıldadı, yüzünde şaşkınlık vardı.

"Evet, bu sürü yarı kurt yarı van-tusk," dedi Kardos. Başını kaldırıp ona bakan Shaya gülümsedi. "Çok güzeller."

Kardos koşumları tutuyor olmasaydı onu kucağına alıp öpebilirdi. Kız ona gerçek bir gülümseme vermişti ve içindeki bir sızı ona tekrar dokunması gerektiğini söylüyordu.

"Bu çok küçük görünüyor," dedi, diğerleri sakince otururken etrafta koşturan, koşum takımını çeken ve karda kıpırdanan en küçük olanı işaret ederek. "Onun için güvenli olduğundan emin misin?"

"Daha küçük doğdu," Kardos. "Ve bulunduğu yerde fazla ağırlık taşıyor ama o benim gizli silahım. Onun enerjisi diğerlerinin uyanık kalmasını ve daha uzun süre koşabilmesini sağlıyor."

Ufaklık kendi ayaklarına takılıp düşerken Shaya sırtarak güldü ve Kardos onu tekrar kucağına alabilmek için koşum takımını hızlandırdı.

"Neden bu... sadece bir kişiyi taşıyan şey için bir arabadan daha fazla köpek var?" diye sordu bir süre sonra.

Kardos, "tobo bir arabadan daha hafiftir, bu nedenle bazen ağırlık dengesi farklıdır, özellikle de köşeleri dönerken veya yüksek hızlarda seyahat ederken," diye açıkladı. "Arabalar daha ağır ama daha öngörülebilirdir, oysa tobolar tasarıma bağılı olarak değışebilir."

"Bu şeylerden biriyle hiç kaza geçiren oldu mu?" Shaya endişeyle sordu.

Kardos son koşum takımını da düzelitti ve ona doğru ilerleyerek sonunda onu kollarının arasına aldı. "Elbette," dedi usulca, ona gülümseyerek. "Bu onların heyecanının yarısı."

Shaya utangaç bir tavırla gözlerini kaçırdı ve bir nefes aldı.

"Ama burada sana hiçbir şey olmayacak. Bundan emin olacağım."

Hepsi bağlandıktan sonra, kızak köpekleri sakın bir şekilde oturup eğitime başlamayı beklediler; en küçükleri diğerlerini rahatsız etmeye başlamıştı bile. Kardos Shaya'yı koltuğa taşıdı ve sonra kucağına oturttu. O kadar küçüktü ki sanki onun koltuğuydu ve elbette ona tam oturuyordu.

"Hazır mısınız?" dedi, başını kızın yüzünün yan tarafına sokarak.

"Sanırım," dedi kadın, sesinde gerginlik vardı.

"O zaman gidelim." Dizginleri eline aldı sürüye emirler yağdırdı, onlar da hemen canlandılar.

Tobo sorunsuzca ileri atıldı ve hızla hız kazandı. Kısa süre sonra, yüzlerini okşayan esintiyle birlikte beyaz, karlı manzara boyunca koşmaya başladılar. Kardos sürüyü, onları en güzel yollardan birine götürmesi için yönlendirdi.

Nyek Adası'nın genişliğini ve güzelliğini görmenin mümkün olduğu manzaralı rotalar. Hızlarını çabucak ayarladılar ama Shaya için yeterince yavaş seyahat ettiler

Böylece birbirlerinin konuşmalarını duyabileceklerdi. Rüzgâr kürklerini karıştırırken Shaya ona doğru gevşedi.

Shaya ona döndü. "Her zaman midir?" "Ne gibi?"

"Yani... özgür mü?"

Kardos gülümsedi. "Evet."

Sabahı arazide hızla ilerleyerek geçirdiler, sadece köpeklerin dinlenmesi ve donmamış göllerden birinde su içmeleri için durdular. Shaya her zaman dikkatliydi, her şeyi görebilmek için başını sürekli çeviriyordu ve Kardos da onun kaçırmamasını istemediği şeylere dikkat çekiyordu, örneğin jey çiçeğinin parlak ve çeşitli renklerine - içinde bulunulan mevsimde ve sadece çok özel bir yerde açan tek çiçek. Mor görünen bir gölün, Batı Toprakları'nın evi şeklindeki bir tepenin ve alçaktan uçarak belirli bir tepenin her santimetrekaresine sıçmaya hazırlanan ve kabile üyelerinin Mayaros'ta buraya "bok tepesi" adını vermesine neden olan retter-kazın değişen formasyonunun yanından geçtiler. Shaya heyecandan kıkırdıyor ve soluk soluğa kalıyordu; Kardos, Nyek manzarasının güzel görüntülerini seyrederken onun yüzünü görebilmeyi diliyordu.

Sonunda eve döndüklerinde ve Kardos Shaya'yı yatağına yatırdığında, aralarındaki bağda ciddi bir iyileşme olduğuna şüphe yoktu. Çok daha hafifti ve içindeki karanlık soğukluk yumuşamıştı. Öğleden sonrayı yemek yiyerek, uyuyarak ve birbirlerine duydukları ihtiyacı gidererek geçirdiler ve Kardos Shaya'nın derin bir uyku çekmesini sağladı.

Sonraki üç gün boyunca onu adanın her yerine götürdü. Ona en son yapılan tobo yarışmasının parkurlarından birini gösterdi ve bazı binicilerin patikadan kaydığı tüm tehlikeli yerleri işaret etti. Onu savaşın tüm çeşitlerinin öğrenildiği ve uygulandığı geniş eğitim alanına götürdü; kılıç ustalığı, kaya fırlatma, okçuluk ve sadece Nyek'e özgü güç ve çevikliği artıran bir el savaş sanatı olan Tasa Kylesh - başka hiçbir kabile kendi el savaş tekniğini yaratmamış veya kullanmamıştı. Ona sürüsünün neler yapabileceğini gösterirken çeşitli hızlarda seyahat ettiler, örneğin keskin bir köşeyi dönerken elmas şeklinde parlıyor ve onlara bir isim vermek istediğini söylediğinde çok şaşıyor.

Bir sabah köpekler su içerken bacaklarını uzatırken, "Neden?" diye sordu kuşkuyla. "Bireysel isimlere ihtiyaçları yok."

"Ama onlar bireyler," dedi inatla. "Özellikle de bu." Sorunlu olanı işaret etti ve Kardos neredeyse hırlayacaktı

Hayal kırıklığı. Bu küçük köpek onu gördüğünden beri dikkatini çekmişti; ona neden bu kadar aşık olduğunu anlayamıyordu.

"Çağrılabilir gibi görünüyor...." Bir an düşündü, burnunu düşünceli bir şekilde kıvırdı ve Kardos ona ne diyeceğini şaşırdı. Kızın yüzündeki bu ifadeyi daha önce hiç görmemişti ve lanet olsun... kız çok . "Yepa!" dedi sonunda, sırtarak ona döndü. "Ona Yepa adını verdim."

Kardos onu kucağına alıp toboya götürdü ve arkasına sırt üstü yatırdı. "Ona istediğin ismi verebilirsin," dedi boğuk bir sesle, katlarının ve tuniğinin altından uzanıp külotunu yırttı.

"Kardos," diye soluğa etrafına bakındı. "Açık alandayız. Herkes bizi kilometrelerce öteden görebilir!"

"Güzel." Kardos dizlerinin üzerine çökerken kadının giysilerini kabaca topladı ve bacaklarını ayırdı. "O zaman biz meşgulken bize yaklaşmamaları gerektiğini bilirler," diye homurdandı, burnunu kızın iç uyluğuna bastırdı ve amının tatlı kokusuyla daha da sertleştiğini hissetti. "Hem zaten isim vermen gereken on bir köpek daha var, ona konsantre olmanı öneririm."

Tabii ki adam ona ziyafet çekerken böyle bir şey yapamazdı. Tek yapabildiği kıvrınmak, adamın başını kavramak ve Kardos'u memnun edecek şekilde dilinin üzerinde güzelce uçmaktı.

Dördüncü sabah Kardos onları dışarı çıkmak için hazırlamadı. Uyandığında onu memnun etmesine ve sürekli mırıldanmasına rağmen Shaya huzursuzlandı. Aralarındaki bağ hassas bir durumdaydı. Herhangi bir zamanda ne yaptıklarına bağlı olarak dalgalanıyordu, ama nabız ve titreme geri dönmüş olsa da, hala küçülmüştü.

Adam onu kollarına alıp yatağa yatırdığında, kadın sonunda "Bugün dışarı çıkacak mıyız?" diye sordu.

Kardos ona bakmak için başını eğdi. "Sen istiyor musun?"

Shaya onun gözlerini tuttu ve başını salladı

Memnuniyetle, "O zaman gidelim," dedi.

Bu sefer Kardos onu köylere götürdü.

"Şu dağları görüyor musun?" dedi, yolu yarılادıklarında. "Nyek Kabilesi'nin çoğu orada yaşıyor. Kulübelerini dağların içine ve çevresine inşa ederler."

"Dağların içinde mi?" Shaya sordu. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Dağların bazılarında doğal çukurlar ve yarıklar var. en kötü hava koşullarından korur. Bazılarını da biz yarattık."

"Peki ya Orta Adadaki beyaz dağlar... onlar doğal, değil mi?"

Kardos başını salladı. "Evet, bunlar keşif dağları."

Shaya ona bakmak için başını eğdi. "Bu ne anlama geliyor?" "Adalar için çok özeller. Adalıların, adadaki kendileri ve Adalar."

Shaya dudaklarını büzdü. "Nasıl?"

"Bunu söyleyemem. Keşif dağlarının etrafında biraz gizem var."

"Bütün bu Arazi tam bir muamma," diye iç geçirdi Shaya yüzünü ön tarafa dönerken.

Dağların arasındaki vadilere doğru ilerlerken yavaşladı. sürüyü yürüme hızına indirdi. Shaya Nyek halkını görünce gerildi ama adam kolunu onun beline doladı ve onu kendine doğru çekti. Bunlar onun insanlarıydı ve ne olursa olsun onların yanında kendini güvende hissetmeyi öğrenmesi gerekiyordu.

Kabile onları coşkuyla karşılamış, liderleri ve eşi için yiyecek, giysi, mücevher ve özel eşyalar sunmuş. Her zamanki gibi aileler halinde yaklaştılar ve ebeveynlerden sonra her zaman ilk konuşan en küçük çocuk oldu. Bu, bir çocukla konuşurken her seferinde rahatlayan Shaya'ya uygun görünüyordu ve Kardos onun Mayarosça konuşmasından memnundu. Hatta kendisine ulaşmaya çalışan küçük çocuklardan birini kucağına alıp ona bir hediye verdi ve çocuğu kucağına alıp onunla oynamaktan ne kadar mutlu olduğunu, annelik için güçlü Omega içgüdülerine sahip olduğunu açıkça gösteriyordu. Kardos üzerine çöken güçlü sahip olma, arzu ve hükmetme dalgalarıyla savaştı. Shaya'nın hamile kalmasını istiyordu.

Rozalia, onu ısırıktan sonra Haz sırasında bunu engelleyen şeyin bloklarının devam eden varlığı olduğunu tahmin etti, ancak bloklar artık yoktu. Bu, bir dahaki girdiğinde onu kesinlikle hamile bırakacağı anlamına geliyordu. Ve hiç bekleyemezdi.

Köylerde ortaya çıkan tek sorun, birkaç köylünün Kız kardeşler Shaya'ya başı için renkli, iyi yapılmış bir şal hediye ettiler, bu da bazı gözyaşlarına neden oldu ve kabile üyelerinden biri Kardos'u tebrik ettiğinde

duruşmada başarılı oldu. Shaya bundan sonra sessizleşti ve içine kapandı.

Kardos sürüye hızlarını artırmaları talimatını verdi, böylece kabileler insanlar onlara yaklaşmayı bırakacaktı. İki kolunu da Shaya'nın boynuna doladı.

Belini ve başını ona yasladı; içgüdüsel olarak için mırıldandı, ancak kalın kürkleri ile hissedebileceğinden emin değildi.

Onlara diğer köyleri gezdirdi ve kendi kendine yeten merkezler halinde organize olduklarını açıkladı.

"Ne demek istiyorsun?" Shaya başını arkaya doğru eğerek sordu Onu.

"Her köyde çok sayıda kılıç ustası, okçu, yiyecek uzmanlar, terziler, hemşireler ve benzerleri."

"Neden?"

"Böylece çok kötü bir fırtına olursa ya da köylerden biri yıkılır veya mahsur kalırsa, insanların ortak becerileriyle hayatta kalma şansları artacak."

Köyleri gezmeye devam ettiklerinde Shaya bir süre sessiz kaldı ama başını sallayarak onayladı. "Bu akıllıca görünüyor. Bütün kabileler bunu yapıyor mu?"

"Çoğu. Nyek Kabilesi'nden yüksek bir şef tarafından bir süre önce kurulmuş bir şeydi. Kabilelerin çoğunun yararına olduğu kabul edildi, ancak bazıları buna aldırış etmiyor."

Son köye doğru ilerlerken çocuklar arabanın yanında koşuyor, bağırıyor ve el sallıyorlardı. Shaya gülerek onlara el salladı ve onları uğurlamak için köylerinin sınırında durduklarında Kardos'un kucağında döndü, dizlerinin üzerinde yükseldi ve omzunun üzerinden el sallayarak veda etti.

Kardos gözlerini onun gülümsemesinden alamadı ve kız ona bakıp kollarını boynuna doladığında, yuvarlak kışını kavradı ve dudaklarının kendi dudaklarına değmesi için onu kendine doğru çekti. Kız onu öperken aralarındaki bağ dönüp duruyordu ve Kardos kızın bu kadar sıkı sarılmamış olmasını diledi, böylece elini kızın bacaklarının arasına sokabilecekti.

Başının tıraşlı yanlarını okşamadan ve kucağına yanlamasına yerleşmeden önce geri çekildi ve ona garip bir şekilde baktı. Ama önündeki manzarayı seyretmek yerine derin düşüncelere daldı.

"Ne düşünüyorsun?"

Bir an sessiz kaldı. "Pek çok şey." "Anlat bana."

Tereddüt etti. "Gittiğin duruşma...." Kardos kendini tutamadı ama gerildi.

"Benim yüzümden , değil mi?"

Bir an sessiz kaldı. "Beni ısırдыңın içindi, evet."

Gözlerini indirdi, sonra tekrar ona dikti. "Bunu yaptığım için pişman mısın?"

"Hayır!" Şaşkınlık içinde verdiği cevap niyet ettiğinden çok daha güçlü çıktı ve kız irkilerek sıçradı. Kardos dizginleri bir eline aldı ve kızın çenesini kaldırarak gözlerinin onunkilerle buluşmasını sağladı. "Asla," dedi zorlayarak. "Asla pişman olmadım."

Shaya yüzünü eğmeye çalıştı ama adam izin vermedi. "Ben..." Yutkundu. "Çok kızgındın, çok uzun zamandır."

"Pek çok şeye kızgındım," dedi kararlı bir şekilde. "İtaatsiz olman da dahil, beni ısırmamanı hiç istemedim Shaya."

Ona gözlerini kırptırırken nefes alış veriş hızlandı. "Ama ben cezalandırıldıktan sonra bile hâlâ kızgındın."

Kardos kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun?"

Omuzları hafifçe kalktı. "Cezam bittikten sonra günlerce öfkenle bağlarım acıdı," dedi. "Benimle konuşmadın. Ve her gün gidiyorsun ve gece geç saatlere kadar dönmüyorsun."

Kardos'un midesi bulandı. Bağ ona zarar mı vermişti? Kızın çenesini bıraktı ve dizginleri tekrar eline alarak hayal kırıklığı içinde sıkıca kavradı. "Bunların hiçbiri kasıtlı değildi, Shaya. Tek yönlü bir bağ dengesizdir, muhtemelen bu nedenle ağır hissediyordun. Seninle konuşmadım çünkü her gün yapmam gereken şeylere odaklanmıştım ve... Rozalia'dan senin nasıl olduğunu öğreniyordum."

"Öyle miydin?"

"Evet. Onun bahçelerinde mutlu olduğunuzdan emin olmak istedim."

Uzun bir süre sessiz kaldı ve sonra içini çekerek manzaraya doğru baktı. Adanın farklı bir bölümünü kapsayan bir dizi köyden geçerek bir saat daha yolculuk ettiler ama bu sefer durmadılar.

"Kabilenizin bu kadar çok aileden oluştuğunu fark etmemiştim," diye mırıldandı Shaya.

"Kabilenin ne olduğunu sanıyordun?"

Omuz silkti. "Gemide... erkekler ve kadınlar vardı. Ve erkeklerin çoğu savaşçıya benziyordu."

"Topraklarınıza seyahat ettiğimde, her aileden eşleşmemiş kadın ve erkekleri yanıma aldım. Erkeklerin hepsi en az bir dövüş stiline eğitildi ve kadınların da her birinin geliştirmekte oldukları bir becerileri var. Ama kabile

sadece erkekler ve kadınlar. Aile ve birçok ailenin oluşturduğu topluluk bunun merkezinde yer alır. Bu tüm kabileler için aynıdır. Sadece klanlar farklı yaşar."

Shaya esnemesini bastırmaya çalışıp başaramayarak, "Bu ilginç," dedi. "Yani çocuklar eşleşene kadar ebeveynleriyle birlikte mi yaşıyorlar?"

"Evet."

Dönüp ona baktı ve uykulu bir şekilde gözlerini kırıştırdı. "Peki ailen artık bu adada değilse, ailen kim?"

Kardos eğildi ve onu öptü. "Sürü yorulmaya başladı, sen de öyle. Ama sana yarın göstereceğim."

OceanofPDF.com

SEKİZİNCİ BÖLÜM

SHAYA

Shaya, şiddetli bir orgazm onu kavururken nefesini tuttu.

Sırtını kamburlaştırdı ve Kardos'un onu kavrayışına karşı savaştı, ama Kardos onu kaçamayacak kadar sıkı tutuyordu ve zaten bunu gerçekten istemiyordu. Meme ucundaki ağzı her gibi inanılmaz hissettiriyordu ve onu nazikçe emerken bir yandan da kendini onun kalbinin derinliklerine o kadar sert ve vahşi bir şekilde soktuğunda, mutluluk her şeyi tüketiyordu. O sabah ona binmesini sağlamıştı ama yine de ona hükmediyor, kalçalarını, boynunun arkasını, omuzlarını, göğüslerini kavırıyor ve onu istediği şekilde sabitliyor, kalçalarını sikinin üzerinde döndürüyor ve memesini ustalıkla okşuyordu.

Shaya, onu tohumuyla pompalarken göğsüne yığıldı, kalçalarını düğümüne çarparken ve sonunda onu kollarıyla sardı.

Onun terli göğsünde gevşeyerek nefes nefese kaldı ve başladığında yanağını ona daha da bastırdı, mırıltısının derin titreşimlerinin içine işlemesini ve onu yatıştırmasını istiyordu ama uyuyamayacağını biliyordu.

Bu sabah onu ailesiyle tanıştırmaya götürecekti ve Nyek'in ilgisini çekmeden edememişti. Aslında, en azından Nyek'te Güney Adaları ve insanları hakkında bilgi edinmeyi ilginç bulmuştu. Kabile düşündüğünden tamamen farklıydı. Gemide gördüğü insanlar engin becerilerin bir sonucuydu. Buraya gelirken vahşi savaşçılar ve sert kadınlar gibi görünüyorlardı ama evlerinde... normal, sadece bu sert topraklarda hayatta kalmaya çalışan insanlardı. Doğrusu, Nyek halkı onu etkilemişti ve sundukları tüm güzel şeyleri almayı arzuluyordu ama yine de temkinliydi. İnkâr edemese de gezintiler onun ruh halini hafifletmişti.

Kardos'la yaptığı konuşmalar ilginçti. Onun Aralarında olup bitenlere bakış açısı çarpıktı ve olayları onun bakış açısından görmeye çalışmaktan yorulmuştu - oysa o hiç görmemişti

onunkinden hiçbir şey. Ona saçlarının kendisi için ne kadar önemli olduğunu anlattığında, bunu başarabildiğini umuyordu, ama bunu açıkça görebiliyordu. Artık hayatı hem Güney Adaları hem de ısırarak için seçtiği Alfa için bir dizi sorumluluktan ibaretti. Bunun değişmeyeceğinin farkına varmıştı ve bu kabul edilmesi zor bir gerçektir, özellikle de geçmişle -ve kız kardeşiyle- tüm bağlarının koptuğunu görsel olarak hatırlatan saçları artık yokken.

Saldırıya uğradıktan sonraki ilk birkaç gün, derin, soğuk, pençeleyici bir kayıp hissi midesini sürekli döndürdü. Bazen bu his Kardos ağırlığıyla sabitlemişti ya da içindeydi. Şimdi, tobo'da heyecan verici olduğunu inkâr edemeyeceği yeni sesler ve manzaralar deneyimlerken birkaç saatliğine bunu unutabiliyordu, ama bu onu unutturmayacaktı.

O bir Omega sembolüydü. Olabileceği ya da değer verebileceği tek şey de buydu.

Tanıştığı bazı aileler için durumun böyle olmadığını sezmişti ama tapınaktan ilk döndüklerinde hem ona hem de Kardos'a nasıl sırtlarını döndüklerini unutamıyordu, bu yüzden davranışlarındaki değişikliği anlamak zordu. Elbette saçlarını kesen kadın gibi düşünen pek çok kişi vardı.

Yine de Kardos onu giydirdiğinde heyecanı artmaya başladı. Tamamen yetenekli olmasına rağmen kendi başına yapmasına izin vermeyi reddetti.

Kısa süre sonra, rüzgâr yüzüne vururken ve Alfa'sı arkasındayken, tobo'da Nyek manzarası boyunca hızla ilerliyorlardı. Bunun olağanüstü bir deneyim olduğunu inkâr edemezdi. Şaşırtıcı derecede muhteşem manzara boyunca bu kadar hızlı ilerlerken kendini hiç bu kadar özgür hissetmemişti. Gri kayaların tonları, cam gibi göller ve şaşırtıcı renk patlamalarıyla tamamlanan beyaz bir arka planın arasında parıltıyan gümüş rengi, yapraksız ağaçlar ve çalılar, benzersiz bir şekilde nefes kesiciydi.

Kardos'un ailesinin kimler olduğunu görmek için sabırsızlanarak kendini tetikte tutarken, tobo bir nehrin kenarından geçen bir uçurumun yanında yavaşlayarak durdu ve Kardos onu da yanında taşıyarak yavaşça tobo'dan indi.

Dün gördüğü kadarıyla, kabile dün ikisini de gördüğünde ona hayranlık duymuştu. Belli ki onu çok seviyorlardı ve Kardos belli ki evlerini birçok kez ziyaret etmişti çünkü biliyorlardı ilgili şeyler söyledi, geçmişte yediği yemeklerden ya da gençken gördüğü çocuklardan bahsetti. Davranışlarının nasıl bu kadar farklı olduğunu anlayamıyordu.

İkisine de sırtlarını döndüklerini düşünürsek. Kabile onlar hakkında önemli ölçüde kutuplaşmış mı?

Kızak köpeği sürüsü hemen yerleşti, küçük vahşi olanı bile ve düzenli olarak buraya geldikleri belliydi.

Kardos Shaya'yı yere bırakmadı. Onu sadece kaya duvarına doğru taşıdı. Yaklaştıkça içeriden şırl şırl su sesleri gelmeye başladı. Bu uçurumun içinde kimse yaşamıyor muydu acaba?

Kardos, uçurum duvarındaki neredeyse görünmez bir açıklığa dönerek onu şaşırttı ve bir mağaraya açılan yarı karanlık bir geçitte ilerledi.

Bir tarafta bir şelale havuza dökülüyordu ve havuzun önünde büyük bir minder, üzerinde bardak ve fincanların bulunduğu küçük bir masanın yanına yerleştirilmişti.

tabaklar vardı. Kayanın üstündeki bir yarıktan güneş, yukarıdaki bir açıdan doğrudan alana parlıyor, suyu pırıl pırıl yapıyor ve tüm bölgeyi.

"Burada biri mi yaşıyor?" Shaya fısıldadı.

"Evet."

Shaya etrafına dikkatlice bakarak içeride kimsenin olup olmadığını görmeye çalıştı.

ama boş görünüyordu. Kardos ikisini de banktan aşağı indirdi; Shaya ona şaşkınlıkla baktı. "Burada kimseyi göremiyorum?"

"Henüz değil."

Kardos kürklerini çıkarıp katladıktan sonra bankta yanına koyarken Shaya bir an sessiz kaldı. Kardos onun için de aynısını yaptı ve Shaya itiraz edecek olsa da havanın dışarıdakinden çok daha sıcak olduğunu fark etti.

Gözleri sürekli şelaleye takılıyordu; gerçekten de çok güzel bir manzaraydı. Su, ışıқта parıldayan geniş ve pürüzsüz bir su pırıltısı halinde bir kaya çıkıntısının üzerinden nazıkçe akıyor ve havuza düşüyordu. Bir şelalenin olacağını düşündüğü kadar gürültülü değildi.

"Ne zaman gelecekler?" diye tekrar fısıldadı Kardos'a.

Kardos gülümsedi ve gözlerini şelaleye dikti. "Onlar gelene kadar sana bir hikâye anlatayım mı?"

Shaya başını salladı ve bacağının üzerine kıvrılıp onu izledi.

"Buraya yerleşmeden önce bilinen Toprakları boydan boya kat eden üç kişilik bir aile vardı," diye söze başladı. "Yol boyunca pek çok beceri edinmişlerdi - Batı Toprakları'nın kötü şöhretli marangozlarından marangozluk ve ahşap işçiliği, kraliyet ailelerinin iksir ustalarından iksir büyüsü

Batı Topraklarında ve aradaki her şeyde. Harikalar gördüler ve çevrelerindeki insanlardan ve doğadan öğrenebileceklerini öğrendiler.

keşfettikleri ortamlar. Doğayı çok takdir ediyor ve ona saygı duyuyorlardı.

Tıpkı sizin gibi." Ona gülümsedi ve Shaya midesindeki rahatsız edici kıpırtıyı görmezden gelmeye çalıştı. "Seyahat etme aşklarını sürdürebilmek için," diye devam etti, "okyanuslara ve çöllere uyum sağlamayı öğrendiler.

hayatta kalmalarına yardımcı olmak için yerel halkın bilgisi. Bu sayede buraya geldiklerinde doğanın sürprizlerinin çoğundan kurtulabildiler."

"Doğruca Nyek'e mi geldiler?"

Kardos başını salladı. "Önce Nyek'e geldiler, ama aynı zamanda Güney Adaları'na da seyahat ve nasıl olduklarını görmek ve tüm adaların aynı hava koşullarına maruz kalıp kalmadığını görmek için bir süre orada yaşadılar."

"Peki diğer kabileler buna izin verdi mi?"

Kardos, "Bu aile, kabilelerin az olduğu bir dönemde serbestçe seyahat ediyordu," diye açıkladı. "Kabileler zenginliklerine ve nüfuzlarına bağlı olarak ada değiştirirlerdi."

"Adaları değiştirmek mi?" Shaya kaşlarını çatı. "Nasıl?"

"Güney Adalarının haritasını hatırlıyor musun?"

Shaya başını salladı.

"Adalar numaralandırılmıştır, çünkü geçmişte kabileler adadan adaya taşınırlardı. Eğer bir kabile servetinin çoğunu kaybetmişse ya da bir kar fırtınasında halkının çoğu ölmüşse, kendi boyutlarına daha uygun bir adaya taşınırlardı. Örneğin dört numaralı adada fakirleşen bir kabile dokuz numaralı adaya taşınırdı. Kabileler de sık sık birleşir ve ayrılırdı; çok daha akışkandılar."

Shaya gözlerini ona dikti. "Yani bu artık olmuyor mu?"

Kardos başını salladı. "Çok fazla değil. Adalar hakkında daha fazla şey keşfedildikçe kabileler istikrar kazandı ve kendilerini tanımladılar, ancak zaman zaman birleştiler veya klanlara ayrıldılar."

Shaya bir an düşündü. "Ama Nyek halkı aslında dağlarda yaşıyor. Nasıl hareket edebiliyorlar?"

"Nyek Kabilesi en az hareket eden kabile. Bu yüzden topraklarımızda bu kadar kök salmış durumdayız. Servetimizi ve nüfuzumuzu kaybetsek bile yerimizden kımıldamayız; sadece klanlara ayrılırız."

Shaya kaşlarını çatı. "Neden?"

"Çünkü bu ancak ben ölmüş ya da hapsedilmiş olsaydım gerçekleşebilirdi - şu anda liderlik edebilecek başka biri yok."

Shaya'nın kalbini bir soğukluk kapladı. "Neden ölmek isteyesin ki?"

"Her an her şey olabilir." Kardos'un içinde bir şiddet büyüdü.

bakışlarını ona çevirdi. "Sana kim saldırdıysa onu öldüreceğim. Yüksek şefin kendisi bile olsa umurumda değil; sana saldıran herkes, kim olduklarını öğrendiğimde yok olacak. Buna söz veriyorum." Şelaleye geri dönerken çenesi sıkıştı. "Ondan sonra bana ne olacağını bilmiyorum."

Mağarayı kasvetli bir sessizlik doldurdu ve Shaya Kardos ölürse ne olacağını dehşetiyle mücadele etti. Artık ona bağlı olduğu için bu durum onu kesinlikle etkileyecekti. Etrafta olmasaydı halkı ona nasıl davranırdı?

"Shaya," dedi Kardos yumuşak bir sesle. "Endişelenmene gerek yok."

Başını kaldırıp adamın kendisine baktığını gördü. "Az önce her şeyin olabileceğini söyledin-"

"Evet, ama sana göz olunacak. Zaten işler genellikle benim istediğim gibi gelişir." Eli bacağından yukarı kayarken onu öptü ve Midesine arzu dolu karıncalanmalar indi. Sesi gür ve derin olana kadar alçaldı ve gözleri karardı. "Ve bil bakalım ben ne istiyorum?"

Shaya onun kokusunu derin derin içine çekerken karnı şişti ve kayganlığı sıcak bir karıncalanmayla birleşti. Kaç kez çiftleşmiş olurlarsa olsunlar, o onun üzerinde hep böyle bir etki bırakırdı. "Ailen burada olabilir," fısıldadı. "Bana hikayeyi anlatmayı bitirmedin."

Kardos onun dudaklarına sırttı ve sonra geri çekildi, ama elini onun kalçasının iç kısmında tutmaya devam etti. "Aile tüm adalarda vakit geçirdikten sonra güzelliği nedeniyle merkez adaya yerleşmeye karar vermiş. Bir ev inşa ettiler ve bir süre mutlu oldular ama sonra bir kar fırtınası çıktı."

Shaya düşünceli bir ifadeyle, "Yüksek şef kar fırtınalarından bahsetti," dedi. "Görünüşe göre gerçekten çok kötüler."

"Öyle," diye onayladı Kardos. "Kar fırtınaları beşinci seviyeden onuncu seviyeye kadar derecelendirilir ve sekiz ile on arasındaki her şey son derece tehlikeli."

"Neye benziyorlar?" Shaya merakla sordu. "Yağmur fırtınaları gibi ama karlı mı?"

Kardos başını salladı. "Başka hiçbir diyarda göremeyeceğin türden bir şey," diye açıkladı sesi alçalarak. "Kar ve rüzgarın çok şiddetli ve vahşi olduğu bir kar fırtınası gibi, ama yağan kar miktarı iki katından fazla. Sanki hava tamamen karla dolmuş gibi."

karla kaplıdır ve herhangi bir hızda görmeyi ya da hareket etmeyi zorlaştırır. Bunun da ötesinde, Adalar'ın her yerinde spiral rüzgar tünelleri oluşur ve yollarına çıkan her şeyi yok eder. İçlerinde pürüzlü beyaz ateş cıvataları vardır, bu yüzden yakınlarda canlı olan her şey anında ölür. Ve tüneller yüz metre ötedeki nesneleri de içine çekebiliyor, yani kimse için güvenli değil."

Shaya sessizdi. Kulağa korkunç geliyordu.

"Kar fırtınası ortaya çıktığında aile neyle karşılaşacağını bilmiyordu. Buna karşı korunmak için ellerinden geleni yaptılar ama çocukları öldü." Shaya sarsıldı. "Bir çocuk mu vardı?"

"Evet. Üç kişilik bir aileydi."

"Ama içlerinden birinin çocuk olduğunu bilmiyordum!" diye haykırdı.

"Bu bir fark yaratır mı?" Kardos sordu. "Onlar bir aileydi, bir birlikti; birlikte bir şeyler öğrendiler ve tüm zamanlarını birlikte geçirdiler."

"Ama belki de çocukları başka bir yere yerleşmeleri gerekirdi?" Shaya önerdi. "Belki de çocuk için daha güvenli olurdu?"

Kardos başını salladı. "Saygı duydukları yaşam tarzı bu değil. Onlar ailenin bir arada olması ve her şeyi birlikte yaşaması gerektiğine inanırlar, iyisiyle kötüsüyle. Çocuk onlar seyahat ederken doğdu ve çocukları onlara daha da fazla deneyim kazandırdı; ona sahip olduklarına asla pişman olmadılar."

"Bir kız mıydı?" Shaya göğsüne derin bir hüznün çökerek sordu. Kardos başını salladı. "Cesedini bulmayı ve gömmeyi başardılar, Ancak genellikle kar fırtınalarında birçoğu bulunamaz."

"Sonra ne oldu, nasıl oldu da burada kaldılar?" Shaya neredeyse bilmemeyi dileyerek sordu ama bilmek zorundaydı.

"Yas tuttuktan sonra," dedi Kardos, "sadece kendileri için değil, burada yaşayan diğer insanlar için de hava durumunu ve hayatta kalmanın yollarını araştırdılar. Seyahatlerinden öğrendikleri becerilerin yardımıyla büyük gelişmeler kaydettiler. Ama tabii ki kızlarını asla geri alamadılar."

"Bu çok üzücü," diye mırıldandı Shaya.

"Belki de," dedi Kardos. "Ama çocuklarının ölümü olmasaydı, Güney Adalarını asla gibi etkileyemezlerdi ve onların bilgisi sayesinde Güney Adalı nesiller buradaki koşullar."

"Nesiller mi?" Shaya kafası karışmış bir halde sordu. "Nesillere nasıl ilham verebilirler ki?"

"Çiftin erkeği Azethos adında bir Alfa, kadını ise bir Omega Shraila . Onlar Az Eshra."

Shaya keskin bir nefes aldı. "Az Eshra?" Söyleyecek başka bir şey bulmakta zorlandı. "Ama düşündüm ki, düşündüm ki..."

"Onların ruh olduğunu mu sanıyordun? Tanrılar mı?"

Shaya omuzlarını kaldırdı. "Treska onlar için Ortak Dilde bir kelime ama her yerde olduklarını söyledi."

"Gerçekten de öyle," dedi Kardos. "Onlar her yerdeler çünkü biz onları her yerde onurlandırıyoruz. Omega kızlarının kaybını ve burada kalmak için ne kadar güçlü olduklarını onurlandırıyoruz. O zamanlar burada yaşayan insanlar için Ada'yı daha güvenli hale getirmek amacıyla Ada'nın sırlarını ortaya çıkarmak için." Bakışlarını onunkilere kilitledi. "Yaptığımız her şeyde ve her nefes alışımızda, hasat yaptığımızda ya da başka bir fırtınadan kurtulduğumuzda onları hissediyoruz. Tıpkı kız kardeşinin onu onurlandırmak için seçtiğin her yerde olduğu gibi, sadece saçlarıyla değil. Ama her şeyinle; gücünle, uyum sağlama ve hayatta kalma yeteneğinle."

Konunun aniden değişmesi Shaya'nın içini ısıttı. Bir an ne diyeceğini bilemedi ama sonra beyni kendini topladı. "O şeylerin hiçbiri bende yok."

"Hayır mı?" Kardos bir kaşını kaldırarak, "Hayır," dedi. "Birinin sevdiği birini kurtarmak için bilinmeyen bir halkla, bilinmeyen bir yere seyahat etmeyi kabul etmesinin bir güç göstergesi olduğunu düşünmüyor musun? Sırf cezalara maruz kaldığınız için başarılarınızın tanınmadığını mı düşünüyorsunuz? Planladığınız bir zamanda burada olduğunuz için, bunun buraya ait olmadığın anlamına mı geliyor?"

Shaya cevap vermek için ağzını açtı ama kelimeleri bulamadı.

"Bu niteliklere sahip olduğunuzu düşünmeyebilirsiniz ama sizi temin ederim ki sahipsiniz. Bu sayede senden mükemmel bir şef olacağını biliyorum."

Shaya derin bir nefes aldı, bunları ona söyleyenin Kardos olduğuna inanamıyordu. Gözlerini Kardosun gözlerine kaldırdı. "Ama seni ısırdığımda çok kızmıştın. Sadece bağda değil, yatak odanı da mahvettin."

Kardos'un çenesi sıkıştı ve uzun bir süre gözlerini ondan kaçırdı. "O gün yüksek şef olmaya o kadar yaklaştım ki... tekrar elimden kayıp gitmesi beni hayal kırıklığına uğrattı. Seni korkutmak istememiştim Shaya."

Shaya nefesini verdi ve bunu yaparken hissettiği stres, endişe ve umutsuzluğun bir kısmı vücudunu terk etti. "Koltuğa oturmanın senin için önemli olduğunu biliyorum ama-"

"Öyle mi?" Kardos sert bir sesle söyledi. "Bana nedenini söyle."

Shaya tökezleyerek konuşmaya başladı ve ne söylemek üzere olduğunu fark etti

Rozalia'nın ona söylediklerini ifşa etti. Çabucak çenesini kapadı ve dikkatlice düşündü, önyargıyı Rozalia'dan duymuş gibi değildi.

"Diğer shinnolar... Senin tahtın için uygun olmadığını düşünüyorlar çünkü... rengin. Önyargıları olduğunu biliyorum."

"Bunun koltuğu neden istediğimle hiçbir ilgisi yok," diye Kardos.

"Bu onun önemli bir unsuru ve eğer onu elde edersem, hiç şüphe yok ki tüm Adalar'daki görüşler. Ancak benim için en önemli şey bu değil."

Shaya onun konuşma tarzında bir tuhaflık sezerek doğruldu ve saçları kesildiğinden beri ilk kez bağında bir şey çiçek açtı. "O zaman nedir? Neden bu kadar çok istiyorsun?"

Kardos uzun bir süre sessiz kaldı. "Annemi hatırlamıyorum. Öldüğünde onu onurlandırmak aklıma gelmedi."

"Nasıl olur?"

Kardos, "O yaşta sevdiğimiz insanları onurlandırmayı öğrenmemiştim," dedi. "Babam onu sık sık onurlandırır ve o kadar perişandı ki benimle nadiren konuşurdu. Onunla birlikte ben de annemi onurlandırmalıyım."

"Ama şimdi onu , değil mi?" Shaya sordu.

"Evet, ama şimdi onu zar zor hatırlıyorum," dedi Kardos, sesi her türlü duygudan yoksundu. "Hayatımda gördüğüm en beyaz sarı saçlara sahip olduğunu ve çok güzel olduğunu biliyorum ama onu hatırlayamıyorum."

"O öldüğünde sen kaç yaşındaydın?"

"Dört."

"Dört yaşındaki her çocuk annesini yaşta hatırlamaz," dedi yumuşak bir sesle. "Bu, onu onurlandırsaydın hatırlayacağın anlamına gelmez."

"Saçlarınla onu her onurlandırdığında kız kardeşini mi hayal ediyorsun?" Kardos sordu.

Shaya cevap vermedi çünkü Kyus haklıydı. Saçına her bakım Kyus'u hatırlamadan edemiyordu; Shaya'ya bakarken duruşunu ve söylediği şeyleri... Shaya birdenbire birini onurlandırmanın yas tutanlar için ne kadar önemli olabileceğini fark etti. Düşünerek geçirdikleri zaman boyunca daha uzun süre hayatta kalıyorlardı.

Onlar. Kardos'un annesi karışmıştı. "Anlıyorum," dedi, sesi kısıktı. "Yani yüksek şefin kalabalığının onu onurlandırmasını mı istiyorsun?"

"Olması gereken zamanda reis olamadı," dedi Kardos, ses tonunda bir burukluk vardı. "Babam yüksek şef olduğunda, bu onun hakkıydı, ancak Adalar'daki bazı yüksek sesler onun özellikleri nedeniyle uygun değildi. Bu yüzden babamın ikisinin de elde etmesi için çok çalıştığı, hakkı olan yeri alamadı." Kardos'un çenesi konuşurken sertti ve devam ederken parmakları Shaya'nın kalçasına gömüldü. "Kazanmak için en uzun süre boyunca ondan uzakta günler ve geceler geçirdi ve kazandığında da yine ondan uzakta zaman geçirmek zorunda kaldı çünkü o Nyek'te kalırken kendisi Merkez Ada'ya taşındı. Herhangi bir adaya iltimas göstermesine izin verilmiyor, bu yüzden Onunla birlikte yaşamasına izin verilmeyen bir kadınla eşleştirilmesi bir çatışma konusu haline geldi. Diğer kabile liderlerinden bazıları, özellikle de seçim yılında onunla birlikte olanlar, kar fırtınalarına dayanabilecek ve Güney Adalarını olması gerektiği gibi denetlemek için onunla birlikte olabilecek yeni bir eşe sahip olması gerektiğinden şikayet ettiler."

"İlişkilerine müdahale etmeleri korkunç bir şey." Shaya dehşete düşmüş bir halde şöyle dedi. "Ve annenle baban birbirine bağlıydı, bu nasıl mümkün olabilir?"

Kardos, "Biriyle eşleşmek illa ki onunla bağ kurduğunuz anlamına gelmez," diye açıkladı. "Pek çok eşleşme iki kabilenin ittifak yapmasının kolaylığı sayesinde gerçekleşir, ancak Alfa'nın Beta'yı ısırması gerekmez. İsterse yapabilir ama bu bir zorunluluk değildir ve yapsa bile bu sadece tek yönlü bir bağ olabilir."

"Yani baban anneni ısırmadı mı? Onu sevmesine rağmen mi?" "Ona izin vermedi çünkü kendisine karşı önyargıları biliyordu. Annem potansiyelini engelleyebileceğini biliyordu, bu yüzden buna izin vermedi." Kardos çenesini sıkarken gözlerini indirdi. "Ve bunun şimdi pişmanlık duyduğu bir şey olduğunu biliyorum."

Shaya başını sallayarak şelaleye baktı. "Evet, çünkü diğer kabile Eğer tek yönlü de olsa bağlanmış olsalardı liderler tartışmaya girmezdi. Eşini başka biriyle değiştirmek o kadar kolay olmazdı. başka."

"Aynen öyle," dedi Kardos.

"Peki ne oldu?"

"Tartışmalar ederken bir kar fırtınasında öldü. Babam önerdikleri şeye karşı onlarla tartışmaya çalışıyordu. Ama ben

Onun fikrinin ne olduğunu gerçekten biliyordum, çok küçüktüm. Bu konuyu ancak Rozalia bana anlattığında, yani ben büyüdüğümde duydum."

"Yani onun sahip olması gereken yeri onurlandırmak için koltuğu almak mı istiyorsun?"

Kardos gözlerini şelaleye dikti. "Eşinin oturması gerekirdi." Shaya'ya baktı. "Bu Adalar'daki önyargıları azaltan o olmalıydı."

"Baban yıkılmış olmalı," diye mırıldandı Shaya.

Kardos'un çenesi sıkıştı. "Benimle bu konu hakkında hiç konuşmadı. Yüksek şef olduğunda, oğlu olarak hiçbir avantaja sahip olamadım."

Shaya derin bir nefes aldı. Güney Adaları tahmin ettiğinden çok daha karmaşıktı. "Yani Az Eshra senin ailen mi?" diye sordu çekingen bir tavırla. "Buraya... onları ziyaret etmeye mi geldin?"

Kardos ona gülümsedi. "Buraya onları ziyarete geliyorum, yani benim için onlar burada yaşıyor. Ama onlar benim ailem değil."

"Oh," dedi Shaya kaşlarını çatarak.

Kardos dik başlarının üzerindeki bir şeye bakarak, "Ailem gelmek üzere," dedi.

Kardos onu kucağına oturtup sırtını göğsüne yasladığında Shaya uyandı ve sinirleri midesine hücum etti; ikisi de yüzlerini öne dönmüş, doğrudan pürüzsüz şelaleye bakıyorlardı.

Shaya birden mağaranın çok sıcak olduğunu, Kardos'un onu sadece tuniğini giyene kadar soyduğunu fark etti. "Üstüme bir şeyler Biraz daha kat kat giyin," diye fısıldadı.

Kardos başını salladı ve tekrar başlarının üzerine baktı. "Hayır. Sadece karşıya bakmaya devam edin."

Shaya şelaleyi izlemeye devam etti ve güneş değişip başlarının üzerindeki yeni kayaların arasından süzülürken, suyun parlaklığına belli bir açıyla vurdu. , kendisinin ve Kardos'un akan suda sallanan ışıklı bir yansıması belirdi.

"İşte," diye gürledi Kardos usulca onun kulağına. "İşte benim ailem. Sen ve ben."

Shaya şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı ve boğazında bir yumru oluştu.

"Sen beni ısırmadan önce, sadece bendim." Yansımalarının arasından onun başını eğip kendisine baktığını gördü ve işte yine o bakış... Haz sırasında yüzünde gördüğü o bakış. Gözleri yaşarırken burnu sızladı.

"Tek kişilik bir aile olmaya alışmıştım," diye devam etti. "Gençken çok az arkadaşım vardı. Buraya, kendi tapınağıma geldim ve

Az Eshra'nın varlığı. Bana doğru yolda olduğumu gösterdiler. Kendimi kanıtladıkça Nyek Kabilesi'nin ailelerinin bir parçası oldum ve bunu seviyorum ama yine de burada evimde olduğumu hissediyorum." Dudaklarıyla kulağını okşamak için eğildi. "Ve kendime bir eşim olduğunda onu buraya getireceğimi ve burada ısıracığımı söyledim."

Shaya konuşamıyordu. Boğazı kapanmıştı ve yutkundukça ağrıyordu.

"Ama olanlar daha iyiydi, Shaya. Beni ısırdın ve ben de seni ısırma dürtüsüne kapıldığımda, ana tapınaktaydık. Az Eshra'yı daha iyi onurlandıramazdım."

"Yani başka biriyle çiftleşme planlarını bozmadım mı?" Shaya kendini sormaya zorladı. "Hayal kırıklığına uğramadın değil mi-"

Kardos yumuşak bir hırıltıyla onun sözünü kesti. "Bize bak, Shaya."

Yansımalarında büyüleyici bir şey vardı. Adam çok büyük, vahşi ve iriydi, onu çevreliyordu ama onda daha derin bir şey vardı. Gözlerinde bakışlarını ayıramadığı bir şey.

"Biz zıt kutuplarız. Sen Omega'sın, ben Alfa. Sen karanlıksın, ben aydınlık. Sen mükemmelsin. Ben... kusurluyum. Neden hayal kırıklığına uğrayayım ki?"

Shaya ona bakmak için iki büklüm oldu. "Kusurlu olduğunu mu düşünüyorsun?" Kardos onun bakışlarını tuttu. "Pek çok yeteneğim, becerim ve kabiliyetim var,

Shaya. Ama halkımın standartlarına göre hâlâ kusurluyum. Her zaman da öyle olacağım, bunu kabullenmeye başladım." Adam kadının beline doladığı koluna baktı ve kadın da onun bakışlarını takip etti. Kızın küçük kolu adamın büyük kolunun üzerinde duruyordu; elaya karşı fildişi. "Ama sen tüm standartlara göre mükemmelsin küçük kuş. Ve sen benimsin."

Shaya dizlerinin üzerine çökmek için çabaladı, ona doğru döndü ve kollarını boynuna doladı, kalbi neredeyse onun için patlayacaktı. Söyleyebileceği hiçbir kelime yoktu çünkü boğazı hıçkırıkların gelme tehdidiyle ağrıyordu. Bunun yerine dudaklarını onunkilere bastırdı ve ona kendisinin de onun olduğunu söyleyen bir öpücükle onu yakaladı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

KARDOS

"Artık nasıl kazanabileceğini göremiyorum, shinno'm." Zolt bu sözleri sanki söylemekten neredeyse korkuyormuş gibi yumuşak bir sesle söyledi.

Kardos, Shaya ile vakit geçirdiği son birkaç hafta boyunca diğer shinnoların yaptığı tüm aktivitelerin listelendiği kağıtlara baktı.

Diğer shinnolar ve kabileler, Seçim Yılı yoğunlaştırılıp yeniden başlatıldığından beri başarılarını artırmak için çaba sarf ediyorlardı ama Kardos endişelenmemişti. Sorunu nasıl çözeceğine dair fikirleri zaten vardı. Adalar'ın yaklaşan kar fırtınalarına hazırlanırken karşılaşacakları sorunları, duruşmada önermeden önce. Ancak Shaya saldırıya uğradığında, onunla ilgilenmek için fikirlerini uygulamayı bıraktı. Bu gerekliydi ama bir bedeli vardı.

"Gördüğünüz gibi, Rhaad şu anda en çok Shinno'ya sahip. Başarılar," dedi Zolt, kâğıdı göstererek. "Çoktan koyduğu bazı fikirleri vardı. Diğer shinnolar ona yetişmeye çalışıyor ama sadece iki hafta kaldı, kimsenin ona yetişmesinin mümkün olup olmadığını bilmiyorum."

Kardos yumruklarını sıkarak bir hırıltı çıkardı ve masadan uzaklaşarak çalışma odasının diğer tarafına doğru volta atmaya başladı. "Rhaad bir sonraki yüksek şef olmak için uygun değil," diye ısırdı. "Adam sinsî, el altından iş çeviren ve düzenbaz biri. En azından Gergo ve Sethol fikirlerini açıkça söyler ve düşüncelerinin açıkça bilinmesine izin verir. Rhaad ise hesaplıyor ve manipüle ediyor. Mecbur kalana kadar bana karşı adım bile atmadı; Gergo ve Sethol'un liderlik etmesine izin verdi."

Zolt başını salladı. "Sana katılıyorum, shinno'm, ama kazanmasının nasıl önlenebileceğini göremiyorum. Yüksek şef tarafından şart koşulan her alanda önemli ilerlemeler kaydetti."

"Nasıl olduğunu öğren." Kardos Zolt'la yüzleşmek için döndü, bakışları ölümcüldü. "Obari Kabilesi diğer iki kabile kadar kaynağa sahip değil. Nasıl olduğunu öğren."

Böylesine önemli bir ilerleme kaydetmeyi başarıyor."

Zolt'un yüzünü endişeli bir ifade kapladı. "Eğer müdahale edersem, bu bizi tamamen diskalifiye edebilir," diye belirtti. "Bu riski almak istiyor musun?"

Kardos alçak sesle ve uzun uzun homurdandı. Yüksek şefin ya da halkının gözünde el altından iş çeviriyor gibi görünemezdi. Yükselişiyle ilgili her şey kurallara uygun olmalıydı. "Git, düşünmeme izin ver," diye mırıldandı Zolt'a.

Zolt oradan ayrılırken ateş düşürücünün bulunduğu dolaba yöneldi, ama ona uzanırken içmemeye karar verdi. Şimdi kazanmanın bir yolunu bulmak için zihninin açık olması gerekiyordu. Seçim Yılı'nı kazanmadan yüksek şefliğe yükselmeye izin veren çok özel koşullar vardı ama o bu seçeneklere hiç bakmamıştı çünkü her zaman kazanacağından emindi.

Zamanın kendisinden kaçmasına izin vermiş olması onu şoke etti. Koltuk her zaman aklının bir köşesindeydi ama Shaya'nın yanındayken sanki arka planda kalıyordu. Bu daha önce hiç olmamıştı. İşte Eşiyle vakit geçirmenin farklı bir yanı vardı... Daha önce hiç düşünmediği için bu duyguyu tam olarak tanımlayamıyordu ama son derece özeldi.

Shaya büyük ölçüde iyileşmişti, ancak son derece kendine güveniyordu. saçlarının eksikliğinin bilincindeydi. Saçlarını düzeltmiş ve şekillendirmişti ve her zamanki gibi bakım yapmaya ve sarmaya devam ediyordu. Hâlâ muhteşem görünüyordu ve bunu ona her gün söylüyordu. Kızak köpeklerini ziyaret etmeye, onları beslemeye ve mizaçlarının yeteneklerini nasıl geliştirdiğini anlatan köpek kulübesi sahibiyle birlikte davranışları hakkında bilgi edinmeye başlamıştı. Daha sonra anladıkları komutları öğrenmek ve onları tımar etmek istedi.

Kardos bunda ne gibi bir entrika olduğunu anlayamamıştı -Shaya'nın hayvanlarla ilgileneneğini hiç düşünmemişti- ama kızak köpeklerinin bir özgürlük hissi verdiğini hemen fark etti; Shaya'nın takdir edebileceği bir semboldü.

Kardos derin düşünceler içinde çalışma volta atıyor, önümüzdeki iki hafta içinde kaydettiği ilerlemeyi bir şekilde artırmanın ve yine de kazanmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordu. Bu süre içinde geçici bir doğum merkezi inşa etmek ya da kabilesini bilinen Topraklar'a göndererek iksircilerin ihtiyacı vardı ama kızak köpeklerinin zamana, ilgiye ve bakıma ihtiyacı vardı. Bu sorunu çözenin yollarını ya da çözümlerini iki yıl içinde bulmak mümkün değildi.

Haftalar. Üç alandan ikisinde ilerleme kaydetmesi iyiydi ama yine de Rhaad'ı yeneceği garanti değildi; hataya yer yoktu.

Çaresizlik içinde bir kez daha geleneksel Adaların parşömenleri. Hakiki yüksek şef olduğunu bilen bir shinno için Seçim Yılı'nı atlamanın bir yolu olmalıydı. Orada Tarihte "doğru kişi" çok genç veya çok yaşlı olduğunda Seçim Yılı'nın düştüğü zamanlar olmuştur ve her zaman yüksek şeflik koltuğunun her zaman doğru adaya gitmesini sağlayan bir şeyler ortaya çıkmıştır.

Öğleden sonrasını parşömenleri inceleyerek ve analiz ederek geçirdi ve nihayet gökyüzü kararmaya başladığında bir çözüm buldu. Bu yöntem, diğer shinnolar ne yaparsa yapsın ona koltuğu garanti edecekti ama kesinlikle rahatsızlığa neden olacaktı... ve sadece onun için değil.

Belgeleri bir kenara bıraktı ve Shaya'nın uyuduğu yatak odasına doğru ilerledi. Odalarını kendi zevkine göre dekore etmeye başlamıştı ve bir sonraki projesinin tüm kulübeyi dekore etmek olduğuna karar vermişti. Henüz at arabasıyla seyahat etmeye geri dönmemişti ama Shaya'nın alışmaya başladığına dair cesaret verici işaretler görmeye başlamıştı. Daha o günün erken saatlerinde kendi iksirlerini formüle etmek için "karıştırma masası" denen bir şey istemişti. Ayrıca ona kendi bitkilerini yetiştirebileceği bir bahçe sözü de vermişti ve Shaya'nın sırtışı o kadar parlaktı ki, hemen o dudakları ona takmak zorunda kalmıştı.

Yatağa yaklaştığında onu kıvrılmış, yastığa sarılmış ve burnunu yastığa bastırmış bir halde gördü. Yastıklarla çevrili çok tatlı ve sevimli görünüyordu, ama içinde gerçek bir güç vardı - keşfettiği yöntemi kullanabileceğini bilmesinin tek nedeni buydu.

Yatağa onun yanına kaydı ve onu göğsüne çekti, muhteşem kokusunun tadını çıkardı ve gözlerini açmasına bile gerek kalmadan her zamanki pozisyonuna yerleşmesini sevdi. Üzerine sessiz bir huzur çöktü ve aniden bunun onunla okyanusu seyrederek vakit geçirdiği zamanlara, Az Eshra'nın hissine benzediğini fark etti. Birlikte olduklarında basitçe gerçekleşen bir şey vardı; bu olmalıydı Çünkü onlar gerçek eşlerdi.

Bunun farkına varması, ne yapması gerektiği konusunda zihnini rahatlatmıştı. Onlar birbirlerine aitti, bunu hiçbir şey değiştiremezdi. İlişkileri gelişmiş ve güçlenmişti; onun bu seçimi anlayacağından emindi.

Eğer koltuğa oturacaksa, bunun tek yolu buydu.

OceanofPDF.com

ONUNCU BÖLÜM

SHAYA

Shaya vagonda bankın kenarına oturmuş, zihni dönüp duruyordu. Olanlarla ilgili yanlış bir şeyler hissediyordu ama her şeyin yolunda gideceğine dair kendini rahatlatmaya çalıştı.

Kardos onu tobo'suyla Nyek limanına götürmüş ve öpmüştü, bir yerde olması gerektiğini ve kabile üyesinin yolun geri kalanında onu götüreceğini söylemişti ama gözlerindeki bakış... bu ona pek iyi gelmemişti. Aralarındaki bağ da tuhaftı. Onun özel tapınağında birlikte geçirdikleri zamandan beri, aralarındaki bağ gerçekten gelişmişti. Göğsünde bir canavara dönüşmüştü; sinirlendiğinde kabarıyor, memnun olduğunda ise sessizce dalgalanıyordu. Shaya bu duygunun hoşuna gittiğini fark etti ve Kardos'un her zaman kendisine bu kadar yakın olması fikrini sevdi. Ama doğru şimdi, daha önce hissetmediği bir dalgalanma vardı.

Onu sorgulamaya çalıştı ama o sadece güçlü olduğunu bildiğini ve bu yere onsuz gitmesinin sorun olmayacağını söyledi.

"Ama neden bana nerede olduğunu söyleyemiyorsun?" diye sordu adam onu tekneye götürürken.

"Yapamam."

Adam ayrıntı vermeyince kız ona bir bakış fırlattı ama adam onu öpmek için çekti. "Yakında görüşeceğiz," diye mırıldandı.

Kadın da onu öptü ve kolları ona sarılırken iç çekti.

"Gitmeden önce," dedi Kardos ondan uzaklaşarak. "Sana kimin saldırdığına dair bir şey hatırlıyorsan söyle bana. Herhangi bir şey, Shaya."

Shaya nefes verdi ve başını salladı. Ona o kadından bahsedemezdi. En azından şimdilik. "Sadece iki kişi. Biri erkekti ve ikincisi, kesimi yapan kişi bir kadındı."

Kardos hayal kırıklığı içinde nefes verdi. "Hizmetçinizden şüphelenirim. Hapsedilmesinden dolayı sizi suçlayabilir. Ama böyle bir şeyi ayarlayabilecek kimseye erişimi yok."

Shaya ondan uzaklaşarak başladı. "Kim? Treska'dan mı bahsediyorsun?"

"Evet, vatana ihanetten hapsedildi. Onu dostunuz olarak gördüğünüzü biliyorum ama şimdi iki kez itaatsizlik gösterdi."

"Nasıl?" diye sordu. "O tanıdığım en itaatkar insan!"

"Kulübeye geldi ve ben fırsat bulamadan sana geleceğinden bahsetti," diye hırladı Kardos. "Seni bana karşı kıskırtmaya çalıştı ve-"

"Hayır," diye ağzından Shaya. "O Treska değildi!"

Kardos kaşlarını çatı. "Kimdi o zaman?"

Shaya uzun bir süre dudaklarını birbirine bastırdı. Ona Kardos'tan bahseden kadından ne kadar nefret etse de, birinin ölümüne ya da hapsedilmesine neden olmak ona göre değildi - bu topraklar çok zordu. Düşünmek için daha fazla zamana ihtiyacı vardı; Adalar'da daha rahat hissetmek için,

Çünkü ilk kez burada bir yaşam olasılığını görebiliyordu. "Treska değildi."

"Kimdi o, Shaya?" Kardos hırladı. "Seninle konuşma görevini kimin üstlendiğini bilmem gerek. Ben sadece hizmetçinizin sizi görmesi emir verdim. Başka kimse değil."

"O zaman bir kadın olduğunu biliyorsun," dedi Shaya ona. "Ve birinin geldiğini biliyorsun. Ve artık Treska olmadığını biliyorsun, gerçek kişiyi bulabilirsin." Yanağını okşamak için bir elini kaldırdı. "Lütfen benim arkadaş mı?"

Kız ona dokunur dokunmaz öfkesi yatıştı ve bir süre sonra homurdanarak kabul etti. Onu kollarının arasına alarak uzun ve sert bir şekilde öptü ve kız onun tadına bakarak inledi. Sonra arabaya binmesine yardım etti ve güvende olacağına dair güvence verdi.

Arabaya binmek sandığı kadar zor olmadı ve araba yavaşlayıp durmadan önce düşüncelerinde kaybolmayı başardı. Kalın karın içine adımını attığında, önündeki manzara karşısında ağzı açık kaldı. Keşif dağları. Yakından daha da güzel görünüyordu, beyaz kayaları güneş ışığında parılıyordu.

Muhafız, arabanın kapısına uzun ince bir ip , "Kürklerinizi bırakın," diye talimat verdi.

Shaya tereddüt etti ve sonra yavaşça kürklerini çıkarıp içine yerleştirdi.

Muhafız dağlara doğru yumruğundaki ipi gevşeterek onu takip etmesini işaret etti.

Onu kayanın en solunda, birkaç adım gidene kadar görmediği bir girişe götürdü ve mağaramsı bir koridora girdi. Shaya onun uzun adımlarına ayak uydurabilmek için neredeyse koşmak zorunda kaldı.

Yürürken, dağın içindeki duvarların da tamamen beyaz ve muazzam derecede parlak olduğunu fark etti. Elini uzatıp duvarlara dokunmak, gerçekten de duvarların bembeyaz ve parlak olup olmadığını görmek için kendini zor tuttu.

Kar. Bu ne kadar şaşırtıcı ? Muhtemelen çok düşük bir ihtimaldi - daha önce böyle bir şeyi hiç duymamıştı bile, ama harika bir fenomen olurdu. muhafıza odaklanmaya devam etti, kaybolmamak için ona ayak uydurmak istiyordu.

Çok sayıda koridor boyunca ilerlediler, o kadar sağa sola döndüler ki Shaya saymayı unuttu ve ilerledikleri her koridordan birçok koridor ayrıldı.

Sonunda muhafız Kardos'un tapınağına benzer büyüklükte bir mağaraya girdi, ancak burada şelale yoktu, onun yerine duvarları parıltılı bir buz kaplamıştı.

Muhafız Shaya'ya dönerek, "Keşfiniz burada başlıyor," dedi.

Tereddüt etti. Onun keşfi mi? Bu ne anlama geliyordu? Mağaranın etrafına baktı ama içinde neredeyse hiçbir şey yoktu, sadece gemideki kayanın daha küçük bir versiyonu vardı, şimdi buna izak-kayası dendiğini biliyordu ve onu çok şaşırtan bir şekilde bazı bitki yatakları vardı.

Onlara doğru yöneldi ve kaşlarını çatarak aşağıya baktı. Bu tür koşullarda bitkiler nasıl hayatta ? Bu çok alışılmadık bir durumdu. Toprağı hissetmek için diz çöktü ve serin ama nemli olduğunu görünce şaşırmadı. Muhafız gitmek için dönünce toprağı bırakıp ayağa fırladı.

"Beni burada mı bırakıyorsunuz?" diye sordu telaşla. "Çıkış yolunu nasıl bulacağım?"

Muhafız durakladı ve ona döndü. "Bu senin keşfin," dedi. "Buna sen karar vereceksin."

"Ne keşfi?" Shaya sordu ama o çoktan tekrar yürümeye başlamıştı, koridorda hızla dönerken elindeki ipi topluyordu.

Shaya onun peşinden koştu ama birkaç adım sonra başka bir koridora sapmış ve gitmişti.

Ne yapacağından emin olamayarak dondu kaldı. Eğer onun peşinden koşarsa, bu mağaraya geri dönüş yolunu bulması pek mümkün değildi ve verdiği şifreli cevaplarla bu mağaranın onu dışarı çıkaracağını söylemişti. Zihni onu aynı anda iki farklı yöne çekiyordu ve

Sonunda çok uzun süre kararsız kaldığını fark edene kadar durum yükseldi. Artık onu bulmasının hiçbir yolu yoktu.

Mağaraya geri dönerek alanı iyice inceledi. Bitki yatakları taze toprakla yeni ekilmişti ve içlerinden yeşil yaprak demetleri düzgün bir sıra halinde fişkırıyordu. Shaya bunların ne tür bitkiler olduğunu anlayamadı ama domates yapraklarına benziyorlardı.

Açıklığın diğer tarafındaki izak-kayası tamamen griydi, içinden başka hiçbir renk çıkmıyordu. Kayanın etrafında dönerken, su şırıltıları yankılandı ve sesi takip ederek bir su akıntısının bir çıkıntının üzerinden ve birkaç kayadan aşağı yuvarlandığı küçük bir açıklık buldu.

Shaya açıklıktaki her şeyi tekrar inceledi ama hala bir şey bulamadı. ne yapması gerektiğini anlamaya çalışıyordu. Kardos neden onun buraya gelmesini istiyordu? Nöbetçinin indiği koridora baktı ama kimse yoktu, ölüm sessizliği ve hareketsizlik hakimdi. Tüm dağ silsilesindeki tek insan olabileceği düşüncesiyle bir huşu duygusu kapladı içini.

Soğuk içine sızmaya başlamıştı. Kollarını ovuşturdu ve açıklığa geri döndü, açıklığın duvarlarının o zamanki kadar parlak olmadığını fark etti. geldi.

Işık hızla kaybolurken panik göğsünde kıvranıyordu. Shaya derin nefesler aldı ve gri kayaya tutunarak yanına çöktü. Kısa süre sonra tüm mağara zifiri karanlıktı. Gece çökmüş olmalıydı -belki de parlak dağ duvarları güneş ışığını yansıtıyordu.

Ona yardım edecek kimsenin olmadığını fark ettiğinde morali bozuldu. İçine gömülebileceği bir göğüs, nefes alabileceği tanıdık bir koku yoktu. Tek başınaydı ve kimse gelmiyordu. Kardos onu nasıl terk edebilirdi? Özellikle de karanlıkta. Yanlış bir şey yaptığında bunu ceza olarak yapmak başka bir şeydi ama o ne yapmıştı?

Soğuk yavaş yavaş titremesine neden oluyordu ama uyuyabilseydi belki de bunu hissetmeyecekti. Vücudu karanlığa zamanki gibi endişe ve korkuyla tepki veriyordu ama şu anki ortamının farkı, etrafında boşluk olduğunu bilmesiydi. Açıklığın kutu odadan daha büyük olduğunu biliyordu. Ve nedense bu bir fark yaratmıştı.

Geceyi kayanın yanına kıvrılmış, gözlerini sımsıkı kapatmış ve kayanın her zaman arkasında olduğundan emin olarak geçirdi. Kardos'un neden onun yanında değil de burada olmasını istediğine dair kafası sürekli karıştı. Bu gemide çılgınca çiftleştikten beri ondan ayrı geçirdiği ilk geceydi.

Ondan uzaklaştı ve saran o olmadığı için kederli bir acı hissetti. Kendi içine kıvrıldı ve arkasındaki kayayı onun göğsüymüş gibi davranarak kısa sürede uykuya daldı.

Shaya'nın göz kapaklarındaki parlak ışık onu uyandırdı ve bir an için yönünü şaşırdı. Nerede olduğunu fark ettiğinde kalbi sıkıştı. Onun Vücudu soğuktan kaskatı kesilmişti ve midesi gurulduyordu ama yeniden aydınlanmasından memnundu.

Derede yüzünü yıkarken, ne olduğunu analiz etmeye çalıştı. Kardos söylemişti. Onun burada olmasına ihtiyacı vardı ama nedenini söyleyemiyordu. Adalıların dağları bir şeyler öğrenmek için kullandığını söylemişti. Bu, Kyus'un ona anlattığı hikâyelerde duyduğu gibi tür geçiş töreni miydi? Bu keşif bir çeşit yolculuk muydu? O da Kendini keşfetmesi mi gerekiyordu? Bir çıkış yolu mu keşfedecekti? Bildiği tek şey, yakında bir tür ısı bulamazsa donacağıydı. Buz gibi soğuk akıntıyı kullandıktan sonra parmakları şimdiden uyuşmuştu.

Gri kayayı daha detaylı inceledi, ısı üretebildiğini biliyordu ama nasıl ısıtacağını bilmiyordu. Bir şeyle ilgisi vardı dönüşler ve renk değiştirme.

Neyse ki bu kaya Kardos ve adamlarının kaldırdıklarından daha küçüktü. Biraz çaba harcadı ama bir tarafını eğerek yeni bir tarafa başardı, ama rengi değişmedi.

Tekrar başka bir tarafa, sonra tekrar başka bir tarafa çevirdi. Hiçbir şey olmadı.

Bir an için yanına oturarak kayayı dikkatle inceledi. Kayada kendisinin göremediği bir düzen olmalıydı. Kayanın her köşesine biraz farklı bir şekil oyulmuş olduğunu fark etti. Bu bir çeşit anahtar olmalıydı. Kayayı tekrar döndürmeye başladı, ne yaptığını ölçmek için köşelerdeki şekilleri kullanarak döndürüyordu.

Nihayet bir dönüşten sonra kaya buz mavisi bir renkte parladı. Shaya heyecanla sıırttı. İşe yarıyordu!

Başka bir tarafı denedi ama buz mavisi kaldı. Bir süre sonra solmaya başladı ve geri getiremedi. Ne olduğunu anlamadan karanlık tekrar yaklaşıyordu.

Ertesi gün de hemen hemen aynıydı; buz mavisini geri almayı başardı ama fazla ilerleme kaydedemedi.

Kayayı iterken harcadığı enerji soğuğa karşı koyan tek şeydi ama aynı zamanda yemek de yemiyordu.

O öğleden sonra dinlenmek için oturduğunda alnından terler boşanıyordu. Yüzünü yıkamak için dereyi bulmaya gitti ve bir an açıklığı bulmakta zorlandıktan sonra, bir şey kaçırma ihtimaline karşı tüm mağarayı yoklamaya karar verdi. Ve başka bir yarık daha bulunca şok oldu. İçinde fincan ve tabaklarla dolu küçük bir bank ve yanında da bir tırmık vardı.

Shaya bankın üzerindeki eşyalara baktı. Fevvoli çayı. İnanılır gibi değil!

Onu battaniye, yiyecek ya da başka bir ihtiyaçla bırakamazlardı ama tatsız fevvoli çayı? Bir kahkaha patlattı, muhtemelen delirmiş olduğunun farkındaydı ama en azından bu onu biraz ısıtmıştı. Tezgahı ve tırmığı açıklığa geri taşıırken, soğuk olsa bile fevvoli çayının hiç yoktan iyi olduğuna karar verdi.

Garip çaydanlığı küçük şelaleden aldığı suyla doldurdu ve bu kez üzerinde baskı olmadan, yavaş ve sabit bir şekilde çay yaptı. herhangi biri. Dökerken, sudan yüzüne yükselen buhara hayret etti.

Ona baktı. Sonra da tencereyi inceledi. Suyu nasıl sıcak yapmıştı? düşününce, daha önce kimsenin tencereyi doldurduğunu görmemişti. İçinde hep sıcak su vardı. Belki de çay o kadar da anlamsız değildi.

Kısa bir süre için yüzünü bardağın üzerine tutarak, yükselen ve yüzüne çarpan buharın verdiği hisle iç çekti. Ancak, bir yudum aldığı anda şok onu sert bir şekilde vurdu.

Çayın tadı tamamen farklıydı. Zengin, sıcak, karmaşık tatlar neredeyse bir yemek gibi ağzında patladı. Bir yudum daha aldı, hangi yemek olduğunu bulmaya çalıştı ama zordu.

Çayı hevesle yudumlarken, diğer zamanlarda içtiğinde tadı yavanken, bu sefer tadını bu kadar farklı kılan şeyin ne olduğunu merak etti. Belki de açıklıktan her şeyin tadı daha güzeldir?

Fevvoli çayını hiç içmediği kadar çabuk bitirdi. ve hemen bir fincan daha doldurdu. Yudumlarken, çayın içinde çöl tatlarını sağlayan bir çeşit baharat olmasını diledi. Dilindeki tat hemen değişmiş, meyvemsi ve hafif bir hal almıştı. Shaya yutkunmadan önce uzun bir süre ağzındaki çayın tadını çıkardı, sonunda bir şeyler tadabildiği için yüreği ferahladı.

Belli ki fevvoli çayı keşif dağlarında farklı çalışıyordu. Lezzetli ya da sevmediği bir şey olsun, aklına gelen şeyin tadına bakabiliyordu.

Beşinci fincanı doldururken çaydanlığın suyu bitmişti ama artık bu kadar çok yemeği "tattığı" için kendini daha enerjik hissediyordu.

Taşla daha fazla uğraştı, onu farklı taraflarına doğru döndürdü ve koyu mavi bir renk elde etmeyi başardı, ama taşın için turuncu olması gerekiyordu... yoksa kırmızı mıydı? Kardos'un yatak odasındaki her zaman koyu bir turuncuydu....

Fevvoli çayını keşfettikten sonra mağarada olmak bir anlam ifade etmeye başlamıştı. Burada yapabileceği, keşfedebileceği şeyler vardı ve belki de Kardos bunu yapmasını istiyordu. Ama neden? Neden ona sadece neden onun için önemliydi?

Bu mağaranın karanlık olacağını biliyordu ama yine de onu bu konuda uyarmadı. Özellikle de son zamanlarda çok fazla ilerleme kaydetmişken onun iletişim eksikliğini anlayamıyordu.

Aralarındaki bağ aracılığıyla ondan gelen duygular kafa karıştırıcıydı. Gurur, memnuniyet, endişe ve kaygının garip bir karışımı dönüyor ve her biri her gün farklı şekilde baskın oluyordu. Onu hiç düşünüyor gibi .

Yine de şu anda ona odaklanacak zamanı yoktu. Buradan ayrıldığında ona sorma fırsatı bulacaktı ama bu ısınmaya çalışması anlamına geliyordu.

El tırnığını kullanarak, ne tür bitkilerin gömülü olduğunu görmek için toprağı kazdı.

Toprağın derinliklerinde daha önce görmediği sebze türleri vardı. Tuhaf, çok renkli patateslere benziyorlardı ama ısırdığında tatları domatese benziyordu, gerçi bazıları henüz olgunlaşmamıştı. Bir önseziyle, fevvoli çayını olgun bir domatesin üzerine döktü ve ısırdı. Birdenbire, kalın soslu, mükemmel pişmiş kavrulmuş sebzeleri, yumuşak kavrulmuş domuz etiyle birlikte çiğnemeye başladı. Keyifle ciyaklayarak tüm olgun domatesleri tek yedi ve sonra kayanın yanında uyuyakaldı.

Ancak uyandığında hatasını hemen fark etti.

Daha fazlası olgunlaşana kadar yiyecek domates kalmamıştı. Ayrıca gün boyunca uyumak da mümkün değildi, eğer oymaları görebileceği gün ışığında kayada ilerleme kaydetmek.

Ve böylece, bir model ortaya çıkmaya başladı.

Uyandığında domates bahçesiyle ilgilendi, çay içti ve sonra saatlerce kayayı çözmeye çalıştı. Not tutacak hiçbir olmadığı için kombinasyonu zihninde hatırlamak zorundaydı.

Günlerin sayısını unutmuştu ama uzun zaman geçtiğini biliyordu; zayıflıyordu ve kayayı itmek kesinlikle daha zordu.

Kardos onu burada ölüme terk etmezdi, değil mi? Açlığı ve derinlerdeki üşümesi arttıkça kafası karışıyor ve hayal kırıklığına uğruyordu. Kardos aile olduklarını söylemişti ama bir insan ailesini nasıl böyle tehlikeli bir durumda bırakabilirdi? Bunun yüksek şeflik koltuğuyla bir ilgisi olmalı. Önemsemediği tek şey buydu. Açıkça görülüyor ki Onu bundan daha fazla önemsiyorum. Kimse onu bulamadan burada ölebilirdi. Zaten en az bir haftadır buradaydı ve kimse gelmemişti. Şimdi ona nasıl güvenebilirdi?

Sonunda kaya maviden yeşile dönüştü ve bu ilerleme karşısında gözleri yaşararak sevindi.

Domatesler olgunlaştıkça karnını doyurdu ve düzenli bir "öğün" programını sürdürmeyi başardı. Taşlarda tekrar eden bir desen fark etti; maviden yeşile, sonra sarıya, turuncuya ve son olarak kırmızıya dönüyordu. Turuncu sıcaklık açısından daha idare edilebilirdi, kırmızı neredeyse ama umurunda değildi. Vücudundaki soğuk o kadar dayanılmazdı ki, tenine ısı yayan kırmızı sıcaklığın neredeyse acısına dayanabildi.

Sonraki birkaç gün sıcaklığın ve yemeklerin tadını çıkarırken garip bir şey olmaya başladı. Karnı doyduktan ve vücudu kayanın yanında sıcacık olduktan sonra, içinde garip bir parıltı belirdi. Bu bağdan kaynaklanmıyordu; içinden büyüyen ayrı bir şeydi. Shaya bunun üzerine yerleşmesine izin ve bunun huzurlu, sakinleştirici bir etkisi olduğunu fark etti. Yine de kaçması gerektiğini hissediyordu ama nasıl yapacağını bilmiyordu.

Mağara ısındıkça ve duvarlardaki buzlar eridikçe, duvara gömülü bir harita belirdi. İçinden geçtiği tünellerin bir taslağı gibi görünüyordu ama emin olamıyordu. Geri çekilip her şeye , dağ silsilesinin aynısı gibi görünüyordu ve kayadaki bir çentik haritada bulunduğu yer olmalıydı. Ama koridorlar çok karmaşıktı; nasıl hatırlayacaktı ki? Yine de acı bir şekilde fark etti ki, eğer kaçmak istiyorsa bunu yapmak zorundaydı.

Sonraki birkaç gün boyunca haritayı ezberledi, gözlerini kapattı ve çıkış yolunu gözünde canlandırmak için parmağıyla iz sürdü. Sonunda yolu bildiğinden emin olarak son olgun domateslerini yedi ve huzurlu bir şekilde oturdu.

Sadece el tırnağıyla mağaradan ayrılmadan önce kısa bir süre parladı.

Shaya tüneller boyunca ilerledi, dikkatlice Ezberlediği koridorlarda ilerliyordu ama gece çöktükçe ve mağaradan uzaklaştıkça hava daha da soğuyordu. Titreyerek koridorlar boyunca aceleyle ilerledi, karanlık tamamen çökmeden önce dağın içinden çıkmaya hevesliydi.

Ama çıkışa giden son köşeyi döndüğünde, olduğu yerde durdu.

Beyaz bir duvar yolunu kapattı.

Şoke olan Shaya, paniği artmış bir halde öylece bakakaldı. Bu kitapta yazmıyordu.

Harita!

Geldiği yöne doğru baktı, ama aramanın hiçbir yolu yoktu.

Alternatif bir rota ya da mağaraya geri dönme girişimi, şimdi değil - karanlıkta değil, yorgun ve soğuk değil.

Orada durup ne yapacağını düşündükçe soğuk onu daha çok kavradı ve karanlık hızla çöktükçe dehşeti de arttı. Asla dışarı çıkamayacaktı.

Duvar dibinde bir köşeye kıvrılmış, titriyordu; soğuk vücudunun sızmış, titreme iliklerine kadar işlemişti. Muhtemelen bu gece hayatta kalamayacaktı. Gözleri başarısızlık düşünceleriyle doldu. Kardos'la sahip olduğunu düşündüğü şeyi kaybettiği için kederlendi. Yalan söylemişti.

Onu burada terk etmesinin nedeni ne olursa olsun anlamsızdı. Onun özel olduğunu söylemişti ama öyleyse bunu nasıl yapabilirdi? Ne zaman onu anladığını düşünse, ne zaman gardını indirip ona bir şans verse, ona kötü davranıyordu. Onun yaşam tarzını, cezalarını, korkunç saldırısını, kafa karıştırıcı geleneklerini kabul etmişti. ona izin verdi mi? Hiç vermedi.

Bağda, endişe diğer her şeyi gölgede bıraktı. Ama onun için mi yoksa koltuğuyla ilgili bir şey için mi endişeleniyordu? Anlayamıyordu ve artık umurunda da değildi.

Vücudunun onunla ilgili her şeyi sevmesinden nefret ediyordu. Her seferinde onu kandırıyordu.

Ve sinir bozucu bir şekilde, saatler ilerledikçe ve vücudu , hâlâ onu istiyordu. Burada onunla olmalıydı; sert, güzel vücudu, sıcak kokusu, güzel gözleri ve isteksiz gülümsemesiyle. Öfkeli olsa da, tek istediği Alfa'sının kollarıydı - son bir kez.

Yer değiştirerek duvara yaslandı ve sert bir kaya gibi hissetmediğini fark etti. Parmağını içine doğru itti ve parmağının

göçük. Bütün duvar kardan yapılmıştı! Dizlerinin üzerinde sürünerek el tırnığını kaptı ve kalın duvara sapladı. Uzuvarları o kadar ağırdı ki, zar zor bir etki yarattı ama devam etmek zorundaydı.

Yavaş ilerliyordu ve tırmık doğru türde bir alet değildi - ihtiyacı olan şey bir kepçeydi. Kepçeyi yere bırakıp kendi elleriyle kazmayı denedi ve kar parçaları düştükçe rahatlardı.

Cesaretlenerek, duvarın geçemeyeceğı kadar kalın olmamasını umarak daha sıkı kürek çekti. Zihni kararlı ve odaklanmış bir şekilde karanlıkta ilerlerken saatler geçiyor gibiydi.

Birdenbire tüm duvar yıkıldı ve olabildiğince geriye sıçramasına rağmen buz gibi bir kar kütlesi üzerine düştü. Altından çıkmak için kalan tüm enerjisini kullanması gerekecekti ama buz gibi beyazın içinden yansıyan bir ışık parıltısı görünce kalbi yerinden çıkacaktı.

Sığ bir nefes almak için bir an durdu, ancak tüm vücudunu kaplayan karla birlikte uzuvlarında his kaybı yaşıyordu ve bunu başaramayacağını biliyordu.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

KARDOS

"Kafayı mı yedin sen!" Rozalia öfkelenerek ona doğru ilerledi.

Kardos çenesini sıktı, Rozalia'nın kendisiyle bu şekilde konuşmasına sinirlenmişti ama buna hazırlıklı değildi. "Hayır, Rozalia. Tek yolu buydu."

"Ne için tek yol?" diye bağırdı. "Ne için, Kardos. Söyle bana! Orada ölecek."

"!" Kardos göğsünü rahatsız edici bir his kaplamış bir halde bağıarak karşılık verdi. "Hayatta kalabilir."

Rozalia ona, "Hayatta kalamayan pek çok Alfa var," diye çıkıştı. "Her yıl birçok kişi Keşif Dağları'nı sanıyor ama hayatta kalamıyor!" O bir Omega! Alfalar için tasarlanmış bir şeyi yapabileceğini düşündüren nedir?" Rozalia konuşmasını bitirdiğinde bağııyordu.

Kardos ona döndü, yüzü sertleşmişti. "Benimle konuşma şekline dikkat et Rozalia," diye homurdandı, sesi alçaktı. "Keşiften sağ çıkamayacağını düşünseydim onu oraya koymazdım."

"Çok şey yaptın Kardos," diye öfkeleni Rozalia, elleri titriyordu, gözlerinde öfke vardı. "Bu benim anlayışımın ötesinde."

"Bunu anlamak zorunda değilsiniz," diye .

"O ölürse kabilenin seni affedeceğini düşünüyor musun?" Rozalia dedi ki. "Adalar'daki herhangi birinin seni affedeceğini düşünüyor musun?"

"Adalar'daki herkesin onun hakkında söyleyecek çok şeyi var." Kardos, Rozalia'ya dönerek göğsündeki öfkenin onu yaktığını söyledi. "O dağlardan çıktığında söyleyebilecekleri tek bir şey var."

Rozalia bir kez daha nutku tutulmuş gibi başını salladı ve hışımla uzaklaştı.

Kardos gözlerini son bir haftadır Shaya'yı beklediği dağ girişinden ayırmadı.

Kabilesi olanları duyduğunda, elbette bir kargaşa yaşandı. Daha önce hiçbir kadın Keşif Dağları'na girmemişti, hele de Alfa olmayan hiç kimse. Hava koşulları ve doğal yaşlanma dışında Güney Topraklarında önemli ölümlere neden olan tek şey buydu. Güney Adalı gençlerden bazıları keşfin Dağlar, hayatta kalma tekniklerini öğrenmenin eski ve barbarca bir yöntemiymiş, özellikle de artık kabile liderlerinin nasıl seçildiği üzerinde herhangi bir etkisi olmadığı için. Eski nesiller, tamamlayan herhangi bir Alfa'ya önemli bir ağırlık kattığını düşünüyordu, ancak birçok kişinin çıkmaya çalışırken öldüğünü inkar edemezdi.

Adaların geri kalanı Güney Adalarının tek Omega'sının içeride olduğunu duyduğunda, pek çoğu Shaya'yı dışarı çıkarmak için tapınağa dilekçe verdi.

Zolt Kardos'a, Shaya'yı sebepsiz yere riske attığını iddia eden kalabalıkların tapınağa akın ettiğini söyledi; diğerleri yüksek şefin müdahale etmesini ve Kardos'un onu hak etmediği için aralarındaki bağı koparmanın bir yolunu bulmasını talep etti.

Ancak Kardos, yüksek şefin bu konuya müdahale edemeyeceğini zaten biliyordu - özellikle de Nyek çevresindeki turu onun kutlamaya katılması olarak kabul edilebileceğinden. Bu kimsenin elinde olan bir şey değildi. Nyek Kabilesi onunla bir araya gelmeyi talep etti, ancak o bunu reddetti. O andan beri koruması kürkleriyle geri döndüğünde, dağlara gitti ve dışarıda kalıp onun ortaya çıkmasını izledi. Gündüz ve gece.

Nyek üyeleri yanına geldiler ama onu dağın girişine sabit bir şekilde bakarken görür görmez, hareketsiz ve sabitlenmiş bir şekilde, sadece onun nöbetine katıldılar.

Her gün Nyek Kabilesi'nin daha fazla üyesi ona katıldı, ta ki dağların dışında kamplara yerleşip Shaya'yı izleyen koca bir kalabalık oluşana kadar. Haber Adalar'ın geri kalanına yayıldıkça, farklı kabilelerden daha fazla insan onlara katılmak, destek ve erzak sağlamak için ortaya çıktı.

Kardos, bazılarının onu oraya koyduğu için kendisini affetmeyeceğine çok inanıyordu ama ona kızmaktansa ona kızmaları iyiydi.

Birinin onun dağlarda hayatta kalamayacağını nasıl düşünebileceğini anlayamıyordu. Gerekli tüm becerilere sahipti ve zekiydi. Kişiliğinin güçlü olduğunu gösteren hiçbir şey yoktu.

çıkış yolunu bulamayacağını düşünüyordu. Kendisi bunu on üç , keşif dağlarını tamamlayan en genç Alfa olarak ve sadece üç haftada başarmıştı. Shaya'nın da benzer bir sürede ya da daha kısa bir sürede bunu başaracağından emindi ve o zaman otomatik olarak ikisini de shinnoların yapabileceği herhangi bir başarının ötesine fırlatacaktı.

Günler geçtikçe, özellikle de bağ artık onun kollarındayken olduğu kadar parlak bir şekilde titreşmediğinde, endişe ve stres inancında titreşiyordu.

Bir öğleden sonra, Jenzi Kabilesi'nden Severon ona yaklaştı.

"Selamlar, Kardos."

Kardos ona ihtiyatla baktı. "Selamlar."

Severon Kardos'un yanında durdu ve bir süre sessiz kalarak onunla birlikte tapınağı izledi. "Baban endişeli."

Kardos ona baktı. "Onunla konuştun mu?"

"Evet."

"Endişelenmesine gerek yok. Hala koltuğu almak niyetindeyim."

Severon dönüp inanamayarak ona baktı. "Senin Omega'n için endişeleniyor."

Kardos kaşlarını çatı. "Neden? Bir yolunu bulup çıkacaktır." "Ya çıkmazsa? Ne yapacaksın?"

"Bu bir seçenek değil," diye hırladı Kardos. "Bir çıkış yolu bulacaktır."

Severon bir an sessiz kaldı. "Azmin, kararlılığın ve inançlarına olan temelsiz inancın sende her zaman hayranlık duyduğum bir şey. Bir şey yapacağını söylüyorsun ve yapıyorsun. Ve bunu dürüstlük ve doğrulukla yapıyorsunuz. Ama bu..."

Kardos sert bir sesle, "Bu da farklı değil," dedi.

Severon, "Bu senin Omega'n," diye . "Tek başına ve hiçbir şeyin garantisi olmadığını biliyorsun. Bununla olmaz."

Kardos homurdandı. "Buraya bana onun bundan sağ söylemeye mi geldin? Çünkü bu konuda konuşmayacağım."

"İhtiyacınız olursa kabileleri birleştirmeye hazır olduğumu söylemek için ."

Kardos az önce duyduklarına inanmak istemeyerek yavaşça ona döndü. "Kabileleri birleştirmek mi?"

Severon kararlı bir şekilde, "Evet," dedi. "Eğer işler yolunda gitmezse, bazı seçeneklerin olduğunu bilmelisin."

"Bu asla bir seçenek olmayacak," diye Kardos. Severon'un gözlerinde alevlenen öfke Kardos'u gözden geçirmeye zorladı. Jenzi Kabilesi

seçim yılı boyunca onun tek destekçisi olmuştı. Bunu hatırlamak zorundaydı. "Bu Seçim Yılı'ndaki desteğiniz için teğekkür ederim, Severon," dedi içtenlikle. "Bunu senden beklemiyordum ve Adalar'ı benim kadar sevdiğin için seni takdir ediyorum. Ama buna gerek kalmayacak." Alfa'nın gözlerinin içine baktı. "Benim Omega'm dağlardan çıkacak ve her şeyi o çözecek."

Severon ona sert bir bakış attı. "Umarım haklısındır. Çünkü eğer yanılıyorsan, her şey kesinlikle çözölmüş olacak, ama senin istediğin şekilde değil."

Kardos sabahın erken saatlerinde girişte bir hareket gördüğünü düşündü. Yine kar yağıyordu, bu da görmeyi zorlaştırıyordu ama sonra hafif bir hareket daha gözüne çarptı. Kollarını açtı ve ileri doğru bir adım attı, vücudu bunu zaten biliyordu.

Ve işte oradaydı, girişten sendeleyerek çıkıyordu.

Kardos ona doğru koştu, ona ulaşmak için bacaklarını olabildiğince zorladı ama küçük bir yığın halinde yere yığıldı, yere düştüğünde etrafındaki karlar kabardı.

"Shaya?" diye bağırdı. Arkasındaki uykulu kamplardan bir bağırış geldi ama onları duymazdan geldi. "Shaya!"

Kadın yine kıpırdamadı ve adam ona ulaştığında kürklerini çıkardı ve onu kucağına alırken etrafına sardı. Kalabalıktan fısıltılar ve mırıltılar yükseldi, ta ki tezahürat yapmaya ve onun adını çağırmaya başlayana kadar.

"Bunu yapacağımı biliyordum," diye gürledi, onun soğuk yüzünü öperken. "Biliyordum o."

Onu arabasına geri götürürken, yüzünü onun soğuk yüzüne bastırdı. onu öpüyor ve ona bir şeyler mırıldanıyordu. Kalabalık çılgınca kutlama yapıyordu ama Kardos bunların hiçbirini duymadı. Odak noktası sadece Omega'sıydı. Kız cevap vermeyince, ona bakmak için geri çekildi. Çok zayıftı. Cildi donuk ve kuruydu, kirpiklerinden kar tozları dökölüyordu ve... dudakları maviydi.

Panik göğüne çarptı. Bu hiç de iyi bir şey değildi. Onu arabaya bindirir bindirmez soğöre hemen gitmesi talimatını verdi.

Arabada Shaya'nın nefes alışını kontrol etti ve dengesiz olduğunu gördü.

"Shaya," dedi sertçe. "Shaya? Beni duyabiliyor musun?"

Gözleri adamın üzerinde dalgalandı ama sonra kapandı ve ağzı neredeyse hiç kıpırdamadı. Şoföre daha hızlı hareket etmesi için bağırdı.

Yolculuk boyunca onun ellerini kendi elleriyle ısıtmaya çalıştı, donmuş bedenini kendine yaklaştırdı ve onun her parçasını kendisiyle çevreledi. Dudaklarına nefes vererek onları öptü. "Çok iyiydin, Küçük kuş. İyi olacaksın. Beni terk etmiyorsun, nefes almaya devam et," diye mırıldandı. Ama Nyek Adası'na vardıklarında kız zar zor yaşıyordu.

Neyse ki Nyek limanına vardıklarında Zolt'un tobo'su çantasıyla birlikte onu bekliyordu. Onu kollarında tutarak üzerine tırmandı ve sürüye mümkün olduğunca hızlı gitmesi talimatını verdi.

Sanki uçuyor gibiydiler, yarışmalarda bile hiç bu kadar hızlı hareket etmemişlerdi. Kardos gözlerini Shaya'dan ayırmıyordu, her zerresi tetikte ve diken üstündeydi. Ona ve kendine onun iyi olacağını söyleyip duruyordu ama cansız görünmesinden ve nefes alış verişinin güçlü olmamasından nefret ediyordu. Ona umut veren tek şey, zayıf da olsa bağın hâlâ titreşiyor olmasıydı. Saldırıdan sonra iyileşirken olduğu gibi büzülmüş ya da soğuk hissetmiyordu ve geri dönüş yolculuğu boyunca Az Eshra'ya gücünün devam etmesi için dua etti.

Rozalia'nın kulübesine vardı, Shaya'yı taşıyarak karda ilerledi ve kapısına vurarak onu çağırdı.

Rozalia onu görür görmez, tedavi odalarından birine götürmesini işaret etti. Rozalia aceleyle iksir şişelerini ve bezleri toplarken, onu yatağa yatırdı ama başını kolunun kıvrımında tutarak üzerine eğilmeye devam etti.

Kardos'a, "Yatak odasından battaniye getir," diye çıkıştı. "Getirebildiğin ."

Kardos onları içeri getirdi ve Rozalia işe koyuldu.

"Yoldan çekil Kardos," diye Rozalia masanın etrafında dolanırken.

Kardos gözlerini Shaya'dan ayırmadan bir santim yolundan çekildi. "İyi nefes alıyor mu?"

"Kontrol etmeye çalışıyorum."

Rozalia, Shaya'nın boynundaki belirli noktalara nazikçe, dikkatlice ve çok yavaşça bastırdı.

"Eee?" Kardos havladı.

Rozalia ona, "Onu tedavi etmeye çalışıyorum," diye bağırdı. "Sessiz ol!"

Kardos dişlerini sıktı ve yatağın ucunda volta atmaya başladı, vücudundaki tedirginlik ateşten kıvılcımlar gibi parlıyordu. "Nefes almasını istiyorum, hemen!"

Rozalia ona tehlikeli bir bakış attıktan sonra bir şişeyi dikkatlice açtı ve içindeki sıvıyı bir beze döktü. Shaya'nın burnunu ve ağzını birkaç dakika boyunca bununla boğduktan sonra yukarı kaldırdı ve tekrar aşağı bastırdı.

"Ne yapıyorsunuz siz!" Kardos gürledi. "Ağzında bu varken nasıl nefes alacak. Zaten zorlanıyor!"

Rozalia'nın vücudu sertleşti ama onu görmezden geldi.

Yüzünü Shaya'nın burnuna yaklaştırdı ve bir süre orada durduktan sonra bir iksir daha alıp göz kapaklarının her küçük birer damla damlattı.

"Bunun *nefes almasına* nasıl yardımcı olması gerekiyor!" Kardos kızgınlık, panik ve hayal kırıklığıyla haykırdı. "Onun *hemen* nefes almasına ihtiyacım var Rozalia!"

Rozalia onu görmezden gelmeye devam etti ama bir battaniye kaptı, Shaya'nın başını arkaya yatırdı ve battaniyeyi altına sokmak için omuzlarını kaldırdı. Ardından boğazına göğsüne kadar masaj yapmaya başladı ve Ellerini vücudunda gezdirdi.

Shaya derin bir nefes aldı ve bıraktığında vücudu titredi.

Kardos rahatlayarak homurdandı ve ona doğru koşarak onu masadan kaldırdı ve kollarının arasına aldı.

Dudaklarını öptü ve ona çok iyi iş çıkardığını ve onunla gurur duyduğunu mırıldandı, ancak nefes alış verişini normale dönmüş olmasına rağmen gözleri kapalı kaldı.

"Neden uyanmıyor?" diye sordu Rozalia'ya.

Rozalia cevap vermeyince başını kaldırıp ona baktı ve elleri kalçalarında yatağın diğer tarafında durduğunu gördü. "Çık dışarı."

"Ne!" Kardos hırladı. "Benimle konuşuyor olamazsın."

"Burada başka bir mankafa Alfa mı var?" Rozalia ters ters baktı.

"Omega'sını ihtiyacı *olmayan* bir keşif görevine göndererek ciddi zarar görmesine neden olan başka biri var mı? Onu öldürmeye çalışarak eşine gösterdiği özeni kanıtladığını düşünen başka bir aptal var mı!" Kadın ona ters ters baktı. "Var mı?"

"Benim hakkımda ne düşündüğün umurumda değil," bağırdı Kardos, hâlâ Shaya'yı tutuyordu. "Onu iyileştirmek senin görevin, o yüzden onu iyi!"

"Şimdilik durumu stabil," diye onayladı Rozalia. "Ama sen buradayken onu tedavi edemem. Çık dışarı."

"Onu bırakmayacağım," dedi Kardos, hırlarken sesi alçaktı. "Yani eğer onu tedavi etmemeyi seçersen ve ben başka birini bulamadan ölürse-"

Rozalia sert bir sesle, "Ona bir şey olmasına asla izin vermem," dedi. "Ve bu şekilde düşünen tek kişi benmişim gibi geliyor."

Kardos onun bu iması karşısında hırladı. "Onu derhal tedavi edeceksin Rozalia, yoksa başka bir kabile bulursun."

Rozalia'nın yüzü gevşedi ama elleri yana doğru kıvrıldı. Yumruklar.

"Adalar'ı anlamasını sağlamak için haftalarca uğraştım. Kardos," dedi Rozalia bir süre sonra Shaya'ya bakarak. "Olayların neden olduğunu ve hayatının neden kafa karışıklığı ve bazen de acıyla dolu olduğunu anlamasına yardımcı olmak için, ama söylediğim hiçbir şey onu buna inandıracak gibi görünmüyor değer ve buna inanıp inanmayacağını bilmiyordum. Sonra o saldırıya uğradı... belki kendi kabilesinden biri tarafından, belki de değil." Bakışlarını kaldırdı. "Ama her şey seninle başladı Kardos. Bunca yıldır sana nasıl davranıldıysa sen de ona öyle davrandın -şu anda bile sana nasıl davranılıyorsa shinnos."

Kardos gerildi ve hırladı. "Bunu nasıl söylersin?"

"Çünkü bu doğru," dedi Rozalia sakince. "Onu buraya getirmeyi seçtiniz çünkü o bir Omega, onu dağlara koymayı seçtiniz çünkü o bir Omega, koltuk davanız için onun ısırığından faydalandınız... Yaşadığı her şey onun dinamiği yüzünden oldu, yoksa Kim olduğu yüzünden. Kim olduğunu gösteren tek şey saçlarıydı ve bu yüzden bu kadar üzgündü."

"Shinnos tarafından, tanımlayıcı bir fiziksel özelliğiniz yüzünden muamele gördünüz... kim olduğunuz yüzünden değil." Başını iki yana salladı. "Bana bunu asla anlayamayacağımı söylemişti ama sanırım şimdi anlıyorum."

"Ayrılamazsın," diye öfkelenildi Kardos. "Shaya bir Omega olduğu gerçeğinden ayrı tutulamaz, tıpkı benim beni tanımlayan fiziksel özelliklerden ayrı tutulamayacağım gibi. Yaptığı şeyler önemli. Yaptığı seçimler önemli. Onlar önemsizmiş gibi davranmayacağım! O bir Omega, evet, ama her Omega buraya gelmek için uygun olmazdı. Her Omega beni seçmezdi ve her Omega da o dağdan çıkmayı başaramazdı! O olağanüstü biri Rozalia."

Diğerlerinin beni küçümsediği gibi onu da küçümseyin, bu sizin seçiminiz. Ama ona *şimdi* davranacaksın!"

Rozalia'nın ağzı sıkıştı ama sonunda ihtiyacı olan şeyi toplamak için harekete geçti.

Shaya birkaç gün sonra nihayet iyileşme gösterdi, ancak iyileşmesi acı verici derecede yavaştı. Kardos her an yanında kaldı, tedavi yatağında uyudu ve onu her zaman kokusu ve sıcaklığıyla boğdu. İyileşmesi neredeyse tamamlandığında ve bağ gücü göğsünde tekrar normal hissettiğinde, onu yatak odalarına geri götürdü ve Rozalia'nın tamamen iyileşene kadar onu tedavi etmek için kulübesinde kalması konusunda ısrar etti.

Artık Rozalia'yla araları gergindi; bu durum Shaya'yı sadece fikriyle bile olsa seven Nyek Kabilesi' bazı üyelerinden farklı değildi. Kabile üyeleri onu ziyarete ve kulübenin dışında Az Eshra'ya yapılan toplu duaya katılmaya gelmiş, birçoğu da ona hediyeler bırakmıştı.

Herkes eninde sonunda yaptığı şeyi neden yapmak zorunda olduğunu anlayacaktı.

Kendini kimseye açıklamak zorunda değildi.

Shaya'nın iyileşmesi onların yatağında daha hızlı oldu ve Bilinci ve gücü her geçen gün daha da artıyordu. Hâlâ çok uyumak zorundaydı ve bu da onu çok rahatsız ediyordu. bakışlarını, öpücüklerini ve kendisine dokunmasını istiyordu. Onunla birlikte kutlama yapabilmek ve ona Adalar'da, insanlar ve kendisi tarafından ne kadar sevildiğini söyleyebilmek istiyordu ama yine de zamana ihtiyacı vardı.

Bir öğleden sonra, Zolt onu görmeye geldi ve onu yanından ayrılmaya zorladı.

Kardos hışımla çalışma odasına girdi. "Rahatsız edilmek istemediğimi söyledim!" Zolt telaşla, "Biliyorum şinnom," dedi, "ama sana gelmemi söylemiştin

bu bilgi ile acilen."

Kardos sustu. "Saldırgan mı?"

Zolt başını salladı. "Kanıtlar Anata olduğunu gösteriyor."

Kardos anlayışla başını kaldırdı. Bunu bilmeliydi.

Belki de başından beri Obari Kabilesi için çalışıyordu. "Onu yakaladınız mı?"

"Evet," dedi Zolt.

"Güzel," diye homurdandı Kardos, kapıya doğru hışımla yürürken.

"Bugün ölecek."

OceanofPDF.com

ON İKİNCİ BÖLÜM

SHAYA

Shaya tavana bakarak yatıyordu.

Elleri, ayak parmakları ve kolları artık da, bir şekilde içine bir hissizlik çökmüştü. Herhangi bir depresyon hissedecek kadar derin değil, ama ona garip bir tür netlik verecek kadar.

Çok saftı. şeylere ilk bakışta sorgulamadan inanmış, bazı şeyleri anlamadan olduğu gibi kabul etmişti. her şeyin arkasında daha derin anlamlar vardı. Prensipleri gereği kız kardeşinin yerini alarak onu korumaya ama asıl korunması gereken kişi Shaya'ydı. İnsanların ne kadar karmaşık ve çıkarıcı olabileceğini fark etmemişti.

Kardos en başından beri onu manipüle etti.

Kız kardeşinin yerine gönüllü olmasaydı bile, onu Güney Toprakları'na götürmenin bir yolunu bulacağını ve onunla istediğini yapacağını kabul etti. Zaten başka biriyle nişanlı olduğu için onu kendine saklaması pek olası değildi. İsteddiği bir şeyi gördü ve onu aldı. Hepsi bu kadardı. Bundan daha karmaşık bir şey yoktu. Kadının bir Omega olması, onu güvence altına almak için ona daha fazla neden veriyordu ve bunu bir kez yaptığında, her şekilde kendi avantajına kullandı. Onu kullanmaktan asla vazgeçmeyecekti, onu ya da kendisini onun için önemli olduğuna ne kadar ikna etmeye çalışırsa çalışsın. Koltuğu için önemliydi. Ama bir eşin olması gerektiği gibi, kız kardeşinin ona söylediği gibi önemli değildi.

Bağ, kendini gibi hissediyordu. Göğsünde yavaşça ve kibirli bir şekilde dönüyordu, gurur ve memnuniyet içinde baskındı.

Hayal kırıklığına bile , sadece boştu, sanki bir parçası emilmişti.

"Shaya." Rozalia onun yanında belirdi ve elini tuttu. "Nasıl hissediyorsun? Hâlâ uykulu musun?"

Shaya gözlerini tavana dikti, elleri gevşekti. Artık bu insanlarla uğraşmanın ne anlamı vardı?

"Shaya," dedi Rozalia, sesi kısık bir fısıltıyla. "Lütfen konuş benimle. Kardos'a biraz daha zamana ihtiyacın olduğunu söyledim ama konuşabilecek kadar iyi olduğunu biliyorum."

Shaya başını yana eğdi ve gözlerini aşağıya indirerek ona . "Bunu neden yaptı?"

Rozalia'nın bedeni bu soruyla sarsıldı ve Shaya onun yüz ifadesini hiç bu kadar sıkıntılı görmemişti. "Yapmak zorunda olduğunu hissetti."

"Koltuk için." Bu bir soru değildi; Rozalia'nın yanıtının sonucuydu.

Rozalia cevap vermedi; zorunda değildi.

Shaya'nın gözleri tavana döndü.

"Nasıl hissediyorsun?" Rozalia yatağın kenarına oturarak tekrar sordu, ses tonunda sahte bir parlaklık vardı.

"Kullanılmış."

"Shaya..."

Aralarındaki sessizlik Rozalia'yı açıkça rahatsız ediyordu ama Shaya hiç bu kadar sakin, net ve ne yapması gerektiğini daha iyi anlayabilen biri olmamıştı.

"Bana Doğu Toprakları'na nasıl geldiğini anlat," dedi sessizce, gözleri hâlâ tavandaydı.

"Ne?" Rozalia'nın vücudu verdiği yanıtla sarsıldı. "Ne demek istiyorsun?"

"Doğu Toprakları aylar oraya dört günde gidip geldiniz. Nasıl?"

Rozalia oturduğu yerde kıpırdanıyor gibiydi. "Bunu neden bilmek istiyorsun?"

Shaya cevap vermedi ama gözlerini Rozalia'nın kılere çevirdi.

Rozalia dudaklarını birbirine bastırdı, omuzları gerildi. "Bunu yapmana yardım edemem, Shaya. Ne olacağını anlamıyorsun."

Shaya, "Bunu senin yardımınla güvenli bir şekilde ya da yardımın olmadan güvensiz bir şekilde yapabilirim," diye karşılık verdi. "Zaten öleceğimi düşünüyordum ve bu önemsediğim bir amaç uğruna değildi. Bu uğruna ölmeye değer."

"Sadece düşünmek için biraz zaman ayırın... topraklara geri dönün ve görün."

"Ben buraya ait değilim," diye kesti Shaya. "Burada kalmak için hiçbir nedenim yok, kimse beni umursamıyor. Gerçekten değil."

"yle, Shaya," dedi Rozalia, ayağa kalkmak için döndü ve Yatak.

"Bana ilgi gösteren tek kişi Treska ve ben Onu aylardır görmedim bile," dedi Shaya, arkadaşının hapsedildiğini düşününce gözleri doldu. "Sadece bu da değil, hiçbir şey yapmadığı halde benim yüzümden defalarca cezalandırıldı. Burada olmamam onun için daha iyi."

Elini daha sıkı sıkarken Rozalia'nın gözlerindeki yaşlar hızla toplandı. "Sadece o değil, ben de seni önemsiyorum Shaya."

"Ama bana yardım etmek için hiçbir şey yapmıyorsun," dedi Shaya, gözyaşları yüzünün kenarından aşağı süzülürken. "Onun adına bana ilaç verdin, her zaman yaptıklarını haklı çıkardın, bunu öğrenmek için *benimle* konuşmadığını bile bile bahelerinizde geçirdiğim günleri ona anlattın ve Treska'nın aylardır hapiste olduğunu öğrendim." Başını yavaşça salladı. "Sen hiçbir zaman benim tarafımda olmadın Rozalia. Öyle olduğunu sandığını biliyorum ama değilsin. Ve bu doğru olsa bile, nemsemiğinizi iddia ettiğiniz insanlarla ilgilenme konusunda çok tuhaf bir yolunuz var. Artık bunun bir parçası olmak istemiyorum. Sizin sözde ilginiz yüzünden çok şey kaybettim. Hayatımı kaybetmeye niyetim yok. Kyus'u onurlandırmak için elimde kalan son şey bu."

Sessiz hikırıklar vücudunu sararken Rozalia'nın eli ağzına gitti. Shaya onun ağlamasına izin verdi, kendi gözyaşları da akıyordu ama sadece Treska için. Treska'nın bu hayattan nasıl memnun olduğunu hayal bile edemiyordu. En iyi şey Shaya'nın onun için yapabileceği tek şey, onu bir daha göremeyecek olması üzücü olsa da gitmekti.

Rozalia sonunda sakinleşti ve konuşmadan önce derin bir nefes aldı. "Diğer Diyarlar'a seyahat etmek için kullandığımız portallar var," diye başladı gözyaşlarını silerek. "Portalların hepsi adı geçen adalardan birinde ama insanlarla dolu ve çok sıkı korunuyorlar. Hibirinden geçmeniz mümkün değil. Sadece iksircilerin geçmesine izin veriyorlar. Ama-"

"Ama ne?"

Rozalia dudaklarını birbirine bastırdı, yüzünde tuhaf bir ifade vardı. "Kız kardeşin umutsuzca seni arıyor."

Shaya'nın vücudundan bir sarsıntı geçti. Yastığından başını kaldırdı. "Ne oldu?"

Rozalia sefilce başını salladı. "Ben oraya gittiğimde Doğu Toprakları'ndaydı ve tüm Yetenek-zanaatkârları ve iksir ustalarıyla nasıl Adalar."

"Buraya mı geliyor?" Shaya ani bir sordu.

Rozalia başını salladı. ". Güney Adaları gizli." Shaya kaşlarını çatarak duraksadı. "Ne demek istiyorsun?"

Rozalia, "Nereye bakacağını bilmeyen hiç kimsenin Güney Adalarını bulması mümkün değil," diye açıkladı. "Büyü kullanmamamıza rağmen Burada, Adalar'ın kazara bulunmasını önlemek için bir büyüyle aşılannmış özel bir iksir türü kullanıyoruz."

"Ama Adalar denizle çevrilidir. Biri buraya, Adalar' yakın bir yere yelken açarsa ne görür?" Shaya şaşkınlıkla sordu.

"Okyanus," dedi Rozalia basitçe. "Karayı hiç görmüyorlar. Biz onları göreama onlar bizi göremiyor."

"Ama ya yelken açmaya çalışırlarsa?"

"Genellikle bu bölgede kötü fırtınalar varmış gibi sahte okumalar yansıtabiliyoruz, bu yüzden çoğu kişi bundan kaçındı."

Shaya uzun bir süre düşündü. "Kimse Kyus'a bunu söyledi mi?"

Rozalia başını salladı. "Güney Diyarı iksircilerinden hiçbirinin nerede olduğumuzu bir yabancıyla paylaşmasına izin verilmiyor. Kimse ona bizi nerede bulacağını söyleyemezdi."

"Ve geri döndüğünde de bana bundan bahsetme ihtiyacı hissetmedin," diye tersledi.

"Shaya," dedi Rozalia. "Bunu düşündüm ama anlamalısın... Bu onun aleyhine olurdu. Ve o zamanlar burada çok iyi geçinmeye başlamıştınız. Aranızı bozmak istemedim-"

"Ona nasıl ulaşabilirim?" Shaya neredeyse onun sözünü keserek sordu. "Hâlâ orada olacak mı?"

"Hayır, ama..." Rozalia tekrar derin bir nefes aldı. "Kadim Dil'i öğrenmediğini söylemiştin ama sana öğrettiği bir büyü olduğunu söyledi."

Shaya kaşlarını çatı. "Bana hiç büyü öğretmedi. Büyü kullanmamam ve dikkatleri üzerime çekmemem konusunda çok kararlıydı." Shaya gözlerini kısarak ona . "O olduğuna emin misin?"

Rozalia başını salladı. "Bunu sana üç yaşındayken, kaybolursan söyleyebileceğin bir tekerleme olarak öğrettiğini söyledi."

"Üç yaşında mı?" Shaya geçmişini düşünmeye çalışırken başını salladı. "Öyle bir şey hatırlamıyorum."

"Ve sen dokuz yaşındayken, üzgün olduğun zamanlar için farklı bir tekerleme olarak sana tekrar öğretti."

"Ah," dedi Shaya, birden hatırlayarak. Kyus ona çiçeklerinden ya da bitkilerinden herhangi biri öldüğünde söylemesi için kısa bir şarkı öğretmişti. Bahçesinde o kadar ustalaşmıştı ki bu şarkıyı söylemeye nadiren ihtiyaç duyuyordu, özellikle de bitkiler öldüğünde artık o kadar üzülmediği için. Hatırlayabildiği bir şarkı değildi. "Ne olmuş ona?"

"Bu bir işaret büyü," diye açıkladı Rozalia. "Ona nerede olduğunuzu söylüyor."

Shaya'nın ağzı açık kaldı ve inleyerek omuzlarını . "Hatırlamıyorum."

" da öyle düşündü ama yine de seni bulabilmek için onu atmanı umuyor."

Shaya bir an düşündü. "Ama eğer onu atarsam, Adalar'ı bulamayacak. Sadece okyanusu görecek."

Rozalia başını salladı. "Ulaşabileceği en yakın , dış adalardan herhangi birinin kenarından yaklaşık beş metre uzakta."

"Nyek dış adalardan biri mi?" "Evet."

Shaya bir plan düşünmeye çalışırken yüzünü ovuşturdu. Büyüyü hatırlaması gerekiyordu. Her iki kafiyenin de ilk satırını hatırlayabilirse, gerisi gelirdi. Bundan emindi. "Neden bana bir büyü öğreteceğini söylemedi?" dedi hayal kırıklığıyla.

Rozalia alaycı bir tavırla, "Çoğu kız çocuğu annelerinin sürekli onları izlemesini istemez," dedi. "Muhtemelen sen büyüdükçe onu kullanmak istemeyeceğini düşünmüştür. Eminim senin bu durumda olmanı hiç planlamamıştır."

Shaya başını salladı. O da bunu hiç planlamamıştı ama böyle bir büyüye sahip olduğunu bilmek ona yardımcı olabilirdi.

Rozalia, sesi yumuşak, kahverengi gözleri Shaya'ninkileri ararken, "Ve ayrıca bana şunu da cevapla," diye ekledi. "Bu kafiye her hangi bir noktada kullanılır mıydın daha önce?"

Shaya cevap vermek için ağzını açtı ama yapamadı. Başlangıçta Kardos'la isteyerek seyahat etmişti ve acı çekmiş olsa da her zaman kötü olmamıştı. Kız kardeşini çağırmaı. Ama bunun bir nedeni de kız kardeşinin kendi güvenliği içindi.

Rozalia uzun bir sessizlik anından sonra, "Lütfen bu gece bunu düşün, Shaya," dedi. "Sabah farklı hissedebilirsin."

Kesinlikle farklı hissetmeyecekti ama bunu Rozalia'ya söylemenin bir anlamı yoktu. Gülümseyerek başıyla onu selamladı.

"Teşekkür ederim. Ve umarım..." Rozalia duraksadı, yüzü hem endişe hem de umutla doluydu. "Umarım niyetimin asla şu olmadığını anlamışsındır."

Shaya onun elini sıktı. "Anlıyorum Rozalia. Biraz uyusam iyi . Sabah konuşalım."

Rozalia ona gülümsedi ve sonra biraz uyuması için yanından ayrılmadan önce battaniyeleriyle uğraşarak saçma bir zaman geçirdi.

Shaya yatağında uzanmış, zihninin derinliklerinde gömülü olan tekerlemeleri düşünüyordu. Eğer bu durumdan kurtulmak istiyorsa onları hatırlamak zorundaydı. korkunç bir durumdu. Kardos'un ne zaman döneceğini bile bilmiyordu; her an dönebilirdi.

Gözlerini sıkarak kapattı ve zihnini bahçelerine geri götürdü. Şaşırtıcı bir şekilde sabit bir odaklanmayı sürdürebildi. Belki de bu çok fazla fevvoli çayının ya da tüm bu deneyimin bir sonucuydu. Gençken en sevdiği bitkiyi ve ölü kalıntıların yanında diz çöküp ağlayarak şarkı söylediğini düşündü....

Shaya'nın gözleri şak diye açıldı. Bulmuştu.

Bir saatten az bir süre sonra, kat kat giyinmiş ve kürklerini giymiş olan Shaya, Rozalia'nın kulübesinde yaptığı iksiri çıkardı. İyice çalkaladıktan sonra ışığa doğru kaldırdı ve içindekileri koklamak için açtı. Tam olarak yaptığı gibiydi. İşler ters giderse kendisine ne olacağına dair tüm korkularını bir kenara bırakarak derin bir nefes aldı. Eğer bu iksir onu öldürürse, bu yine de burada kalmaktan daha iyiydi. Kardos'la arasındaki bağı köreltirse özgür olacaktı. İkisi arasındaki her şey göze alabileceği bir riskti.

İksiri ağzına attı ve yuttu. Soğuk bir yanma boğazından göğsüne ve doğrudan bağına doğru ilerledi. İçinde ani bir acı patlaması alevlendi. Ve sonra, bağ da dahil olmak üzere her şey soldu.

Shaya boşluğa bakarak göğsünü ovuşturdu. Kardos uzun zamandır içinde o kadar güçlüydü ki, bağlantısının kesilmesi garip hissettirdi. Ama o sadece bir hatayı düzeltiyordu.

Arka bahçeye ve kulübelere doğru yol aldı. Kulübenin sahibi diğer sürülerden biriyle çalışmakla meşguldü, bu yüzden

Kardos'un tobo paketini görmek için içeri girdi. Yepa hâlâ deli gibi davranıyor, onu gördüğünde koşup yuvarlanıyordu; diğerleri ise her zamanki gibi temkinli ve sakin bir şekilde ona bakıyordu. Shaya onları sevmenin akıllıca olmayacağını biliyordu. Hem Kardos hem de köpek kulübesi sahibi bunu söylemişti ama onlara ödül maması verdiğinde elini yalamalarına izin veriyordu ve bundan sonra sakinleşip yanlarında oturmasına izin . O da aynı davranışı izledi. Ödül, yala, otur. Sonra onları kulübelerinden çıkarıp Kardos'un tobo'suna götürdü ve koşumlarını taktı.

Kulübeye son bir kez baktıktan sonra, Alfa'sı olduğunu düşündüğü kişiyi kaybetmenin acısıyla kalbi sızlayarak sürüye seslendi ve onlar da onu usulca çekip götürdüler.

Nyek Adası'nın en yakın ucuna ulaştığında öğleden sonra olmuştu. Acele etmezse ya da bir şeyler işe yaramazsa, karanlıkta kulübeye geri dönmek zorunda kalacaktı, tabii geri dönmek istiyorsa.

Tobo'dan inerek kıyı şeridine olabildiğince yaklaştı ve okyanusa baktı. Çok güzeldi; masmavi, köpüklü dalgalar ve başka hiçbir yerde bulamayacağı o keskin, kendine özgü koku. Kardos'la birlikte seyrettiği zamanları hatırlayınca gözleri yaşardı ama onları bir kenara itti. Hepsi bir manipülasyondur.

Derin bir nefes al, yarı şarkı söyledi, yarı hatırladığı tekerlemeyi söyledi, Kyus'un işareti hissedeceğini umuyordu.

*"Torr fran eth vey, onya onya
Eran zoya, onya onya Corynof
rene dyen jay
Eran oth monay, onya onya"*

Hiçbir şey değişmemişti. Kyus sihirli bir şekilde ortaya çıkmamıştı. Okyanusta hiçbir hareket belirtisi yoktu. İşaret nasıl çalışıyordu? Acaba Kyus'u buraya mı yoksa Shaya'yı ona mı taşıyacaktı? Kyus iyi eğitilmiş bir büyülü casustu.

-Eminim bir tekne kullanıyordur.

Shaya şarkıyı tekrar söylemek için bir nefes aldı, o sırada suyun üzerinde bir ışık parıltısı gözüne çarptı.

Dalgalandan, çok renkli ışık akımları büküldü, kıvrıldı ve suyun üzerindeki havanın ortasında oval bir kapı ve küçük bir platform oluşturmak için birlikte dokundu.

Shaya, kalbi küt küt atarken bir araya gelişlerini şaşkınlıkla izledi. Nefesini tuttu, bakışları kilitlendi, ta ki tanıdık bir figür içeri girene kadar

ve büyülu platformun üzerinde. Kyus! İşe yaramıştı.

Shaya kız kardeşini görünce derin bir nefes verdi. Tamamen aynı görünüyordu; gür, kızıl saçları, koyu kahverengi teni, sofistike kıyafetleri ve o Hareket edişinde benzersiz bir salınım vardı. Çıkıntıda durmuş, kafası karışmış bir halde etrafına bakınırken Shaya onu göremediğini fark etti.

"Kyus!" diye seslendi ama birden kız kardeşinin onu duyup duyamayacağını merak etti. Adayı koruyan büyü aynı zamanda bir ses bariyeri de oluşturuyor muydu? Öyle olması muhtemel görünüyordu. Yine de ona doğru yürümezdi, o suyun içinde donardı.

"Shaya!" Kyus bağırarak çıkıntısının üzerinde döndü. "Shaya!"

Eğer onu göremiyor ya da , kullanabileceği tek bir şey daha vardı.

*"Torr fran eth vey, onya onya
Eran zoya, onya onya Corynof
rene dyen jay
Eran oth monay, onya onya"*

Shaya tekrar şarkı söyledikten sonra Kyus'un dikkati Shaya'ya yöneldi ve yavaşça durduğu platform uzayıp genişleyerek üzerinde uzun bir köprü oluşturdu.

Okyanus.

Kıyıya dokunur dokunmaz Shaya üzerine basıp kız kardeşine doğru koştu.

"Shaya!" Shaya yarıladiğında Kyus haykırdı. "Nasıl yaptın...?"

Shaya kız kardeşinin kollarına koşarken başka bir şey duymadı ve sonunda özgür olduğu için şükrederek gözyaşlarına boğuldu.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

KARDOS

"Eylemlerinizi hakkında söyleyecek bir şeyiniz var mı?" Kardos hırladı.

Anata onun birkaç adım solunda titreyerek duruyordu, elleri arkadan bağlıydı ve aralarında, üzerinde durdukları gölün yuvarlak bir delik açılmıştı. Etrafında üç muhafızı vardı, Zolt ise onun yanında duruyordu.

"Tutmadığın sözler verdin," diye tükürdü Anata. "Sen ne zaman Kabile lideri olduğunuzda her zaman sözünüzde duracağınızı söylemişsiniz. Nyek Kabilesinin yozlaşmamasını sağlayacağınızı ve hem shinno hem de kabile lideri olmanızda çıkar çatışması olmayacağını . Bu bir yalandı!" Gözleri parladı. "Nyek Kabilesi'nin ayrı bir kabile lideri olsaydı, yaptıklarınız asla yanınıza kâr kalmazdı. Seni durduracak biri olurdu."

"Bunun senin Omega'ma saldırmanla ne alakası var?"

Kardos böğürdü. "Senin sorunun benimle. Bir başkasının ailesine onları cezalandırmak için saldıramazsın. Bu tüm kabile yasalarına aykırıdır, her birine! Kuzeninin Nyek Kabilesi'ne gelmesine neden bu kadar takıntılı olduğunu tahmin edemiyorum ama eğer o da senin gibiyse, ondan uzak durduğuma memnunum."

Anata ona ters ters baktı. "Tüm kabileler Nyek Kabilesi gibi değildir."

"Obari Kabilesi'nin yozlaşmış olduğunu mu söylüyorsun?" Zolt araya girdi. "Kuzenin bu yüzden mi kaçmak istiyor?"

Anata cevap vermedi ve onun sessizliğinde cevap vardı.

Kardos Anata'ya, "Başka bir kabilenin işine karışamayacağımızı biliyorsun," dedi. "Bu Güney Adalarının doğasına aykırıdır. Yüksek şefe gitmeliydin."

"Gerek yoktu," diye tıslayarak karşılık verdi. "Omega gelip seni ısırana kadar ona söyleyecek bir şey yoktu."

Kardos başını salladı, kadının endişelerini daha iyi bir şekilde dile getirebileceğini göremediğine inanamıyordu. "Sen bir korkaksın ve

manip lat r," dedi tiksintiyle. "Tıpkı geldiğiniz kabile gibisiniz ve toplumumuza asla kabul edilmemeliydiniz. Sen bir uyarı verildi ve siz yine de bana karşı en korkunç şekilde davranmaya devam ettiniz."

Kılıcını kınından çıkardı. "Anata, üç kez vatana ihanetle su landın ve derhal idam edileceksin."

Sonunda Anata'nın bedenini bir korku ve belirsizlik kapladı. Zolt'a ve muhafızlara baktı. "Bekle! Kaderime ben karar vermeyecek miyim?" diye sordu, ses tonunda panik vardı.

Genellikle sanıklar ölümlerini seçme şansına sahipti: delikten buz gibi suya atlayıp birkaç dakika içinde ölmek ya da Kardos'un karar vermesi. Atlamayı seçmek çoğu kişi için daha kolay bir  l md  ama Anata bu seçeneği hak etmiyordu.

Kardos deliğin etrafından dolandı ve kız kendisinden uzaklaşırken onu saçlarından yakaladı. "Omega'ma seçme şansı verdin mi?" diye hırladı başını geriye çekerken. "Arabası tarafından hırpalandığında, korktuğunda ve durmanız için size yalvardığında, ona nezaket gösterdiniz mi?" Kaydı kılıcını kadının boynuna sapladı ve kadının kanı beyaz buzun üzerine fişkırırken memnuniyetle hırladı.

Anata'nın iri gözleri yuvarlandı ve ağzından sızan kanla soluk çalışırken homurdandı.

Kardos onu ileri doğru sürükledi ve donarak ölmesi deliğin içine itti. Belki de bilincini tamamen kaybetmeden önce kanı seven deniz yaratıklarından bazıları onunla ziyafet çekecekti.

Kızın kanını temizlemek için kılıcını suya daldırdı, ardından topuklarının üzerinde dönüp arabasına doğru yürümeye başlamadan önce kılıcını kınına soktu.

Zolt kısa süre sonra onun yanındaydı. "Görünüşe göre Obari Kabilesi'nde daha fazlası var."

"Bizim sorunumuz değil, Zolt."

"Katılıyorum. Ancak yüksek şef olarak rolünüzü  stlendiğinizde bunun farkında olmanız iyi olur. Anata bu kadar ileri gidebildiğine göre yanlış olan her neyse kötü olmalı."

"Anata deliydi," diye doğruladı Kardos. "Onun sözlerine çok fazla itibar edemeyiz."

Arabalarına vardıklarında bir tapınak görevlisi onları bekliyordu. Onlar.

Kardos'a, "Tapınağa  ağrıldın," dedi.

"Ne zaman?" diye sordu Zolt.

"Hemen," dedi görevli.

Kardos başını salladı. bu kadardı. Yüksek şef olmak üzereydi. "Orada olacağım."

"Yaptığın şey riskliydi Kardos, çok riskliydi," dedi yüksek şef sertçe. "Onu öldürebilirdin."

"Herkes riskli görünebilir," dedi Kardos sakın bir sesle, "ama ben onun başaracağını biliyordum."

"Nasıl?" diye sordu yüksek şef, tapınak ofisindeki masanın etrafından dolaşp Kardos'un karşısında durarak. "Nasıl bilebilirsin ki? Bu topraklardan değil ve o bir Omega. Bana bunun nasıl bir risk olmadığını açıkla, Kardos?"

"Omega'mı tanıyorum," diye karşılık verdi Kardos. "O zeki ve son derece her şeye karşı saygılıydı. İzak taşını deşifre etmek onun için zor olmazdı - gemide onu döndürmemizi izledi ve bana bununla ilgili sorular sordu. Nasıl fevveli yapılacağını biliyor ve yetenekli bir bahçıvan. Onun için çok zor bir şey yoktu."

"Fiziksel olarak bu ortama bir Alfa kadar dayanamaması dışında," dedi yüksek şef sert bir şekilde. "Bu bilinen bir gerçektir. Omegalar zorlu koşullarda seyahat ederken Alfa'larıyla birlikte olmalıdır. Tüm çalışmalarınız arasında bunu gözden kaçırmışsınız gibi görünüyor!"

"Yüce Şef, ben ona ruhen bağlıyım. Onu tanıyorum. O güçlü biri, öyle olacağını biliyordum-"

"Sen bağlıyken Nyek topraklarında saldırıya uğramadı mı?" diye araya girdi yüksek şef, kara gözleri alev alev yanıyordu. Kardos hırladı ama cevap vermedi ve yüksek şef yüzünü tiksintiyle buruşturdu. "Tapınağımda oturdu ve diğer shinnolara aptal olduklarını söyledi!" diye vurguladı. "Senin mükemmel bir Alfa olduğunu ve başka seçeneğe ihtiyacı olmadığını söyledi."

Güçlü bir sevinç Kardos'a çarptı. *Onun* mükemmel olduğunu mu düşünüyordu?

Zihni, yüksek şef tekrar konuşmadan önce bunu yeterince hızlı kavrayamadı.

"Onu daha fazla tehlikeli durumlara sokmak istemiyorum Kardos," diye azarladı.

Kardos onun ses tonu karşısında hafifçe gerildi. "Bana eşime nasıl davranacağımı söyleyemezsin."

Yüksek şef başını eğdi. "Yapamam. Ama ben hâlâ görevde olduğum sürece Katashaya güvende olacak." Sesi hırıltılı bir mırıltıya dönüştü. "Seni temin ederim, küçük Alfa ve Omega torunlarımı senin bu koltuğu istediğinden daha çok istiyorum."

Kardos ona ters ters baktı. "Onu sebepsiz yere sürekli riske atmak istediğimi düşünüyor gibisin!"

"Seni nasıl savunduğunu söylediğimi duydun mu?" diye tersledi yüksek şef. Döndü ve kapıya doğru yöneldi. "Almayacağın bazı riskler vardır Kardos."

Kardos bir nefes aldı ve ana tapınağa doğru onu takip etti Shinnos'un toplandığı yere. Yüksek şef Kardos'la önceden konuşmak istediğini söylediğinde, bunun Shaya hakkında herkes gibi onu azarlamak için değil, tebrik etmek için olacağını düşünmüştü. Herkesin nesi vardı böyle? Neden onun gücünü ve direncini onun gibi göremiyorlardı? olabilir mi? Shaya diğer Omega'lar gibi değildi. Alçakgönüllü ve küçük olabilirdi ama zayıf değildi. Onun hiçbir Omega'sı zayıf olamazdı. Ve onu diğer shinnolara karşı savunmuş olması, onunla olan gururunu artırdı ve ona olan sevgisini derinleştirdi.

Yine de, tüm shinnolar her zamanki yarım dairelerinde yerlerini alırken yüksek şefin tavrına sessizce içerledi; bu kez kabile liderleri yoktu.

"Bu çağrıya katıldığınız için teşekkür ederim," başladı yüksek şef koltuğuna yerleştikten sonra. "Bu çağrı, Seçim Yılı'nın son olaylar nedeniyle hükümsüz ve geçersiz kılındığını duyurmak içindir."

Salonu sessizlik kapladı.

"Her ikisi de keşif yolculuklarını tamamlamış ve bu nedenle Toprakların otomatik yönetici çifti olan, ruh bağı olan bir Alfa ve Omega çiftimiz var.

Birkaç ay içinde koltuğumu bırakacağım.

Kardos başlıyor. Duyurular yarın tüm kabilelere yapılacaktır."

"Özür dilerim şefim," diye seslendi Gergo. "Keşif yolculuğunun önemini ."

"Ben de öyle," diye ekledi Rhaad.

Yüksek şef yavaşça öne doğru eğildi. "Omegaların bol olduğu zamanlarda, keşif yolculuğu kabile liderlerinin seçildiği bir yöntemdi. Kabile liderleri için en uygun Alfaların hangileri olduğunu hatırlıyor musun?"

Kardos neredeyse gülecekti. Yüksek şef, sanki yaşadıkları Toprakları hâlâ öğrenmekte olan çocuklarmış gibi konuşuyordu.

"Gerçek Alfalar," dedi Rhaad, yüzünde hâlâ şaşkınlık vardı.

Yüksek şef başını salladı. "Gerçek Alfalar, evet. Omega bir anne ve Alfa bir babadan doğan Alfalar. Neden?"

"Çünkü kabilelerinin Topraklarımızın zorlu koşullarında hayatta kalmasını sağlayabilecek tek kişiler onlar," diye yanıtladı Sethol.

"Güzel. Bu Alfalar kabile lideri olarak seçilebilecek tek kişilerdi, ancak aralarından en iyilerini seçmek için keşif yolculuğu kullanıldı. Keşif yolculuğu..." Tapınağın etrafına , bir cevap bekliyordu.

"Az Eshra'nın ilk kar fırtınasında hayatta kalması," diye yanıtladı Gergo ama sesi kısılmıştı. Sonunda olayı çözmüştü.

"Evet, ruh bağı olan bir Alfa ve Omega çifti olan Az Eshra. Omegalar kaybolmaya başladığında, herhangi bir çiftin bu koşulları yerine getirmesi halinde, Toprakları eski haline getirmek için Adaların yönetim koltuğunun kontrolünü ele geçireceklerine dair bir yasa çıkarıldı."

"Ama o gerçek bir Omega değil ve o da gerçek bir Alfa değil!" Rhaad haykırdı.

Yüksek amir, "Her ikisinin de bu kadar kısa sürede tamamladığı keşif yolculuğu aksini gösteriyor," dedi. "Tek gereklilik bu, gerçek ebeveynlik değil." Durakladı, dikkatle düşünürken arkasına yaslandı. "Ve eklemeliyim ki, bu Omega iki hafta içinde keşif dağlarından çıkış yolunu bulmakta son derece başarılı oldu. Dağ görevlisi ne yapmak için gittiğini bilmediğini doğruladı. Bu, herhangi birinin tamamladığı en kısa süre ve o bizim topraklarımızdan bile değil. Söylemeliyim ki, Topraklardaki Omegaların mevcut durumunu bilmeseydim, onun gerçek bir Omega olduğuna inanırdım."

Salon sessizliğe büründü ve Kardos kendini beğenmişliğine engel olamadı. Shaya her zaman söylediği gibi mükemmeldi.

Sethol dişlerini sıktı ve Kardos'a ters ters baktı; Gergo boş gözlerle yüksek şefin tahtının merdivenlere baktı ve Rhaad yumruklarını açıp kapatarak nefesinin altında mırıldandı.

"Kardos," dedi yüksek şef. "Lütfen platforma yaklaşın."

Kardos nihayet shinno çemberinden son kez ayrılarak ileri doğru bir adım attı, ancak bunu yaparken göğsüne saplanan bir ağrı onu hareketsiz bıraktı. Acı geldiği gibi hızla kayboldu ama gittiğinde

Shaya'nın güneşi. Kardos derin bir nefes verdi, şok ve dehşet tüm duyularına yayılıyordu. Bağ hissini aradı ama tamamen kaybolmuştu.

Dönerek tapınak salonundan çıktı ve koridorlarda hızla ilerledi. Daha önce böyle bir şey olduğunu hiç duymamıştı. Bir ruh bağı nasıl tamamen yok olabilir? Shaya ölmüş olsa bile Bir şey olabilir, değil mi? Ve nasıl ölmüş olabilir?

Tapınağın aşağı ve tapınağa ulaşmak için her türlü çabayı gösterdi. Shaya'ya olabildiğince hızlı ulaştı. Ne yazık ki hâlâ Merkez Ada'dan Nyek'e giden tekneyi ve ardından diğer taraftaki arabayı alması gerekiyordu.

Nihayet eve ulaştığında, kapıyı kırıp içeri girerek ve üst kattaki yatak odasına vurarak Rozalia'yı korkuttu.

"Nerede o?" diye öfkeyle boş odaya baktı. Arkasından içeri giren Rozalia'ya doğru döndü. "Shaya nerede Rozalia?"

Rozalia şaşkınlıkla yatağa baktı. "Gitmiş mi?"

Rozalia'yı omuzlarından yakaladı. "Nasıl duyamadın eğer o Sola mı?"

Rozalia başını salladı. "Kulübenin ön tarafındaydım. O da arkada kaldı."

Kardos arka bahçeye koştu ve tobo'sunun gittiğine dair uzun bir küfür dizisi savurdu. Bir araba ve tobo paketini takip etmek için başka bir paket seçerek onun peşinden gitti.

Nereye gidiyordu ki? Daha önce sürüyü hiç gezintiye çıkarmamıştı, gerçi belki de köpek kulübesi sahibinden onlara nasıl talimat vereceğini öğrenmişti. Tobo'yu almasının iyi yanı hayatta olmasıydı. Bağın yokluğu, herhangi bir şey olduğu için değilmiş gibi görünüyordu.

gelmişti ama yine de son derece tuhaf ve kabul edilemezdi. Onu göğsünde hissetmek istiyordu, buna ihtiyacı vardı. Onun varlığının güneş gibi parlayan doğası, onsuz yapamayacağı bir şeydi. Aslında, o Onun için pek çok açıdan vazgeçilmez olmuştu ve onsuz bir şey yapması, hatta Az Eshra'yı onurlandırması bile imkânsızdı. Bu yüzden her ne , her ne yaptıysa, derhal düzeltilmesi gerekiyordu.

Nyek kıyılarından birinde terk edilmiş toboya yaklaşırken aklından birçok düşünce geçti. Arabanın önünden atlayarak etrafından dolaştı, panik kalbini dövüyordu, ta ki gözünün köşesinde parıldayan bir ışık parlayana kadar. Döndüğünde gördüğü manzara karşısında midesi bulandı.

Shaya büyümlü bir platform boyunca lanet bir *geçide* doğru koşuyordu. Sanki kız kardeşi önünde duruyormuş gibi görünüyordu ve Shaya onun kollarına koşup umutsuzca sarıldıklarında şüpheleri doğrulandı.

Kıyı kenarına doğru koştu ve diz hizasına kadar suya girdi. "Shaya!"

Shaya onun sesiyle döndü, yüzünde şok ifadesi vardı.

"Buraya gel!" diye gürledi. "Nereye gittiğini ?"

Shaya'nın yüzü düştü ve geriye doğru çekilerek kız kardeşine yaklaştı.

"Sakın buna cüret etme," diye uyardı. "Sakın bu adadan ayrılayım deme.

Bu

artık senin evin. Bu senin hayatın. Ben senin Alfa'nım!"

Uzakta olmasına rağmen yüzündeki sefil ifadeyi görebiliyordu ve derin bir kafa karışıklığı öfkesiyle çelişiyordu. Neden üzgündü ? On yıllardır, belki de bir asırdır kimsenin yapmadığı bir şeyi yapmıştı ve üzgün müydü? Ne haltlar dönüyordu?

Shaya ondan uzaklaştı ve kız kardeşinin elini tutarak ona bir şeyler mırıldandı.

Kardos okyanusa daldı ve ona doğru olabildiğince hızlı yüzdü. Gitmesine izin veremezdi. Vücudunun her santimi panik modundaydı - Omega'sı bir yere gitmek üzereydi, bilinen Topraklarda herhangi bir yere ve artık onu göğsünde bile hissedemiyordu.

O yaklaşırken, kız kardeşi onu geçide yaklaştırdı ve içeri adım attı.

Shaya ona bir bakış attı ve peşinden içeri adım attı.

"Shaya!" Kardos yüzerken kükredi. "Buraya gel, hemen!"

Kendini daha da zorladı, ama geçide iki adım yaklaştığında, geçit büküldü, dağıldı ve sonra kayboldu.

Kardos, her yanı öfkeyle tutuşurken uludu. Shaya gitmişti. Shaya Güney Adalarını terk etmişti ve sadece bu da değil, *onu* mümkün olan her şekilde terk etmişti. Bunun olmasına izin vereceğini düşündüyse çok yanıliyordu. Hayatı boyunca istediğı her şey için savaşmak zorunda kalmıştı ve uğruna savaşmaktan asla vazgeçmeyeceğı bir şey varsa, o da

"Ne oldu?" Zolt, okyanustan hışımla çıkan Kardos'a yaklaşırken panikle sordu. "Tapınaktan ayrıldınız. Bir arama var-"

"Bilinen Topraklar'daki tüm ortaklarımızla temasa geçin," diye emretti Kardos, buz gibi su kendisinden karlara akarken ısırın soğuşu hissetmiyordu bile. "Gemiyi yelken açmaya hazırlayın. Tüm iksircileri istiyorum, Talent-

zanaatkarlar ve iksir ustaları ile savaşçılardan oluşan tam bir bir saat içinde yola çıkın. Kral Malloron ve İmparator Drocco ile temasa geçin." Tobo'suna bindi ve dizginleri eline aldı. "Omega'm onların Topraklarından birinde kayboldu ve o bulunana kadar Güney Topraklarının tüm gücü herkes tarafından hissedilecek!"

İkinci Kitabın Sonu

Takıntıya Sahip Olmak'ı okuduğunuz için teşekkür ederiz. Hikayeyi beğendiyseniz, lütfen bir dakikanızı ayırıp yorum bırakın. Yorumunuz, yeni okuyucuların kitabın kendileri için olup olmadığına karar vermelerine yardımcı olacaktır. Yorumlar kitabın yayılmasına yardımcı olmak için çok önemlidir ve zaman ayırdığınız için minnettar olurum :)

[Amazon'a yorum bırakın](#)

Own To Obsess, Kardos ve Shaya'nın hikâyesinin ikinci kitabı. Bir sonraki kitap, [Elde Etmek İçin Sahip Olmak](#), onların hikâyesini sonlandırıyor.



BECOME A DARK HALO

*Join my reader's group DARK HALOS
and get exclusive content!*

Hidden Bonus Chapters

Deleted Scenes

Bonus Novellas

New release info

Giveaways

[BENI !](#)

OceanofPDF.com

Sahip Olmak İçin

Kardos

Omega'sının yaptıklarına inanamayarak yanıp tutuşan Kardos, onu geri almak için tüm Toprakları ateşe verir.

Ancak kendisine ait olanı geri almaya yemin etmiş olsa , uçması gereken şeyi tasmlayamayacağını keşfeder.

Shaya

Sonunda özgür kalan Shaya, Güney Adaları'nda yaşadığı travmayı unutmak için bir zamanlar sahip olduğu hayatın peşine düşer.

Ancak kısa süre sonra canavarından kaçmanın artık ona sahip olunmadığı anlamına gelmediğini fark eder.

Sahip Olmak, bu çiftin hikâyesinin üçüncü ve son kitabı olmakla birlikte Omega Efsanesi serisinin dokuzuncu bölümüdür. Bu karanlık, buharlı, Omegaverse romantizmi. Cliff-hanger dahil. Barbar Alfa anti-kahramanlar, tatlı ama anlayışlı Omega kahramanlar, epik fantastik dünyalar ve Esir Aşklar. Büyülü bir karanlık türü keşfedin...

Own To Obtain romantizm ve karanlık durumlar içerir. Bu hikâyenin bazı yönleri bazı okuyucular için hassas olabilir. 18 yaş ve üzeri içindir.

ELDE ETMEK İÇİN SAHİP OLUN kitabınızı alın!

Okuyucu grubuma katılmayı unutmayın!



OceanofPDF.com

Teşekkür

Randie: Senin ne kadar yetenekli ve iyi kalpli olduğunu anlatmak için söyleyebileceğim hiçbir kelime yok. Taslaklarımla her yerde olduğumda hala benimle kalıyorsun ve MS'imın kışını tekmeliyorsun! Rehberliğinizi ve içgörülerinizi ne kadar takdir ettiğimi anlatamam. Bana her zaman zaman ayırdığın ve harika bir arkadaş olduğun için teşekkür ederim.

Margarita: Bu seri için benimle birlikte harcadığın zaman ve enerjiye ne kadar değer verdiğimi kelimelerle ifade etmek imkansız. Çok gurur duyduğum bir şeye dönüştü ve lol dedikleri gibi 'hayali insanlar' hakkında seninle sohbet etmeme izin verdiğin için sana ne kadar teşekkür etsem az. Güney Toprakları Alfa'larının sizi hayal kırıklığına uğrattığını bilsem de (ama size yüksek şefi sevdireceğim!), buna ayırdığınız zaman ve gösterdiğiniz ilgi için gerçekten minnettarım. Bu benim yemin ha ha!) Arkadaşınız olmaktan onur duyuyorum, gücünüz ve azminiz ilham verici. Bir kitap daha kaldı! Eeek!

L: Umarım bu kitabı beğenmişsinizdir! Bu serinin sekiz kitap olduğuna inanabiliyor musunuz, peki bu kimin suçu? Lol :p O kişi olduğun için teşekkürler
İhtiyacım olduğunda her zaman büyük dürüst destek verdi, bir shinno kitabı daha kaldı!

Karanlık Halelerime ve okuyucularıma, bu seriye verdiğiniz tüm destek çok teşekkür ederim! Ve sekiz kitap boyunca buna bağlı kaldığınız için, bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlatamam. Bir tane daha var, sonra da Efsane
Omega serisi tamamlandı!

Arkadaşlarıma ve aileme, bana sürekli olarak verdiğiniz destek ve rehberlik için teşekkür ederim. Sizler olmasaydınız olduğum kişi olamayacağımı biliyorum ve en büyük başarılarımın sizlerin bir yansıması olduğunu görmeyi umuyorum. Sizi seviyorum x

Zoey Ellis Hakkında

Zoey Ellis şu anda M/F Omegaverse Romance serisi Myth of Omega'yı tamamlamaya çalışan bir Dark Fantasy Romance yazarıdır. İşkence görmüş, sahiplenici, alfa anti-kahramanlar ve onlara ait olan (istemesele bile!) arsız kadın kahramanlar hakkında karanlık romanlar yazıyor. Zoey'nin tutkulu, şehvetli buharla dolu hikayeleri, zorlu yolculuklardan geçen ve hatalar yapan, ancak nihayetinde yaşadıkları karanlık dünyalarda hayatta kalmak için birbirleri için büyümek zorunda olan çiftleri içeriyor.

Zoey'nin 'lezzetli bir şekilde karanlık' ve 'vazgeçilemez' olarak tanımlanan heyecan verici, fantastik romanları, inişli çıkışlı virajlar, benzersiz dünyalar ve mutlu sonlarla tamamlanıyor.

Zoey Londralı, kedi annesi ve gururlu bir romantizm ve epik fantezi bağımlısıdır. Kıskanç/pasif kahramanları, sayfadan fırlayan cinsel gerilimi ve unutulmaz, büyülü dünyaları seviyor. Çoğu romantizm türünü okuyor ve 'gerçek eşler' mecazına ve karanlık endişeye karşı özel bir sevgisi var.

Hikayeleri üzerinde çalışmadığı zamanlarda genellikle oyun oynar, arkadaşlarıyla birlikte kitap okur ya da bir randevuyu berbat etmenin yeni ve saçma yollarını bulur!

Okuyucu grubu [Dark Halos](#)'a özel haberler, bonuslar ve hediyeler sunuyor.

Zoey'in en sevdiği okumalar, yayın haberleri ve fantezi dünyaları hakkında bonus medya için evrimii evinde dolaşın: www.zoeyellis.com

OceanofPDF.com



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.